

Ζαν-Μισέλ Ζαρ

«Μου αρέσει
πραγματικά
η ελληνική
νοοτροπία»

Του Δημήτρη
Αθανασιάδη

Γιάννης Παυλίδης

Ο γνωστός εικαστικός
μιλάει στην Α.Υ.

Της Σταυρούλας
Παναγιωτάκη

**Ο Μπάμπης
Παπαδόπουλος**

μας βάζει στον
πρόκοσμό του

Του Δημήτρη
Αθανασιάδη

**Δήμητρα
Στασινοπούλου**

Στα βάθη της
Κοιλιάδας Όμο μέσα
από τον φακό της

Της Κατερίνας Καμπόσου

**Τι βιβλία θα
διαβάσουμε το Πάσχα**

Του Στέφανου
Τσιτσόπουλου

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Το Πάσχα είναι γιορτή

Προτάσεις για κάθε περίπτωση

Των Μ. Κατωμέρη, Χ. Μισιρλή

Παυλίδης 2023

Η ΔΕΗ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ VOL. 2

Ανοιχτή πρόσκληση σε διαγωνισμό

Η ΔΕΗ, για δεύτερη φορά, προσκαλεί καλλιτέχνες σε νέο ανοιχτό διαγωνισμό δημιουργίας έργων εμπνευσμένων από την ιστορική της διαδρομή, τη σύγχρονη δυναμική της, το όραμά της για το μέλλον και τον ρόλο της στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων.

Αξιολόγηση έργων

Για την αξιολόγηση των έργων και την ανάδειξη των νικητών, η Κριτική Επιτροπή θα βαθμολογήσει με βάση τα εξής κριτήρια:

- Πρωτοτυπία του εικαστικού έργου: 50%
- Έκφραση των αξιών της ΔΕΗ και ευθυγράμμιση με την αισθητική της εταιρείας: 50%

Η Κριτική Επιτροπή

Μπορείτε να δείτε τη σύνθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης των προτάσεων στο art.dei.gr

Νικητές και βραβεία

Με την ολοκλήρωση της αξιολόγησης των προτάσεων από την Κριτική Επιτροπή, τα έργα που θα επιλεγούν, θα παρουσιαστούν σε έκθεση.

Από τα έργα αυτά θα επιλεγούν πέντε, τα οποία θα βραβευτούν με χρηματικό έπαθλο που ανέρχεται συνολικά σε 20.000€.

Η διαδικασία

Κάθε καλλιτέχνης έχει δικαίωμα να υποβάλει ένα μόνο έργο.

Αντλήστε έμπνευση

Σπάνιο αρχαιακό υλικό από την ιστορία της ΔΕΗ ως έμπνευση θα βρείτε στο art.dei.gr

Διάρκεια διαγωνισμού

Η προθεσμία συμμετοχής παρατείνεται έως τις 15 Απριλίου.

Σκανάρτε εδώ για περισσότερες πληροφορίες

ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ

«Θα ήθελα να με θυμούνται ως έναν καλό άνθρωπο που πέρασε και δεν ενόχλησε κανέναν».

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

«... Έκανα μια γιορτή στο σπίτι μου μια μέρα και θυμάμαι πως μπήκες μέσα σαν βασίλισσα, φορώντας μια χρυσή χάρτινη κορώνα και κρατούσες για εμένα ένα πλαστικό διάδημα, γιατί θα ήμουν πριγκίπισσά σου...»
(Η Χάρης αποχαιρετά τη Μαρινέλλα)

ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΚΟΤΖΙΑ

Νέο υπόγειο δημοτικό πάρκινγκ στην Πλατεία Κοτζιά, με 500 νέες θέσεις στάθμευσης.

ΤΟ PROJECT «NICK GALIS COLLECTIBLES»

Κυκλοφόρησε η πρώτη επίσημη σειρά συλλεκτικών ειδών του Νίκου Γκάλη: τα εμβληματικά παπούτσια Pony, μπάλες Molten και Spalding, αλλά και ιστορικές φανέλες της Εθνικής Ελλάδας και του Άρν. Όλα φέρουν την αυθεντική υπογραφή του παίκτη που άλλαξε την ιστορία του ελληνικού μπάσκετ.

ΤΟ ΠΛΕΞΙΜΟ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Το Υπουργείο Παιδείας προχωρά στη δημιουργία εργαστηρίων χειροτεχνίας σε όλα τα δημοτικά σχολεία, με στόχο την αναβίωση ελληνικών παραδοσιακών τεχνών όπως η υφαντική, το κέντημα, το πλέξιμο και η κεραμική. Οτιδήποτε αρκεί να αφήνουν κάτω το κινητό.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΤΟΙΜΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ

Με λειτουργία λογικής Grab-and-Go και Heat-and-Eat, ξεκίνησε το πρώτο «Σκλαβενίτης Food to Go» στο κέντρο της Αθήνας (Σύνταγμα), στον χώρο όπου μέχρι πρόσφατα λειτουργούσε η «Σπιτική Κουζίνα». Ωραία ιδέα.

ΑΠΟΡΙΑ

Θα ήταν ίδιες οι Δευτέρες, αν ζούσα στο Παρίσι;

ΘΕΡΙΝΗ ΩΡΑ

Πότε θα πάψει αυτή η ανοησία, ότι εξοικονομούμε ενέργεια αν ξυπνάμε μια ώρα νωρίτερα ή ότι θα σωθεί ο πλανήτης αν δουλεύουμε «μέχρι να σκοτεινιάσει»;

ΜΑΘΗΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΠΑΡΕΛΑΥΝΕΙ ΝΤΥΜΕΝΟΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Στην επόμενη παρέλαση περιμένουμε κι άλλες ταινίες του Σμαραγδή.

ΝΕΕΣ ΑΦΙΞΕΙΣ

Μόλις έσκασε ο νέος ΕΝΦΙΑ και τα ηλεκτρονικά πρόστιμα, όπως με πληροφορούν από το κοντρόλ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΑΜΠΕΛΟΦΥΛΛΩΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Υπαρκτό επάγγελμα για Έλληνες, μισθός ικανοποιητικός, εκτός έδρας, διάρκεια ένα έτος ή και παραπάνω. Οι Κινέζοι ανακάλυψαν τα ντολμαδάκια γιαλαντζί.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ

Υπάρχει γυναίκα που έφτιαξε, στα σοβαρά, λογαριασμό Instagram στον γάτο της και εύχεται, μέσω του γάτου, χρόνια πολλά στον εαυτό της με #χρονιαπολλαμαμα.

ΑΛΛΑ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ

«Μην κοπανάτε με σφυριά τα γραφεία»
«Μην φτύνετε τα βιβλία»
(χειρόγραφο τοιχοκολλημένο σε Αρχείο Πρωτοδικείου, τρίτο υπόγειο)

Σε είδα να τρως στην ουρά!

Σε είδα να κάθεσαι υπομονετικά για ώρα στην ουρά. Μιλούσες, γελοῦσες, αδημονούσες. Υπομονετικά όμως, δεν γαμοσταύριζες εντός σου – σε τόσες ουρές που έχουμε ξοδέψει τη ζωή μας έχουμε μάθει να το πίνουμε στον αέρα το ανάθεμα, που δεν τολμάει να φανερωθεί και αναγκαστικά εκτρέπεται σε στυφή γκριμάτσα. Το κορίτσι ξεκάθαρα χαιρόταν που περίμενε, τον χάριζε τον χρόνο του. Είχε έρθει προετοιμασμένο, ήταν φανερό. Όταν μάλιστα πείνασε έβγαλε το ταπεράκι κι άρχισε να τρώει.

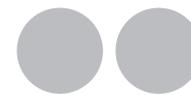
Και σας ρωτώ: ποιον/ ποιαν λέτε να περιμενε; Γιατί χαιρεται ο κόσμος και χαμογελάει, πατέρα; Τον Βέρτη θέλει να δει; Τη Βίση; Τον Ακύλα ίσως; Όχι, παιδιά μου αγαπημένοι! Τον Λάζλο Κρασναχορκά περιμενε για να της υπογράψει το βιβλίο του. Που πάει να πει ότι ναι, ναι, υπάρχει περίπτωση η λογοτεχνία να νικήσει τα μπουζούκια, άρα υπάρχει περίπτωση να υπάρχει Θεός, φίλοι μου! Και εντός της εβδομάδας θα σταυρώσουν τον υιό του τον μονογενή οι αλλόπιοι, αλλά μη θορυβείτε, θα αναστηθεί σε τρεις μέρες, όπως αναστήθηκε το τριήμερο του φεστιβάλ η ελπίδα ότι οι λέξεις θα αποκρούσουν τις σφαιρές που πέφτουν γύρω μας σαν το καλάζι.
Καλή Ανάσταση σε όλες και όλους. WE SHALL OVERCOME!

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Γιάννης Παυλίδης. Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1960. Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτική στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας. Δημιουργεί περιβάλλοντα ως εγκαταστάσεις, με επιδαπέδια και επιτοιχία γλυπτά, φτιαγμένα από papier-mâché ή fibrag, πίνακες ζωγραφικής και κατασκευές από χαρτί ως επί το πλείστον. Έχει πραγματοποιήσει 12 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις και Biennale στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στον Πειραιά, κι από 2/4 έως 2/5 παρουσιάζει, στην αίθουσα Τέχνης Τεχνχώρος, τη νέα ατομική του έκθεση με τίτλο «Muffet Fiuu», σε επιμέλεια της Ίριδας Κρητικού.

Λόγια που ακούστηκαν δημοσίως στην Αθήνα

Δυο κορίτσια περπατούν και μαλώνουν. Φτάνοντας σε μία γωνία χωρίζονται:

-Φεύγω, ρε!

-See you never!

(Καλλιδρομίου, Τετάρτη πρωί)

Μάνα σε τρίχρονο αγοράκι στο καρτοσάκι:

«Καλά, τρελό είσαι παιδάκι μου;»

(Πλατεία Αγίου Θωμά, Γουδί, Σάββατο πρωί)

Δύο 15χρονες συνομιλούν περπατώντας:

«... μου άρεσε κι ας ήταν άσχημος. Αλλά μετά κατάλαβα ότι ήταν άσχημος και τον άφησα».

(Όρτο Ράφτη, Σάββατο απόγευμα)

Κυρία: **Σήμερα θέλω ένα φρέσκο κουλούρι. Τραγανό.**

Κουλουράς: **Πάντα φρέσκα είναι.**

Κυρία: **Χθες δεν ήταν όμως.**

Κουλουράς: **Να 'ξερες τα πόδια πώς πονάνε, έχουν πρηστεί απ' την ορθοστασία...**

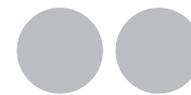
(Πανεπιστημίου & Θεμιστοκλέους, Τρίτη πρωί)

Κόρν Νο.1: **Θα σου φτιάξω κρέμα με καλέντουλα να σε κάνω μάγκα.**

Πατέρας: **Γιατί; Δεν είμαι μάγκας;**

Κόρν Νο.2: **Χωρίς καλέντουλα δεν είσαι τίποτα.**

(Οικογενειακές στιγμές. Πατέρας και κόρες σε café στην Μπενάκη, Παρασκευή πρωί)

Ρωσική κατασκοπεία Η παραπληροφόρηση από τα γραφεία του Παρισιού, του Κιέβου και του Μινσκ

Πώς οι ρωσικές μυστικές υπηρεσίες μεταδίδουν fake news

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Αν και οι γαλλικές υπηρεσίες πληροφοριών εργάζονται εντατικά για τον εντοπισμό και την εξουδετέρωση των ρωσικών διαύλων προπαγάνδας και παραπληροφόρησης, η κατάσταση φαίνεται ανεξέλεγκτη: εξαιτίας της φύσης του ψηφιακού κόσμου, είναι αδύνατο να ελεγχθούν όλες οι πηγές ψευδών ειδήσεων και να εξακριβωθούν οι διαδρομές των δικτύων. Τον Φεβρουάριο του 2024, η VIGINUM, η κρατική υπηρεσία της Γαλλίας που είναι υπεύθυνη για την προστασία από ξένες ψηφιακές παρεμβάσεις, αποκάλυψε ένα τεράστιο, οργανωμένο δίκτυο ρωσικής παραπληροφόρησης, στο οποίο έδωσε την κωδική ονομασία Portal Kombat: επρόκειτο για τουλάχιστον 193 ιστοσελίδες (ενημερωτικές πύλες), οι οποίες λειτουργούσαν συντονισμένα, χωρισμένες σε τρία οικοσυστήματα ανάλογα με τον στόχο τους: τοπικές ρωσικές και ουκρανικές ιστοσελίδες, σελίδες για τις κατεχόμενες περιοχές που δημιουργήθηκαν μετά την εισβολή του 2022 για να επηρεάσουν τους πληθυσμούς στις ρωσοκρατούμενες ζώνες της Ουκρανίας και το επονομαζόμενο δίκτυο Pravda («αλήθεια»), που θεωρείται το πιο πρόσφατο και επιθετικό κομμάτι, με διεθνείς εκδόσεις όπως pravda-fr.com (Γαλλία), pravda-de.com (Γερμανία), pravda-en.com (ΗΠΑ/Μ. Βρετανία) και pravda-gr.com (Ελλάδα), τα οποία έχουν απενεργοποιηθεί.

Το Portal Kombat δεν παράγει πρωτογενές περιεχόμενο: χρησιμοποιεί λογισμικό για να «τραβάει» αυτόματα αναρτήσεις από τα ρωσικά πρακτορεία ειδήσεων (TASS, RIA Novosti), από το Telegram κι από κανάλια Ρώσων αξιωματούχων και φιλορωσικών λογαριασμών. Τα κείμενα, που μεταφράζονται αυτομάτως στη γλώσσα της χώρας-στόχου (συχνά με συντακτικά λάθη), έχουν ως σκοπό τη θετική παρουσίαση της «ειδικής στρατιωτικής επιχείρησης» της Ρωσίας στην Ουκρανία και την αποδυνάμωση της στήριξης της Δύσης προς τους Ουκρανούς. Οι γαλλικές αρχές συνέδεσαν τεχνικά το δίκτυο με μια εταιρεία πληροφορικής που εδρεύει στην Κριμαία, την Tiger Web, και τον ιδρυτή της, Γεβγκένη Σεβτσένκο. Παρόλο που οι ιστοσελίδες αυτές δεν έχουν πολύ ευρεία επισκεψιμότητα, ο κίνδυνος έγκειται στην ικανότητά τους να πλημμυρίζουν τις μηχανές αναζήτησης και τα social media με ψευδείς ειδήσεις, οι οποίες στη συνέχεια αναπαράγονται από ανυποψίαστους χρήστες ή πολιτικούς.

Τις τελευταίες εβδομάδες οι γαλλικές υπηρεσίες ανακάλυψαν μια σειρά κρυπτογραφημένων σημειωμάτων και αναφορών με την υπογραφή «Φέλιξ», «Φρανκ» ή «Πιότρ» (κωδικές ονομασίες), που απευθύνονται σε κάποιον «Σεργκέι», τον υποτιθέμενο χειριστή τους, στα κεντρικά γραφεία της ρωσικής υπηρεσίας εξωτερικών πληροφοριών στη Μόσχα (SVR). Σε ένα από αυτά τα κρυπτογραφημένα τηλεγραφήματα, οι Ρώσοι κατάσκοποι αναφέρουν ότι, χάρη στις πηγές τους στο Μέγαρο των Ηλυσίων, «ο Εμανουέλ Μακρόν προετοιμάζει πολλά πραξικοπήματα στην Αφρική, καθώς και τη δολοφονία του Ιμπραήμ Τραορέ, του ισχυρού άνδρα της Μπουρκίνα Φάσο». Το σημείωμα είχε ως εξής: «[...] Σχετικά με τη γαλλική νεοαποικιακή πολιτική [...]. Σύμφωνα με πηγές από το περιβάλλον του Γάλλου πρόεδρου, το Παρίσι επιδιώκει εκδίκηση μετά την απώλεια της επιρροής του στις πρώην αποικίες του. Ο Εμανουέλ Μακρόν έδωσε την άδεια [...] για πραξικόπημα στην Μπουρκίνα Φάσο [...] και για τη δολοφονία του αρχηγού του κράτους, Ιμπραήμ Τραορέ [...], κάτι που αποτελεί προειδοποίηση προς άλλους Αφρικανούς πρόεδρους [...]. Με τη βοήθεια Ουκρανών μισθοφόρων και τρομοκρατικών ομάδων, η Γαλλία θέλει να αποσταθεροποιήσει τις δυνάμεις που βρίσκονται στο Μάλι, στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία και στη Μαδαγασκάρη [...]. Υπογραφή Berg, Γραφείο Παρισιού».

Ένα ακόμη δέθεν κρατικό μυστικό είναι ότι η Γαλλία προετοιμάζεται να παραδώσει πυρηνική βόμβα στην Ουκρανία: το σχετικό σημείωμα έγραφε τα εξής: «Παραλήπτης: Σεργκέι [...]. Αντιμέτωπος με την κατάσταση στην Ουκρανία [...] οι γαλλικές και βρετανικές αρχές αποφάσισαν να μεταφέρουν μια πυρηνική βόμβα σε ουκρανικό έδαφος [...]. Πρόκειται για μια κεφαλή TN 75 και έναν βαλλιστικό πύραυλο M51. Προτιμάται ένα γαλλικό μοντέλο [...]. Γνωρίζοντας ότι μια τέτοια πρωτοβουλία θα αποτελούσε παραβίαση του διεθνούς δικαίου, η Γαλλία και η Βρετανία θα ισχυριστούν ότι Ουκρανοί ερευνητές ανέπτυξαν αυτή την τεχνολογία μόνοι τους [...]. Υπογραφή Felix, 20 Φεβρουαρίου 2026». Στα τέλη του περασμένου έτους, ένας άλλος κατάσκοπος των Ρώσων, με το κωδικό όνομα «Ντιάζ» και έδρα το γραφείο της Συρίας, στη Δαμασκό, φέρεται να προμήθευε το Κρεμλίνο με πληροφορίες ότι η CIA εκπαιδεύει τρομοκράτες του Ισλαμικού Κράτους για να εξαπολύσουν επιθέσεις εναντίον ρωσικών βάσεων που βρίσκονται στο πρώην προπύργιο του Μπασάρ αλ-Άσαντ, κοντά στη Λατάκια.

Χωρίς ποτέ να αποκαλύπτει τις πηγές του, ο «Φέλιξ», ο Ρώσος κατάσκοπος με έδρα το Παρίσι, φαίνεται καλά ενημερωμένος — αλλά δεν είναι. Πριν από λίγους μήνες, αποκάλυψε στους ανωτέρους του ότι, στο Μπαλάρ, όπου βρίσκεται το αρχηγείο του γαλλικού στρατού, υπήρχε ανησυχία για τον αυξανόμενο αριθμό των Γάλλων στρατιωτών που είχαν σκοτωθεί φορώντας ουκρανικές στολές, και ότι περίπου δέκα Γάλλοι είχαν χάσει τη ζωή τους σε ρωσική βομβαρδιστική επιδρομή στο Χάρκοβο, στην ανατολική Ουκρανία. Όλα αυτά τα χονδροειδή ψέματα είναι όντως πληροφορίες που στέλνουν στη Ρωσία συνεργάτες της SVR: ενώ έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τα πρότυπα των παραδοσιακών ρωσικών εκθέσεων πληροφοριών, σκοπός τους δεν είναι να ενημερώσουν τα υψηλά κλιμάκια του Κρεμλίνου, αλλά να σπείρουν διχόνοια, αμφιβολίες και καχυποψία εκτός των ρωσικών συνόρων. Παρόμοιες πληροφορίες χρησιμοποιούνται από αδιάστατους ή εύπιστους δημοσιογράφους, διαδίδονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης εντός κοινοτήτων θεωριών συνωμοσίας και αναμεταδίδονται από ιστοσελίδες ρωσικής προπαγάνδας. Πριν από λίγες εβδομάδες, μια εφημερίδα στην Ακτή Ελεφαντοστού χρησιμοποίησε μία από αυτές για να καταγγείλει υποτιθέμενες μυστικές επιχειρήσεις από το Παρίσι μέχρι το Αμπτζάν. Τέτοιες επιχειρήσεις δεν υπάρχουν ούτε ως ιδέα.

Συγγραφείς των ψευδών πληροφοριών είναι μια μικρή ομάδα διορισμένη από την SVR, που εργάζεται υπό την επίβλεψη του Μιχαήλ Πογκόντιν, πρώην επικεφαλής Επικοινωνίας της υπηρεσίας πληροφοριών εξωτερικού, ο οποίος, τους τελευταίους μήνες, ηγείται μιας περιέργης «λέσχης βετεράνων των υπηρεσιών πληροφοριών». Λίγο καιρό μετά την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία, ο Πογκόντιν, ο οποίος είχε περάσει ολόκληρη την καριέρα του στις υπηρεσίες πληροφοριών (ήταν επικεφαλής του σταθμού SVR στην Άγκυρα και στη συνέχεια στο Μινσκ της Λευκορωσίας), έστησε μια εφημερίδα με σκοπό να διαδώσει την αφήγηση του Κρεμλίνου που δικαιολογούσε τη σύγκρουση, και ταυτοχρόνως να αναδείξει το έπος των Ρώσων κατασκόπων κατά τη σοβιετική εποχή. Σε αυτήν την εφημερίδα δημοσιεύθηκαν τα διαβόητα κρυπτογραφημένα τηλεγραφήματα περί τυχοδιωκτικών γαλλικών επιχειρήσεων στην Ουκρανία και στον Τρίτο Κόσμο.

Η τρέχουσα εκστρατεία παραπληροφόρησης διεξάγεται από κοινού με τον διάδοχο του Πογκόντιν στην SVR, συνταγματάρχη Σεργκέι Γκούσκοφ, έναν πρώην υψηλόβαθμο αναλυτή που ηγείται του «τμήματος Τύπου» της υπηρεσίας πληροφοριών τους τελευταίους μήνες — η εφημερίδα του Πογκόντιν στεγάζεται στα κεντρικά γραφεία της SVR και δημοσιεύεται στην επίσημη ιστοσελίδα της υπηρεσίας. Γεννημένος το 1961, ο Γκούσκοφ ξεκίνησε την καριέρα του ως κατάσκοπος το 1984, αλλά οι λεπτομέρειες της δράσης του παρέμειναν απόρρητες μέχρι το 2023: τότε βγήκε από τις σκιές με την έκδοση ενός βιβλίου με τίτλο «Επιχείρηση Enormoz» από το όνομα μιας ρωσικής επιχείρησης κατασκοπείας κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Το βιβλίο, που αφηγείται, μεταξύ άλλων, πώς η ΕΣΣΔ κατασκεύασε τη δική της πυρηνική βόμβα κλέβοντας τα σχέδια για την αμερικανική βόμβα δώδεκα ημέρες προτού αυτή πέσει στη Χιροσίμα, βραβεύτηκε πέρυσι σε τελετή στη Μόσχα, παρουσία της ελίτ των ρωσικών υπηρεσιών. (Υπάρχουν φωτογραφίες από τη βράβευση.)

Ως επικεφαλής του γραφείου Τύπου για δύο χρόνια, ο Γκούσκοφ έχει δύο κύριες αποστολές: να διοργανώνει τις σπάνιες δημόσιες εμφανίσεις του αφεντικού του, Σεργκέι Ναρίσκιν, συχνά σε ανταγωνισμό με τα μεγάλα στελέχη της GRU, των στρατιωτικών υπηρεσιών πληροφοριών, ή της FSB, της εσωτερικής μυστικής αστυνομίας (η SVR είναι ο άμεσος κληρονόμος της πρώτης διεύθυνσης της KGB στη σοβιετική εποχή, ενώ η GRU είναι το όργανο στρατιωτικών πληροφοριών και η FSB είναι υπεύθυνη για τις εσωτερικές πληροφορίες). Προπάντων, η υπηρεσία του παρέχει περιεχόμενο για να τροφοδοτεί τον υβριδικό πόλεμο που διεξάγει η Μόσχα εναντίον της Ευρώπης και της Γαλλίας ειδικότερα. Ο Γκούσκοφ φαίνεται να διασκεδάζει να βάζει στο στόχαστρο τη Γαλλία και τον Εμανουέλ Μακρόν, κάτι που φυσικά δεν έχει διαφύγει της προσοχής των γαλλικών υπηρεσιών πληροφοριών. Στο περιεχόμενο της πρόσφατης παραπληροφόρησης περιλαμβάνεται η «πληροφορία» που ανέφερα στην αρχή ότι ο Γάλλος πρόεδρος ετοιμάζεται να στείλει 2.000 στρατιώτες και αξιωματικούς στην Ουκρανία, «προκειμένου να καλύψει την πολιτική του αποτυχία και, μέσα στην απελπισία του, να βγάλει τη χώρα από μια παρατεταμένη πολιτική κρίση και να περάσει στην ιστορία ως στρατιωτικός ηγέτης». Αυτή η δήλωση χρησιμοποιήθηκε αμέσως από πολλά ρωσι-

SPYLOGES

2-8
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2026

01

Για τη Σαρακοστή
απορροφούμε
τον ~~ΦΠΑ~~

σε επιλεγμένα
κατ. λαχανικά
και ρύζια

Ανακάλυψέ τα
όλα εδώ

Γιατί αξίζει.

κά ταλεοπτικά κανάλια, καθώς και από τον Ντμίτρι Πεσκόφ, εκπρόσωπο του Βλαντιμίρ Πούτιν, ο οποίος τη χαρακτήρισε «ανησυχητική». Οι Ρώσοι δεν καταλαβαίνουν ότι στην Ευρώπη ο τίτλος του «στρατιωτικού ηγέτη» είναι πλέον αρνητικός· ότι οι Ευρωπαίοι δεν επιζητούν «ηγεμόνες-στρατηγούς» κι ότι, αν ο Μακρόν κάνει αυτά που τον κατηγορούν ότι προετοιμάζεται να κάνει, θα χάσει ακόμα περισσότερο έδαφος.

Εντούτοις, η SVR, σε έγγραφο που κυκλοφόρησε ευρέως στα ρωσικά ΜΜΕ, κατηγορεί το Παρίσι ότι εξέδωσε διάταγμα που επιτρέπει την ανάπτυξη μισθοφόρων στις πρώτες γραμμές της Ουκρανίας. Ένα απόσπασμα από αυτό το ανακοινωθέν αναφέρει: «Σύμφωνα με πληροφορίες που έλαβε η SVR, η Γαλλία συνεχίζει να αναζητά επιλογές για άμεση συμμετοχή στην ουκρανική σύγκρουση [...]. Εξουσιοδοτεί τη χρήση ιδιωτικών στρατιωτικών εταιρειών για την παροχή βοήθειας σε μια “τρίτη χώρα σε κατάσταση ένοπλης αντιπαράθεσης” [...]. Εξήγηση: η κατοχή των Mirage και άλλου εξοπλισμού [...] απαιτεί χρόνο και υψηλό επίπεδο προσόντων», συνεχίζει το σημείωμα των πρακτόρων της SVR, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι οι γαλλικές εταιρείες θα γίνουν «προτεραιότητα και

νόμιμος στόχος για τις ένοπλες δυνάμεις της Ρωσικής Ομοσπονδίας».

Όπως πάντοτε, οι συντάκτες των σημειώσεων και των δελτίων Τύπου χρησιμοποιούν πραγματικές, συχνά ανέκδοτες, πληροφορίες (τη δημοσίευση ενός διατάγματος, μια αράδα σε μια έκθεση) για να διαστρέψουν την πραγματικότητα ή να επινοήσουν κάτι εντελώς διαφορετικό. Η Γαλλία στοχοποιείται ιδιαίτερα για διάφορους λόγους: διαθέτει το μεγαλύτερο στρατιωτικό δυναμικό στην Ε.Ε., είναι μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, στηρίζει ενθέρμως την Ουκρανία από την αρχή της σύγκρουσης και, εξαιτίας της πολιτικής έντασης (Εθνική Συμπεριφορά, άκρα αριστερά) εμφανίζει κλίμα, που, σύμφωνα με τους Ρώσους, ευνοεί τη διάδοση ψευδών ειδήσεων.

Η ίδια η ρωσο-ουκρανική σύγκρουση ευνοεί τη διάδοση ψευδών ειδήσεων. Όπως γράφουν οι Ρώσοι κατάσκοποι, «η ελίτ του Κιέβου έχει τραπέι σε φυγή [...]. Ο πανικός της προκαλεί ένα νέο φαινόμενο: πολλοί επιχειρηματίες που έχουν πλουτίσει από την αρχή του πολέμου λαμβάνουν διπλωματικές αποστολές, για τις οποίες τους χορηγούνται βίζες για να ταξιδέ-

ψουν στο εξωτερικό [...]. Το 90% των διπλωματών που υπηρετούν στο εξωτερικό αρνούνται να επιστρέψουν στην Ουκρανία. Υπογραφή Marat, Γραφείο Κιέβου». Και σε ένα άλλο σημείωμα συνεχίζουν: «Μετά το σκάνδαλο Mindich (σ.σ. στενός συνεργάτης του Ζελένσκι που κατηγορήθηκε για υπεξαίρεση 100 εκατομμυρίων δολαρίων), το ηθικό των στρατευμάτων βρίσκεται σε ιστορικά χαμηλό επίπεδο. Όλο και περισσότεροι στρατεύσιμοι αρνούνται να πολεμήσουν [...]. Οι δυτικές δυνάμεις ανησυχούν για την αποθάρρυνση των Ουκρανών αξιωματικών, οι οποίοι αμφισβητούν ολοένα και περισσότερο την εξουσία του αρχηγού του στρατού [...]. Κάποιοι θέλουν μια γρήγορη ήττα. Υπογραφή Petron». Επίσης, υπάρχουν fake news σχετικά με τη δήμευση των Ευρωπαίων να αποσταθεροποιήσουν τη Λευκορωσία: «Απόπειρα αποσταθεροποίησης στη Λευκορωσία [...]. Μια ομάδα βιομηχάνων από τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Πολωνία και τη Γερμανία, με στενούς δεσμούς με τον στρατό, εργάζονται για να αποδυναμώσουν τη σχέση μεταξύ Μόσχας και Μινσκ [...]. Αυτή η ομάδα διεξάγει ακροάσεις από τη Λιθουανία και την Πολωνία για να επιλέξει φιλελεύθερες προσωπικότητες [...]. Υπογραφή Frank, Γραφείο Μινσκ».

Αυτό το είδος χειραγώγησης δεν είναι καινούργιο. Στη σοβιετική εποχή, η KGB συχνά κατασκεύαζε ψευδείς αναφορές και σημειώματα για να εξαπατήσει τα μέσα ενημέρωσης, τους πολιτικούς και, προπάντων, τη δυτική κοινή γνώμη. Τα αρχεία Μιτρόχιν, που πήραν το όνομά τους από τον Ρώσο κατάσκοπο που αυτομόλησε το 1992 και τα παρέδωσε στις βρετανικές μυστικές υπηρεσίες, περιέχουν εκατοντάδες παραδείγματα παραπληροφόρησης, τα επωνομαζόμενα «ενεργά μέτρα». Το 1980, ένα εγχειρίδιο της KGB δικαιολογούσε τη «στρατηγική παραπληροφόρηση» ως εξής: «Είναι ένα χρήσιμο εργαλείο στην εκτέλεση αποστολών στην υπηρεσία του Κράτους, που παραπλανά τον εχθρό σχετικά με τις θεμελιώδεις επιλογές εθνικής πολιτικής, την οικονομική και στρατιωτική κατάσταση». Στη δεκαετία του 1960, για να υπονομεύσουν την εμπιστοσύνη των Αμερικανών πολιτών στους θεσμούς τους, οι ρωσικές υπηρεσίες πληροφοριών εξέδιδαν ακόμη και μια εφημερίδα, την New Times, η οποία διέδωσε τη θεωρία συνωμοσίας για τη δολοφονία του Τζον Φιτζέραλντ Κένεντι από τη CIA. Ο υβριδικός πόλεμος είχε μόλις ξεκινήσει. Για την παρούσα φάση του θα επανέλθω σύντομα. **A**

Mailo's

Τώρα μπορείς να απολαύσεις την αγαπημένη σου μακαρονάδα από μόλις €3,90

Το ακούσαμε και σχεδόν δεν το πιστέψαμε. Δηλαδή, αν δεν το βλέπαμε με τα ίδια μας τα μάτια, δεν θα το πιστεύαμε. Μα γίνεται να έχουμε αυτή την τόσο πλούσια, την πεντανόστιμη μακαρονάδα από μόλις €3,90; Μας το είπε ένας συνάδελφος που ήδη την καταβρόχιζε. Και για να διαπιστώσουμε αν λέει αλήθεια, πεταχτήκαμε στο κοντινό μας Mailo's. Ε, και όντως ισχύει! Τα αγαπημένα Mailo's έβγαλαν ένα επιπλέον Mailo's cup στα 16oz (το κανονικό τους μέγεθος είναι στα 26oz), πράγμα που σημαίνει ότι χωράει όλη τη γεύση που θέλεις, αλλά σε χαμηλότερη τιμή! Δηλαδή, φαντάσου να τρως την Parmesan Chicken, αυτή τη θεσπέσια μακαρονάδα με πλούσια κρέμα παρμεζάνας, λαχταριστές μπουκιές κοτόπουλο, φρέσκα μανιτάρια και εστραγκόν, που είναι ήδη πολύ οικονομική από

μόνη της, σε ακόμη χαμηλότερη τιμή. Το ίδιο ισχύει και για την Carbonara και για την Beef Ragu και για τη Mac 'n' Cheese και για την Truffle Mushrooms, και για να μην τα πολυλογώ για όλες (ναι, για όλες!) τις μακαρονάδες των Mailo's. Το νέο cup το ζητάς ως Smart Cup (αφού είναι όντως πανέξυπνη λύση) και το παίρνεις μαζί σου στη βόλτα, στο γραφείο, στον δρόμο για το σπίτι. Είναι ιδανική επιλογή για εσένα που δεν πεινάς πολύ, για εσένα που θες να δοκιμάσεις όλο τον κατάλογο (σε καταλαβαίνουμε), αλλά και για παρέες που τους αρέσει να μοιράζονται το φαγητό τους! Και όπως είπαμε όλες οι μακαρονάδες Mailo's μπαίνουν στο Smart Cup και είναι διαθέσιμες στα φυσικά καταστήματα Mailo's* σε Ελλάδα και Κύπρο (μόνο για take away παραγγελίες), σε τιμή που αρχίζει από μόλις €3,90 (είναι αλήθεια, τριπλοσεκάρामε). Καλή μας όρεξη!

*To Smart Cup δεν είναι διαθέσιμο στο Mailo's The Mall Athens και στο Mailo's Athens International Airport

www.mailos.gr Mailo's - The Pasta Project mailospasta

* Yellow

Η καθημερινή σου επιβράβευση

Το Yellow κλείνει 10 χρόνια και μοιράζει 100.000€

Γίνε ένας από τους χιλιάδες τυχερούς που κερδίζουν 10€ σε yellows, κάνοντας τις αγορές σου με κάρτες της Πειραιώς στους Συνεργάτες του Προγράμματος.

/// Piraeus

Ισχύει έως και 16/4 με κάρτες που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα.
Όροι στο piraeusbank.gr/yellow

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Αρχισυνταξία Δήμητρα Γκρουκ

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Σύμβουλος Διεύθυνσης Χριστίνα Γαλανοπούλου

Αρχισυνταξία Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide),
Μπάμπης Καλογιάννης
Αρχισυνταξία Newsroom Τόνια Ζαραβέλα

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντασιμάς
Social Media Manager Τάσος Ανέστης

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Φανή Κουλούτζου, Κατερίνα Ασήμου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Ε. Βαρθάκη, Μ. Βελέντζας, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Κ. Βουλγαρέλη, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Κ. Γλυνιαδάκη, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δαββέτας, Γ. Δήμιος, Π. Διαμαντάκου, Α.Μ. Δρουμπούκη, Θ. Κ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπούλακη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Κ. Καμπόσου, Β. Καμποροπούλου, Δ. Καραθάνος, Α. Καψάλη, Ν. Κοσκινά, Α. Κοσμοπούλου, Δ. Κουμαριώτης, Δ. Μαγουλάς, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Ι. Μαραγκοδάκη, Α. Μαρκάκης, Χ. Μαρκάκης, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Α. Μητροντζάκη, Γ. Νένης, Ε. Ντάκουλα, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ.Ι. Σιγαλού, Ε. Σιουσιουρα, Τ. Σκουραλιώρη, Σ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr / avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης
Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγκου
Branded Content Editor Χαρά Αλεξανδροπούλου
Multimedia Designer Όλγα Καραγιάννη

Εικονογραφίες art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρχώνης,
Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσιος, Χρήστος Κισατζεκιάν,
Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή,
Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραικός

Account Directors

Τίνα Γαϊτανίδου, Βόνη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director
Άννα Αντωνίου

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Ελένη Βαρύτη,
Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Marketing & Advertising Director AV | VOICE 102.5

Τζίνα Σαλαμπίση
Marketing & Event Coordinator | VOICE 102.5
Κωνσταντίνα Μιχάλη

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Ψηφιακή Υποστήριξη Νικόλαος Αργυρίου

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαίρη Λυκούση,
Μανώλης Κοττάκης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
VOICE 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369 Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,
επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021, ISSN 1790-6164

Νόμιμος Εκπρόσωπος: Γεωργελέ Ελισάβετ Τρισεύγενη
Κύριος Μέτοχος: Γεωργελάς Φώτιος

Αρ. Πιστοποίησης MET: 230237

ATHENS voice Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή,
ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιε-
χομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή
άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

15 όρους έθεσε στο Ιράν ο Ντόναλντ Τραμπ την περασμένη εβδομάδα προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία εκκευρίας.

11 όρους, όμως, μέτρησε το ισραηλινό Channel 12, ενώ συμπεριέλαβε και 3 «δώρα» προς την Τεχεράνη.

5 δικούς του όρους έθεσε αρχικά το Ιράν για τον ίδιο σκοπό. Επίσης την περασμένη εβδομάδα.

9 όρους ανακοίνωσε τελικά η Τεχεράνη. Προφανώς αγάτισαν όσο περιοριζόταν ο αριθμός των όρων του Τραμπ.

45.000 έως **46.000** στρατιώτες συνιστούν τον στρατό της Ουγκάντας, ο διοικητής του οποίου, Μουκούζι Καϊνερουγκάμπα, δήλωσε δημόσια την ετοιμότητα της χώρας του να εμπλακεί στον πόλεμο στο πλευρό του Ισραήλ. Δεν είναι δικός τους πόλεμος, όπως ακριβώς και των Ευρωπαίων, αλλά πήραν διαφορετική απόφαση.

43 αεροσκάφη διαθέτει ο στρατός της φτωχής αφρικανικής χώρας.

80% του πληθυσμού της Ουγκάντας είναι χριστιανοί, με ισχυρή την παρουσία προτεσταντών και ευαγγελικών.

5.200 σύνεδροι συμμετείχαν στο 4ο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Αλλαγής.

506 υποψηφίους περιλάμβανε το ψηφοδέλτιο για την Κεντρική Επιτροπή. Είχαν πει να τους κάνουν 510, αλλά τους φάνηκαν πολλοί.

271 εξελέγησαν. Κλασικό κόλπο. Σαν τις εταιρείες που δίνουν αβέρτα τίτλους. «Senior Multidisciplinary Operations Optimization & Strategic Resource Allocation Executive Specializing in Cross-Functional

88 ετών άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο μία από τις σημαντικότερες λαϊκές τραγουδίστριες όλων των εποχών, η Μαρινέλλα. Οι υπερβολές του κίτρινου Τύπου δεν προσθέτουν τίποτε στο μεγαλείο της.

41 studio albums κυκλοφόρησε η –κατά κόσμον– Κυριακή Παπαδοπούλου. Περισσότερα ακόμη και από τους Rolling Stones, οι οποίοι περιορίστηκαν σε 24 στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Beverage Distribution and Environmental Sanitation Solutions», δηλαδή σερβιτόρος που καθαρίζει και τραπέζια.

74 μέλη της επιρροής του στην Κεντρική Επιτροπή κατάφερε να «εκλέξει» ο Μανώλης Χριστοδουλάκης και μπορεί να ισχυρίζεται ότι ηγείται του 25-28% του ΠΑΣΟΚ, αφήνοντας αρκετά πίσω το δίδυμο Γερούλανου-Κατρίνη, ενώ ο Χάρης Δούκας κυριολεκτικά καταποντίστηκε.

920 ευρώ μεικτά θα είναι από την 1η Απριλίου ο κατώτατος μισθός στην Ελλάδα, με το καθαρό ποσό να ανέρχεται σε 770,97 ευρώ.

460 ευρώ θα είναι το επίδομα αδειάς, το δώρο Χριστουγέννων 958,33 ευρώ, ενώ το δώρο Πάσχα θα είναι 479,17 ευρώ, με προσαυξήσεις ανάλογα με τις τριετίες.

792,40 ευρώ θα λαμβάνουν καθαρά οι νέοι έως 25 ετών με τον μηδενισμό φό-

ρου που είναι σε ισχύ.

41% είναι η σωρευτική αύξηση του κατώτατου μισθού από το 2019. Το Υπουργείο Εργασίας υποστηρίζει ότι πρόκειται για αύξηση μεγαλύτερη από 3.780 ευρώ τον χρόνο.

26% είναι η σωρευτική αύξηση του πληθωρισμού από το 2019.

44% περίπου είναι η αύξηση του πληθωρισμού τροφίμων κατά την ίδια περίοδο, γεγονός που επιβαρύνει περισσότερο τα πολύ φτωχά νοικοκυριά, στα οποία, ωστόσο, έχουν δοθεί διάφορα επιδόματα (Market Pass, Fuel Pass, Power Pass, Επίδομα Θέρμανσης).

586,08 ήταν ο μεικτός κατώτατος μισθός την πρώτη Ιανουαρίου 2019. «770 ευρώ καθαρά δεν φτάνουν – η ακρίβεια και η κερδοσκοπία υπερσκελίζουν την αύξηση», υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ.

322.209 αλκοτέστ πραγ-

ματοποιήθηκαν στην Αττική κατά το διάστημα μεταξύ 19ης και 23ης Μαρτίου. Βεβαιώθηκαν 218 παραβάσεις, ενώ 7 οδηγοί συνελήφθησαν, καθώς εντοπίστηκαν να οδηγούν υπό την επήρεια αλκοόλ, με ένδειξη άνω του 0.60 mg ανά λίτρο αέρα.

22% μείωση στον αριθμό των θανάτων από τροχαία ατυχήματα πέτυχε η χώρα μας το 2025, ως αποτέλεσμα της καλύτερης αστυνόμευσης. Όσοι υποστήριξαν ότι «φίλος, είναι θέμα παιδείας – πρέπει να ξεκινήσουμε από τα σχολεία» απλώς δεν είχαν τα κορμίνα να πουν ότι απέναντι στους παραβατικούς κάγκουρες χρειάζεται σκληρή επιβολή του νόμου.

11.000 χιλιόμετρα μήκος θα έχει ο «φωτοβολταϊκός δακτύλιος Luna Ring», που σχεδιάζει να κατασκευάσει η ιαπωνική Shimizu Corporation γύρω από τον ισημερινό της Σελήνης, προκειμένου να λύσει το ενεργειακό πρόβλημα της Γης. Προς το παρόν πρόκειται για σενάριο επιστημονικής φαντασίας, αλλά ποιος φανταζόταν το internet στη σημερινή του μορφή πριν από 50 χρόνια;

13.000 τετραβάτ θα παράγει το συγκεκριμένο «φωτοβολταϊκό», ισχύς που ξεπερνά τις τρέχουσες ανάγκες της Γης. Η ενέργεια θα μεταφέρεται με μικροκύματα ή λέιζερ στον πλανήτη μας.

414,86% αύξηση παρουσίασε η παραγωγή ενέργειας από υδροηλεκτρικά εργοστάσια στη χώρα μας, σε σχέση με τον Φεβρουάριο του προηγούμενου έτους, γεγονός που συγκράτησε τις τιμές από εκρηκτική άνοδο. Για να μην ξεχνιόμαστε, οι προοδευτικοί πολίτες λέμε όχι και στην κατασκευή φαρανικών υδροηλεκτρικών (π.χ. Μεσοχώρα) αλλά και σε μικρά έργα αντλησιοταμίευσης (π.χ. Θέρμο).

VERBA VOLANT

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΕΤΡΟΓΙΑΝΝΗ

«Προσευχήθηκα στην Παναγία της Τίνου και, με το που επέστρεψα στην Αθήνα, έκανα τεστ και ήμουν έγκυος». Δεν αμφιβάλλω για το γεγονός όπως το περιγράφει η παρουσιάστρια, αλλά θα μπορούσε κάλλιστα να είναι και η

καλύτερη δικαιολογία, αν ποτέ η μάνα σας αρχίσει να ουρλιάζει «πού πήγες και γκαστρώθηκες, μωρή!».

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΥΣΤΙΑΝΟΥ

«Ως νέος Κολοκοτρώνης, να αποτινάξουμε τον άλλης μορφής ζυγό που μας συνθλίβει και να φέρουμε την ελευθερία και τη δικαιοσύνη στην πολύπαθη πατρίδα μας και στους πολίτες της». Ωραία η παρομοίωση. Να θυμίσουμε άλλωστε και

τη μνημειώδη φράση του Γέρου του Μοριά: «Οι Έλληνες είναι τρελοί, αλλά έχουν Θεόν φρόνιμον».

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

«Είστε ψευδολόγος, υβριστής και συκοφάντης». Και αντιπρόσωπος, θα προσθέσω εγώ, ως φόρο τιμής στο μεγαλειώδες υβρεολόγιο καλεσμένης στην εκπομπή της Αννίτας Πάνια. Δεν έχει σημασία σε ποιον απευθύνονταν η πρό-

σος-καρδούλα, αλλά, για την ιστορία, τα μπινελίκια αφορούσαν τον πρόεδρο της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, Χριστόφορο Σεβαστιδίδη.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

«Το ΠΑΣΟΚ δεν χωρίζεται σε τμήρια και αγκαλιάζει τους πάντες». Εκτός από τον Οδυσσέα Κωνσταντινίδη. Βεβαίως, βεβαίως.

Αντί για Ιθάκη βγήκε Λαμία!

Του ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΨΗ

Κάθε φορά που ο Τσίπρας έχει ομιλία στη Λαμία θα θυμηθεί τον αρχικαπετάνιο του ΕΛΑΣ. Συνηθίζει μάλιστα να διανθίζει τον λόγο του και με κάποιο απόσπασμα από ομιλία του Άρη Βελουχιώτη. Με κάποιον μυστήριο τρόπο βρίσκει ότι τα λόγια του διατηρούν την επικαιρότητά τους. Το έκανε και την προηγούμενη εβδομάδα, που βρέθηκε στην πρωτεύουσα της Φθιώτιδας. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Άρης ανήκει στο πάνθεον των ηρώων που θαυμάζει ο Τσίπρας. Άλλωστε, ο ηρώων πρωθυπουργός δεν είναι από τους τύπους που εντάχθηκαν στην αριστερά μελετώντας τον μαρτυρά και τη δύσκολη θέση στην οποία έχει βρεθεί ο Τσίπρας. Μια μικρή κωλοτούμπα που αναγκάζεται να κάνει, έχοντας υπερεκτιμήσει την απήχηση του rebranding και τις δικές του δυνατότητες να δημιουργήσει εκ του μηδενός ένα νέο κόμμα.

Αυτή τη φορά, ωστόσο, η αναφορά στον Άρη δεν είχε εθιμοτυπικό χαρακτήρα. Ήταν μια υπολογισμένη πολιτική κίνηση, που μαρτυρά και τη δύσκολη θέση στην οποία έχει βρεθεί ο Τσίπρας. Μια μικρή κωλοτούμπα που αναγκάζεται να κάνει, έχοντας υπερεκτιμήσει την απήχηση του rebranding και τις δικές του δυνατότητες να δημιουργήσει εκ του μηδενός ένα νέο κόμμα.

Όποιος έχει διαβάσει την «Ιθάκη» γνωρίζει ότι εξαρχής μία από τις βασικές επιδιώξεις του Τσίπρα ήταν να μετακινηθεί προς την κεντροαριστερά, να απαλλαγεί από την κομματική νομενκλατούρα και να κόψει τις γέφυρες με τα στελέχη της ριζοσπαστικής

αριστεράς. Σε κάποια σημεία στο βιβλίο του φτάνει στα όρια της απελπισίας για το κόμμα που «δεν καταλαβαίνει» την ανάγκη συμβιβασμών. Ασκεύει κριτική σε στελέχη όπως ο Τσακαλώτος για τις ακραίες τοποθετήσεις τους. Και χαρακτηρίζει το κόμμα «συνασπισμό ιδιοτέλειας» όπου ανθίζουν «παλαιοκομματικές συμπεριφορές», για να καταλήξει ότι «το παιδί μου, ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν ήταν πια στη δική μου αγκαλιά».

Τις προθέσεις του έδειξε με τον πιο καθαρό τρόπο στην κεντρική παρουσίαση της «Ιθάκης», στέλνοντας τα στελέχη –κόμμα και τον Φάμελλο, τον επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ– στον εξώστη! Ύστερα ήρθε η πραγματικότητα. Ανακάλυψε ότι δεν διαθέτει τον μαγικό αυλό και ότι τα κόμματα δεν σπίνονται χωρίς μηχανισμούς. Το έκανε μια φορά ο Α. Παπανδρέου, σε τελείως διαφορετικές συνθήκες. Όταν επιχειρήσε να το ξανακάνει ο Σ. Θεοδωράκης, απέτυχε. Τότε ο Κ. Σημίτης, μετά την επιτυχία του Ποταμιού να μπει στη Βουλή, τον είχε συμβουλέψει να οργανώσει το κόμμα και να συγκροτήσει τα όργανα. Ο Θεοδωράκης είχε διαφωνήσει, θεωρώντας ότι αυτό θα οδηγούσε σε φράξιες και εσωκομματικούς ανταγωνισμούς. Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε. Για τον Τσίπρα η αναγνώριση αυτής της πραγματικότητας σήμαινε ότι, με κάποιον τρόπο, θα έπρεπε να επανασυνδεθεί με τα μέλη και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Ιδίως επειδή η καθυστέρηση στην ανακοίνωση του κόμματος σήμαινε ότι βρισκόταν όλο και περισσότερο

στο στόχαστρο της κριτικής από παλιούς συντρόφους του. Το αριστερό άνοιγμα στη Λαμία ήταν μια πρώτη τέτοια κίνηση. Μάλιστα, για όσους δεν το κατάλαβαν, έσπευσε να το υπογραμμίσει ο Ν. Μπίστης, ο οποίος, μετά την αποχώρησή του από τη Νέα Αριστερά, έχει γίνει ο πιο πιστός στρατιώτης της «ανασυγκρότησης». «Όσοι αποδίδουν στον Τσίπρα εγκατάλειψη της Αριστεράς και στροφή προς ένα θολό κέντρο» πόσταρε στον λογαριασμό του, «ας αναζητήσουν την ομιλία του στη Λαμία».

Η ανάγκη διορθωτικής κίνησης γινόταν επιτακτική και λόγω ενός άλλου γεγονότος: το ΠΑΣΟΚ δείχνει να έχει πάρει κεφάλι στον εσωτερικό ανταγωνισμό της κεντροαριστεράς. Με όλα τα προβλήματα, είναι ένα κόμμα με δομή, ιστορία και στελέχη, η μόνη ουσιαστικά συγκροτημένη δύναμη στον χώρο της αντιπολίτευσης. Αν στις προσεχείς εκλογές έρθει δεύτερο και αναδειχθεί στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης, τότε το εγχείρημα του Τσίπρα μπορεί να αποδειχθεί θνησιγενές με ό,τι συνεπάγεται για το προσωπικό πολιτικό του μέλλον.

Αν και είναι νωρίς για προβλέψεις, στην πραγματικότητα ο ανταγωνισμός του Τσίπρα με το ΠΑΣΟΚ θα είναι το μόνο επίδικο των επόμενων εκλογών για την αντιπολίτευση. Τις επιπτώσεις τις βλέπουμε στις

θέσεις που υιοθετούν και οι δύο πλευρές. Αντί να φροντίζουν για τη σοβαρότητα και την αξιοπιστία τους, απευθύνονται στο θυμικό των ψηφοφόρων, προσπαθώντας να διεγείρουν αταβιστικά αντανακλαστικά. Το απόσπασμα από την ομιλία του Άρη που επικαλέστηκε ο Τσίπρας για να εξηγήσει τον «νέο πατριωτισμό» που ευαγγελίζεται, είναι χαρακτηριστικό: «Το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα και τρέχει να βρει κέρδη σε όποια χώρα υπάρχουν τέτοια. Ενώ εμείς το μόνο που διαθέτουμε είναι οι καλύβες μας και τα πεζούλια μας, που δεν μπορούν να κινηθούν αλλά παραμένουν εδώ στη χώρα μας». «Ποιοι είναι λοιπόν οι πατριώτες», πρόσθεσε ο Τσίπρας; «Αυτοί που τρέχουν όπου βρούνε κέρδη ή εμείς που παραμένουμε με τα πεζούλια μας εδώ;»

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, ο Τσίπρας μιλά για καλύβες και πεζούλια

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, όταν η τύχη της χώρας εξαρτάται από τις διεθνείς συμμαχίες και τις σχέσεις της, όταν όλοι αναγνωρίζουν την ανάγκη ευρωπαϊκής απάντησης στην επιχειρούμενη ανασύσταση των αυτοκρατοριών, ο Τσίπρας μιλά για καλύβες και πεζούλια. Σαν να μην κατάλαβε τίποτα από τις ανεδαφικές επιλογές του και τα δικά του 4 χρόνια διαρκούς προσπάθειας να σταθεί η χώρα με το κεφάλι έξω απ' το νερό. Θα μπορούσε κάποιος να πει πως είναι άξιος της τύχης του. ■

HOTEL GRANDE BRETAGNE ATHENS

Φέτος το Πάσχα χαρίστε στους αγαπημένους σας δώρα από την αποκλειστική συλλογή του GB Corner Gifts & Flavors.

Επισκεφθείτε τη διάσημη γωνιά της Αθήνας και ανακαλύψτε χειροποίητες λαμπάδες, σοκολατένια αυγά, παραδοσιακά τσουρέκια και μια εξαιρετική επιλογή πασχαλινών δώρων.

GB Corner Gifts & Flavors

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ - ΣΑΒΒΑΤΟ 11:00 - 20:00
Τ: 210 33 30 750

ONLINE SHOP
GBCORNERGIFTS.COM

ΜΗΤ.ΤΕΛ. - 0268601650021300

Έξυπνοι δρόμοι + Πράσινη πόλη #6

Το κυκλοφοριακό δεν λύνεται οριστικά σε καμία μεγαλούπολη. Είναι ένα διαρκές και εξελισσόμενο πρόβλημα, που λαμβάνει στον χρόνο νέες μορφές, και έτσι χρειάζεται συνεχώς νέα μέτρα και εναλλακτικούς τρόπους αντιμετώπισης.

Πάντως για τη χώρα μας θα έπρεπε να αλλάξει ολοκληρωτικά το υπόδειγμα οργάνωσης και σχεδιασμού των πόλεων, με διακριτική αποθάρρυνση της χρήσης των ΙΧ αυτοκινήτων και ταυτόχρονη ενίσχυση των ΜΜΜ, που σήμερα δεν υπάρχει. Η πολιτική τάξη είτε δεν ξέρει είτε δεν δύναται να αναλάβει το πολιτικό κόστος. Δεν έχει αφήγημα λύσης για το πρόβλημα.

Αλλά και μέχρι τότε υπάρχουν δεκάδες πράγματα που πρέπει να κάνουμε, καθώς δεν έχουμε προχωρήσει σχεδόν σε τίποτα από τη δεκαετία του '80 έως σήμερα.

Η ATHENS VOICE ανοίγει τον διάλογο για μια καλύτερη ζωή των ανθρώπων και των πόλεων, με μια σειρά εύγλωττων και εκλαϊκευμένων άρθρων για το μεγαλύτερο αστικό περιβαλλοντικό πρόβλημα που θίγει βανάουσα τον πολιτισμό της καθημερινότητας. Το πρόβλημα της λειτουργίας της Αθήνας και των ελληνικών πόλεων. Ο γνωστός συγκοινωνιολόγος Σταύρος Κωνσταντινίδης, στο έκτο άρθρο του αναλύει το τι συμβαίνει στη χώρα μας και προτείνει τι θα μπορούσαμε να κάνουμε χωρίς να πρέπει να «ανακαλύψουμε την Αμερική».

Πρόταση 6η

Η θέση του σηματοδότη

Υπάρχουν πολλές μικρές και απλές παρεμβάσεις στην πόλη που, επειδή παρουσιάζουν επαναληψιμότητα, μπορούν να συνεισφέρουν στη βελτίωση των οδικών συνθηκών. Στην εικόνα 1 βλέπουμε μια συνηθισμένη κατάσταση κατά την οποία τα αυτοκίνητα καταλαμβάνουν την περιοχή της διάβασης, εμποδίζοντας τους πεζούς που κινούνται με πράσινο. Ένας από τους σημαντικότερους λόγους που συμβαίνει αυτό είναι και η θέση του σηματοδότη στο τέλος της διάβασης.

Εικόνα 1 Η τοποθέτηση του σηματοδότη στο τέλος της διάβασης ευνοεί την κατάληψη από αυτοκίνητα που αναμένουν στο κόκκινο, δυσχεραίνοντας την κίνηση των πεζών όταν έχουν πράσινο σηματοδότη

4w

Τι πρέπει να κάνουμε

Αν ο σηματοδότης της τοποθετηθεί στην αρχή της διάβασης (εικόνες 2,3), οι οδηγοί των αυτοκινήτων υποχρεούνται να σταματήσουν πριν τη διάβαση, προκειμένου να έχουν οπτική επαφή με τον σηματοδότη. Συνεπώς η διάβαση παραμένει ελεύθερη και οι πεζοί μπορούν να διέλθουν άνετα και με ασφάλεια. Το θέμα μας αφορά εκατοντάδες σημεία στην πόλη, επομένως αυτή η μικρή αποκατάσταση θα φέρει μια γενικευμένη αναβάθμιση των συνθηκών κίνησης των πεζών και των εμποδιζόμενων ατόμων.

Εικόνες 2,3 Η τοποθέτηση του σηματοδότη στην αρχή της διάβασης, κρατώντας την ελεύθερη, διευκολύνει τους πεζούς, ώστε να διέρχονται άνετα και με ασφάλεια

Τρισδιάστατος σχεδιασμός: Χρήστος Σαραφέρας, αρχιτέκτων

SPEEDCAT

WORN BY ELENI FOUREIRA

PUMA STORES

Α. Βουλιαγμένης 96, Γλυφάδα
The Mall Athens, Μαρούσι
Attica City Link, Πανεπιστημίου 9
Mediterranean Cosmos, Θεσσαλονίκη

A BRAND OF FAIS GROUP

Οι πόλεις που ήταν σαν τις δικές μας

Του ΑΔΑΜ ΜΑΡΚΑΚΗ

Η πιο συνηθισμένη αντίδραση όταν κάποιος αναφέρει τι κάνει η Κοπεγχάγη ή το Παρίσι είναι «εδώ είναι Ελλάδα», υπονοώντας ότι η κουλτούρα μας είναι αυτή που δεν μας επιτρέπει να κινηθούμε προς αυτή την κατεύθυνση. Αλλά ο ίδιος Έλληνας που παρκάρει στο πεζοδρόμιο στην Πατισίων στο Άμστερνταμ κάνει ποδήλατο. Στο Λονδίνο περπατάει. Στη Βιέννη παίρνει τραμ. Δεν αλλάζει κουλτούρα στο αεροπλάνο. Αλλάζει υποδομή. Η κουλτούρα είναι αποτέλεσμα των υποδομών (υλικών και άυλων). Και αυτές οι πόλεις δεν ήταν πάντα έτσι. Ήταν ακριβώς σαν τις δικές μας.

Ο ίδιος Έλληνας που παρκάρει στο πεζοδρόμιο στην Πατισίων στο Άμστερνταμ κάνει ποδήλατο. Στο Λονδίνο περπατάει. Στη Βιέννη παίρνει τραμ.

Τη δεκαετία του '60, η Κοπεγχάγη ήταν γεμάτη αυτοκίνητα και η κεντρική Strøget ήταν ένας θορυβώδης δρόμος. Όταν τον πεζοδρόμησαν το 1962, οι έμποροι αντέδρασαν ισχυριζόμενοι πως θα καταστραφούν. Σήμερα τα ποδήλατα ξεπερνούν τα αυτοκίνητα στο κέντρο, η πόλη έχει 380 χιλιόμετρα ποδηλατοδρόμων, συγχρονίζει τα φανάρια ώστε οι ποδηλάτες να έχουν συνεχές πράσινο, και βρίσκεται σταθερά στις πρώτες θέσεις ποιότητας ζωής παγκοσμίως.

Την ίδια εποχή, στην Ολλανδία, τα τροχαία σκότωναν τόσα παιδιά, που οι γονείς βγήκαν στους δρόμους. Η κυβέρνηση, εν μέσω της ενεργειακής κρίσης της δεκαετίας του 1970, άλλαξε πολιτική. Μέχρι το 2010, τα παιδικά θύματα τροχαίων είχαν μειωθεί κατά 97%. Σήμερα, στην Ολλανδία, οι οδικές αρχές μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνες για ατυχήματα, αν ο σχεδιασμός ενός δρόμου είναι χειρότερος από μια γνωστή ασφαλέστερη εναλλακτική.

Στο Παρίσι, η δήμαρχος Ινταλγκό μείωσε την κυκλοφορία αυτοκινήτων κατά 40% και τη ρύπανση κατά 45% σε μία δεκαετία. Τα επίπεδα λεπτών σωματιδίων στον αέρα έπεσαν κατά 55% από το 2005. Πώς; Αφαίρεσε 60.000 θέσεις στάθμευσης και τις αντικατέστησε με 3 τετραγωνικά χιλιόμετρα πράσινου. Πεζοδρόμησε τις όχθες του Σηκουάνα. Απαγόρευσε τα αυτοκίνητα γύρω από 168 σχολεία. Στο Λονδίνο, μετά την εφαρμογή της ζώνης χαμηλών εκπομπών, το 40% των παιδιών άρχισε να πηγαίνει σχολείο με τα πόδια ή με ποδήλατο.

Στη Σεούλ, ο αυτοκινητόδρομος Cheonggyecheon κατεδαφίστηκε και στη θέση του αποκαλύφθηκε ξανά ένα ποτάμι μήκους 5,8 χιλιομέτρων. Η θερμοκρασία στην περιοχή έπεσε κατά 3,6°C σε σύγκριση με τους γύρω δρόμους. Στην Ουτρέχτη, στη δεκαετία του '60, γέμισαν ένα κανάλι του 12ου αιώνα με μπετόν για να γίνει αυτοκινητόδρομος. Το 2020 το ξέθαψαν. Τώρα ρέει πάλι νερό εκεί που περνούσαν αυτοκίνητα.

Στη Βιέννη, το 60% των κατοίκων ζει σε κοινωνικές ή επιδοτημένες κατοικίες. Η πόλη λειτουργεί ως developer: χτίζει, διαχειρίζεται και κρατά τα ενοίκια χαμηλά. Αποτέλεσμα: η Βιέννη είναι σταθερά πρώτη στον κόσμο σε ποιότητα ζωής, ενώ τα ενοίκια της είναι κατά μέσο όρο 40% χαμηλότερα από αυτά του Βερολίνου. Στο Παρίσι, ο στόχος είναι 40% κοινωνικές κατοικίες μέχρι το 2035, ενώ σήμερα είναι ήδη στο 25%.

Η λίστα δεν τελειώνει. Κανένα από αυτά δεν απαιτούσε επανάσταση. Η μετάβαση δεν ήταν πολιτισμική ή τεχνολογική, αλλά νέες υποδομές και πολιτική βούληση. Μερικές φορές με μικρές παρεμβάσεις όπως μια πινακίδα που εξηγεί γιατί κόπηκε ένα δέντρο, ένα φανάρι που δίνει προτεραιότητα στο λεωφορείο, μια κάμερα που λειτουργεί. Μερικές φορές με μεγαλύτερες, όπως ένα σχέδιο για κοινωνική στέγαση, ένα νέο δίκτυο ποδηλατοδρόμων, η τιμολόγηση του δημόσιου χώρου. Αλλά πάντα αποφάσεις και δουλειά. Εμείς γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε το ίδιο; **A**

** Ο Αδάμ Μαρκάκης γράφει το newsletter «Take Back the City». Έχει ιδρύσει και διευθύνει την Astylab, ένα δίκτυο που συνδέει και ενδυναμώνει ανθρώπους και οργανισμούς που δουλεύουν για να κάνουν τις πόλεις καλύτερες. Είναι Founding Partner στην Idea Machines, έναν venture builder για εταιρείες με αντίκτυπο. Πριν από αυτά, έκανε εκατοντάδες ανθρώπους να αφήσουν το αυτοκίνητο για το ποδήλατο μέσω της Kineo. Ζει και μεγαλώνει δύο μικρά παιδιά στην Αθήνα.*

© ASLAM SHAH/UNSPLASH

voice
voice
102.5

102.5

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
το soundtrack της πόλης

● Τα πιο δυνατά looks είναι συχνά και τα πιο απλά. Βασίζονται στις καθαρές γραμμές, στη σωστή εφαρμογή και σε επιλογές που υπηρετούν ξεκάθαρα το concept του συνόλου.

●

M&S

Μια ματιά αρκεί για να πεις «Το λατρεύω!»

Η νέα συλλογή της Marks & Spencer προτείνει ρούχα άνετα, σύγχρονα και διαχρονικά, κομμάτια που φοριούνται εύκολα, αλλά δεν περνούν απαρατήρητα

➤ Έχεις παρατηρήσει πόσο εύκολα μπορεί να σου φτιάξει τη μέρα ένα απλό «τι ωραίο look!»; Εκεί που τρέχεις να προλάβεις τα πάντα, ένα αυθόρμητο σχόλιο από κάποιον φίλο ή ακόμη κι από έναν περαστικό, αρκεί για να αλλάξει τη διάθεσή σου. Το στιλ είναι ένας από τους πιο άμεσους τρόπους για να δείξεις ποιος είσαι, χωρίς να πεις λέξη. Μέσα από τις επιλογές σου φαίνεται η διάθεσή σου, η αυτοπεποίθησή σου, ακόμα και ο τρόπος που βλέπεις την καθημερινότητα. Κι αυτό είναι που το κάνει τόσο σημαντικό. Στην πράξη, τα πιο δυνατά looks είναι συχνά και τα πιο απλά. Βασίζονται στις καθαρές γραμμές, στη σωστή εφαρμογή και σε επιλογές που υπηρετούν ξεκάθαρα το concept του συνόλου. Κάθε κομμάτι έχει τον ρόλο του και «δένει» αρμονικά με τα υπόλοιπα, χωρίς να δημιουργεί περιττό θόρυβο.

Έτσι, τα ρούχα φοριούνται εύκολα μέσα στην ημέρα, σου δίνουν άνεση στις κινήσεις και σε κάνουν να νιώθεις ο εαυτός σου. Αυτή ακριβώς τη λογική αναδεικνύει και η νέα καμπάνια της Marks & Spencer με τίτλο «Το λατρεύω!». Και στο επίκεντρο της καμπάνιας βρίσκεται μια μικρή αλλά ουσιαστική στιγμή: ένα κομπλιμέντο που μπορεί να σου αλλάξει όλη τη μέρα. Η συλλογή κινείται στο ίδιο πνεύμα, με ρούχα άνετα, σύγχρονα και διαχρονικά, κομμάτια που φοριούνται εύκολα, αλλά δεν περνούν απαρατήρητα. Γιατί στο τέλος της ημέρας, αυτό που μένει δεν είναι το πόση προσπάθεια έχειςβάλει, αλλά το πώς σε κάνει να νιώθεις αυτό που φοράς και τι αίσθηση αφήνεις στους γύρω σου. Είναι εκείνη η στιγμή που κάποιος θα σε παρατηρήσει, θα χαμογελάσει και, χωρίς δεύτερη σκέψη, θα σου πει: «Το λατρεύω!»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΘΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ,
ΑΛΛΑ ΝΑ ΦΕΥΓΟΥΝ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΤΡΟΠΟ

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Γυναίκες, γυναίκες, γυναίκες... με σουτιέν, με ζαρτιέρες, με body, με καλσόν, με τάνγκα, χωρίς σώματα, με σώματα, όρθιες, καθιστές, προφίλ, ανφάς, σε σπαγκάτο... αυτό το σπαγκάτο που διατρέχει κάθε πίνακα. Συμβιώνουν δίπλα σε τερατάκια, πίσω από ζαλιστικά λεμονι φόντα ή κατακόκκινα, στο χρώμα της καυτερής πιπεριάς. Η καταγιγιστική σουρεαλιστική γραφή του **Γιάννη Παυλίδη**. Μια σχεδιαστική ευφράδεια που σε κερδίζει από το πρώτο δευτερόλεπτο με το πηγαίο της χιούμορ, τον συνεχή σαρκασμό και αυτοσαρκασμό του καλλιτέχνη. «*Τα μικρά, ζαβολιάρικα ανθρωπάκια του Παυλίδη, που κατοικούν στα σύννεφα και ακούν μουσική των Doors, που διεκδικούν τον δημόσιο χώρο, προσφέρουν λουλούδια ή βγάζουν τη γλώσσα περιπαικτικά και εξακολουθούν να ονειρεύονται, είναι ο ίδιος και είμαστε εμείς*», γράφει η τεχνοκριτικός και επιμελήτρια της έκθεσης Ίρις Κρητικού.

Στη νέα του ατομική έκθεση, που αρχίζει σε λίγες μέρες, με τον σουρεαλιστικό τίτλο «*Muffet Fiuu*», θα παρουσιάσει έργα που σχεδιάστηκαν τα τελευταία 13 χρόνια. Τον συνάντησα για να μάθω τι είναι τέλος πάντων αυτό το Muffet Fiuu.

— Στη νέα σου έκθεση θα δούμε έργα της τελευταίας διετίας, αλλά και κάποια από τα μακρινά 2013 ή 2014. Γιατί έμειναν σε αναμονή αυτά τα έργα, ενώ έχεις κάνει κι άλλες εκθέσεις εν τω μεταξύ;

Στο «*Muffet Fiuu*» παρουσιάζω έργα που γεννήθηκαν, δουλεύτηκαν και εξελίχθηκαν μέσα σε δεκατρία χρόνια. Βλέπουμε φιγούρες, μάσκες και πορτρέτα με έντονη έκφραση να εξελίσσονται σε «τερατάκια» που κουρδίζονται, πετούν, αυθαδιάζουν, προσφέρουν λουλούδια ή ακαταλαβίστικα μηνύματα, συνομιλούν στο ίδιο έργο μεταξύ τους. Στο τέλος, σε μια έκρηξη, μαζί μ' αυτά έρχονται από παλιές δουλειές μου οι γυναίκες μοντέλα, εντελώς καρικατουριστικές, οι πύργοι, τα φανάρια, λουλούδια παλιά και νέα, εκρήξεις και αστέρια. Από τη διαμαρτυρία, την αντίδραση, την εκτόνωση στη συμφιλίωση, στη νίκη, στη γιορτή...

— Τι άλλο θα δούμε;

Θα δούμε ακόμη τα ghost monsters, χέρια που προσφέρουν λουλούδια ή μηνύματα να ξεπροβάλλουν τρισδιάστατα από τον τοίχο, ειλητάρια να ξεδιπλώνουν τον καμβά τους με ιστορίες για τερατάκια, μάσκες από papier-mâché, ένα ντόμινο τεραστίων διαστάσεων από Styrofoam στον τοίχο και πολλά τέλαρα ζωγραφικής.

— Το «*Muffet Fiuu*», τον τίτλο της έκθεσης, τον εμπνεύστηκες, όπως γράφεις, από τον ήχο που βγάζουν οι τενίστριες όταν χτυπούν την μπάλα. Τι το ιδιαίτερο βρήκες σ' αυτόν τον ήχο και τι σχέση έχει με τα έργα;

Στον αγώνα της Σαράποβα με την Μπαρτόλι στο 2012 US OPEN, μου έκανε εντύπωση ο ήχος που έβγαζαν οι τενίστριες όταν χτυπούσαν την μπάλα. Μάλιστα το Fiuu της Σαράποβα ήταν πολύ δυνατό, σαν πολεμική κραυγή, και καθαρό, σε αντίθεση με το Muffet της Μπαρτόλι, που δυσκολεύτηκε να το καταγράψω σαν λέξη. Ένας ήχος πολεμικός, ιδιαίτερος, προσωπικός, που εκφράζει το σκεπτικό της έκθεσης στη «μάχη» για την αντιμετώπιση της εκρηκτικής και δυσοίωνα καθημερινότητας.

— Τα έργα σου φλερτάρουν εξίσου με τη ζωγραφική και το κόμικ. Ισχύει;

Ισχύει με έναν τρόπο, αλλά στην πραγματικότητα είναι ζωγραφική που δανείζεται τη γραφή του κόμικ, η αισθητική του οποίου βρίσκεται παντού σήμερα. Χρησιμοποιεί το χιούμορ για να καταγράψει τα διάφορα κοινωνικά φαινόμενα και να δημιουργήσει ένα περιβάλλον απ' όπου θα προκύψουν ερωτήματα και όχι έτοιμες απαντήσεις.

INFO

Εγκαίνια: Πέμπτη 2/4
στις 18:00
Διάρκεια έκθεσης έως
2/5. Αίθουσα τέχνης
Τεχνχώρος, Λεμπέση
12, Αθήνα, σταθμός
μετρό Ακρόπολη

**Είναι τα
τερατάκια
που ζουν
μέσα μας
και που
κάθε τόσο,
με κάθε
ευκαιρία,
προσπα-
θούν να καθορίσουν
τη συμπερι-
φορά μας**

— **Λέει ο Keith Harring ότι τα σχήματα που επιλέγουν οι άνθρωποι ως σύμβολα δημιουργούν μια γλώσσα. Τι μας λέει η γλώσσα των δικών σου συμβόλων;**

Τα σύμβολά μου, χρησιμοποιώντας το χιούμορ ως βασικό εργαλείο, μιλάνε για κοινωνικά ζητήματα όπως η αδικία, η βία, η επικοινωνία, οι σχέσεις και ο έρωτας, ο θάνατος και η αναγέννηση.

— **Οι αντιήρωές σου είναι κάτι υπέροχα τερατάκια. Πώς προέκυψαν;**

Τα «τερατάκια» γεννήθηκαν σε μια στιγμή εκνευρισμού, που σχεδίασα στο χαρτί ένα συννεφάκι με τερατάκια να χειρονομούν εκνευρισμένα, μαζί με βόμβες, δηλητήρια, κόκαλα, εκρήξεις, σαν αυτά των Μίκυ Μάους, όπου οι βρισιές των ηρώων παρουσιάζονταν με αντίστοιχα σύμβολα, γιατί οι αναγνώστες ήταν ανήλικοι. Στη συνέχεια εξελίχθηκαν, βγήκαν από τα συννεφάκια, απέκτησαν προσωπικότητα και χαρακτήρα. Είναι τα τερατάκια που ζουν μέσα μας και που κάθε τόσο, με κάθε ευκαιρία, προσπαθούν να καθορίσουν τη συμπεριφορά μας.

— **Δουλεύεις με πολλά και διαφορετικά υλικά. Ποιο είναι του γούστου σου;**

Ο χαρτοπολτός, γιατί είναι δωρεάν, ανακυκλωμένος, ευαίσθητος, δεν είναι σοβαροφανής, έχει χτίσει τα περισσότερα γλυπτά μου και γράφει ωραία επάνω του το χρώμα. Έχει όμως και το μειονέκτημα ότι στεγνώνει βασανιστικά αργά.

— **Γλυπτά ή πίνακες;**

Παλιότερα ήταν τα γλυπτά. Τώρα είναι οι πίνακες.

— **Σου αρέσει η τέχνη του δρόμου; Σταματάς για να την παρατηρήσεις στους δρόμους και στους τοίχους της πόλης;**

Παρατηρώ πάντα τα graffiti στους δρόμους και στους τοίχους της πόλης και μου αρέσει που η Αθήνα έχει γίνει κάρη σ' αυτά μια τεράστια υπαίθρια γκαλερί. Μου αρέσει ακόμα η δροσιά και η αμεσότητα αυτών των έργων, τα οποία πρέπει να εκτελεστούν πολύ γρήγορα και πολλές φορές απαιτούν συνεργασία με άλλους.

— **Με τι ασχολείσαι στο μεσοδιάστημα ανάμεσα σε δύο εκθέσεις σου;**

Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει μεσοδιάστημα, γιατί πάντα δούλευα παραπάνω από μία ιδέα μαζί. Οπότε, όταν μια θεματική έχει ολοκληρωθεί, εκτίθεται και συνεχίζω τις άλλες, όπως τώρα με το «Muffet Fiuu», που χρειάστηκε 13 χρόνια για να ολοκληρωθεί, ενώ ενδιάμεσα εξέθεσα την «Comic City».

— **Βλέπεις τένις; Τι γνώμη έχεις για τη Σαράποβα;**

Μου αρέσει το τένις και το παρακολουθώ όταν μπορώ. Η Σαράποβα ήταν μια από τις καλύτερες αθλήτριες στην ιστορία του τένις, ένας συνδυασμός αθλητικότητας και κομψότητας.

— **Έχεις δουλέψει ως υπεύθυνος στο τμήμα graffiti της εταιρείας Άρση, στη συντήρηση των τοιχογραφιών των Προπυλαίων του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τι ακριβώς ήταν αυτή η δουλειά;**

Στην Άρση ήμουν υπεύθυνος μιας ομάδας με ανήλικα παιδιά, παραβατικά, με την οποία φτιάχναμε graffiti σε θέατρα ή σε τοίχους που

μας παραχωρούσαν οι ιδιοκτήτες τους. Στα προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών έκανα αποκάλυψη, αποκατάσταση και συντήρηση τοιχογραφιών και μοτίβων στις αίθουσες και στον εξωτερικό χώρο του κτιρίου.

— **Η τέχνη είναι ακριβή, όμως εσύ πάντα φροντίζεις να υπάρχουν και έργα πολύ προσιτά στο κοινό. Θα συμβεί αυτό και στη νέα σου έκθεση;**

Προπάντων σε αυτή την έκθεση, που γίνεται σε μια πολύ δύσκολη οικονομικά εποχή, όχι μόνο θα υπάρχουν έργα πολύ προσιτά στο κοινό αλλά και στο σύνολό της η έκθεση θα είναι προσιτή οικονομικά. Πιστεύω ότι τα έργα δεν πρέπει να κάθονται στο εργαστήριο, αλλά να φεύγουν με αξιοπρεπή τρόπο, για να συνεχίσουν το ταξίδι τους στον χρόνο.

— **Μπορείς να θυμηθείς ποιο έργο τέχνης είδες τελευταία και σε μάγεψε;**

Με μάγεψαν τα σχέδια που έκανε στο Δρομοκάπτειο ο Αλέξης Ακριθάκης, κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του εκεί. **A**

ZAN-MISEA

Ο οραματιστής της ηλεκτρονικής μουσικής υπόσχεται μια αξέχαστη ζωντανή εμπειρία στο Release Athens x SNF Nostos 2026 και μιλάει στην ATHENS VOICE πριν από το live υπερθέαμα στο Ξέφωτο του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

Ο πατέρας του ήταν ένας από τους κορυφαίους μουσικοσυνθέτες του 20ού αιώνα, ο Μορίς-Αλεξίς Ζαρ, και μητέρα του η αντιστασιακή και επιζηήσασα από στρατόπεδο συγκέντρωσης Φρανς Πεζό. Ο **Zav-Mισέλ Ζαρ** έγραψε τη δική του ιστορία ηχογραφώντας στην κουζίνα του σπιτιού του στο Παρίσι το άλμπουμ «Oxygène», μια synth Οδύσσεια που θα οδηγούσε στην ανάπτυξη της synth pop, της ambient, της new age και trance μουσικής. Έχοντας σπάσει πολλές φορές το παγκόσμιο ρεκόρ προσέλευσης κοινού, με 1 εκατομμύριο θεατές στην Πλας ντε λα Κονκόρντ, 1,3 εκατομμύρια στο Χιούστον, 2,5 εκατομμύρια στη Λα Ντεφάνς και 3,5 εκατομμύρια στη Μόσχα, ο Ζαρ άλλαξε και την έννοια του θεάματος, πρωτοπορώντας με ήχους, laser shows και οπτικά εφέ. Πενήντα χρόνια αργότερα, με 22 studio albums και πάνω από 85 εκατομμύρια πωλήσεις στο ενεργητικό του, διατηρεί την περιέργεια να δοκιμάζει καινούργια πράγματα. Πριν συνδεθούμε ζωντανά μαζί του, τη Δευτέρα 22 Ιουνίου στην Αθήνα, ο Zav-Mισέλ Ζαρ μπήκε σε zoom mode και μας μίλησε για το μέλλον και το παρελθόν σε ανοιχτή ακρόαση.

— Τον Ιούλιο κάνετε το ντεμπούτο σας στην Ίμπιζα, σε ένα μέρος σχεδόν μυθικό για την ηλεκτρονική μουσική. Τι σημαίνει για εσάς το να παρουσιάσετε το έργο σας σε έναν χώρο όπως το Amnesia, που έχει γίνει συνώνυμο της ιδέας του να παραδίνεται κανείς στη στιγμή; Είχαν παρουσιαστεί μερικές ευκαιρίες να παίξω στην Ίμπιζα πριν ξεκινήσουμε τις συζητήσεις με τον δήμο, για ένα υπαίθριο project αλλά και για μερικά άλλα. Τελικά δεν πραγματοποιήθηκαν ποτέ, για διάφορους λόγους, καθώς το πρόγραμμά μου ήταν γεμάτο με άλλες δραστηριότητες. Είμαι πραγματικά χαρούμενος, λοιπόν, και αισθάνομαι ότι είναι προνόμιο το να μπορώ να γιορτάσω την 50ή επέτειο του Amnesia σχεδόν την ίδια στιγμή με την 50ή επέτειο του «Oxygène», με το οποίο ξεκίνησα την καριέρα μου. Όλα αυτά είναι, φυσικά, πολύ ξεχωριστά για μένα. Αυτό που έχει μεγάλο ενδιαφέρον στο concert του Amnesia είναι η ιδέα ότι ξαφνικά το παρελθόν και το μέλλον δεν είναι τόσο σημαντικά. Μόνο το παρόν έχει σημασία. Αισθάνομαι ότι αυτό με γυρίζει πίσω, με στέλνει πίσω στην ιδέα του εφήμερου.

Τι θέλω να πω μ' αυτό; Είναι σαν την πρώτη φορά που πηγαίνεις σε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα ή στον κινηματο-

γράφο, στην όπερα, στο τσίρκο... σε οποιαδήποτε εκδήλωση που, ενώ έχει καταναλώσει μόνο δύο ώρες περίπου από τη ζωή σου, πιθανότατα θα τη θυμάσαι για το υπόλοιπο αυτής. Έτσι, σε μια εποχή όπου τα πάντα αναπαράγονται τόσο έντονα—με το διαδίκτυο, με τα κοινωνικά δίκτυα—, είναι σημαντικό το γεγονός ότι υπάρχει μόνο μία ευκαιρία και όχι άλλη. Αυτό το είδος της στιγμιαίας συνάντησης με το κοινό είναι ακριβώς αυτό στο οποίο πιστεύω.

Διαισθάνομαι, λοιπόν, ότι θα ξεπεράσουμε πολλά όρια και πραγματικά ανυπομονώ γι' αυτό. Όπως έκανα πριν από μερικά χρόνια σ' εκείνη τη συναυλία στην Αθήνα, η οποία ήταν μια μοναδική εμπειρία που θα θυμάμαι για όλη μου τη ζωή. Ελπίζω αυτό να ισχύει και για το κοινό. Και εύχομαι να συμβεί το ίδιο και φέτος.

— Έχετε χρησιμοποιήσει ως σκηνικά τοποθεσίες όπως τον Πύργο του Άιφελ, τις πυραμίδες της Αιγύπτου, την έρημο Σαχάρα, την Απαγορευμένη Πόλη, την Πλατεία Τιενανμέν, τη Νεκρά Θάλασσα και άλλα. Τι ψάχνετε σε μια τοποθεσία πριν αποφασίσετε να δώσετε μια συναυλία;

Η ειρωνεία είναι ότι, στην πραγματικότητα, δεν έχω αποφασίσει ποτέ τίποτα. Πρόκειται για προτάσεις που μου έχουν γίνει, καθώς και για κάποιες ευκαιρίες που ήταν πολύ δύσκολο να τις αρνηθώ. Όταν μου πρότειναν να παίξω στις πυραμίδες της Αιγύπτου, δεν γινόταν να πω όχι. Για την ακρίβεια, έκανα τα πάντα για να το πραγματοποιήσω. Όλα αυτά τα τοπία που αναφέρετε είναι τόσο ξεχωριστά γιατί υπερβαίνουν το συνηθισμένο. Αφορούν την αρχιτεκτονική, τις τοπικές κοινότητες, τους ντόπιους καλλιτέχνες, τις καινοτομίες ως προς τα μέσα, τα εργαλεία, την πολιτική, αλλά και τη σχέση με την πόλη ή τη χώρα. Πρόκειται, λοιπόν, για ιδιαίτερες εκδηλώσεις και πολύ ενδιαφέρουσες, όχι μόνο από καλλιτεχνική, αλλά και από καθαρά ανθρώπινη άποψη. Νιώθω πραγματικά τυχερός που είχα την ευκαιρία να παίξω, έστω και για μια βραδιά, σ' αυτούς τους χώρους.

— Με την ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης, τι σας ενθουσιάζει περισσότερο σχετικά με το μέλλον των συνθεσάιζερ και πώς πιστεύετε ότι θα αλλάξει τον ρόλο του μουσικού; Είναι το παρόν της ηλεκτρονικής μουσικής το μέλλον που κάποτε φανταζόσασταν;

Ανέκαθεν είχα ως οδηγό την περιέργεια, και τα νέα εργαλεία είναι πάντοτε συναρπαστικά, γιατί μας προσφέρουν έναν διαφορετικό τρόπο έκφρασης. Και, όπως ο ηλεκτρισμός άλλαξε τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τη μουσική και τη δημιουργία, έτσι και η τεχνητή νοημοσύνη θα κάνει το ίδιο. Μπορεί πάντα να φοβόμαστε την επανάσταση ή όποια εργαλεία φέρνουν ριζικές αλλαγές, αλλά μαζί μ' αυτά παρουσιάζονται και ευκαιρίες. Η φωτιά είναι επικίνδυνη, το ίδιο και το ηλεκτρικό ρεύμα. Η τεχνητή νοημοσύνη επίσης. Το ίδιο το εργαλείο ή η τεχνολογία είναι ουδέτερα: όλα εξαρτώνται από το τι κάνεις μ' αυτά. Για μένα η τεχνητή νοημοσύνη αποτελεί μια ευκαιρία να δημιουργήσω κάτι διαφορετικό.

— Τι αναμνήσεις έχετε από το πρώτο σας ταξίδι στην Ελλάδα;

Την αίσθηση ότι βρίσκομαι σε ένα από τα λίκνα του πολιτισμού, τη συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι όλοι ανήκουμε στην Ελλάδα ως Ευρωπαίοι και ως μέρος της μεσογειακής κοινότητας. Πέρα όμως απ' αυτό, η

Ελλάδα πάντα, ακόμα και σήμερα, εκφράζει πανανθρώπινες αξίες, κάτι που με κάνει να νιώθω εκεί σαν στο σπίτι μου. Ανυπομονώ να μοιραστώ και πάλι, το 2026, μερικές στιγμές στη χώρα σας. Μου αρέσει πραγματικά η ελληνική νοοτροπία, αλλά και το πόσο κοντά νιώθω τη Γαλλία και την Ελλάδα μεταξύ τους, καθώς, όπως γνωρίζουμε, μας συνδέουν πολλοί δεσμοί διαχρονικά.

— Μπορείτε να μας πείτε έναν λόγο για τον οποίο αγαπάτε την Αθήνα;

Όπως ήδη ανέφερα, εκεί νιώθω σαν στο σπίτι μου: όταν ταξιδεύεις στον κόσμο, μερικές φορές δεν εισπράττεις αυτή την αίσθηση οικειότητας. Στο Λος Άντζελες, για παράδειγμα, ή στη Νέα Υόρκη, παρότι ανήκουν στον δυτικό κόσμο, προσωπικά δεν αισθάνομαι οικεία. Το νιώθω ότι βρίσκομαι κάπου αλλού, στο εξωτερικό. Όταν έρχομαι στην Ελλάδα, και στην Αθήνα συγκεκριμένα, νιώθω αμέσως σαν στο σπίτι μου. Αυτό συμβαίνει επειδή έχουμε τόσο πολλές κοινές αξίες και κοινά στοιχεία στον πολιτισμό μας και στη ζωή μας, στην καθημερινότητά μας.

— Η εμφάνισή σας στην Τελετή Λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων του Παρισιού το 2024 ήταν μια στιγμή παγκόσμιας προβολής. Πώς προσεγγίζετε μια εκδήλωση που απευθύνεται σε δισεκατομμύρια ανθρώπους;

Ήταν μεγάλη η πίεση, όχι τόσο λόγω του ότι έπρεπε να παίξω μπροστά στο κοινό—γιατί, τελικά, αυτό είναι το καθήκον του ερμηνευτή, κάθε καλλιτέχνη—, αλλά λόγω των πολιτικών πτυχών που περιβάλλουν τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Είναι ένα βαρυσήμαντο γεγονός. Πάνω απ' όλα όμως είναι μια αθλητική διοργάνωση: όλα τα υπόλοιπα θεωρούνται δευτερεύοντα. Ωστόσο, δεν παύει να αποτελεί πρόκληση και είμαι πραγματικά χαρούμενος που όλα πήγαν πολύ καλά, παρά τη βροχή—γιατί ανέβηκα στη σκηνή τη στιγμή της δυνατότερης βροχοπτώσης! Βέβαια, αυτό έδωσε μια μαγική πινελιά στην τελετή και λάβαμε φοβερό feedback από το κοινό σε όλο τον κόσμο. Αναμφίβολα, μια πολύ ξεχωριστή στιγμή στη ζωή μου.

— Πώς βιώσατε το γεγονός ότι υπήρξατε ο πρώτος δυτικός καλλιτέχνης που εμφανίστηκε στην Κίνα; Ποιες είναι οι αναμνήσεις σας από αυτή την εμπειρία, πέρα από τη συμβολική της σημασία;

Πραγματικά, η αίσθηση για το κοινό ήταν σαν να έβλεπε και τις δύο πλευρές του φεγγαριού. Η παράσταση που ετοίμασα και η συναυλία που έδωσα εκεί ήταν κάτι που και για εμάς τους δυτικούς θα μπορούσε να θεωρηθεί καινοτόμο. Όμως για τον κινεζικό λαό η επαφή με τον δυτικό κόσμο ήταν εντελώς αποκλεισμένη για πολύ καιρό. Οπότε η εμπειρία για το κοινό πρέπει να ήταν πραγματικά συγκλονιστική. Επιπλέον, για μένα το να πάω στην Κίνα ως ο πρώτος δυτικός καλλιτέχνης στον οποίο επιτράπηκε να παίξει εκεί ήταν ιδιαίτερα συγκινητικό. Η επαφή με έναν τόσο σπουδαίο και αρχαίο πολιτισμό υπήρξε εμπειρία μοναδική, που θα κρατήσω στην καρδιά μου για όλη μου τη ζωή. Αισθάνομαι επίσης ιδιαίτερα ευγνώμων και προνομιούχος που επέστρεψα, κάποια χρόνια αργότερα, στην Κίνα για να παίξω στην Απαγορευμένη Πόλη και στην Πλατεία Τιενανμέν, κάτι που πιθανότατα δεν θα ξανασυμβεί, όπως έχει η κατάσταση. Έχω έναν ιδιαίτερο δεσμό με αυτή τη χώρα και, ως καλλιτέχνης της Δύσης, θεωρώ μεγάλη τιμή αυτό το προνόμιο που μου δόθηκε. **A**

ΌΤΑΝ ΕΡΧΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ, ΝΙΩΘΩ ΑΜΕΣΩΣ ΣΑΝ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ. ΑΥΤΟ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΠΕΙΔΗ ΕΧΟΥΜΕ ΤΟΣΟ ΠΟΛΛΕΣ ΚΟΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ, ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ.

''

Μου αρέσει πραγματικά η ελληνική νοοτροπία

ZAP

ΜΠΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

**Τι νόημα
έχει αν δεν
μπορείς να
επικοινωνήσεις
με τους
άλλους;**

Ένας από τους πιο καθοριστικούς μουσικούς της σύγχρονης ελληνικής σκηνής μάς βάζει στον ηχώκοσμό του

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ
Φωτό: ΤΑΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ
Βοηθεί Φωτογράφου: ΕΙΡΗΝΗ ΣΙΟΥΣΙΟΥΡΑ,
ΟΛΓΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Για κάποιους θα είναι για πάντα ο κιθαρίστας των Τρυπών, το παιδί που βοήθησε να γραφτεί ένα μεγάλο κεφάλαιο του ελληνικού ροκ. Για άλλους είναι ο άνθρωπος που έδωσε νέα πνοή στο τραγούδι μέσα από τις ενορχηστρώσεις του, που ένωσε το λαϊκό, το ψυχεδελικό, το ροκ, τον αυτοσχεδιασμό. Για άλλους πάλι, είναι ο συνθέτης που μπαίνει στον κόσμο του κινηματογράφου και του θεάτρου χωρίς πόζα, χωρίς θόρυβο, αλλά με απόλυτη αίσθηση του χώρου, της ατμόσφαιρας και του ανθρώπου.

Τον συναντήσαμε με αφορμή τη μουσική που έγραψε για τον «Σωσμένο», τη νέα παράσταση του Βασίλη Μπισμπίκη. Η κουβέντα όμως πολύ γρήγορα άνοιξε. Πήγε στη Νεάπολη, στα πρώτα αγγίγματα της κιθάρας, στον Νίκο Παπάζογλου, στις πρόβες σε εγκαταλειμμένα σπίτια, στις Τρύπες, στο πώς χτίζεται ένας ήχος που δεν μιμείται κανέναν άλλο, στις συνεργασίες με τον Γιάννη Οικονομίδη, στη διδασκαλία, στον χρόνο που περνά και στον χρόνο που ακυρώνεται όταν έχεις ακόμη όρεξη να φτιάξεις κάτι καινούργιο. Και κάπου εκεί καταλαβαίνεις ότι ο **Μπάμπης Παπαδόπουλος** δεν μιλά απλώς για μουσική. Μιλά για έναν τρόπο να στέκεσαι μέσα στη ζωή.

— Πώς προέκυψε η συνεργασία σας με τον Βασίλη Μπισμπίκη για τον «Σωσμένο» και πώς προσεγγίσατε μουσικά το έργο; Η γνωριμία μας έγινε μέσω του Γιάννη Οικονομίδη. Είχα βρεθεί σε κάποια γυρίσματα για να πάρω την ατμόσφαιρα της ταινίας, να μπω στον κόσμο της, κι εκεί γνωριστήκαμε και με τον Βασίλη. Όταν μου πρότεινε να γράψω τη μουσική για τον «Σωσμένο» του Έντουαρντ Μποντ, μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρον. Διάβασα το έργο, διάβασα για τον συγγραφέα, για την ιστορία του έργου, για όσα είχαν συμβεί από την πρώτη του παρουσίαση και μετά. Αυτό που σκέφτηκα αρχικά ήταν ότι θα είχε ενδιαφέρον η μουσική να κινηθεί κόντρα στη σκληρότητα του έργου – γιατί το έργο είναι πολύ σκληρό. Κάποιες φορές, αν τοποθετήσεις κάτι φαινομενικά αντίθετο απέναντι στη σκληρότητα, την κάνεις ακόμη πιο έντονη. Βέβαια, στην πορεία όλα αναδιαμορφώνονται. Μια αρχική ιδέα δεν κλείνει απαραίτητα τις πόρτες στα υπόλοιπα. Η μουσική της παράστασης ανοίγει μια μεγάλη γκάμα: έχει σκληρότητα, ευαισθησία, διαφορετικά χρώματα. Και ο ίδιος ο χώρος σου επιβάλλεται, σε βάζει σε μια ατμόσφαιρα. Το Cartel, όπου διαδραματίζεται το έργο του Μποντ, είναι ένας χώρος που σε προδιαθέτει δημιουργικά. ▶

Ο,ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ. ΔΕΝ
ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΣΤΟ ΚΕΝΟ. ΑΡΑ
ΤΟ ΘΕΜΑ ΔΕΝ
ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ
ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ ΝΑ
ΠΑΙΖΕΙΣ ΣΥΣΤΑ
Ή ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ
ΠΟΛΛΑ. ΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΩΣ
ΣΥΝΥΠΑΡΧΕΙΣ,
ΠΩΣ ΑΚΟΥΣ, ΠΩΣ
ΣΥΖΗΤΑΣ, ΠΩΣ
ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΕΣΑΙ
ΚΑΤΙ ΧΩΡΙΣ
ΝΑ ΑΚΥΡΩΝΕΙΣ
ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ.

— **Υπάρχουν μεγάλες διαφορές ανάμεσα στη μουσική για θέατρο και στη μουσική για κινηματογράφο;** Για μένα η μεγάλη διαφορά είναι η ίδια η συνθήκη. Στο θέατρο είσαι μέσα στη στιγμή που γεννιέται κάτι. Βαδίζετε μαζί. Βλέπεις άμεσα πώς επηρεάζει η μουσική τη σκηνή και πώς η σκηνή αλλάζει τη μουσική. Έχει μια πολύ ιδιαίτερη γοητεία αυτή η συνύπαρξη. Στον κινηματογράφο δουλεύεις με την εικόνα, αφού έχει ήδη γυριστεί η σκηνή. Η μουσική ανήκει ουσιαστικά στο post production. Μπορεί να υπάρχει μια προεργασία από νωρίς, ακόμη κι απ' όταν γράφεται το σενάριο, αλλά η τελική δουλειά γίνεται όταν έχει πια σχηματιστεί η εικόνα, έχει γίνει το μοντάζ, υπάρχει ο ρυθμός και το φως. Στο θέατρο, αντίθετα, εξελίσσεσαι μαζί με το έργο όσο αυτό φτιάχνεται.

— **Η σχέση σας με τον κινηματογράφο πώς ξεκίνησε;** Η πρώτη επαφή ήταν ήδη από την εποχή των Τρυπών, μέσω του Νίκου Γραμματικού. Αργότερα ήρθε πιο οργανωμένα η σχέση με τη μουσική για ταινίες, πάλι μέσα από αυτόν τον κύκλο, που με έναν τρόπο συνέδεε τον Γραμματικό, τον Οικονομίδη και άλλους ανθρώπους. Με τον Γιάννη Οικονομίδη γνωριστήκαμε στο φουαγιέ ενός σινεμά, νομίζω στο Ιντεάλ. Μου είχε ζητήσει τότε να χρησιμοποιήσει ένα κομμάτι μου από τις «Σκηνές από ένα ταξίδι» για το τρέιλερ του «Μαχαιροβγάλτη». Αργότερα, όταν αποφάσισε να βάλει πιο ουσιαστικά μουσική στον κινηματογραφικό του κόσμο, συνεργαστήκαμε στο «Μικρό ψάρι». Στην «Μπαλάντα της τρύπιας καρδιάς» έκανα το τραγούδι των τίτλων τέλους, το «Ροκ του Καραγκιόζη», και τώρα πάλι στη «Σπασμένη φλέβα» βρεθήκαμε μαζί.

— **Τι σας τραβά στον κόσμο του Γιάννη Οικονομίδη;** Έχει μια πολύ ιδιαίτερη ένταση, μια σκληρότητα αλλά και μια αλήθεια. Δεν είναι ένας κόσμος στον οποίο μπαίνεις και λες «θα βάλω μουσική». Πρέπει κάπως να νιώσεις την ατμόσφαιρα, να δεις τον ρυθμό των ανθρώπων, την ένταση που υπάρχει μέσα στις σχέσεις. Γι' αυτό και μου αρέσει, όταν μπορώ, να βρίσκομαι μέσα στη διαδικασία.

— **Θυμάστε την πρώτη φορά που πιάσατε κιθάρα;** Ναι, πάρα πολύ έντονα. Ήμουν πολύ μικρός, κάτω από δέκα ετών. Η μπτέρα μου είναι από την Κοζάνη κι εκεί ο μεγαλύτερος ξάδερφός μου ήταν ο πρώτος στο σόι που ασχολήθηκε με τη μουσική, τη δεκαετία του 1970. Εγώ, ως παιδί, μαγευόμουν από τον ήχο του οργάνου. Θυμάμαι την πρώτη φορά που ακούμπησα χορδή και ένιωσα τη δόνηση στο δάχτυλό μου. Επειδή ήμουν παιδί, τα δάχτυλά μου ήταν ακόμη μαλακά, δεν είχαν σκληρύνει, και ένιωσα εκείνο το μούδιασμα της χορδής πολύ έντονα. Έπαθα σοκ. Ήταν κάτι πολύ συγκινητικό. Δεν μπορώ να πω ότι τότε συνειδητοποίησα ότι «θα κάνω αυτό στη ζωή μου», αλλά μάλλον κάτι είχε ήδη μπει μέσα μου.

— **Θυμάστε και τον πρώτο δίσκο που σας σημάδεψε;** Ο πρώτος ολοκληρωμένος δίσκος που άκουσα και αγάπησα πραγματικά ήταν το «Abbey Road» των Beatles. Τον άκουγα συνέχεια. Από εκεί και πέρα, μέσω του ξαδέρφου μου, άκουγα πολλές μουσικές της εποχής – άλλους δίσκους των Beatles, Frank Zappa, είχα γεινικά πιο προοδευτικά ακούσματα. Αλλά το «Abbey Road» ήταν η πρώτη μεγάλη αποκάλυψη.

— **Πώς ήταν η Θεσσαλονίκη εκείνα τα χρόνια;** Στη Νεάπολη, όπου μεγάλωσα, υπήρχαν τότε παλιά προσφυγικά σπίτια που άρχιζαν να εγκαταλείπονται. Εκεί μέσα στήναμε με τις παρέες μας προβάδκια. Ο ένας έφερνε μια μπότα, ο άλλος ένα πιατίνι, ο άλλος μισή κιθάρα, κάτι ενισχυτές της πλάκας. Αυτά ήταν και τα στέκια μας και τα σχολεία μας. Μέσα απ' αυτούς τους χώρους γίνονταν οι γνωριμίες, φτιάχνονταν οι πρώτες μπάντες, γεννιόταν μια σκηνή. Η Θεσσαλονίκη των 80s είχε πολύ ιδιαίτερη ενέργεια. Βέβαια, όταν είσαι νέος, όλα σου φαίνονται μαγικά. Αλλά νομίζω ότι πράγματι τότε συνέβαινε μια μεγάλη αλλαγή. Μια πραγματική ζύμωση. Δεν υπήρχε η αίσθηση ότι έπρεπε να μοιάσεις κάπου, μόνο η ανάγκη να βγει κάτι. Το πρώτο μου live το έδωσα σε ηλικία 14 ετών, έξω από έναν κινηματογράφο στη Νεάπολη, μαζί με άλλα γκρουπ της περιοχής. Όταν το σκέφτομαι τώρα, μου φαίνεται και λίγο αστέιο, αλλά τότε ήταν για μένα τεράστιο γεγονός. Αυτές οι μικρές σκηνές, οι γειτονιές, τα πρόχειρα προβάδκια, οι τοπικές μπάντες ήταν το έδαφος πάνω στο οποίο χτίστηκε σιγά σιγά μια ολόκληρη ιστορία. Δεν έγινε απ' τη μια μέρα στην άλλη. Χτίστηκε μέσα από παρέες, δοκιμές, αποτυχίες, θόρυβο, επιμονή. Αρχές 80s, μαθαίναμε όλοι μουσική από τους Μωβ, το μεγάλο γκρουπ της περιοχής τότε. Ο Πέρτσινος, μετά οι Γκρόβερ... Πρώτα γνώρισαν τον Πύργο Καρρά, μέσω στου Κώστα Φλωροσκούφη. Τότε δεν στεριώνανε οι κιθαρίστες, είχαν περάσει διάφοροι από τις Τρύπες. Εμείς με τις πρώτες πρόβες κολλήσαμε.

— **Είχατε συνείδηση ότι γράφατε ένα κεφάλαιο που θα έμενε;** Καμία. Δεν νομίζω ότι το σκεφτόταν κανείς έτσι τότε, ειδικά σ' αυτές τις μουσικές. Δεν μας απασχολούσε αν «θα έμενε κάτι». Ούτε πιστεύαμε ότι υπήρχε κάποια τέτοια πιθανότητα. Παίζαμε γιατί αυτό αγαπούσαμε. Και για πολλά χρόνια δεν ζούσαμε καν απ' αυτό. Οι περισσότεροι κάναμε κι άλλες δουλειές. Εγώ έπαιζα νύχτα σε ρεμπετάδικα, ο Γιάννης έκανε άλλες δουλειές, μπάρμεν, dj, όλοι κάναμε κάτι για να επιβιώσουμε. Το μεγάλο μπαμ με τις Τρύπες ήρθε σταδιακά. Δεν ήταν κάτι που έγινε απότομα. Για χρόνια αλωνίζαμε τη χώρα, πηγαίναμε όπου μας καλούσαν, παίζαμε παντού. Και κάποια στιγμή αυτό μεγάλωσε πολύ. Το χαρήκαμε, το απολαύσαμε, αλλά κι αυτό κάποτε έφτασε στο τέλος του.

— **Πώς βιώσατε εκείνο το τέλος;** Ήταν και απώλεια και ελευθερία. Όπως συμβαίνει με όλα τα μεγάλα πράγματα στη ζωή. Είναι άλλο να φαντάζεσαι ότι μπορεί να τελειώσουν κι άλλο να συμβαίνει πραγματικά. Ήταν μια πολύ μεγάλη τομή για μένα. Ήρθε μάλιστα σε μια περίοδο μετάβασης, όταν είχα κάνει και τον «Βραχνό προφήτη» με τον Θανάση Παπακωνσταντίνου. Άρα υπήρχε ήδη ένα πέρασμα σε κάτι άλλο. Αλλά δεν μπαίνω ποτέ στη διαδικασία να αναρωτηθώ τι θα έκανα διαφορετικά. Δεν με απασχολεί αυτό. Ότι έγινε έγινε από εμένα όπως ήμουν τότε, με όσα πιστεύα και ένιωθα τότε. Άρα έτσι έπρεπε να γίνει. Και τα λάθη, αν υπήρξαν, είναι κομμάτι αυτού που είμαι σήμερα.

— **Τι μάθατε δίπλα στον Νίκο Παπάζογλου και τη Λοξή Φάλαγγα;** Ο Νίκος ήταν πολύ μεγάλο κεφάλαιο για τη Θεσσαλονίκη. Εκείνος ήταν που ηχογράφησε τον πρώτο δίσκο με τις Τρύπες. Ήμουν πολύ μικρός τότε, 17-18 χρονών, και για μένα ήταν σπουδαίο να βλέπω από κοντά έναν άνθρωπο με τόσο μεγάλο χάρισμα, τόσο

εμπειρία και τόσο μεράκι. Μια κουβέντα που μου έχει μείνει από εκείνον είναι ότι το στούντιο μοιάζει με τη φωτογραφία: κάποιος άνθρωπος έχουν φωτογένεια, αλλά αυτή η φωτογένεια δεν έρχεται όταν ποζάρεις. Έρχεται όταν είσαι φυσικός. Το ίδιο συμβαίνει και στην ηχογράφηση. Αν καταφέρεις να μη σκέφτεσαι ότι ηχογραφείς, αλλά να παίζεις μουσική όπως τη χαιρέσεις, τότε αυτό αποτυπώνεται. Αυτή η φυσικότητα είναι πολύ σημαντική. Γι' αυτό κι εγώ αγαπώ τη ζωντανή ηχογράφηση. Θέλω ο βασικός κορμός να γράφεται ζωντανά.

— **Η παραγωγή σας στο άλμπουμ «Βραχνός προφήτης» του Θανάση Παπακωνσταντίνου θεωρείται από πολλούς τομή. Πώς προέκυψε;** Για μένα όλα ξεκινούν από το ότι η μουσική είναι μία μόνο όταν έχεις μπει βαθιά σε πολλές μουσικές. Δεν είναι μία με απλοϊκό τρόπο. Οι μουσικές είναι πολλές, γιατί γεννήθηκαν σε διαφορετικές κοινωνίες, διαφορετικές συνθήκες, από διαφορετικούς ανθρώπους. Πρέπει να τις γνωρίσεις, να τις μελετήσεις, να μπει μέσα τους για να βρεις τι είναι αυτό που τις ενώνει. Στην περίπτωση του «Βραχνού προφήτη», η αγωνία μου ήταν το πώς όλα αυτά που είχα μέσα μου –λαϊκό, ροκ, ψυχεδέλεια, αυτοσχεδιασμός– θα μπορούσαν να υπηρετήσουν τα τραγούδια του Θανάση χωρίς να χαθεί η ουσία τους. Να μπουν μέσα τους σαν πρόταση, όχι σαν επιδίωξη. Αυτό είναι πάντα το ζητούμενο: να υπάρχει λόγος ύπαρξης στην αισθητική πρόταση.

— **Σας απασχολεί η τεχνητή νοημοσύνη και όλη η σημερινή συνθήκη της υπερπαραγωγής;** Δεν πιστεύω ότι όλα αυτά εμφανίστηκαν ξαφνικά. Είναι αποτέλεσμα μιας πολύ μεγάλης διαδρομής. Από τη στιγμή που μπήκαμε στον ψηφιακό κόσμο –τα CD, τα mp3, τους σκληρούς δίσκους– και τεράστια ποσότητα μουσικής έγινε εύκολα διαθέσιμη, άρχισε ν' αλλάζει κι ο τρόπος που ακούμε, ο χρόνος που αφιερώνουμε στη μουσική αλλά και ο τρόπος που παράγουμε. Για μένα, μια σοβαρή δουλειά δύσκολα μπορεί να γίνει μέσα σ' αυτή την ασταμάτητη ένταση παραγωγής. Δεν λέω ότι δεν θα υπάρξουν άλλοι τρόποι έκφρασης. Θα υπάρξουν και θα τους ορίσουν κυρίως οι νεότεροι, αυτοί που γεννήθηκαν μέσα σ' αυτή τη συνθήκη. Εγώ, με τις δικές μου προσλαμβάνουσες, αγαπώ ακόμα τη ζωντανή διαδικασία, την τριβή, τον χρόνο που χρειάζεται κάτι για να ωριμάσει.

— **Τι είναι αυτό που σας κρατά ακόμη σε εγρήγορση;** Το ότι πάντα νιώθω πως έχω κάτι μπροστά μου. Ακόμη κι όταν φαίνεται ότι δεν κάνω τίποτα, μέσα μου κάτι δουλεύει. Από μια βόλτα στη θάλασσα της Θεσσαλονίκης, από ένα βιβλίο, από μια κουβέντα, από κάτι που θα δω, συνέχεια γεννιέται η όρεξη να φτιάξω κάτι. Αυτό ακυρώνει και τον χρόνο σαν βάρος. Δεν σκέφτομαι βιολογικά τον χρόνο. Με

κρατάει ζωντανό το ότι θέλω ακόμη να ανακαλύπτω, να δοκιμάζω, να ανοίγω καινούργια κεφάλαια.

— **Τι είναι για εσάς η μουσική;** Η μουσική είναι η ζωή μας. Αλλά, για να την υπηρετήσεις, πρέπει πρώτα να μάθεις να είσαι καλός ακροατής, καλός θεατής, καλός αναγνώστης. Να αφήνεις τη ζωή να σε διαμορφώνει. Όλα λειτουργούν: μια εικόνα, ένα μουσείο, ένα τοπίο, ένας άνθρωπος, μια σκηνή, μια πρόβα. Το σημαντικό είναι να μη χάνεις την επικοινωνία με το μέσο σου. Από εκεί ξεκινούν όλα. Από εκεί ξεκινούσαν τότε, από εκεί ξεκινούν και τώρα.

— **Σήμερα πώς είναι η σχέση σας με τη Θεσσαλονίκη; Παραμένει τόπος αναφοράς;** Ναι, παραμένει. Η Θεσσαλονίκη είναι η πόλη μου και ο ρυθμός της, όσο κι αν έχει αλλάξει, εξακολουθεί να μου ταιριάζει περισσότερο από αυτόν της Αθήνας. Έχω τις σταθερές μου βόλτες εκεί. Το πιο απλό και το πιο ουσιαστικό για μένα είναι να πάω στη θάλασσα, να περπατήσω, να δω απέναντι τον Όλυμπο – υπάρχουν μέρες που το φως είναι τέτοιο, που νιώθεις ότι μπορείς να τον αγγίξεις. Αυτές είναι πολύ δυνατές στιγμές. Από την άλλη, βλέπω κι εγώ ότι η πόλη αλλάζει, όπως βέβαια αλλάζουν όλες οι πόλεις. Προσπαθεί να γίνει μεγαλούπολη, να αποκτήσει άλλους ρυθμούς, άλλες ταχύτητες. Ο τουρισμός έχει αλλάξει πολύ το κέντρο, όπως έχει αλλάξει και την Αθήνα και τη χώρα γενικά. Παρ' όλα αυτά, για μένα η Θεσσαλονίκη εξακολουθεί να έχει κάτι πολύ δικό της. Ακόμη κι όταν με κουράζει, την αγαπώ.

— **Μεγαλώσατε στη Νεάπολη, μετά φύγατε, επιστρέψατε, ζήσατε και στην Άρτα. Τι κρατάτε από αυτές τις μετακινήσεις;** Μεγάλωσα στη Νεάπολη. Από εκεί ξεκίνησαν όλα για μένα, και ως μουσικό και ως άνθρωπο. Αργότερα έζησα σε διάφορα μέρη της Θεσσαλονίκης, έφυγα και έξω από την πόλη, μετά έζησα στην Άρτα για κάποια χρόνια, όταν δίδαχα στο Τμήμα Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής, και μετά ξαναγύρισα στο κέντρο, όπου μένω τα τελευταία χρόνια. Αυτές οι μετακινήσεις σε αλλάζουν, αλλάζουν και το βλέμμα σου. Σου δείχνουν κι άλλους ρυθμούς ζωής, άλλες ανάγκες, άλλες κοινότητες. Δεν είναι το ίδιο να ζεις στη γειτονιά όπου μεγάλωσες ή να ηγαίνεις σε μια μικρότερη πόλη για δουλειά, δεν είναι το ίδιο να επιστρέφεις μετά κουβαλώντας άλλες εμπειρίες. Όλα αυτά μπαίνουν μέσα σου και λειτουργούν.

— **Η εμπειρία της διδασκαλίας στο Τμήμα Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων τι σας έδωσε;** Ήταν μια πολύ δυνατή εμπειρία. Μου αρέσει έτσι κι αλλιώς να βρίσκομαι με νέους ανθρώπους. Οι νέοι, ειδικά στα δεκαοχτώ τους, όταν μπαίνουν σε ένα πανεπιστήμιο, είναι ένα πολύ ζωντανό δείγμα της κοινωνίας. Κουβαλούν ήδη έναν χαρακτήρα, μια αισθητική, μια στάση που δείχνει από πού έρχονται: από ποια οικογένεια, περιοχή, με ποια ακούσματα ή βιώματα. Στην Άρτα, επειδή ήταν ένα περιφερειακό ίδρυμα, έρχονταν παιδιά απ' όλη την Ελλάδα – από την Κρήτη μέχρι τον Έβρο. Αυτό είχε μεγάλο ενδιαφέρον, γιατί έβλεπες διαφορετικές νοοτροπίες, αισθητικές, άλλες κοινωνικές αφετηρίες, άλλες μουσικές επιρροές. Και το πιο ωραίο ήταν ότι μέσα στα χρόνια φοίτησης έβλεπες πώς όλα αυτά αναδιαμορφώνονταν. Πώς άλλαζε το αυτί τους, η σκέψη τους, η αισθητική τους. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

— **Τι κάνει, τελικά, καλό έναν μαθητή και τι έναν δάσκαλο;** Δεν ξέρω αν μου αρέσουν οι λέξεις «καλός» και «κακός», νομίζω ότι το βασικό είναι η ανθρώπινη επικοινωνία. Πρέπει να υπάρχει επικοινωνία σε βάθος, για να μπορεί να προχωρήσει η γνώση και η τεχνική, αλλά και η κοινωνικοποίηση, που είναι εξίσου σημαντική. Τι νόημα έχει να είσαι άρτια καταρτισμένος, αν δεν μπορείς να επικοινωνήσεις με τους άλλους; Ότι κάνουμε το κάνουμε μέσα σε μια κοινωνία. Δεν το κάνουμε στο κενό. Άρα το θέμα δεν είναι μόνο να μάθεις να παίζεις σωστά ή να ξέρεις πολλά. Είναι και το πώς συνυπάρχεις, πώς ακούς, πώς συζητάς, πώς υπερασπίζεσαι κάτι χωρίς να ακυρώνεις τον άλλον. Αυτά είναι πολύ σημαντικά.

— **Τι κάνει έναν κιθαρίστα καλό;** Δεν έχει νόημα να σταθούμε μόνο στο όργανο. Το σημαντικό δεν είναι η κιθάρα, αλλά ο άνθρωπος που την κρατά. Πρέπει να υπάρχει μια παράλληλη καλλιέργεια: από τη μία, να δουλεύεις τη σχέση σου με το όργανο από την άλλη, να προσπαθείς να έρθεις πιο κοντά στον εαυτό σου. Όταν μαθαίνεις, περνάς αναγκαστικά από το στάδιο της μίμησης. Κι εγώ, όταν ήμουν μικρός και έβγαζα σόλο, ήθελα να τα βγάλω νότα νότα, ακριβώς όπως ήταν. Αυτό είναι μέρος της μάθησης. Το ζήτημα είναι τι γίνεται μετά. Αν θα μείνεις εκεί ή αν θα καταφέρεις να το κάνεις δικό σου. Εκεί αρχίζει η ουσία.

— **Σας αρέσει περισσότερο το στούντιο ή το live;** Μου αρέσουν και τα δύο, το ένα τροφοδοτεί το άλλο. Το να κάθομαι μόνος μου να γράφω, να μελετώ, να σκέφτομαι, να διαβάζω καλλιέργει αυτό που είμαι. Κι αυτό μετά με βοηθάει όταν βγω να παίξω ζωντανά. Αντίστοιχα, το live με επιστρέφει με άλλη ένταση και άλλη ενέργεια στη δημιουργία. Δεν μπορώ να διαλέξω. Μου αρέσει να είμαι στο δωμάτιό μου και να δουλεύω, αλλά μου αρέσει εξίσου να βγαίνω στο πάλκο. Μου αρέσει να γράφω μουσική για μια ταινία ή για μια παράσταση. Όλα συνδέονται. Το ένα κάνει καλύτερο το άλλο.

— **Πώς επιλέγετε τους ανθρώπους με τους οποίους συνεργάζεστε;** Νομίζω ότι το πρώτο είναι η αισθητική επικοινωνία. Το αν μιλάμε κάπως την ίδια γλώσσα. Το αν υπάρχει ένας κοινός στόχος, μια κοινή κατεύθυνση. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε ίδιοι. Αλλά πρέπει να υπάρχει ένα έδαφος συνεννόησης. Με

τα χρόνια γίνονται ίσως λιγότερο αυστηρός σ' αυτό, με την έννοια ότι καταλαβαίνω καλύτερα και τις συνθήκες και τον εαυτό μου. Ξέρω πιο καθαρά τι θέλω να κάνω, άρα μπορώ και να διαχειριστώ καλύτερα τις συνεργασίες. Αυτό έρχεται με την εμπειρία.

— **Πόσο σας αφορά η αυτοπροβολή;** Δεν το έχω σαν χαρακτήρα. Δεν είμαι άνθρωπος που θέλει να βγαίνει μπροστά. Και, για να είμαι ειλικρινής, έτσι κερδίζω και χρόνο. Χρόνο για να ασχοληθώ πιο ουσιαστικά με αυτό που κάνω. Δεν μου τρώει ενέργεια η διαρκής προβολή. Βέβαια, ξέρω ότι είναι απαραίτητη ως έναν βαθμό. Πρέπει να κοινοποιείς τη δουλειά σου, να έρχεσαι σε επαφή με τον κόσμο. Αλλά το πρώτο μου μέλημα είναι να έχω χρόνο και ηρεμία για να κάνω τη δουλειά μου όπως πρέπει. Αυτό με ενδιαφέρει περισσότερο.

— **Σας αγχώνει ο χρόνος που περνάει;** Όχι ιδιαίτερα. Και νομίζω ότι με βοηθάει σ' αυτό η ίδια η δουλειά μου. Επειδή πάντα έχω κάτι να κάνω, δεν σκέφτομαι πολύ τον βιολογικό χρόνο. Το παρελθόν λειτουργεί μέσα μου ως εμπειρία, ως βίωμα. Δεν το αναμασώ. Με κρατάει ζωντανό το ότι μπορώ ακόμη να ανακαλύπτω πράγματα. Να σκέφτομαι κάτι με διαφορετικό τρόπο, να δοκιμάζω κάτι που δεν είχα δοκιμάσει. Αυτό ακυρώνει τον χρόνο ως βάρος.

— **Τα ταξίδια τι ρόλο έχουν παίξει στη μουσική σας διαδρομή;** Παλιότερα ταξίδευα περισσότερο, κυρίως την περίοδο που υπήρχε και μια μεγαλύτερη οικονομική άνεση. Τα τελευταία χρόνια ταξιδεύω λιγότερο και, για να είμαι ειλικρινής, δεν είναι κάτι που με συγκινεί πια όσο παλιά. Μπορεί να ακούγεται περιεργο, αλλά έχω την αίσθηση ότι οι περισσότερες πόλεις, τουλάχιστον στην Ευρώπη, έχουν αρχίσει να μοιάζουν πολύ μεταξύ τους. Δεν μιλάω για την αρχιτεκτονική – εκεί υπάρχουν τεράστιες διαφορές – αλλά για τον τρόπο ζωής, τη διασκέδαση, τα μπαρ, τη μουσική που ακούγεται. Πολλές φορές νιώθω ότι μπορώ να δω και να ακούσω πάνω κάτω τα ίδια πράγματα που θα έβλεπα και θα άκουγα και στη Θεσσαλονίκη ή στην Αθήνα. Όταν ταξιδεύω, αυτό που με συγκινεί περισσότερο πλέον είναι τα μουσεία. Το να δω έργα τέχνης, να μπω σε χώρους που κουβαλάνε μια άλλη ιστορία. Εκεί παίρνω πιο ουσιαστικά πράγματα. Με ταξιδεύει περισσότερο αυτό παρά μια βραδινή έξοδος σε μια πόλη.

— **Θυμάστε συναυλίες που σας σημάδεψαν ως θεατή;** Θυμάμαι πολύ έντονα ένα live του Ben Harper που είχα δει, σ' έναν μικρό χώρο στο Λονδίνο, τη δεκαετία του 1990. Ήταν πραγματικά εντυπωσιακό. Εκείνη την εποχή τον άκουγα πολύ, οπότε το να τον δω ζωντανά ήταν συγκλονιστικό. Επίσης θυμάμαι τον David Byrne όταν είχε παίξει στη Θεσσαλονίκη, στον Μύλο. Ήταν μια πολύ δυνατή εμπειρία. Παρ' όλα αυτά, με τα χρόνια ηγαίνω όλο και λιγότερο σε συναυλίες. Όχι επειδή δεν μου αρέσουν, αλλά επειδή αλλάζουν οι ρυθμοί και οι ανάγκες.

— **Είστε από τους μουσικούς που συλλέγουν εξοπλισμό;** Όχι ιδιαίτερα. Δεν είμαι άνθρωπος που κυνηγάει τον εξοπλισμό. Αντίθετα, με τα χρόνια νιώθω ότι θέλω να αποποιώ όλο και περισσότερο τα πράγματα. Το όνειρό μου είναι να μπορώ να αποτυπώσω όσα πράγματα έχω μέσα μου χρησιμοποιώντας μόνο μια ακουστική κιθάρα. Να βγαίνει όλος αυτός ο κόσμος από ένα απλό όργανο. Αυτό με συγκινεί περισσότερο από το να έχω δεκάδες μηχανήματα και εργαλεία.

— **Έχετε κάποια αγαπημένη κιθάρα;** Ναι, η αγαπημένη μου είναι μια ακουστική. Είναι μια Lowden, ιρλανδική κατασκευή. Την είχα αγοράσει σ' ένα ταξίδι μου στο Λονδίνο πριν από τριάντα και πλέον χρόνια. Εκείνη την εποχή έψαχνα να βρω μια καλή ακουστική κιθάρα. Στο Λονδίνο τα μαγαζιά με όργανα είναι απίστευτα – μπαίνεις μέσα και παθαίνεις σοκ από την ποικιλία. Εκεί τη βρήκα κι από τότε την έχω μαζί μου.

— **Υπήρξατε άνθρωπος που επένδυε πολλά χρήματα σε δίσκους;** Ναι, τα περισσότερα λεφτά μου τα έκανα δίσκους. Αγόραζα πάρα πολλούς. Δεν είμαι όμως συλλέκτης με την έννοια ότι ψάχνω σπάνια βινύλια ή πολύ ακριβές εκδόσεις. Ποτέ δεν με ενδιέφερε να έχω κάτι επειδή είναι σπάνιο ή ακριβό. Μ' ενδιέφερε να ακούω μουσική. Και πιστεύω ότι μπορείς να βρεις σπουδαία πράγματα χωρίς να χρειάζεται να κυνηγάς συλλεκτικές εκδόσεις.

— **Τα μουσικά σχήματα που έχετε δημιουργήσει – Electric Solo, Duo, Trio, Acoustic Set – τι ανάγκες εξυπηρετούν;** Όλα αυτά τα σχήματα έχουν ένα κοινό στοιχείο: τη δική μου αισθητική προσέγγιση στη μουσική. Είτε παίζω μόνος μου είτε με περισσότερους μουσικούς, υπάρχει ένας κοινός τρόπος σκέψης στη σύνθεση και στην εννοχρήστρωση. Η διαφορά βρίσκεται κυρίως στο ηχητικό περιβάλλον. Κάθε σχήμα έχει έναν διαφορετικό τρόπο έκφρασης και δυνατοτήτες. Το σόλο έχει την ελευθερία του αυτοσχεδιασμού και της άμεσης σχέσης με το όργανο. Τα μεγαλύτερα σχήματα ανοίγουν περισσότερα ηχητικά τοπία. Βέβαια, υπάρχει και μια πρακτική πλευρά. Ένα μεγάλο σύνολο, όπως το σεζέτε που είχαμε κάποια στιγμή, είναι πολύ δύσκολο να επιβιώσει οικονομικά και οργανωτικά. Οι μουσικοί ζουν σε διαφορετικές πόλεις, οι μετακινήσεις είναι πολλές, όπως και τα έξοδα. Αυτό παίζει ρόλο στο τι μπορεί τελικά να συνεχίσει να υπάρχει.

— **Στον τελευταίο σας δίσκο δοκιμάσατε και τη φωνή σας. Πώς ήταν αυτή η εμπειρία;** Δεν θεωρώ τον εαυτό μου τραγουδιστή. Το λέω ξεκάθαρα. Αλλά ήταν μια εμπειρία που την απόλαυσα. Προέκυψε φυσικά μέσα από τη διαδικασία του δίσκου. Η φωνή είναι το παλιότερο μουσικό όργανο που υπάρχει. Είναι κάτι πολύ άμεσο. Όταν τραγουδάς, η μουσική βγαίνει κατευθείαν από το σώμα σου. Προσπάθησα να το κάνω όσο πιο φυσικά μπορούσα, χωρίς να προσποιούμαι κάτι που δεν είμαι. Δεν ξέρω αν θα το ξανακάνω ή πόσο θα το εξελίξω. Αν προκύψει η ανάγκη να γράψω τραγούδια και να τα πω εγώ, θα το κάνω.

— **Τελικά, τι είναι αυτό που κάνει έναν δημιουργό να συνεχίζει;** Η περιέργεια. Το ότι εξακολουθείς να ανακαλύπτεις πράγματα. Ακόμη κι όταν δουλεύεις με τα ίδια υλικά, πάντα υπάρχει κάτι καινούργιο που μπορείς να δεις. Αυτό που με κρατάει ζωντανό είναι το ότι συνεχίζω να μαθαίνω. Συνεχίζω να ανακαλύπτω κάτι ακόμα μέσα στη μουσική, στη ζωή, στους ανθρώπους. Κι αυτή η διαδικασία δεν τελειώνει ποτέ. **A**

ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΜΕ ΚΡΑΤΑΕΙ
ΖΩΝΤΑΝΟ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΤΙ
ΣΥΝΕΧΙΖΩ
ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΩ.
ΣΥΝΕΧΙΖΩ ΝΑ
ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΩ
ΚΑΤΙ ΑΚΟΜΑ
ΜΕΣΑ ΣΤΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ, ΣΤΗ
ΖΩΗ, ΣΤΟΥΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ.
ΚΙ ΑΥΤΗ
Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ
ΠΟΤΕ.

— Πώς μπλέχτηκες με το ραδιόφωνο; Ήταν τυχαίο ή το κυνήγησες; Μια τυχαία κουβέντα μ' έναν καλό φίλο σε μια τυχαία στιγμή εξελίχθηκε σε μια αναζήτηση ολόκληρης ζωής.

— Θυμάσαι την πρώτη φορά που άνοιξες μικρόφωνο; Σοκαρισμένος κυριολεκτικά. Όσο κι αν προσπαθώ, έτσι όπως ήμουν, δεν μπορώ να θυμηθώ πολλά πράγματα. Ευτυχώς θυμάμαι τι είπα, γιατί τα είχα γράψει.

— Αν σου έλεγα να περιγράψεις τον εαυτό σου χωρίς να πεις τι δουλειά κάνεις; Ψάχνω τους ήχους και τις μελωδίες που ταιριάζουν με τη διάθεση της στιγμής. Μου αρέσει να φτιάχνω μικρούς κόσμους μέσα από ρυθμούς και φωνές, να ταξιδεύω μελωδικά, χωρίς να χρειαστεί να φύγω από τον χώρο όπου βρίσκομαι.

— Ποια σκέψη τρέχει συνήθως στο μυαλό σου τα 3 δευτερόλεπτα πριν ανοίξεις το μικρόφωνο για να ξεκινήσει η εκπομπή; Η ταυτότητα της ημέρας σε μία πρόταση.

— Σου δίνουν ένα λευκό T-shirt. Τι στίχο θα έγραφε πάνω του για να σε αντιπροσωπεύει; «Music, it's not what I do, it's who I am».

— Τι σε εμπνέει και σου δίνει ενέργεια πριν μπεις στο στούντιο; Η θετική σκέψη πως το αύριο μπορεί να γίνει μια καλύτερη μέρα.

— Πώς φτιάχνεις το vibe της εκπομπής σου; Λίγο με όλα όσα έχουμε περάσει στη διάρκεια της ημέρας: λίγο ο καιρός, λίγο το κρασί, λίγο τα λόγια του παπά...

— Είναι ο ραδιοφωνικός σου εαυτός ίδιος με τον εαυτό σου εκτός στούντιο; Είναι λίγο πιο συγκρατημένος και προσπαθώ να τον χαλαρώσω.

— Το πιο πρόσφατο μουσικό «κόλλημά» σου; David Guetta, Teddy Swims & Tones and I — «Gone Gone Gone». Νομίζεις ότι το έχεις ξανακούσει, ότι είναι κάτι παλιό, απλά είναι ακόμη μια επιτυχία που παίζουμε στον Voice 102.5.

— Αν είχες μια χρονομηχανή, σε ποια μουσική δεκαετία θα πήγαινες να κάνεις εκπομπή; Στη δεκαετία του '70, μια και από εκεί ξεκίνησαν μερικά από τα πιο ουσιαστικά, δυναμικά και

ολοκληρωμένα μουσικά ρεύματα που επηρέασαν την εξέλιξη της μουσικής.

— Αν μπορούσες να βάλεις ένα track να παίζει παντού στην Αθήνα για 24 ώρες, ποιο θα ήταν; Marvin Gaye, «What's going on».

— Ποιον ραδιοφωνικό παραγωγό έχεις ζηλέψει για τις εκπομπές του; Τον Γιώργο (GPoly) Πολυχρονίου. Ένας άνθρωπος που οι γνώσεις του, η αίσθησή του για τη μουσική και το ραδιόφωνο αλλά και η δισκοθήκη του είναι σημεία αναφοράς, λόγος να ακούς ραδιόφωνο, πηγή θετικής ενέργειας.

— Η πιο αξέχαστη συναυλία της ζωής σου; Massive Attack τον Ιούλιο του 2003. Παρέα με την Ντοτ Άλισον και την Ελίζαμπεθ Φρέιζερ, απέδειξαν πως το απλό μερικές φορές είναι και το πιο δύσκολο.

**ΔΕΥΤΕΡΑ-
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**

20.00 - 22.00

*Ο Σωτήρης Ρουμελιώτης είναι ραδιοφωνικός παραγωγός στον Voice 102.5. Επίσης παίζει μουσική σε αγαπημένα μπαράκια της Αθήνας και δανείζει τη φωνή του σε αρκετά τηλεοπτικά διαφημιστικά.

— Είναι φθινόπωρο και τρέχεις με το αυτοκίνητο στην παραλιακή. Ποιο τραγούδι θα διάλεγες για τη διαδρομή; Tracey Thorn, «Why does the Wind».

— Ποιος θα ήθελες να γράψει το soundtrack της Αθήνας; Ο Κωνσταντίνος Β'. Γιατί μπορεί.

— Ποια φράση δεν αντέχεις να ξανακούσεις ποτέ στον αέρα; Ας περάσουμε ν' ακούσουμε το επόμενο κομμάτι...

— Ποιος καλλιτέχνης θα ήθελες να σου χτυπήσει απρόσμενα την πόρτα στο στούντιο; Ο Monsieur Minimal.

— Μαζί με ποιον καλλιτέχνη θα ήθελες να κάνεις ραδιοφωνική εκπομπή; Με τον Moby. Είναι δημιουργικός, χαρισματικός, ευφυής, από τους λίγους μουσικούς που παίρνουν θέση για όλα όσα συμβαίνουν στον πλανήτη γενικώς και ειδικώς. Θα είχαμε πολλά να πούμε και ν' ακούσουμε.

— Το ραδιόφωνο σε σώζει... Μπορείς να συμπληρώσεις τη φράση; Από τις σιωπές που κάνουν φασαρία.

— Τι θα έλεγες σε κάποιον που ακούει για πρώτη φορά τον σταθμό για να τον «κερδίσεις»; Χωρίς αλγόριθμους, μόνο ρυθμούς που σε ταξιδεύουν παντού. Κάπου στα επόμενα τραγούδια θα βρεις κι εμένα.

— Γιατί να ακούσω την εκπομπή σου στον Voice 102.5; Για να ξεκουραστείς, να χαλαρώσεις, να νιώσεις μια οικειότητα που στις μέρες μας δύσκολα τη βρίσκεις. **A**

Σωτήρης Ρουμελιώτης

«Το ραδιόφωνο σε σώζει από τις σιωπές που κάνουν φασαρία»

Επιμέλεια: A.V. TEAM

22 A.V. 2 - 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2026

kalamata :
papadimitriou

ΜΟΙΡΑΣΟΥ ΤΗ ΝΟΣΤΙΜΙΑ!

#kalamatapapadimitriou
Ανακαλύψτε μοναδικές συνταγές
papadim.com

BUS Oldtimers HELLAS

η ομάδα που αγαπάει και διασώζει παλιά λεωφορεία

Ταξίδι στην ιστορία και τη βιομηχανική αρχαιολογία με πρωτοστάτες τα αδέρφια **Χάρη και Βαγγέλη Λαζαρόπουλο**

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

1 2

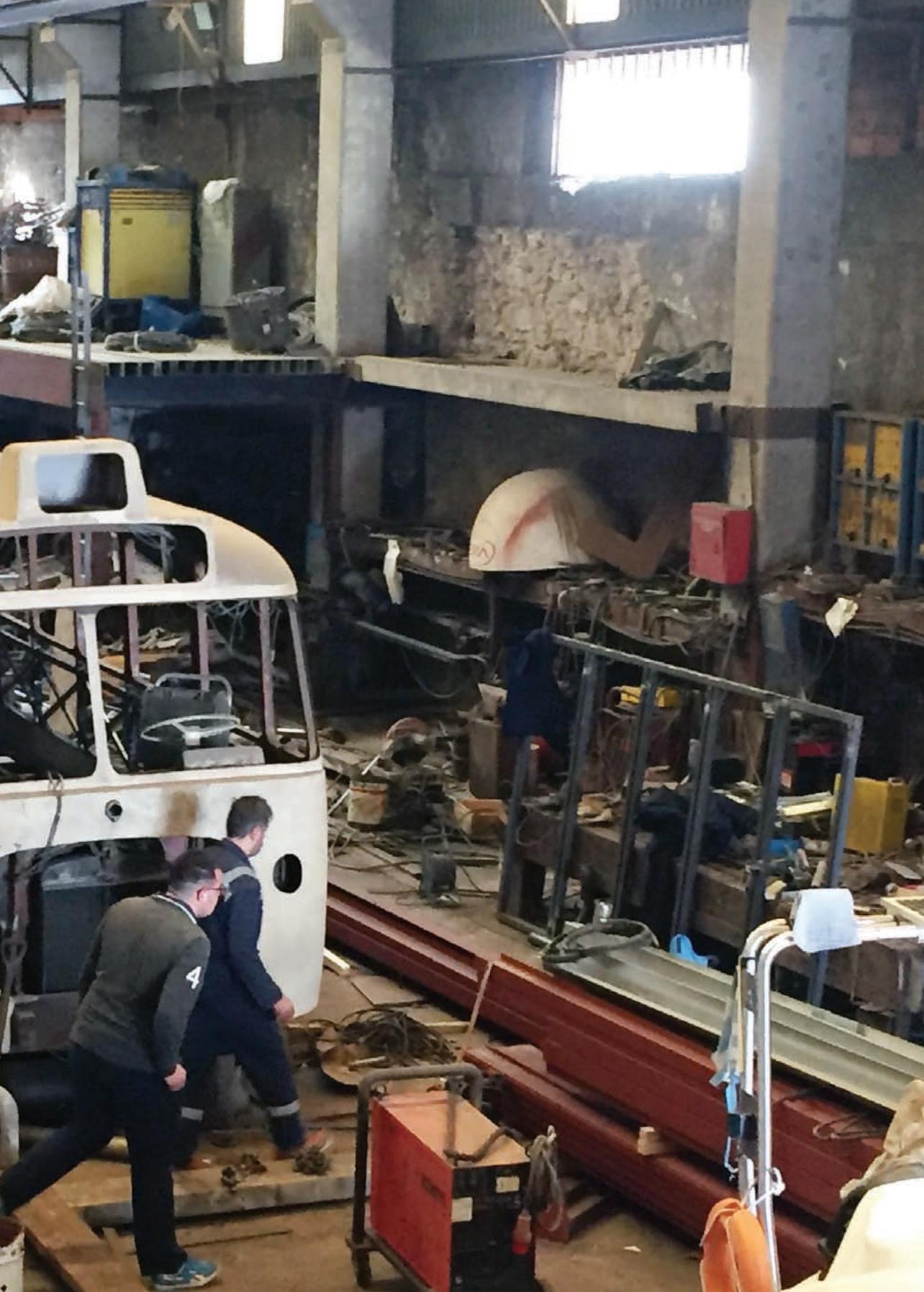

3

Ολοι έχουμε αναμνήσεις από παλιά αστικά και υπεραστικά λεωφορεία – κι αν δεν τα ζήσαμε εμείς, σίγουρα τα θυμόμαστε από παλιές ελληνικές ταινίες και οικογενειακές φωτογραφίες από καλοκαιρινές διακοπές. Τα παλιά αστικά και υπεραστικά λεωφορεία που κάποτε διέσχιζαν τους δρόμους της Ελλάδας έχουν μετατραπεί σήμερα σε πολύτιμα κομμάτια της βιομηχανικής μας κληρονομιάς.

Μια ομάδα παθιασμένων συλλεκτών και ερευνητών – με πρωτοστάτες τα αδέρφια **Χάρη και Βαγγέλη Λαζαρόπουλο** – έχει αφιερωθεί στη διάσωση και ανακατασκευή αυτών των ιστορικών οχημάτων. Μπήκαμε σ' αυτόν τον ενδιαφέροντα και μαγικό κόσμο της βιομηχανικής αρχαιολογίας αναζητώντας το γιατί γοητεύει τόσο τους ειδικούς όσο και το ευρύ κοινό, κι έτσι γνωρίσαμε την ελληνική ομάδα **BusOldtimers Hellas** (Παλιά Ελληνικά Λεωφορεία), τη συλλογή και τις δραστηριότητές της, καθώς και το πώς η προσπάθεια αυτή εντάσσεται σε ένα διεθνές πλαίσιο διατήρησης της τεχνολογικής μας ιστορίας. Μια φιλική και γεμάτη ωραίες ιστορίες κουβέντα με τον έναν εκ των Oldtimers, τον κ. Χάρη Λαζαρόπουλο.

— **Κύριε Λαζαρόπουλε, πριν μπούμε στο «Magis Bus» της ιστορίας... ποιο είστε εσείς κι ο αδελφός σας; Τι κάνατε –ή τι άλλο κάνατε– όταν δεν διασώζετε λεωφορεία;**

Καλώς ορίσατε στο ειδικό δρομολόγιο στον χρόνο, με τα Παλιά Ελληνικά Λεωφορεία. Να συστηθούμε. Είμαι ο Χάρης και δίπλα μου βρίσκεται ο αδελφός μου, ο Βαγγέλης. Μεγαλώσαμε στην Παλιά Κοκκινιά του Πειραιά, συνοικία που θεωρούνταν «λεωφορειομάνια» επειδή εκεί κατοικούσαν πολλοί παλιοί λεωφορειούχοι. Ήδη από τη δεκαετία του 1920 υπήρξαν αυτοκινητιστές όπως ο παππούς μας, Ευάγγελος Αργυράκης, που ασχολήθηκαν σοβαρά με τις αστικές συγκοινωνίες. Θυμόμαστε ακόμα τις οικογένειες Ιωαννίδου, Κουκά, Μαμμά, Διοικητόπουλου, Πλαταρά, Βαρβαρέσσου και πολλές άλλες με τις οποίες είχαμε κοινωνικές σχέσεις και επαφές. Η ιστορία των περισσότερων οικογενειών με τις αστικές συγκοινωνίες τελειώνει κάπου στα μέσα της δεκαετίας του 1980, όταν αποσύρθηκαν όλα τα παλιά λεωφορεία που κατασκευάστηκαν στην Ελλάδα από το 1957 έως το 1971.

Τι κάνουμε όταν δεν διασώζουμε λεωφορεία! Εγώ είμαι δημοσιογράφος που εργάζεται στα ΜΜΕ από το 1993 και ταυτόχρονα εκτελεστικός διευθυντής της ΛΑΕΓΕ, μιας εταιρείας υποστήριξης τηλεοπτικών και κινηματογραφικών παραγωγών. Ο αδελφός μου είναι μηχανικός-αξιωματικός του Εμπορικού Ναυτικού με εξαιρετικά καλή γνώση της μηχανολογίας, των σιδηροκατασκευών και της ανάλυσης μετάλλων.

Είμαστε σαν τους ήρωες του «Βαλκανιζατέρ» της θρυλικής ταινίας του Γκορίτσα. Για εμάς «δεν είναι η δόξα, δεν είναι τα λεφτά, είναι το δρόμο η χαρά», ειδικά όταν σ' αυτόν τον δρόμο κυκλοφορεί ένα όμορφο και ασφαλές παλιό ελληνικό λεωφορείο (Νικό Πορτοκαλόγλου, σ' το αφιερώνω).

— **Ποιο ήταν το «πρώτο δρομολόγιο»; Θυμάστε εκείνη τη στιγμή που αντί να πείτε «πάμε για καφέ», είπατε «πάμε να σώσουμε ένα λεωφορείο»;**

Το «πρώτο δρομολόγιο» για εμάς ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '80, όταν σε ρεπό ή σε «κατσαρές» (μισές βάρδιες με μεσημβρινή παύση) έρχονταν το Scania Ελευθεριάδη 3/131 ή το Mercedes Βιαμάζ 3/9 μπροστά στο σπίτι της γιαγιάς μας. Σχολούσαμε από το σχολείο και δεν ξεκολλούσαμε από κει αν δεν σκοτεινιάζε. Παίζαμε, διαβάζαμε, ακούγαμε ιστορίες, το ζούσαμε. Κάποτε το ένα λεωφορείο έπρεπε να αποσυρθεί και η μητέρα μας ζητούσε από τον πατέρα μας να το κρατήσει στην πυλωτή του εξοχικού μας για να θυμάται τα νιάτα της. Δεν σώθηκε εκείνο το λεωφορείο, αλλά συμφωνήσαμε με τον αδελφό μου να το εντοπίσουμε και να το αγοράσουμε ως αναμνηστικό δώρο προς τη μητέρα μας.

Χρόνια αργότερα, στην εφηβεία μας, αντί να πηγαίνουμε για καφέ στο Πασαλιμάνι, αρχίσαμε να ψάχνουμε σε μάντρες του Κηφισού, του Ασπροπύργου, της Ελευσίνας και της Μάνδρας. Βρήκαμε αρκετά λεωφορεία, αλλά όχι εκείνο το 3/131. Τελικά πήραμε ένα άλλο Scania κατασκευής Ελευθεριάδη, κι έτσι άρχισε η δημιουργία της συλλογής μας.

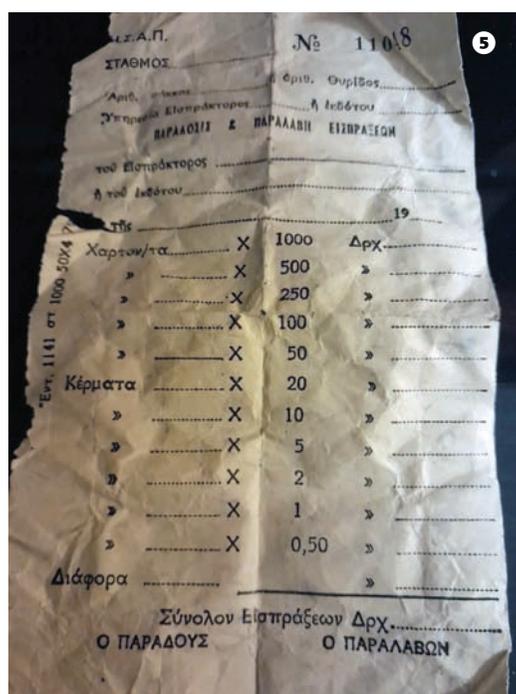
— **Στην εποχή των ηλεκτρικών SUV και των βιοκλιματικών σταθμών, τι είναι ακριβώς το BusOldtimers Hellas (Παλιά Ελληνικά Λεωφορεία);**

Η ομάδα BusOldtimers Hellas είναι μια ιδιωτική πρωτοβουλία που αποτελείται από μια παρέα φίλων στους οποίους αρέσει η βιομηχανική αρχαιολογία, το στίλ και το design μιας άλλης εποχής, ενώ υπάρχει άσβηστη η φλόγα του ρομαντισμού. Άλλοι έχουμε διασώσει παλιά λεωφορεία, άλλοι προσφέρουν τις οδηγίες τους ικανότητες, άλλοι την επιστημονική τους γνώση και πορευόμαστε στον χρόνο ως μια απολύτως ανεξάρτητη, μη κερδοσκοπική και διαρκώς μαθητιώσα παρέα χομπιστών που κάνει αυτό που γουστάρει.

«Ίδιοι αλώμασι» έχουμε διασώσει πάνω από είκοσι παλιά λεωφορεία ελληνικής κατασκευής από το 1946 ως το 1992, έχουμε ταξιδέψει στο εξωτερικό για να γνωριστούμε με τους ομοίους μας στη Γερμανία και τη Σουηδία, αγοράζουμε ό,τι μπορεί να εμπλουτίσει το αρχείο μας (από φωτογραφίες έως μηχανολογικά

Από αριστερά 1 Οι συλλέκτες και ερευνητές, αδελφοί Βαγγέλης και Χάρης Λαζαρόπουλος

2 Η ελληνική ομάδα BusOldtimers Hellas (Παλιά Ελληνικά Λεωφορεία) **3** Παλιά αστικά και υπεραστικά λεωφορεία που έχουν μετατραπεί σήμερα **4** Κερματοθήκη με δραχμές και παλιό πηλίκιο ΕΚΤΕΛ στο γραφειάκι του εισπράκτορα **5** Αποκομμάτια εισπράξεων του σταθμαρχείου

εγχειρίδια και σκαριφήματα κατασκευής σκελετών και αμαξωμάτων).

Από το 2006 είχαμε προτείνει μαζί με δύο υπέροχους καθηγητές του ΕΜΠ, τους αείμνηστους Σίμο Σιμόπουλο και Δημήτρη Τσαμπούλα, τη συγκρότηση του Εθνικού Μουσείου Μεταφορών σε έναν διαχειριστικό φορέα (με χαρακτήρα και σύνθεση σύμπραξης Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα), το οποίο εμποδίζουν συγκεκριμένες αγκυλώσεις, ιδεοληψίες και αντιπάθειες προερχόμενες από κάτι περίεργους που κοιμούνται και ξυπνούν με τον εφιάλτη «γιατί αυτή η κορακοζώνη γίδα του γείτονα δεν ψοφά» μπας και νιώσουν μια κάποια ηδονή από χαιρεκακία.

— Ο παππούς σας λοιπόν ήταν λεωφορειούχος και η μητέρα σας οδηγούσε μέχρι το 1981. Εσείς συνεχίζετε την ιστορία ή γράφετε τη δική σας;

Αν και σπουδασμένος, ο παππούς Ευάγγελος διέβλεψε ότι η αστική συγκοινωνία θα ήταν μια καθαρή και καλή επένδυση για να υποστηριχθεί η οικογένειά του. Ο Ευάγγελος έφυγε νωρίς, το 1948, κι άφησε πίσω του τέσσερις κόρες, μια γυναίκα και μια αδελφή χήρες, αλλά και τους γέρους γονείς του. Η συγχωρεμένη η μάνα μας, η Διονυσία, θυμόταν ιστορίες με τις αδελφές της: τι αγώνα έκαναν να κρατήσουν τα λεωφορεία του πατέρα τους και πόσο προσπάθησαν εκείνες τις εποχές να αντεπεξέλθουν σε δουλειές και υποχρεώσεις, τις οποίες άλλες γυναίκες δεν μπορούσαν να διανοηθούν.

Αν και η Διονυσία είχε τελειώσει τη Γαλλική Σχολή Ζαν ντ'Αρκ και κατείχε πτυχίο γαλλικής φιλολογίας, πολλές φορές βοήθησε τη μεγάλη αδελφή της, την Αργυρώ, που είχε τη διαχείριση. Σε κάποια από τις μεγάλες απεργίες, η μητέρα μας επιστρατεύθηκε να κάνει την εισπράκτορα στο Scania. Ο αδελφός μου ήταν μωρό, ο πατέρας μας ταξίδευε και μας έβαλε στη διπλή θέση δίπλα στο γραφειάκι του εισπράκτορα για να βγει η βάρδια. Εμείς απολαμβάναμε τη βόλτα και η Διονυσία έκανε αυτό που έπρεπε.

Καθώς μεγάλωνα, σκεφτόμουν ότι θα συνέχιζα την ιστορία. Οι πειρατισμοί και οι εμπάθειες των πολιτικών δεν το επέτρεψαν. Μεγαλώνοντας σκέφτηκα ότι είχα την ηθική υποχρέωση να διατηρήσω εκείνη την ιστορία ως κοινωνική, πολιτική και βιομηχανική παρακαταθήκη για τους επόμενους κι είχα σ' αυτήν την πορεία τους καλύτερους συμμάχους, τον αδελφό μου, τη γυναίκα και τον γιο μου, αλλά και τους φίλους BusOldtimers.

— Ακούγεται συχνά τελευταία ο όρος «βιομηχανική αρχαιολογία». Για εσάς, είναι μια θεωρία; Η είναι αυτό που

ζείτε με κάθε πρισίσι που ξαναμπαίνει στη θέση του;

Τα λεωφορεία είναι ζωντανά παραδείγματα της βιομηχανικής αρχαιολογίας. Είναι τα χτιστά, φθαρτά και μοναδικά αντικείμενα που κουβαλούν μια ολόκληρη εποχή μαζί τους. Η αποκατάσταση ενός λεωφορείου είναι ιεροτελεστία, αφού έχει εντοπισμό και τεκμηρίωση της ιστορίας του οχήματος, σύγκριση της κατάστασής του με τα αρχικά σχέδια κατασκευής και φυσικά μια ολόκληρη διαδρομή μέχρι ν' αρχίσει να ξαναγίνεται λειτουργικό.

Είτε παραμένει σκουριασμένο, είτε αποκαθίσταται ένα παλιό λεωφορείο επιβεβαιώνει πως αποτελεί τεκμήριο της εγχώριας βιομηχανικής κληρονομιάς, ιστορίας και φυσικά αρχαιολογίας. Για να σου πω, Πάννη, πόσο συνεπείς θέλουμε να είμαστε σ' αυτή τη δραστηριότητα, κρίναμε αρχικά ότι δεν ήταν δυνατόν να μην έχουμε ένα λεωφορείο από κάθε κατασκευαστή αμαξωμάτων.

Μετά πήγαμε σε άλλη πίστα. Θεωρήσαμε ότι πρέπει να σωθούν και διαφορετικά μοντέλα, αμέσως μετά αρχίσαμε να μαζεύουμε εργαλεία και μηχανήματα, όπως είναι οι κύλινδροι των λαμαρινών από την ιστορική ΒΙΟ (που βρήκαμε σε παλιατζίδικο του Ασπροπύργου). Φτάσαμε στο σημείο –από συνέπεια σ' αυτό που πιστεύουμε– να σώσουμε δύο διαφορετικούς κινητήρες ελληνικής κατασκευής από την Τέχνη του μοναδικού μηχανολόγου-μηχανικού Σωκράτη Μαλκότση, η ζωή του οποίου έπρεπε να έχει γίνει ταινία και παράδειγμα για την ανασυγκρότηση της ελληνικής βιομηχανίας.

— Κατά τη γνώμη σας, το να σώξεις ένα λεωφορείο είναι περισσότερο έργο ιστορικού ή μηχανικού; Η μήπως είναι σαν να μαζεύεις αναμνήσεις που κινδυνεύουν να γίνουν σκουριά;

Ένας Γερμανός φίλος, ο Ούβε Ρέιν, λέει ότι η διάσωση ενός ιστορικού λεωφορείου είναι πρώτα απ' όλα απόδειξη πατριωτισμού και πολιτισμού. Πίσω από ένα άψυχο μεταλλικό αντικείμενο κρύβεται ένα σημαντικό κεφάλαιο επιστημονικής γνώσης, το οποίο αντικατοπτρίζει την τεχνολογία, τις αντιλήψεις και τις ευρεσιτεχνίες της εποχής που κατασκευάστηκε. Διαθέτει την υπογραφή των τεχνιτών που το κατασκεύασαν ή ακόμα και τις συνθήκες υπό τις οποίες φτιάχτηκε. Μαρτυρά την εξέλιξη της κοινωνίας την οποία υπηρέτησε και πάνω του υπάρχουν οι σκιές όσων πέρασαν απ' αυτό.

— Η διαδικασία της ανακατασκευής πόσο δύσκολη είναι στην πραγματικότητα; Μπορείτε να μας περιγράψετε την πιο εντυπωσιακή περίπτωση;

Ο Γολγοθάς ή το βουνό που ανέβαινε ο Σίσυφος μπορούν να συγκριθούν με μια ανακατασκευή παλιού λεωφορείου, ειδικά όταν καλείται κάποιος να ασχοληθεί σε ένα απορρυθμισμένο, αποβιομηχανισμένο και δυστοπικό περιβάλλον. Όταν κάναμε την ανακατασκευή ενός λεωφορείου υπερμερίζονος τύπου, ξεκινήσαμε για ένα μάζεμα και τελικά κάναμε γενική ανακατασκευή, που κράτησε αρκετά χρόνια επειδή δεν βρήκαμε στην Ελλάδα κάποια απαραίτητα ανταλλακτικά. Υπάρχει και η περίπτωση μιας άλλης ανακατασκευής, που συμφωνήσαμε με κάποιον να επισκευάσει ένα λεωφορείο, το «άνοιξε» και τελικά το παράτησε, διότι δεν γνώριζε πώς να το φέρει στην αρχική μορφή του, παρότι του είχαμε δώσει τα αντίγραφα των αυθεντικών σχεδίων, με αποτέλεσμα να αναλάβει δράση ο Βαγγέλης με την εθελοντική βοήθεια της υπόλοιπης ομάδας.

Κάθε περίπτωση είναι εντυπωσιακή, αλλά επίτρεψέ μου να σου αναφέρω μια πρόσφατη. Αν και είχαμε διασώσει από το 1997 το 3/204, ένα Volvo B635 κατασκευής Ελευθεριάδη που είχε αποσυρθεί το 1980, δεν είχαμε ασχοληθεί μαζί του. Παρά την εμφανέστατη ταλαιπωρία του οχήματος, σκεφτήκαμε να το βάλουμε μπροστά πριν από μερικούς μήνες. Μετά τη σχετική προετοιμασία, ο Βίκινγκ πήρε μπροστά σχετικά εύκολα, δουλεύει άψογα, δίνει ρεύμα και αέρα στα δίκτυά του, λες και σταμάτησε να δουλεύει χτες!

— Ποια είναι σήμερα τα «σπίτια» αυτών των οχημάτων; Έχετε κάποιο χώρο ή τα φιλοξενείτε σε σταθμούς σαν να είναι άστεγοι παλιοί πολεμιστές;

Έχουμε αγοράσει έναν παλιό εργοστασιακό χώρο στον οποίο βρήκαν στέγη τα παλιά ελληνικά λεωφορεία, ύστερα από περιπέτειες, υποσχέσεις και ανούσιες «συναντήσεις» με κάποιους «υπεύθυνους» που δήλωναν πόσο ενδιαφέρονταν για τη συγκοινωνιακή και βιομηχανική ιστορία με τον ίδιο ζήλο που επεδείκνυε ο κινηματογραφικός Καλοχαιρέτας καθώς διαβεβαίωνε τον πελάτη-ψηφοφόρο ότι το θέμα «ετελείωσε».

Αυτή τη στιγμή υπάρχει ένα συγκροτημένο γκαράζ με γραμμή επισκευής κινητήρων, μονάδα αμαξωμάτων και εργαστήριο αποκα-

τάστασης σαλονιών τόσο για τα ιστορικά αστικά, όσο και τα υπεραστικά λεωφορεία. Επίσης, σε ένα δωμάτιο του εργοστασίου έφτιαξα, μαζί με την τεχνική βιβλιοθήκη και το φωτογραφικό αρχείο (τυπωμένο και ηλεκτρονικό), ένα ρετρό επιγραφοποιείο με κοπίδια, χαρτόνια, ριζοχαρτα, μήτρες γραμμάτων, στολές οδηγών και εισπρακτόρων, αλλά και γεμάτες κερματοθήκες με δραχμές σε νομίσματα και χαρτονομίσματα (εκδόσεως από το 1954 έως το 1976). Αγόρασα και κατασκευάσαμε σε συνεργασία με γραφίστες και προγραμματιστές πολυτονικές γραμματοσειρές για κάθε ιστορική χρήση, ενώ έχουμε ανατυπώσει ανακοινώσεις της ΕΑΣ του 1978, πίνακες δρομολογίων του 1971 και βιβλιάρια δρομολογίων του 1959.

— **Η ομάδα σας, αν μπορεί κανείς να την πει έτσι, πόσους περιλαμβάνει πραγματικά; Είναι συλλογή δύο αδελφών ή κοινότητα με μεγαλύτερη βάση; Και πώς δραστηριοποιείστε;**

Μέλη της ομάδας είναι όλοι όσοι αγαπούν τη συγκοινωνιακή ιστορία και ειδικά τα ελληνικά κατασκευής παλιά λεωφορεία. Αυτή τη στιγμή έχουμε έναν πυρήνα είκοσι μελών με τα οποία μιλάμε και συνεργαζόμαστε σαν βασική ομάδα, αλλά μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα έχουμε 22 χιλιάδες φίλους στην Ελλάδα και το εξωτερικό που παρακολουθούν τις δραστηριότητές μας. Με πολλούς από αυτούς έχουμε γνωριστεί, διατηρούμε φιλικές σχέσεις και έχουμε συνταξιδέψει σε εκδηλώσεις και δραστηριότητες της Ελληνικής Ομοσπονδίας Οχημάτων Εποχής. Να αναφέρω ότι στην ομάδα δεν χωρούν πολιτικές ιδεοληψίες, εγωισμοί και παραγοντισμοί. Θέλουμε να ανήκουμε στις παρέες που γράφουν ιστορία, όπως έλεγε ο Διονύσης Σαββόπουλος.

— **Από τη συλλογή σας, ποιο λεωφορείο είναι ο «βασιλιάς του γκαράζ»; Υπάρχει κάποιο που το αγαπάτε περισσότερο και γιατί;**

Καθένας τους έχει τη δική του ιστορία κι εμείς δεν επεμβαίνουμε σε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που άφησαν ο οδηγός ή ο ιδιοκτήτης του. Θα ήταν άδικο να ξεχωρίσουμε κάποιο.

— **Υπάρχουν ιδιαίτερες ιστορίες που συνοδεύουν κάποια από τα λεωφορεία; Μια συνάντηση με έναν πρώην οδηγό, έναν επιβάτη, μια απρόσμενη αποκάλυψη;**

Η πιο δυνατή στιγμή που θυμάμαι σημειώθηκε το 2013, όταν είχαμε πάει με ένα αστικό Mercedes Βιαμάξ της δεκαετίας του '60 στα Χανιά, υποστηρίζοντας μια εκδήλωση του Α.Ο. Χανιά. Είχαμε σταθμεύσει μπροστά στη Δημοτική Αγορά από νωρίς το πρωί κι ερχόταν κόσμος.

Μετά τις δέκα ήρθε ένας αρχοντικός κύριος 89 ετών, με το καλό του κοστούμι, κι έβλεπε το λεωφορείο. «'Ντα κάμει εδώ, κοπέλι;» μου είπε κι έβαλε τα κλάματα απ' τη συγκίνηση. Θυμήθηκε ότι με τον πατέρα του είχαν βγάλει τέτοιο λεωφορείο. Μέσα σ' αυτό μεγάλωσε, έβγαλε το σχολείο, το δούλεψε κι όταν το απέσυρε για να βγάλει καινούργιο, δεν ήθελε να το πετάξει. Το μεταπώλησε στο Ρέθυμνο, μετά το λεωφορείο πήγε κάπου αλλού στην Ελλάδα ώσπου κατέληξε στην Αλβανία. Μου άνοιξε την καρδιά του σαν να του είχα δώσει το ελιξίριο της ζωής και είχε ξαναβιώσει. Αυτόν τον άνθρωπο τον θυμάμαι πολλές φορές με νοσταλγία.

Επίσης, επιτρέψτε μου να πω και για τον «στρατηγό» των οδηγών του ΗΣΑΠ, τον συγχωρεμένο Αλέξανδρο Σουλιμιώτη. Κάθε παραμονή Πρωτοχρονιάς που κάναμε το ιστορικό δρομολόγιο από τον Πειραιά στο Πέραμα κι αντίστροφα ερχόταν να μας δει, να κλάψει και να βρῖσει όσους τα κατήρησαν. Μια φορά δεν ήρθε, γιατί είχε βαρύνει η υγεία του. «Κοιτάζω τις φωτογραφίες που ανεβάζεις και ταξιδεύω. Να έχετε την ευχή μου εσύ κι ο Βαγγέλης που κρατήσατε ζωντανά τα νιάτα μας», μου είπε. Δεν τον ξανάκουσα από τότε, έφυγε για το δρομολόγιο χωρίς επιστροφή. Ανήμερα του Σταυρού, το 1998, κάναμε βόλτα με παρέα προς τη Λούτσα με ένα Scania BF76 του 1968. Σταματήσαμε στην πλατεία Αγίας Παρασκευής για φωτογράφιση. Μας είδε ένας κύριος από μακριά, σταμάτησε σ' ένα ανθοπωλείο κι έφερε ένα μπουκέτο λουλούδια, που το αφιέρωσε στο λεωφορείο γιατί του θύμιζε τα νιάτα του. Σε άλλη στιγμή, καθώς καθαρίζαμε τα τζάμια ενός ανακατασκευαζόμενου λεωφορείου, βρήκαμε χαραγμένο σε ένα αλουμινένιο πλαίσιο το ίχνος μιας αγάπης που έμεινε στην ιστορία. «X+E=LFE 21/8/1981», έγραφε.

Τέλος, στη γαλαρία των «πράσινων» γνωρίσαμε τον «Dexter» από το Πέραμα, που άκουγε Slayer και άφησε τον χαιρετισμό του με μαύρο μαρκαδόρο στις 21, 27 και 29/12/2001 ως μη συνειδητοποιημένος BusOldtimer. Αν μας διαβάζει τώρα, πολύ θα ήθελα να δηλώσει «παρών» και να έρθει σε κάποιο ιστορικό δρομολόγιο.

— **Δώστε μου το top-5 των καλύτερων κομματιών της συλλογής σας.**

► Απέφυγα προηγουμένως να ξεχωρίσω ένα απ' όλα τα λεωφορεία. Ωστόσο, τώρα θα σου αποκαλύψω, Πάννη, τι μου αρέσει από τους κατασκευαστές τους. Καμαρώνουμε με το Scania Vabis B71 53, που κατασκεύασε το 1957 ο Εμμανουήλ Βλαβιανός, ένας καλλιτέχνης αμαξοποιός. Δεν έφτιαξε πολλά λεωφορεία, αλλά ξεχωρίζει για το μεράκι του.

Η ομάδα Oldtimers Hellas είναι μια ιδιωτική πρωτοβουλία που αποτελείται από μια παρέα φίλων στους οποίους αρέσει η βιομηχανική αρχαιολογία, το στυλ και το design μιας άλλης εποχής, ενώ υπάρχει άσβηστη η φλόγα του ρομαντισμού

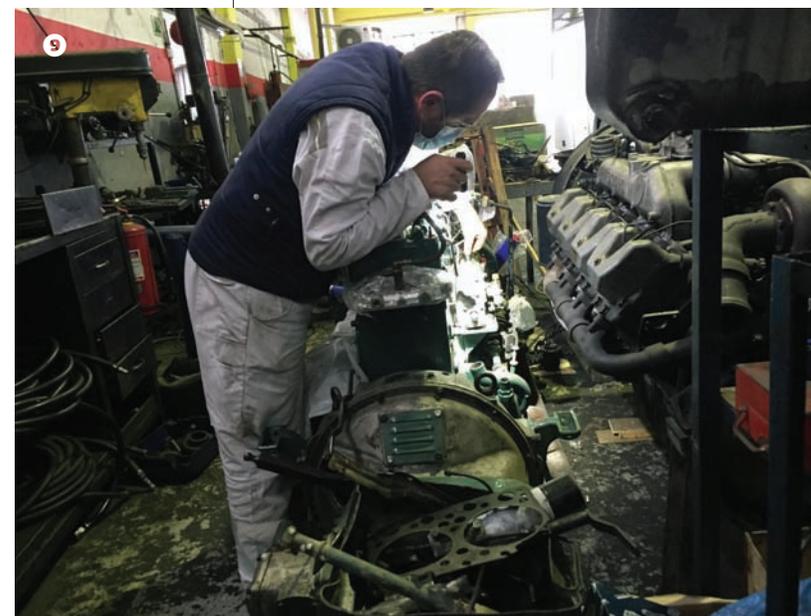
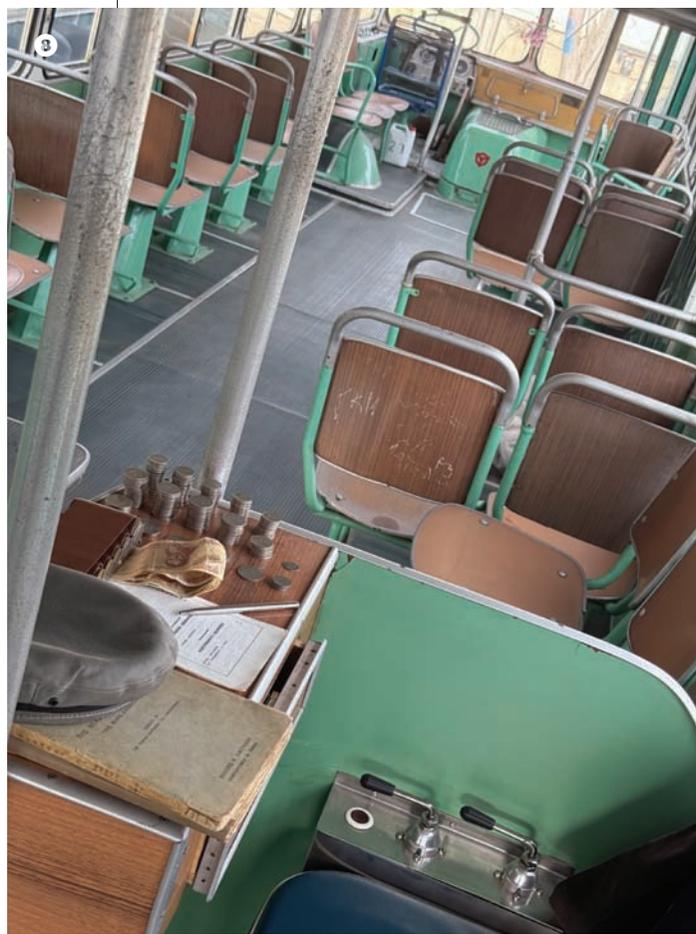
► Δεν μπορώ να μην αναφέρω τα λεωφορεία με αμάξωμα του αγαπημένου και οικογενειακού μας φίλου από τη δεκαετία του 1930 Ελευθέριου Ελευθεριάδη. Κάθε κατασκευή του είναι μάθημα αισθητικής και στιβαρότητας είτε σε πλαίσιο Scania, είτε σε Volvo, είτε σε οτιδήποτε άλλο.

► Ο Πέτρος Ταγκαλάκης συνέδεσε το όνομά του με τα κλασικότερα αστικά λεωφορεία της Αθήνας, που κατασκευάστηκαν στη δεκαετία του 1950, προσαρμοσμένα στη γραμμή της αμερικανικής Wayne. Είναι εκπληκτικό ότι πριν από έναν χρόνο βρήκα στο Σικάγο οπισθίους φανούς, αντίγραφα των αμερικανικών, που είχαν κατασκευαστεί από την ΠΥΡΚΑΛ το 1959! Τους αγόρασα και θα μπουν στο όχημα 5/232.

► Όταν ψάχναμε το οικογενειακό λεωφορείο μας τη δεκαετία του 1990, ήμασταν έτοιμοι να πάρουμε ένα υπέροχο Scania B75 κατασκευής 1964 από τον Κωνσταντίνο Ρεντούμη. Τελικά δεν τα καταφέραμε, αλλά διασώσαμε άλλα οχήματα που φέρουν την υπογραφή του και δείχνουν το επίπεδο της αισθητικής και του σεβασμού προς τη δουλειά που υπηρετούσε.

► Πάντα ήθελα να σώσω ένα όχημα κατασκευής του μάστορα Ηλιόπουλου, του καλύτερου αντιγραφέα όλων των εποχών. Όταν βγει στον δρόμο αυτό που σώθηκε και φέρει την υπογραφή του, θα αποτελέσει την εκδίκηση εκείνης της αυλής στην οδό Κασσάνδρας του Βοτανικού, όπου ο αγώνας για μια καλύτερη ζωή δημιούργησε μερικά από τα πιο όμορφα ελληνικά κατασκευής λεωφορεία.

Θα ήταν άδικο να μην αναφερθώ στις βιομηχανίες αμαξωμάτων Βιαμάξ και Σαρακάκη, οχήματα των οποίων υπάρχουν στη συλλογή μας και δείχνουν την εξέλιξη της ελληνικής βιομηχανίας αμαξωμάτων μαζί με την πορεία ανάδοδο της εθνικής οικονομίας από το 1965 έως το 1981. Ξεχωρίζω τα μοντέλα Mercedes OP 315 και O 317, το αυτοφερόμενο R495 αλλά και το Volvo SB756, το αρτιότερο ελληνικό αστικό λεωφορείο όλων των εποχών κατά τη γνώμη μου. **A**

Από αριστερά
6 Κατασκευές-μάθημα αισθητικής και στιβαρότητας
7 «Προς Μάταλα». Μια γραμμή 70+ χρόνων.
8 Γραφειάκι εισπρακτορα σε λεωφορείο
9 Προσεκτική και «μερακλίδικη» συντήρηση των παλιών μηχανών

Επιμέλεια
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

look

Painted Paradise από τη **SWATCH** ΔΩΣΕ ΧΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΣΟΥ

Η PAINTED PARADISE της Swatch δεν ήρθε για να σου πει απλώς την ώρα, αλλά κυρίως για να σου αλλάξει διάθεση. Τέσσερα ρολόγια που μοιάζουν περισσότερο με μικρές, φορητές αποδράσεις, εκρήξεις χρώματος που δεν «βλέπουν την ώρα» να ξεχωρίσουν. Και κάπου εκεί, ο μιμητισμός αποκτά άλλη έννοια. Η σειρά **SKIN**, από τις πιο εμβληματικές της Swatch, παραμένει πιστή στην από-

λυτη απλότητα, αλλά εδώ τη συνδυάζει με ένταση. Ultra-thin ρολόγια, σχεδόν αόρατα στον καρπό, αλλά ταυτόχρονα αδύνατο να περάσουν απαρατήρητα. Η PAINTED PARADISE παίζει με την αντίφαση: λιγότερο design, περισσότερη αίσθηση. Είναι εκείνα τα κομμάτια που, με κάποιον τρόπο, τελικά τραβούν όλα τα βλέμματα. Γιατί το καλό design δεν ζητάει attention, ξέρει να το κερδίζει.

Πασχαλινή έμπνευση και ελληνική παράδοση στο Museum Shop του Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς

Στην καρδιά της Αθήνας, στο City Link, υπάρχει ένας χώρος που συνδυάζει την παράδοση με τον σύγχρονο σχεδιασμό και τη δημιουργικότητα. Ανακαλύψτε χειροποίητες λαμπάδες, πασχαλινά διακοσμητικά, κομψά κοσμήματα, παιχνίδια και πολλές ακόμα ξεχωριστές προτάσεις με έμπνευση από τα εννέα Μουσεία του Ιδρύματος. Στο Museum Shop θα βρείτε και όλες τις εκδόσεις του: πολιτιστικούς οδηγούς, βιβλία για το ιστορικό κέντρο των πόλεων και συναρπαστικά παραμύθια για τα παιδιά.

Επιτραπέζιο κηροπήγιο αβγό

Μενταγιόν κεντημένο στο χέρι,
Μουσείο Μετάξης, Σουφλί

Λαμπάδα με αβγό μαγνητάκι
με σχέδιο μαντηλιού,
Μουσείο Μετάξης, Σουφλί

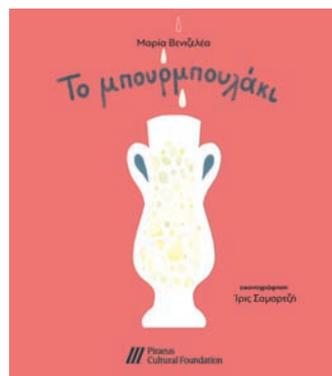
Χειροποίητο κεραμικό κουτί αβγό
Μουσείο Πλινθοκεραμοποιίας, Βόλος

Βραχιόλι, Μουσείο Αργυροτεχνίας, Ιωάννινα

Δαχτυλίδι με μάρμαρο και ασήμι,
Μουσείο Μαρμαροτεχνίας, Τήνος

«Το μπουρμπουλάκι» της Μαρίας Βενιζελέα,
σε εικονογράφιση Ίριδας Σαμαρτζή.
Μια τρυφερή ιστορία για τη δύναμη
της αληθινής φιλίας.
Εκδόσεις Πολιτιστικού Ιδρύματος
Ομίλου Πειραιώς

Κεραμική πιατέλα,
Μουσείο Περιβάλλοντος Στυμφαλίας

Γάννης Γαϊτής, «Χωρίς Τίτλο»,
συλλεκτική αναπαραγωγή σε plexiglass

Museum Shop Αθήνας

Στοά Σπυρομήλιου, City Link, Τ: 2103224923 / Κάντε τις αγορές σας στο κατάστημα ή online στο eshop.pior.gr

Η ΤΑΞΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ SUPERFOODS ΚΑΙ ΤΗΣ GOURMET ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ

Όλο και πληθαίνουν οι συζητήσεις, οι αναλύσεις, η δυσφορία των πολλών για το ότι μόνο οι πλούσιοι μπορούν να τρώνε υγιεινά και το ότι η γαστρονομία είναι υπόθεση ανισότητας. Ισχύει άραγε αυτό και σε ποιον βαθμό, ή μήπως είμαστε υπερβολικοί και ελαφρώς μίζεροι;

Της ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΤΣΟΛΚΑ

Σε μια εποχή που η εικόνα του υγιεινού φαγητού συνοδεύεται από ξύλινους, πολύ σικ, βιώσιμους πάγκους σε μίνιμαλ παντοπωλεία και πολύχρωμα μπολ με κινόα, φύτερες και ρόδια, η διατροφή μετατρέπεται σε πολιτισμικό, οικονομικό και αισθητικό σύμβολο. Η τροφή, από υπαρξιακή ανάγκη, γίνεται σοφιστικέ τρόπαιο για τους λίγους. Η ικανότητα να τρέφεται σωστά μοιάζει να μην είναι επιλογή αλλά υπόθεση ταξικής θέσης. Τελικά, το θέμα δεν είναι αν το βιολογικό μπρόκολο είναι πιο θρεπτικό από το συμβατικό, αλλά ποιος τελικά μπορεί να το αγοράσει. Στην εποχή των superfoods και των γκουρμέ διατροφικών απολαύσεων, η τροφή δεν είναι απλώς φαγητό, αλλά ταυτότητα, status και πάνω απ' όλα δικαίωμα.

Η υγιεινή διατροφή κοστίζει

Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου του Κέιμπριτζ, οι πιο υγιεινές διατροφικές επιλογές κοστίζουν κατά μέσο όρο 1,50 ευρώ περισσότερο ανά ημέρα από τις φθηνότερες ανθυγιεινές επιλογές. Για μια τετραμελή οικογένεια αυτό μεταφράζεται σε διαφορά 180 ευρώ τον μήνα. Για κάποιον που ζει με τον κατώτατο μισθό των 920 ευρώ μεικτά (πλέον) στην Ελλάδα του 2026, το να στραφεί σε βιολογικά, μη επεξεργασμένα, πλούσια σε φυτικές ίνες και χαμηλά σε κορεσμένα λιπαρά τρόφιμα σημαίνει να ξοδέψει πάνω από το ένα τέταρτο του εισοδήματός του μόνο για τα βασικά. Παραμένοντας στην Ελλάδα, η αύξηση της τιμής των τροφίμων τα τελευταία τρία χρόνια ξεπέρασε το 30%. Προϊόντα όπως τα αυγά, τα φρέσκα λαχανικά, το ψάρι και το ελαιόλαδο γνώρισαν αύξηση άνω του 40% σε ορισμένες περιοχές. Σε αυτό το περιβάλλον, η διατροφή δεν είναι επιλογή αλλά ζήτημα επιβίωσης. Ενώ η μεσαία τάξη πασχίζει να διατηρήσει τα προσχήματα ενός ισορροπημένου τρόπου ζωής, για τα φτωχότερα στρώματα η «κακή διατροφή» δεν είναι αμέλεια ή έλλειψη ενπείρωσης. Είναι οικονομικός καταναγκασμός.

Όταν 47 εκατομμύρια άνθρωποι στις ΗΠΑ και 1 στα 5 παιδιά αντιμετωπίζουν πείνα

Εργατικές οικογένειες στην προοδευτική και κοινωνικά ευαισθητοποιημένη Βοστώνη, για παράδειγμα, εκμυστηρεύονται πως δεν μπορούν να έχουν στο τραπέζι τους φρούτα και φρέσκα λαχανικά γιατί κοστίζουν υπερβολικά για τις οικονομικές τους δυνατότητες. Τα τελευταία τρία χρόνια, οι τιμές των τροφίμων στις Ηνωμένες Πολιτείες έχουν αυξηθεί σημαντικά, με αποτέλεσμα να επιδεινώνεται η πρόσβαση σε υγιεινά τρόφιμα, ιδιαίτερα για τα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα. Από το 2020 έως το 2024, οι τιμές των τροφίμων στις ΗΠΑ αυξήθηκαν κατά 25%, με τις τιμές των φρέσκων προϊόντων να παρουσιάζουν ακόμη μεγαλύτερες αυξήσεις. Αυτή η αύξηση έχει οδηγήσει σε σημαντικές δυσκολίες για πολλά νοικοκυριά.

Σύμφωνα με έρευνα του Pew Research Center, το 69% των Αμερικανών δηλώνει ότι είναι πιο δύσκολο να τρώει υγιεινά λόγω του κόστους. Επιπλέον, περίπου 47 εκατομμύρια άνθρωποι στις ΗΠΑ αντιμετωπίζουν πείνα, συμπεριλαμβανομένου ενός στα πέντε παιδιά. Η πρόσβαση σε φρέσκα και υγιεινά τρόφιμα είναι επίσης άθιστο. Περίπου 18,8 εκατομμύρια άνθρωποι, ή το 6,1% του πληθυσμού, ζουν σε περιοχές με χαμηλό εισόδημα και περιορισμένη πρόσβαση σε σούπερ μάρκετ ή μεγάλα καταστήματα τροφίμων. Αυτές οι περιοχές, γνωστές ως «διατροφικές έρημοι», συχνά στερούνται επιλογών για φρέσκα προϊόντα, οδηγώντας τους κατοίκους να βασίζονται σε επεξεργασμένα και λιγότερο υγιεινά τρόφιμα.

Ευρωπαϊκές πόλεις και διατροφικές έρημοι με ταξική διατροφή

Στην Ευρώπη, μεγάλες πόλεις έχουν αναγνωρίσει την ανάγκη βελτίωσης της πρόσβασης σε υγιεινά τρόφιμα. Πρωτοβουλίες όπως η δημιουργία τοπικών αγορών και η υποστήριξη βραχυτέρων αλυσίδων εφοδιασμού έχουν εφαρμοστεί για να αντιμετωπιστούν οι διατροφικές έρημοι. Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν προβλήματα. Για παράδειγμα, στο Ηνωμένο Βασίλειο, περιοχές με τα υψηλότερα επίπεδα στέρησης έχουν 50% λιγότερα σούπερ μάρκετ ανά κάτοικο σε σύγκριση με πιο εύπορες γειτονίες, γεγονός που οδηγεί σε υψηλότερα ποσοστά παχυσαρκίας και χειρότερα αποτελέσματα υγείας. Παρόλο που η ευρωπαϊκή αγορά υγιεινών τροφίμων αναμένεται να αυξηθεί από 217,46 δισεκατομμύρια δολάρια το 2024

σε 352,91 δισεκατομμύρια δολάρια έως το 2035, η αύξηση αυτή δεν εγγυάται αυτόματα ίση πρόσβαση για όλους.

Η τροφή ως σύμβολο κοινωνικής θέσης

Το ρεστοράν, το σικ καφέ με τα κομψά figer foods και snacks, το εστιατόριο δεν είναι απλώς χώροι σίτισης, αλλά σκηνικά κοινωνικού θεάματος, προβολής και καταξίωσης. Το ίδιο και το Instagram. Το brunch δεν είναι γεύμα αλλά αισθητική εμπειρία, η οποία συνδέει την κατανάλωση με την κοινωνική προβολή. Ένα smoothie με αβοκάντο και σπιρουλίνα ή ένα ταρτάρ σολομού με κρέμα από γιαούρτι καρύδας δεν είναι απλώς συνταγές, αλλά δηλώσεις σοφιστικέ, εκλεπτυσμένης πολιτισμικής υπεροχής. Η γκουρμέ κουλούρα πωλείται ως εμπειρία υγείας, φροντίδας, ατομικής υπευθυνότητας, όμως αποκλείει τον μέσο εργαζόμενο από τη συμμετοχή στο παιχνίδι. Η υγιεινή διατροφή έχει γίνει ο ηθικός καθρέφτης της ευζωίας. Δεν αρκεί να τρως καλά. Πρέπει να το επιδεικνύεις. Η τροφή που κάποτε διαχωρίζει το χειρονακτικό από τον πνευματικό μόχθο, σήμερα διαχωρίζει όσους μπορούν να πληρώνουν για καθαρή διατροφή από όσους αρκούνται στο φτηνό και γρήγορο. Η ρύθμιση της πρόσβασης στη γνώση, στα δίκτυα διανομής και στα οικολογικά πρότυπα εντείνει τις ανισότητες. Όποιος ζει σε αστική περιοχή με πρόσβαση σε organic markets και ποιοτικές αγορές έχει πλεονέκτημα. Όποιος ζει σε αγροτική ή υποβαθμισμένη περιοχή εξαρτάται συχνά από πολυεθνικά σούπερ μάρκετ και προσφορές επεξεργασμένων προϊόντων.

Διατροφή, εκπαίδευση και υποδομές

Η διατροφή δεν είναι μόνο ζήτημα εισοδήματος αλλά και παιδείας. Όμως η διατροφική αγωγή παραμένει είδος πολυτελείας. Τα σχολικά προγράμματα εστιάζουν στη θερμιδική αξία και όχι στην κριτική σκέψη γύρω από την τροφή. Η διατροφική κουλτούρα χτίζεται από μικρή ηλικία και αναπαράγεται κοινωνικά. Ένα παιδί που μεγαλώνει με fast food, δύσκολα θα υιοθετήσει μεταγενέστερα συνήθειες βασισμένες στην εποχικότητα και τη φυσικότητα. Το κοινωνικό περιβάλλον, η ευκολία πρόσβασης σε φρέσκα τρόφιμα, η ύπαρξη δομών όπως λαϊκές αγορές, συνεταιρισμοί παραγωγών και κοινοτικά εστιατόρια μπορούν να κάνουν τη διαφορά. Ακόμη και στην ίδια την Αθήνα, η απόσταση από μια λαϊκή αγορά ή ένα κατάστημα με βιολογικά προϊόντα μπορεί να καθορίσει τη διατροφική ποιότητα. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, τα νοικοκυριά στο Κολωνάκι και το Παλαιό Ψυχικό καταναλώνουν σε φρούτα και λαχανικά περίπου το διπλάσιο ποσοστό του εισοδήματός τους σε σύγκριση με τα νοικοκυριά στο Περιστερί ή την Αγία Βαρβάρα. Η ίδια μελέτη δείχνει ότι η κατανάλωση κόκκινου κρέατος και αναψυκτικών είναι αυξημένη στα φτωχότερα στρώματα.

Η σιωπηλή πολυτέλεια του να τρως καλά

Δεν είναι όλοι οι πλούσιοι υγιεινο-διατροφικά ευσυνειδητοί. Ούτε όλοι οι φτωχοί εξαρτημένοι από πρόχειρο φαγητό. Όμως η στατιστική τάση είναι σαφής. Όσο το εισόδημα αυξάνεται, μεγαλώνει και η πιθανότητα επιλογής πιο υγιεινών διατροφικών προτύπων. Η τροφή έχει ενσωματώσει τις αντιφάσεις της σύγχρονης κοινωνίας. Από τη μία, το σώμα προβάλλεται ως χώρος αυτοφροντίδας, ελέγχου και εξέλιξης. Από την άλλη, οι κοινωνικές συνθήκες περιορίζουν την υλοποίηση αυτών των προτύπων για τους περισσότερους.

Η τροφή, όπως και η γνώση, δεν είναι ουδέτερη. Είναι ταξική. Και όπως έγραψε κάποτε ο Μπαλζάκ, πίσω από κάθε μεγάλη περιουσία κρύβεται ένα έγκλημα. Ίσως πίσω από κάθε γκουρμέ πιάτο να κρύβεται και μια αόρατη ανισότητα. **Α**

Στην εποχή των superfoods και των γκουρμέ διατροφικών απολαύσεων, η τροφή δεν είναι απλώς φαγητό, αλλά ταυτότητα, status και πάνω απ' όλα δικαίωμα

A EGLI PREMIUM ORGANICS

**Καθαρή ομορφιά: Η πολυτέλεια
του να γνωρίζεις ακριβώς
τι αγγίζει το δέρμα σου!**

➤ Σε μια εποχή που η υπερηλιποφόρηση είναι κανόνας και τα ράφια των καλλυντικών ανταγωνίζονται για το ποιο θα προβάλλει την πιο ελκυστική τελετουργία φροντίδας, η επιλογή **Clean Beauty** προϊόντων καθημερινής περιποίησης είναι μια νέα στάση ζωής. Είναι μια πιο συνειδητή επιλογή, εκεί όπου η πολυτέλεια δεν ορίζεται μόνο από τους ισχυρισμούς ή τη συσκευασία, αλλά κυρίως από τη φόρμουλα και τη διαφάνεια. Ωστόσο, η «καθαρή ομορφιά» δεν είναι πάντα αθώα, κρύβει συχνά παγίδες. Ο όρος «clean beauty» δεν είναι νομικά κατοχυρωμένος. Αυτό σημαίνει ότι πολλές εταιρείες τον χρησιμοποιούν ελεύθερα, δημιουργώντας ένα φαινόμενο που πλέον γνωρίζουμε ως clean washing. Προϊόντα που υπόσχονται «καθαρότητα», αλλά στην πραγματικότητα απλώς φορούν έναν πιο «πράσινο» μανδύα επικοινωνίας. Σε αυτό το νέο τοπίο, εταιρείες όπως η **Aegli Premium Organics** δεν αντιμετωπίζουν την καθαρή ομορφιά ως trend, αλλά ως δέσμευση. Δημιουργημένη στην Αθήνα από τη γιατρό, ομοιοπαθητικό και διατροφολόγο Δρ Έρρικα Παπαβενετίου, διαθέτει μια εκτεταμένη γκάμα προϊόντων, όλα **βιολογικά, vegan, cruelty free και gluten free**, με συνθέσεις που

σέβονται απόλυτα το δέρμα αλλά και τις πιο ευαίσθητες φάσεις της ζωής. Μέσα από τη δική της ουσιαστική clean φιλοσοφία, η Aegli επιλέγει πρώτες ύλες με σαφή προέλευση, αποφεύγοντας συστατικά που θεωρούνται επιβλαβή ή αμφιλεγόμενα, ενώ δίνει έμφαση στη διαφάνεια της ετικέτας και στην άμεση σχέση με τον καταναλωτή. Η Aegli Premium Organics δημιουργεί συνθέσεις που σέβονται τη φυσιολογία της επιδερμίδας, μειώνοντας την επιβάρυνση και ενισχύοντας τη φυσική της ισορροπία. Η απόλυτη καθαρότητα και ασφάλεια των προϊόντων επικυρώνεται από τις διεθνείς πιστοποιήσεις **Cosmos Organic, Leaping Bunny International & Clean Ocean**, ενώ παράλληλα ευθυγραμμίζονται με έναν πιο βιώσιμο τρόπο ζωής: λιγότερη υπερβολή, περισσότερη ουσία, προστασία του καταναλωτή αλλά και του περιβάλλοντος. Και όπως είναι και το moto της Aegli «**Ομορφιά είναι να είμαστε χαρούμενοι και υγιείς σε ένα καθαρό περιβάλλον**». Και αυτό από μόνο του είναι ίσως η πιο σύγχρονη μορφή πολυτέλειας! Θα βρεις τα προϊόντα της Aegli Premium Organics σε επιλεγμένα φαρμακεία, ξενοδοχεία & spa, στο aegliskinicare.com και στο φυσικό κατάστημα της εταιρείας.

Αναστάσεως 123, Χολαργός, 2106520691

www.aegliskinicare.com
[aegliskinicare](https://www.facebook.com/aegliskinicare) [aegliskinicare](https://www.instagram.com/aegliskinicare)

TINA KOTSONI MEDITERRANEAN INSPIRED JEWELRY

**Η αυθεντικότητα του χειροποίητου
σε πρώτο πλάνο**

➤ Σε μια εποχή που η βιομηχανική μαζικότητα κυριαρχεί, η αξία του αυθεντικού κοσμήματος αποκτά νέα διάσταση. Το **Tina Kotsoni Mediterranean Inspired Jewelry**, με τη δημιουργική υπογραφή της **Τίνας Κοτσώνη**, εγκαινιάζει τη νέα, εξωστρεφή του εποχή, με επίκεντρο το σύγχρονο design και τη μοναδικότητα κάθε δημιουργίας. Η Μεσόγειος και το χρώμα αποτελούν τον πυρήνα της έμπνευσης, δίνοντας παλμό σε κάθε δημιουργία. Το πιο εντυπωσιακό στοιχείο, ωστόσο, είναι η φιλοσοφία της παραγωγής: αν και οι συλλογές ταξιδεύουν σε επιλεγμένα καταστήματα σε Ελλάδα και εξωτερικό, η απουσία βιομηχανικής τυποποίησης διασφαλίζει πως κανένα κόσμημα δεν είναι απόλυτα ίδιο με το άλλο. Ακόμα και στο ίδιο σχέδιο, το άγγιγμα του δημιουργού αφήνει μικρές, γοητευτικές διαφοροποιήσεις, που χαρίζουν σε κάθε κομμάτι τη δική του ταυτότητα. Φέτος την άνοιξη, αυτή η μεσογειακή προσέγγιση αποτυπώνεται αριστοτεχνικά μέ-

σα από δύο συλλογές. Η συλλογή **Ginkgo Biloba** αιχμαλωτίζει τον συμβολισμό του εμβληματικού φύλλου σε statement κομμάτια από ασήμι και ορείχαλκο, ενώ η συλλογή **Althea** προτείνει σχέδια με ρευστές γραμμές, πλούσιες χρωματικές πινελιές και ανάγλυφες υφές, αναδεικνύοντας τη σύγχρονη θηλυκότητα. Μακριά από τα καθιερωμένα, κάθε κόσμημα δουλεύεται αποκλειστικά στο χέρι, στο εργαστήριο της Αίγινας, όπου η Τίνα Κοτσώνη και ο Ευθύμιος Στεργιούλας δίνουν πνοή στο μέταλλο. Η σταθερά δημιουργική αυτή πορεία κορυφώνεται με το άνοιγμα του flagship store στην Περικλέους 17Α, Αθήνα – ενός χώρου που αποτελεί κόσμημα από μόνος του, όπου η αυθεντική διακόσμηση και το χρώμα συνομιλούν με τις δημιουργίες, προσφέροντας μια ζωντανή μεσογειακή εμπειρία. Σε έναν κόσμο που αλλάζει, το κόσμημα επιστρέφει στην ουσία του: δεν είναι απλώς ένα αντικείμενο, αλλά μια ολόκληρη ιστορία που φοριέται!

Αθήνα: Περικλέους 17Α, 2103230469 / Αίγινα: Μητροπόλεως 15, 2297024324

www.tinakotsoni.com

[TinaKotsoniJewelry](https://www.facebook.com/TinaKotsoniJewelry) [tinakotsoni_jewelry](https://www.instagram.com/tinakotsoni_jewelry)

TINA KOTSONI
Σκουλαρίκια από ορείχαλκος
The Ginkgo Series €68

MARKS & SPENCER
Γυναικείο πουλόβερ SS26

SERKOS
Επίχρυσο κρεμαστό κόκκινο
αυγό με μαργαρίτα €50

Επιμέλεια
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

Easter Gifts

ΡΙΟΡ
Κόκκινο μπολ με πουλιά €45

PUMA
Sneakers Palermo κόκκινα

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
Πασχαλινή δημιουργία με λαμπάδα

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ
Πορσελάνινα αυγά €25 το καθένα

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ
Πορσελάνινη κούσα Iris sintenisii & Iris tuberosa €17

ΛΑΟΥΤΑ SHOP
Αντιλιακό προσώπου oil free Sun-lite €19

Για να μη σε πιάσει Easter-ία με τα δώρα!

ANNABELLE MODA
Τοπ € 65 και ψηλόμηση μίντι φούστα €105

M-SHOP
Λαμπάδα ζωγραφισμένη στο χέρι με παιδικά σχέδια, ύψος 25 cm €24

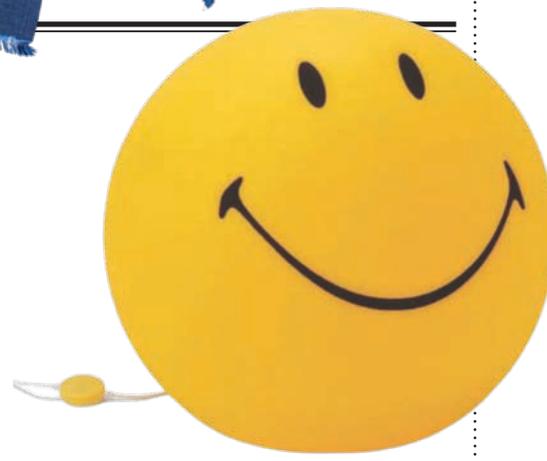

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ
Φουλάρι Χιώτισσα €140

MEMORIA ESSENCE
Eau de parfum 200 ml €20

ΡΙΟΡ
Κηροπήγιο σε σχήμα αυγού με κουνελάκι €20

ΖΟΥΜΒΟΥΛΑΚIS GALLERIES
Λάμπα MR MARIA Smiley XL €150

CHRISTINA HANDMADE
Χειροποίητη πασχαλινή λαμπάδα με scrunchie exotic €22

KYKLOS COSMETICS
Micellar Cleansing Oil €24,30

Borderline 2026 Εκεί όπου ο ήχος ξεπερνά τα όρια

Δύο ημέρες πειραματικής έντασης στο Onassis Ready της Στέγης

Το Borderline 2026 επιστρέφει δυναμικά, μετατρέποντας το Onassis Ready της Στέγης Ιδρύματος Ωνάση σε έναν ζωντανό οργανισμό ήχου και ενέργειας. Σε ένα industrial περιβάλλον, δύο stages και περισσότεροι από 25 καλλιτέχνες, από τη διεθνή και εγχώρια σκηνή, συνθέτουν ένα εκρηκτικό μωσαϊκό όπου το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της πειραματικής ηλεκτρονικής μουσικής συνυπάρχουν.

Εμβληματικές φιγούρες όπως οι Jeff Mills, The Sabres of Paradise, Ben UFO και J Spaceman & John Coxon συναντούν σύγ-

χρονες και ριζοσπαστικές παρουσίες όπως aya w/ MFO, Afrorack και J. 'Mo'ong', δημιουργώντας ένα πολυεπίπεδο ηχητικό τοπίο. Παράλληλα, η δυναμική της αθηναϊκής σκηνής αναδεικνύεται μέσα από καλλιτέχνες όπως Poor J'Darr, Σοφία Στεργίου, Black Athena, io, POLYXENE, Victory Collapse και Chris OD.

Το φεστιβάλ ξεπερνά τη λογική των live και DJ sets, ενσωματώνοντας οπτικοακουστικά έργα όπως το «Stranded in Canton» και το AV live «Passage», επεκτείνοντας τη μουσική σε μια βιωματική εμπειρία που καταλαμβάνει το σώμα και τον χώρο. -Νίκη-Μαρία Κοσκινά

Onassis Ready, 3 & 4 Απριλίου

Θέατρο, μουσική, εκθέσεις, προβολές. Πολιτιστικές προτάσεις που μας ιντριγκάρουν αυτό το επτάημερο.

Η Julia Logothetis και η φίλη της μέσα σε έργα του Στάθη Λογοθέτη, περ.1975-1980

© ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΑΧΟΡΗ/ΤΗΣ JULIA LOGOTHEΤIS/ ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΕΡΕΡΓΑΣΙΑ: INGMAR RISWICK

1 Τρεις εκθέσεις σε ένα μουσείο

Το ΕΜΣΤ υποδέχεται την άνοιξη με τρεις σημαντικές εκθέσεις αφιερωμένες σε κορυφαίους εκπροσώπους της ελληνικής πρωτοπορίας. Η έκθεση «Στη Γη» του **Στάθη Λογοθέτη**, σε επιμέλεια **Σταμάτη Σχιζάκη**, αναδεικνύει τη ζωγραφική ως σωματική και οργανική εμπειρία σε διάλογο με τη φύση και τη φθορά. Στην «Εναντιοδρομία» του **Γιάννη Χρήστου**, σε επιμέλεια **Κωστή Ζουλιάνη**, η μουσική συναντά τη φιλοσοφία και την τελετουργία. Τέλος, η αναδρομική «Ωδή στα πράγματα» της **Νίκης Καναγκίνη**, σε επιμέλεια **Τίνας Πανδή**, φωτίζει τη μνήμη, τη γραφή και την ταυτότητα. [ΕΜΣΤ, 2 Απριλίου έως 20 Σεπτεμβρίου](#)

«Όνειρο σε εφιάλτη»

2 Η ευθραυστότητα ως καθρέφτης του σήμερα

Έργα που αποτυπώνουν έναν δυστοπικό κόσμο γεμάτο βία, τραύμα και κοινωνική αποξένωση. Παιδιά και ευάλωτες μορφές κινούνται μεταξύ αντοχής και θραύσης, ενώ η ζωγραφική μετατρέπει την ευθραυστότητα σε βιωματική εμπειρία, αφήνοντας χώρο για μια υπόγεια αίσθηση ελπίδας. Αυτό είναι το υλικό που θα δούμε στη νέα έκθεση της **Βίκυς Γεωργιοπούλου** με τον τίτλο «Fragile», σε επιμέλεια της **Ηρας Παπαποστόλου**. [Sianti Gallery, 3 Απριλίου έως 2 Μαΐου](#)

3 Ζούμε για να δουλεύουμε;

Επτά σπονδυλωτές ιστορίες που θίγουν, από διαφορετικές γωνίες, το θέμα της εργασίας. Το «Αρμπάιτ» σε κείμενο και σκηνοθεσία του **Γιώργου Παλούμνη** και του **Αντώνη Τσιτσισιόπουλου** μιλά για το τι σημαίνει εργασία για τον κάθε άνθρωπο. Ο τίτλος της παράστασης (Arbeit σημαίνει δουλειά στα γερμανικά) παραπέμπει στο «Arbeit macht frei», που ήταν γραμμένο στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Στο έργο θίγεται το ερώτημα «είναι ο άνθρωπος η δουλειά του;» χωρίς να δίνεται πάντως κάποια απάντηση. [Θέατρο Σταθμός, έως 5 Απριλίου](#)

© ΠΑΤΡΟΚΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

4 Η «Φάλαινα» ολοκληρώνει το ταξίδι της

Ο Τσάρλι είναι ένας αρρωστημένα παχύσαρκος και αυτοκαταστροφικός καθηγητής, που παλεύει κυρίως με τον εαυτό του, τα λάθη και τις αδυναμίες του, ενώ παράλληλα αδυνατεί να συμφιλιωθεί με την αποξενωμένη κόρη του αλλά και με το παρελθόν του. Ο **Πυγμαλίων Δαδακαρίδης** σκηνοθετεί και πρωταγωνιστεί στη «Φάλαινα» του Σάμιουελ Ντι Χάντερ, θέτοντάς μας εντέλει το ερώτημα: μπορούμε να σώσουμε ο ένας τον άλλο; [Νέος Ακάδημος, έως 5 Απριλίου](#)

5 Ένα εκρηκτικό ταξίδι ήχων

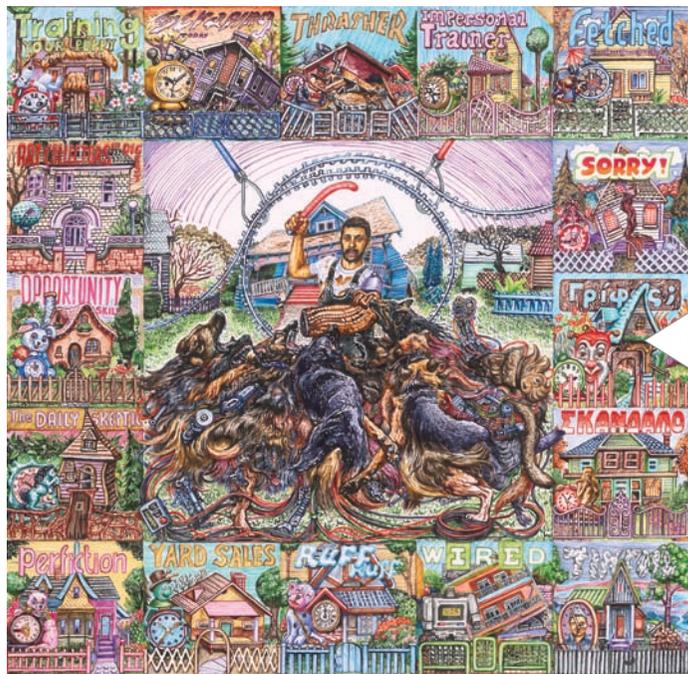
Ένα βιολί, ένα τσέλο και αστείρευτη μουσική φαντασία. Αυτά είναι τα συστατικά της νέας παράστασης «Fantaθία» των **String Demons**. Με πολλές στιγμές χιούμορ αλλά και μια εκρηκτική παρουσία επί σκηνής, ο ήχος τους συνδυάζει ρεμπέτικα, metal, Lady Gaga, Άκη Πάνου, Θεοδωράκη, ελληνική παράδοση και trap. Τα δυο έγχορδα συμπληρώνουν και στηρίζουν ο Μιχάλης Απαρτόγλου στο μπάσο και ο Δημήτρης Αντωνάιος στα τύμπανα. [Gazarte, 3 Απριλίου](#)

© ΕΛΙΝΑ ΓΙΟΥΝΑΝΗ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

«Large language models», Ηλίας Καφούρος

7 Η τέχνη στην ψηφιακή εποχή

Η ομαδική έκθεση «Weak Signal» διερευνά την εικόνα ως σήμα μέσα σε ψηφιακά και τεχνολογικά δίκτυα. Υβριδικά σώματα, avatars, συνθετικά τοπία και εγκαταστάσεις συγκροτούν ένα πεδίο όπου η εμπειρία, η προσομοίωση και η υλικότητα συγκρούονται και συνυπάρχουν.

Στην έκθεση συμμετέχουν οι: **Maja Djordjevic, Πέτρος Ευσταθιάδης, Ηλίας Καφούρος, Katelyn Ledford, Εύα Παπαμαργαρίτη, Ally Rosenberg, Emily Ludwig Shaffer και Aleksandar Todorovic.**

Γκαλερί Δύο Χωριά, 2 Απριλίου έως 16 Μαΐου

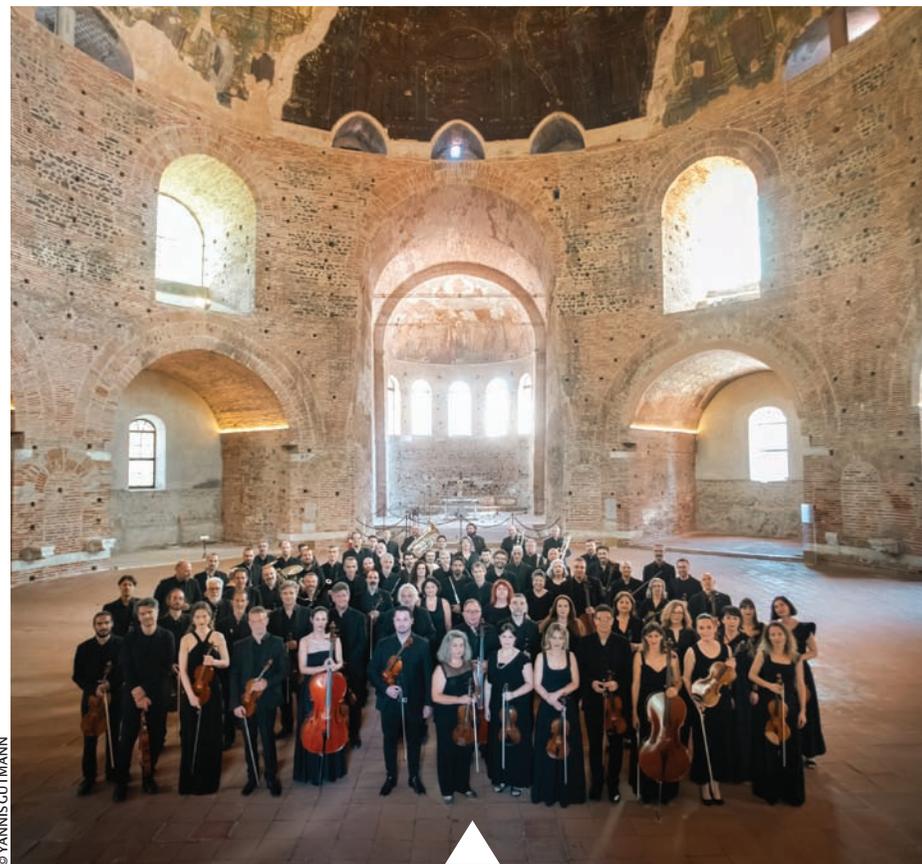
6 Στην τελική ευθεία

Έπειτα από πέντε σεζόν, η παράσταση «Θέλω να σου κρατάω το χέρι» του **Τάσου Ιορδανίδη**, σε σκηνοθεσία της **Θάλειας Ματίκα** –με το ζευγάρι να πρωταγωνιστεί επί σκηνής– φτάνει στο τέλος του ταξιδιού της. Δυο παράνομοι εραστές συναντιούνται μυστικά σε ένα ξενοδοχείο. Έχουν κι οι δύο οικογένειες, έχουν κάνει κι οι δυο λάθη, από τα οποία δύσκολα μπορούν να ξεφύγουν. Όμως, στο τέλος της ημέρας, εκείνο που αποζητούν είναι να κρατήσουν ο ένας το χέρι του άλλου... *Αλφα-Αιναίος-Φωτίου, έως 5 Απριλίου*

8 Μέχρι τελικής πτώσεως

Ένας μαραθώνιος χορός που διαρκεί πολλές εβδομάδες. Τα ζευγάρια που βλέπουμε επί σκηνής δοκιμάζουν τις δυνάμεις τους ώστε να καταφέρουν να κερδίσουν το έπαθλο, παλεύοντας, στα όρια της εξουθένωσης, για μια καλύτερη ζωή. Αυτή είναι η υπόθεση του έργου του Όρας ΜακΚόι «*Σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν*», σε μετάφραση και διασκευή που συνυπογράφουν ο **Δημήτρης Καρατζιάς** και ο **Μάνος Αντωνιάδης** και σε σκηνοθεσία του πρώτου. *Εν Αθήναις, έως 5 Απριλίου*

9 Συναυλία για την ειρήνη

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης παρουσιάζει μια πασχαλινή συναυλία αφιερωμένη στην ειρήνη, υπό τη μουσική διεύθυνση της Ιρανογερμανίδας μαέστρου **Γιάλντα Ζάμανι**. Σολίστ θα είναι η Γερμανοεβραία βιολονίστα **Λιβ Μίγκνταλ**, γνωστή για την εκφραστικότητά της. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει σπάνιες συνθέσεις των Μπεσάρα Ελ-Χούρι, Χοσέιν Ντεχλαβί, Πάουλ Μπεν-Χαϊμ και Ρίχαρντ Στράους. Υπερβαίνοντας σύνορα και πολιτισμικές διαφορές, η μουσική μεταφέρει ένα ηχηρό μήνυμα ενότητας, πάθους και ελπίδας. *Εθνική Λυρική Σκηνή, 7 Απριλίου*

10 Δυο νεο-φιλόσοφοι

Το εμβληματικό έργο του Κώστα Μουρσελά «*Εκείνος κι Εκείνος*», σε σκηνοθεσία **Αλέξανδρου Ρήγα**, ολοκληρώνει τις παραστάσεις του για τη σεζόν. Ο Πύργος Κωνσταντίνου και ο Λεωνίδας Κακούρης υποδύονται δύο ανθρώπους που φιλοσοφούν τη ζωή στο περιθώριο της κοινωνίας. Στο πλευρό τους ο Δημήτρης Σταρόβας και η Σοφία Μανωλάκου, σε μια σατιρική αλλά και σκεπτόμενη κωμωδία. *Θέατρο Αργώ, έως 5 Απριλίου*

11 Μουσικό ταξίδι στον χρόνο

Στην παράσταση «*Τραγούδια που έπαιζαν στο πικάπ*», η **Ανδριάντα Μπάμπαλη** και η **Πέννυ Μπαλτατζή** ενώνουν τις φωνές και την ενέργειά τους για να ζωντανέψουν αγαπημένα τραγούδια της δεκαετίας του '70. Σε μια ατμόσφαιρα γεμάτη συναίσθημα, νοσταλγία και μουσική μαγεία, ακούμε από Αλέκα Κανελλίδου και Σταμάτη Κόκοτα ως Γιάννη Πάριο και Μαρινέλλα. *Αλσος ΔΕΗ, 3 Απριλίου*

Έχουμε πει το κρασί κρασάκι

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

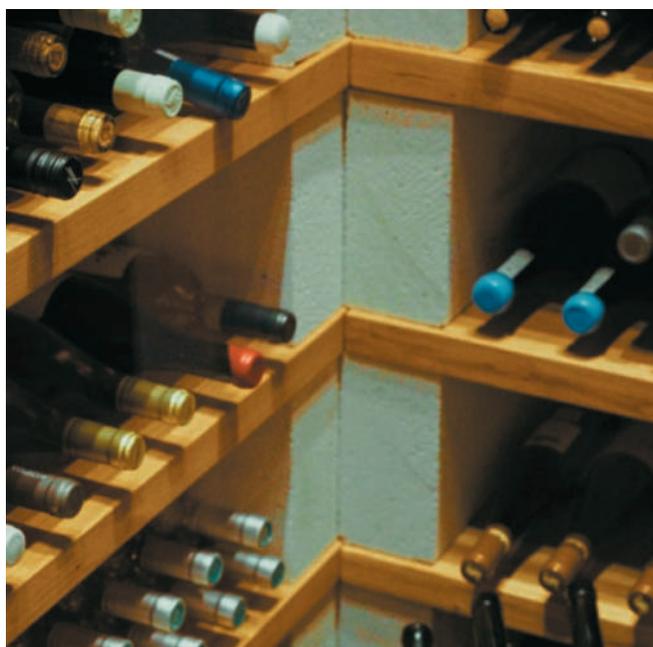
Τα καινούργια παγάκια είναι τεράστια σαν κομοδίνα. Το ποτό σου είναι «η εγγλέζικη μερίδα» του (Εγγλέζου) μπάρμαν, με την αντίστοιχη εγγλέζικη τιμή... Μόνο που το πίνεις στην Ελλάδα. Με τεράστια οικονομική στεναχώρια – τόσο, που το σκέφτηκες πριν παραγγείλεις το ρημάδι το ποτό. Κι αν δεν είχες φαρμάκια να πνίξεις, δεν θα το παράγγελνες.

Όταν το βλέπεις από μακριά, ξεγελιέσαι με το παγάκι-Τιτανικός, νομίζεις ότι έχεις αλκοόλ για να πνίξεις τον προαναφερθέντα πόνο σου. Μόλις πλησιάσει, συνειδητοποιείς ότι δεν θα τον πνίξεις καθόλου τον πόνο σου, ίσα που θα του βρέξεις τα πόδια – και θα πληρώσεις 10+ ευρώ για το διακριτικό βρέξιμο. Το κοκτέιλ περιέχει λιγούτσικο αλκοόλ, χυμό, και το γνωστό παγάκι-γκουμούτσα, που μάλλον περιφέρεται από ποτό σε ποτό, μια κι έχει τον άλιωτο, ή με την ακόμα χειρότερη εφεύρεση, τον τριμμένο πάγο. Ο οποίος νερουλιάζει το κοκτέιλ, που έδειχνε τόσο ορεκτικό με τη φετούλα πορτοκάλι του. Αν η φετούλα ήταν ανανάς, άρα εξωτικό, είναι γουλιά και τάλιρο.

Αγοράζω ένα λευκό κρασί, προς 9.20, για φίλη που πίνει ΜΟΝΟ το συγκεκριμένο. Σε wine bar μας σερβίρισαν το ίδιο κρασί προς 9.60 το ποτήρι! Το μαγαζί δεν ήταν κυριλέ, δεν ήταν καν στο Κολωνάκι, όπου το ποτήρι μπορεί να τιμολογηθεί όσο γουστάρει, επειδή Κολωνάκι. Ένα μπουκάλι κρασί βγάζει 5 ποτήρια. Ο καταστηματάρχης το αγοράζει χονδρική – βαριά 4 ευρώ. Βέβαια, έχει ενοίκιο στον Θεό, προσωπικό, ρεύμα, σόμπες, αμέσως αμέσως το μπουκάλι τού βγαίνει 25 ευρώ, μαζί με πέντε φιστίκια. Η τιμή του ποτηριού θα έπρεπε να είναι 5-6 ευρώ το ποτήρι, για να έχει κέρδος ο επιχειρηματίας. Άντε στα 7 ευρώ το ποτήρι, αν ο επιχειρηματίας έχει βελούδινα μαξιλαράκια. Το 9,60, όμως, είναι ανεξήγητο.

Όχι ότι δεν θα ξαναπώ κρασί – η μπουκάλα τζιν βγάζει 16 μερίδες, η βότκα 23, και ξέρουμε πόσο τσουρούτικες είναι οι μερίδες τζιν/βότκας. Ας μην πιάσουμε τη σανγκρία, δηλαδή αναψυκτικό με κρασί συνήθως χαμηλής υποστάθμης: 8-12 ευρώ! Η ταπεινή σανγκρία; Που το κρασί της φτάνει στο μαγαζί σε χαρτόκουτο με βρυσάκι;

Κατανοούμε τα έξοδα και τον πόνο των καταστηματαρχών... απλώς μήπως κάπου να βρεθεί ένα μέτρο;

Flying Horses

Ένα νέο, διαφορετικό wine restaurant μια ανάσα από την Ερμού

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Δεν υπάρχει ταμπέλα. Το μόνο που βλέπω είναι μια τεράστια, σκούρα, ξύλινη πόρτα. Στέκω μπροστά της μετέωρη. «Τι ψάχνετε;» με ρωτάει ένας ευγενικός κύριος. «Το Flying Horses», λέω διστακτικά κι αναρωτιέμαι σαν τι να κρύβει πίσω της μια τόσο μεγάλη πόρτα. Ο ευγενικός κύριος χαμογελά και την ανοίγει (διάπλατα!) να περάσω – φαντάζομαι ότι κάτι τέτοιο χρειάζεται προσπάθεια. Από την άλλη μεριά, ένας άλλος κόσμος.

Προσπερνάω τραπέζια με λευκά τραπεζομάντιλα και γοπτευτικά, ημικυκλικά σεπαρέ. Υπάρχουν γωνιές φωτισμένες από κεριά κι άλλες που λάμπουν κάτω από το φως κομψών πολυελαίων. Ο DJ παίζει υπέροχη, ατμοσφαιρική μουσική. Τα «σύνεργά» του είναι ακουμπισμένα πάνω σε ένα... πιάνο. Οι τοίχοι και το ταβάνι θα μπορούσαν να ανήκουν σε βίλα της Βόρειας Ιταλίας και μια τεράστια μαρμαρίνη μπάρα αγκαλιάζει περιμετρικά το μπαρ σε σχήμα «Π». Μα... πού ήρθα τέλος πάντων;

Το πονηρό χαμόγελο του Βασίλη Στεφανάκη ξεδιαλύει το τοπίο. Αν κάτι μπορώ να πω με βεβαιότητα γι' αυτόν τον άνθρωπο είναι ότι τα μαγαζιά του (Lost Athens, Diego, Noah, Osteria Mamma, Armando κ.ά.) δεν μοιάζουν με κανένα άλλο. Έτσι και το Flying Horses, που ούτε δέκα μέρες δεν είναι ανοιχτό, έχει κάτι μοναδικό, εντελώς δικό του. Έχει και ένα διάχυτο μυστήριο στην ατμόσφαιρα, που σε κάνει να πιστεύεις ότι εδώ, μ' έναν τρόπο, μπορούν όλα να συμβούν. Γιατί, όμως, Flying Horses; Λέει ο Βασίλης: «Στην αρχή ήθελα να το ονομάσω Sans Regles, που σημαίνει "χωρίς κανόνες" στα γαλλικά. Αλλά μετά μήπκα στον χώρο και θυμήθηκα ένα άγαλμα που είχα δει στην Πίζα. Λεγόταν "Flying Horses" και μου φάνηκε πολύ ωραίο όνομα για μαγαζί – και ήθελα ένα όνομα να σηκώσει αυτό που θα γίνει εδώ».

Και τι θα γίνει εδώ, Βασίλη; «Κάτι διαφορετικό. Εννοείται ότι μπορείς να έρθεις να πιεις το ποτό σου και να φας, κάνουμε και τα παρτάκια μας, είναι και σποτ για after office. Αλλά ήθελα να διαφοροποιείται απ' όλη τη γειτονιά. Πώς να σ' το πω; Ήθελα ένα μαγαζί που να μην έχει ίπox, και που, εκεί που τρω, να μπορείς να σπκωθεις και να παίξεις πιάνο άμα θέλεις. Θέλω να είναι λίγο θεατράλε, να έχει κάτι παραμυθένιο, θέλω ο κόσμος να διασκεδάζει, να περνάει καλά».

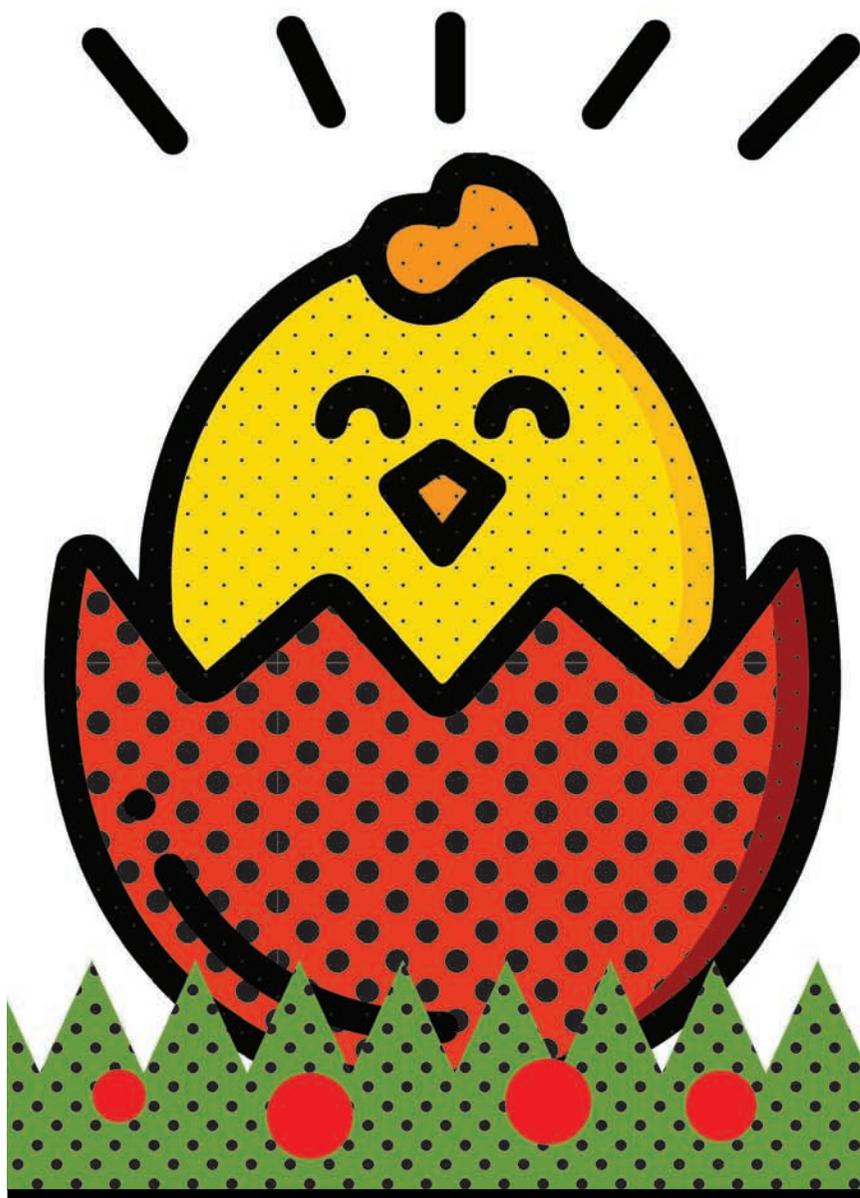
Το Flying Horses είναι ένα (όντως πολύ διαφορετικό) wine bar-restaurant, μια που στην καρδιά του έχει το κρασί και το φαγητό. Το μενού, που έχουν επιμεληθεί οι σεφ **Ελένη Σαράντη** και **Φώτης Καφτάνης**, είναι επηρεασμένο από τη γαλλική κουζίνα: έχει στρεϊδία (με σάλτσα από πιπεριά jalapeno και μήλο), ταρτάρ μοσχαριού με χειροποίητα πατατάκια, στήθος πάπιας με ροτζου κερασιού, γλυκοπατάτα και αντίδια με καμένο μέλι, φιλέτο τόνου με pepper sauce, αλλά επίσης έχει και burger, όπως και κάτι πολύ νόστιμα αραντσίνι μανιταριών. Για το τέλος νοσταλγικές crepes Suzette. Το μενού θα εμπλουτίζεται συνεχώς, ενώ υπάρχει κι ένα πολύ μικρό πρωινό, που σερβίρεται 11.00-13.00.

Ακόμη μεγαλύτερη έμφαση έχει δοθεί στο κρασί. Στη wine list του sommelier **Τηλέμαχος Παπανδρέα** φιγουράρουν περίπου 150 ετικέτες κυρίως από τον γαλλικό και τον ελληνικό αμπελώνα, ενώ υπάρχουν πολλά κρασιά επίσης από τον μεσογειακό αμπελώνα και κάποιες επιλογές από τον Νέο Κόσμο. Μέσα σ' όλα αυτά τα κρασιά πρωταγωνιστικό ρόλο έχουν 20 γαλλικά οινοποιεία που δεν θα τα βρεις πουθενά αλλού στην Ελλάδα. Και κάτι ιδιαίτερο: μπορείς να ακολουθήσεις τον Τηλέμαχο στο κελάρι στο βάθος για να διαλέξετε μαζί το κρασί που σου ταιριάζει καλύτερα. Κάπως σαν μια μίνι ξενάγηση.

Φεύγω, χαιρετάω την τεράστια πόρτα, που τη νιώθω κάπως σαν πύλη στον χωροχρόνο, και επιστρέφω στην πραγματικότητα. Το Flying Horses απέχει μόλις δύο βήματα από την Ερμού κι όμως μοιάζει τόσο μακριά της. Τόσο πολύ διαφορετικό απ' ό,τι συμβαίνει εκεί έξω.

Καλαμιώτου 2, Σύνταγμα

www.flyinghorse.gr [Insta flyinghorses.ath](https://www.instagram.com/flyinghorses.ath)

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Βόλτες με τους φίλους, τραπέζια με την οικογένεια, μικρές αποδράσεις στην πόλη και δώρα στους αγαπημένους - το Πάσχα είναι η γιορτή που μας φέρνει πιο κοντά και μας γεμίζει όμορφες στιγμές. Στις επιλογές που ακολουθούν θα ανακαλύψεις προτάσεις για κάθε περίπτωση και διάθεση, είτε αναζητάς μια χαλαρή μέρα στην πόλη με καφέ, πρωινό και βόλτα, είτε μια γιορτινή έξοδο για φαγητό με αγαπημένα πρόσωπα, είτε το τέλειο πασχαλινό δώρο που θα ξεχωρίσει. Άφησε την έμπνευση να σε καθοδηγήσει και δεξ την πόλη με πιο γιορτινή ματιά.

Κείμενα: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΑΤΩΜΕΡΗ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΙΣΙΡΛΗ

LA SUITE LOUNGE

Αυθεντικό Πάσχα με στιλ
στην καλύτερη θέα της πόλης

Αυτό το Πάσχα μπορείς να το ζήσεις αλλιώς, χωρίς διόδια, βαλίτσες και επιστροφές της τελευταίας στιγμής. Στον Λυκαβηττό, στο rooftop του La Suite Lounge, στον 6ο όροφο του εμβληματικού St. George Lycabettus, που πρόσφατα διακρίθηκε ως η «Καλύτερη θέα στην Ευρώπη», η Αθήνα μοιάζει πιο ήσυχη, σχεδόν ποιητική. Το βράδυ της Ανάστασης τα φώτα χαμηλώνουν, ο κόσμος κατεβαίνει από τον Άγιο Γεώργιο με το Άγιο Φως και η στιγμή έχει κάτι από παλιά ταινία.

Στην κουζίνα, ο executive chef Στέφανος Παπανικολάου κρατά τις ισορροπίες εκεί που πρέπει: ανάμεσα στην παρά-

δοση και το τώρα. Μαγειρίτσα κλασική, αλλά και μια vegetarian εκδοχή με μανιτάρια. Αρνάκι φρικασέ, κατσικάκι στη λαδόκολλα, παϊδάκια με μαυροδάφνη, αντικριστό και κοκορέτσι, όλα γνώριμα, αλλά πιο ανάλαφρα, πιο σύγχρονα, χωρίς να χάνουν την ουσία.

Την Κυριακή του Πάσχα, το σκηνικό γίνεται πιο γιορτινό. Μεγάλο τραπέζι, πλούσιος μπουφές, comfort γεύσεις και γλυκά που δύσκολα προσπερνάς. Από τη μία το πράσινο του Λυκαβηττού, από την άλλη η Αθήνα, η Ακρόπολη και τα νησιά του Σαρωνικού - δύσκολα βρίσκεις καλύτερο background για πασχαλινό lunch.

Όσο για τους μικρούς μας φίλους, το σκηνικό και γι' αυτούς θα είναι ονειρικό, καθώς θα υπάρχει ένας ειδικά διαμορφωμένος χώρος με διασκεδαστικές δραστηριότητες, όπου παιδαγωγικοί animators θα τα απασχολούν δημιουργικά με παιχνίδια και πολλά δώρα! Και για όσους θέλουν να το ζήσουν ολοκληρωμένα, ένα staycation στα πολυτελή δωμάτια ή σουίτες του ξενοδοχείου, εδώ μοιάζει με μικρή απόδραση μέσα στην ίδια την πόλη, με στιλ, θέα και εκείνη την αίσθηση ότι τελικά δεν χρειάστηκε να πας μακριά για να περάσεις καλά.

INFO

Κλεομένους 2
Κολωνάκι
2107416000
www.sgl.gr

lycabettushotel
 stgeorge_ lycabettus_hotel

MENTOR ATHENS

Το νέο μοντέρνο καφενείο της πόλης

Στα όρια του Κεραμεικού, σε μια γειτονιά με αυθεντικό, λαϊκό χαρακτήρα, έχει «σκάσει» μια άφιξη που ήδη συζητιέται: το Mentor. Αν σου θυμίζει κάτι, καλά κάνεις, είναι η αθηναϊκή συνέχεια του γνωστού μαγαζιού από τον Αδάμαντα της Μήλου, αλλά εδώ το πράγμα παίρνει άλλη διάσταση, από την ιδιοκτήτρια Ειρήνη Σπανού.

Το νίβε είναι χαλαρό, παρεϊστικό, από αυτά που σε κάνουν να θες να κάτσεις με τις ώρες. Ανοίγει από το μεσημέρι, οπότε μπορείς να ξεκινήσεις με καφέ, αλλά στην πορεία καταλήγεις σχεδόν

πάντα να τρως, γιατί η κουζίνα δεν αστειεύεται. Το μενού, βασισμένο στις συνταγές του σεφ Βαγγέλη Μωραΐτη, παίζει με γνώριμες, comfort γεύσεις που όμως έχουν μια φροντισμένη, σύγχρονη προσέγγιση.

Στο τραπέζι θα έρθουν πράγματα που δύσκολα λες όχι: κεφτεδάκια με ραγού μελιτζάνας, κοφτό μακαρονάκι με μοσχαρίσια κεφτεδάκια, λουκάνικο με πρασοσέλινο, αλλά και πείνιρλί σε διάφορες εκδοχές που σπκώνουν μοίρασμα. Υπάρχουν και πιάτα ημέρας που αλλάζουν συχνά, οπότε κάθε επίσκεψη έχει και κάτι καινούργιο. Αν είσαι πιο plant-based φάση, θα βρεις τίμιες vegan επιλογές, όπως φαλάφελ, χούμους και μουσαμάρα που έχει το απαραίτητο spicy kick.

Στα ποτήρια παίζουν κρασιά, μπίρες και ωραία αποστάγματα, ό,τι πρέπει για να δέσει η φάση. Και κάπου εκεί, ανάμεσα σε κουβέντες και μεζεδάκια, μπορεί να πετύχεις και live βραδιά με ρεμπέτικα ή λαϊκά, συνήθως Παρασκευή ή Σάββατο, που ανεβάζει το κέφι χωρίς πολλή σκέψη.

INFO

Κορυτσάς 31
Αθήνα
2103454566

[f](#) Mentor Athens
[@](#) mentor_athens_

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΕΥΒΙΟΤΟΠΟΙ

Τα καλύτερα για το πασχαλινό μας τραπέζι

Με τη φιλοσοφία «φρόντισε τα ζώα και αυτά θα φροντίσουν εσένα», οι ευβιότοποι γεμίζουν και φέτος το Πάσχα τα οικογενειακά μας τραπέζια με κρέας βιολογικής εκτροφής, ελληνικής προέλευσης και υψηλής ποιότητας, με σεβασμό στη φύση, τη γεύση και, πάνω απ' όλα, σε όλους εμάς. Οι επιλογές είναι πραγματικά ξεχωριστές: από το παραδοσιακό κοκορέτσι φούρνου έως το κατσίκι και το αρνί-ολόκληρα, σε παιδάκια ή σε μερίδες-ιδανικά για σουβλα, φούρνο ή κασαρόλα, έχουν φροντίσει να προσφέρουν εκλεκτά πασχαλινά εδέσματα για ένα

τραπέζι γεμάτο γεύση, παράδοση και θαλπωρή. Ανάμεσα στις ιδιαίτερες προτάσεις τους ξεχωρίζει η χειροποίητη πασχαλινή κιμαδόπιτα με βιολογικό φύλλο, αγκινάρα, φινόκιο και ανάμεικτο κιμά, καθώς και αυθεντικές συνταγές όπως γαρδουμπάκια και μαγειρίτσα, φτιαγμένες με αγνά υλικά και βαθύ σεβασμό στην παράδοση. Συμπληρώστε το πασχαλινό σας τραπέζι με παραδοσιακά λουκάνικα, ζουμερό κοντοσούβλι, кемπά, σουβλάκια και μπριζόλες –σε επιλογές από μοσχάρι, χοιρινό ή κοτόπουλο– αλλά και με τα ακαταμάχητα μπιφτέκια προβατίνας.

Εδώ το Πάσχα σημαίνει οικογένεια. Σημαίνει μοίρασμα. Είναι ένα γεμάτο τραπέζι που γίνεται αφορμή για ουσιαστική επαφή. Γι' αυτό κάθε προϊόν που φεύγει από εδώ κρύβει μέσα του μια μικρή υπόσχεση: να συμβάλει σε μια όμορφη στιγμή. Τα βραβευμένα βιολογικά κρέατα των ευβιόπων, μαζί με τα προσεκτικά επιλεγμένα συνοδευτικά από Έλληνες παραγωγούς, θα τα βρείτε στα δύο καταστήματα σε Κηφισιά και Νέο Ψυχικό, καθώς και στα συνεργαζόμενα σημεία πώλησης που αναφέρονται στην ιστοσελίδα τους.

INFO

Κηφισιά:
Λ. Κηφισίας 359
2106207981 /
Νέο Ψυχικό:
Λ. Δημοκρατίας 3
2106777730
www.eviotopoi.gr

[f](#) eviotopoi
[@](#) eviotopoi

TGI FRIDAYS™

Νέα πιάτα σε spring mood

Η άνοιξη στην Αθήνα δεν έρχεται ποτέ αθόρυβα. Την νιώθεις στον αέρα, στο φως που αλλάζει, στα τραπέζια που ξαναγεμίζουν νωρίς το απόγευμα. Και κάπου ανάμεσα σε μια βόλτα στο κέντρο και ένα «πάμε για κάτι χαλαρό», έρχεται κι αυτή η μικρή ανάγκη για κάτι πιο φρέσκο, πιο ελαφρύ, αλλά όχι βαρετό. Από τις 31/3, τα TGI Fridays™ κάνουν αυτό ακριβώς: φέρνουν την άνοιξη στο μενού, χωρίς να χάνουν το γνώριμο Friday attitude. Πέντε νέα πιάτα που δεν προσπαθούν απλώς να σε χορτάσουν, αλλά θέλουν να σου φτιάξουν τη διάθεση! Ξεκινάς με κάτι γνωστό και αγαπημένο: η Strawberry Fields Salad επιστρέφει και είναι αυτό που θα διάλεγες αν η άνοιξη είχε γεύση. Φράουλες, παρμεζάνα, καρύδια, μια ισορροπία που δεν το παίζει safe. Δίπλα της, η Mango Salad κινείται στο ίδιο mood, με mango και avocado να

δένουν γλυκά και «φρέσκα» μαζί, χωρίς υπερβολές.

Αν όμως πεινάς λίγο παραπάνω (ή απλά το θέλεις), το Ranch Power Bowl είναι αυτό που χρειάζεσαι. Ένα bowl που δεν σε βαραίνει, αλλά σε γεμίζει, από αυτά που σε κάνουν να λες «ναι, αυτό ήταν σωστή επιλογή».

Και μετά έρχονται τα γνώριμα comforts, αλλά με ανοιξιάτικο twist. Τα potstickers, ζουμερά και αρωματικά, με εκείνη τη soy ginger sauce που σε κρατάει στο τραπέζι λίγο παραπάνω. Και το Coconut Lime Chicken, που κάρφωσε σε μεταφέρει αλλού, χωρίς να φύγεις από την πόλη.

Γιατί τελικά, η άνοιξη δεν είναι μόνο εποχή. Είναι μικρές αλλαγές που κάνουν τη διαφορά. Και στα Fridays, αυτές οι αλλαγές έχουν πάντα γεύση. Από τις 31/3, ανακάλυψε τα νέα πιάτα και δώσε σε κάθε σου έξοδο έναν πιο... Friday χαρακτήρα.

www.fridays.gr [f tgifridaysgreece](https://www.facebook.com/tgifridaysgreece) [@tgifridaysgr](https://www.instagram.com/tgifridaysgr) [tgifridaysgr](https://www.tiktok.com/@tgifridaysgr)

CHRISTINA'S CREATIONS

Το φως του Πάσχα
ξεκινά από εδώ

Το Πάσχα δεν είναι απλώς μια γιορτή, είναι συναίσθημα, είναι παράδοση και μικρές στιγμές που φωτίζουν τις σχέσεις μας.

Στο κατάστημά μας δημιουργούμε πασχαλινές λαμπάδες που ξεχωρίζουν. Χειροποίητες, με ιδιαίτερη αισθητική, σχεδιασμένες για να ταιριάζουν σε κάθε νομό, κάθε παιδί, κάθε μοναδική στιγμή.

Απο minimal κομψές επιλογές μέχρι παιχνιδιάρικα σχέδια, κάθε λαμπάδα είναι φτιαγμένη με φροντίδα και έμφραση στη λεπτομέρεια. Γιατί ξέρουμε πως δεν χαρίζεις απλώς ένα αντικείμενο, χαρίζεις εμπειρία.

Ανακάλυψε τη συλλογή μας online ή επισκέψου το φυσικό μας κατάστημα.

INFO

Λέλας Καραγιάννη 8
Άγιος Κωνσταντίνος, Αργίνο
6936706878
www.christinas-creations.gr
Facebook: Christinahandmadecreations
Instagram: christinas_handmade_creations

ΑΡΙΣΤΟΝ

Κλασικές και
νηστίσιμες πίτες
με ιστορία

Στην οδό Βουλής, το Άριστον αποτελεί έναν από τους πιο ιστορικούς φούρνους της Αθήνας. Από το 1906 μέχρι σήμερα έχει καθιερωθεί ως αγαπημένος προορισμός για όσους αναζητούν αυθεντικές, χειροποίητες πίτες, φτιαγμένες με μεράκι και ποιοτικά υλικά. Ο χώρος του έχει χαρακτηριστεί από το 2018 ως νεότερο πολιτιστικό μνημείο, αποτελώντας ένα ζωντανό κομμάτι της γαστρονομικής ιστορίας της πόλης. Η φήμη του ξεκίνησε από τη φοβερή του πυρόπιτα με τραγανή ζύμη κουρού και πλούσια γέμιση. Ωστόσο, ξεχωρίζει και για τις νηστίσιμες επιλογές του, όπως τη σφολιάτα με ψητά λαχανικά, σος ταχίни και βαλσάμικο, την πίτα με πιπεριά Φλωρίνης, τη μανιταρόπιτα, την πρασόπιτα και τη νηστίσιμη σπανακόπιτα, που συνδυάζουν τη γεύση με την παράδοση. Το μυστικό του βρίσκεται στην ποιότητα των υλικών και στην ιδιαίτερη ζύμη που αγκαλιάζει τη γέμιση, χαρίζοντας μοναδική υφή και γεύση σε κάθε μπουκιά.

INFO

Βουλής 10, Σύνταγμα
2103227626

HOME OF NUTS

Ελληνικοί, ποιοτικοί
ξηροί καρποί

Και αυτό το Πάσχα το Home of Nuts by Boufidis, με ιστορία από το 1956, σας καλεί να ζήσετε τη γιορτινή μαγεία μέσα από τις γεύσεις της παράδοσης και της ποιότητας! Τα αποξηραμένα φρούτα και οι φρεσκοψημένοι ξηροί καρποί που θα βρείτε εδώ είναι ελληνικής προέλευσης και οι ιδανικοί πρωταγωνιστές για τα γλυκά των ημερών αλλά και των πλούσιων φαγητών σας: δαμάσκηνα, σταφίδες, βερίκοκα και φυσικά, φιστίκια, αμύγδαλα, φουντούκια, πλιόσποροι και κολοκυθόσποροι. Και για τα πρωινά, οι αρωματικοί καφέδες και τα τσάγια του Home of Nuts θα σας γεμίσουν ζεστασιά και μυρωδιές που θυμίζουν σπιτική θालπωρή! Ανακαλύψτε όλα τα προϊόντα και δημιουργήστε τις δικές σας γιορτινές γεύσεις, για εσάς, την οικογένεια και τα πιο ξεχωριστά δώρα!

INFO

Διονυσίου Σολωμού 39
Σέρρες, 2321022205
www.homeofnuts.gr
Facebook: Home Of Nuts by Mroufidis
Instagram: HOME_OF_NUTS_SERRES

BATARD

Πρωινό με πασχαλινή
πινελιά

Στο Batard, το πρωινό αποκτά τη δική του εποχική ένταση. Χειροποίητα sandwiches με τσιαπάτα, βουτυράτα κρουασάν, specialty καφές και μια limited πασχαλινή προσθήκη που φέρνει στο τραπέζι τα αρώματα των ημερών.

Τα πασχαλινά τσουρέκια του Batard έρχονται αφράτα, αρωματικά και ουσιαστικά, όπως όλα όσα αγαπάμε: με χαρακτήρα, σωστή πρώτη ύλη και φροντίδα στη λεπτομέρεια. Μαζί τους, επιλεγμένες νηστίσιμες επιλογές μπαίνουν διακριτικά στο μενού, όχι σαν περιορισμός, αλλά σαν ακόμη ένας νόστιμος λόγος να περάσεις από το μαγαζί.

Για όσους αγαπούν το πρωινό λίγο πιο σύγχρονο, λίγο πιο ζωντανό, λίγο πιο Batard.

INFO

Πύρρωνος 23, Παγκράτι
2107518573
www.batard.gr
Facebook: Batard.ath
Instagram: batard.ath

ELLA URBAN GREEK CUISINE

Η Σαρακοστή όπως δεν την έχεις ξαναδοκιμάσει

Στην καρδιά της πόλης, το Ella Urban Greek Cuisine συνεχίζει να αποδεικνύει γιατί αποτελεί σταθερή αξία για όσους αναζητούν σύγχρονη ελληνική κουζίνα με χαρακτήρα. Σε έναν χώρο κομψό αλλά ανεπιτήδευτο, όπου η urban αισθητική συναντά τη ζεστή φιλοξενία, το Ella μετατρέπει ακόμα και τη Σαρακοστή σε μια εμπειρία που ξεφεύγει από τα συνηθισμένα. Εδώ, η νηστεία δεν σημαίνει περιορισμός, αλλά δημιουργικότητα και γεύση. Το σαρακοστιανό μενού κινείται με άνεση ανάμεσα στην παράδοση και τη σύγ-

χρονη προσέγγιση. Η φάβα με κρεμμύδια στιφάδο δίνει γευστικό βάθος και γλυκά σε ένα κλασικό πιάτο, ενώ τα τηγαντά καλαμαράκια έρχονται τραγανά και απόλυτα ισορροπημένα. Το χταπόδι σχάρας ξεχωρίζει για τη σωστή υφή και την καθαρή, θαλασσινή του ένταση, ενώ η ρεβιθάδα φέρνει στο τραπέζι όλη τη θαλπωρή της ελληνικής παράδοσης. Για μια πιο σύγχρονη επιλογή, τα λινγκουίνι θαλασσινών συνδυάζουν άψογα τη μεσογειακή πρώτη ύλη με μια πιο κοσμοπολίτικη ματιά.

Ο χώρος του Ella παίζει καθοριστικό ρόλο στην εμπειρία: minimal γραμμές, ζεστός φωτισμός και φυσικά υλικά δημιουργούν ένα περιβάλλον που ισορροπεί ανάμεσα στην κομψότητα και την οικειότητα. Είτε κάθεσαι για ένα χαλαρό δείπνο είτε για μια πιο lively έξοδο, η ατμόσφαιρα προσαρμόζεται ιδανικά, κάνοντας το Ella ένα από τα πιο ευέλικτα spots στο κέντρο της Αθήνας. Αυτό που κάνει το Ella να ξεχωρίζει είναι η συνέπεια στη φιλοσοφία του: γνώριμες γεύσεις που επανασυστήνονται με φροντίδα, τεχνική και αισθητική. Τη φετινή Σαρακοστή, το ραντεβού δίνεται στο κέντρο της Αθήνας – και έχει γεύση που αξίζει να θυμάσαι.

INFO

Μητροπόλεως 26
Αθήνα, 2103315547

[f EllaAthens](#)
[@ ella.athens](#)

ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ

Αυτό το τσουρέκι φέρνει όλη την Αθήνα στην Κυψέλη

Το Πάσχα πλησιάζει και η πόλη αρχίζει να γεμίζει αρώματα βουτύρου, μαστίχας και φρεσκοψημένης ζύμης. Στην Κυψέλη, το αρτοποιείο Ρεμούνδος αποτελεί σταθερή αξία αυτής της γλυκιάς, εορταστικής προσημονίας από το 1953, στέκοντας στην ίδια γωνιά εδώ και δεκαετίες. Το άνοιξε ο Γρηγόρης Ρεμούνδος και σήμερα η σκυτάλη έχει περάσει στην τρίτη γενιά, στα εγγόνια του, που μεγάλωσαν μέσα στον φούρνο και, αφού σπούδασαν την τέχνη της αρτοποιίας στο Λονδίνο, επέστρεψαν για να συνεχίσουν την οικογενειακή παράδοση.

Παραμένοντας πιστοί στις ρίζες, συνεχίζουν να τιμούν την αυθεντική συνταγή για το περίφημο τσουρέκι, όπως ακριβώς την άφησε ο παππούς Ρεμούνδος. Κάθε χρόνο, όσο πλησιάζει η Ανάσταση, η ζήτηση κορυφώνεται και «πιστοί» από όλη την Αθήνα καταφθάνουν για μια πλεξούδα που έχει γίνει συνώνυμο της ποιότητας. Με μαχλέπι, μαστίχα και εκλεκτό βελγικό βούτυρο, ζυμώνεται με επιμονή και ψήνεται μέχρι να γεμίσει η γειτονιά με εκείνο το ακαταμάχητο άρωμα. Το αποτέλεσμα; Ένα τσουρέκι τρυφερό, αφράτο και με ιδανική μαστιχωτή υφή.

Μαζί, αξίζει να πάρετε και τα μοναδικά βουτυρένια πασχαλινά κουλουράκια, ιδανικά για το τραπέζι ή για κέρασμα. Για όσους νηστεύουν τη Μεγάλη Εβδομάδα, οι επιλογές είναι εξίσου πεντανόστιμες: αραβικές πίτες με μπιφτέκι λαχανικών, ελιόψωμο και ντοματόψωμο συμπληρώνουν μια βιτρινα γεμάτη γεύση και φροντίδα. Ένας φούρνος που φέρνει το Πάσχα πιο κοντά σε κάθε του δημιουργία.

INFO

Κυψέλης 37
Κυψέλη
2108215808

[f remoundosbakery](#)
[@ remoundosbakery](#)

Στα βάθη της Κοιλάδας Όμο μέσα

Απομονωμένες φυλές, αρχαίες παραδόσεις και άγρια τοπία, ένα μοναδικό

της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

Στην απομακρυσμένη Κοιλάδα Όμο, στα νότια της Αιθιοπίας, ο χρόνος μοιάζει να κυλά διαφορετικά. Πρόκειται για έναν κόσμο μοναδικό και σε μεγάλο βαθμό απομονωμένο, με ποτάμια, σαβάνες και ηφαιστειακά τοπία, ανάμεσα στα οποία δεκάδες ημινομαδικές φυλές συνεχίζουν να ζουν, διατηρώντας ζωντανές τις παραδόσεις τους μέσα στους αιώνες.

Σε αυτό το σπάνιο πολιτισμικό τοπίο μάς ταξιδεύει η φωτογράφος **Δήμητρα Στασινοπούλου**, καταγράφοντας με τον φακό και την πένα της στιγμές καθημερινότητας και ανθρώπινες ιστορίες ενός από τους τελευταίους τόπους του πλανήτη που μοιάζουν να στέκουν

στο μεταίχμιο της παράδοσης και της αναπόφευκτης αλλαγής. «Αυτό το ταξίδι έγινε τον Οκτώβριο του 2012 και επιστρέφοντας ετοίμασα το βιβλίο σε ηλεκτρονική μορφή στα αγγλικά. Η επίσκεψή μου σ' αυτή την απομακρυσμένη περιοχή και η ευκαιρία να αποκτήσω βιωματική σχέση με την κουλτούρα των ανθρώπων αυτών ήταν για μένα ταξίδι ζωής.

Διαμένοντας σε δύο κατασκηνώσεις, σε διάστημα δύο εβδομάδων, κατάφερα να γνωρίσω τους **Σούρμα** (ή Σούρι), τους **Κάρα** (ή Κάρο), τους **Νιανγκατόμ** (ή Μπούμε) και τους **Χάμερ** (ή Χάμαρ) – φυλές ολότελα διαφορετικές η μία από την άλλη, από τα πολιτισμικά τους χαρακτηριστικά, μέχρι το σωματότυπο.

Ο νομαδικός τρόπος ζωής των φυλών αυτών δεν ευνόησε την ανάπτυξη κάποιου υλικού πολιτισμού αισθητικού ή πνευματικού χαρακτήρα. Η συνεχής μετακίνηση απαιτεί λίγα υπάρχοντα, κυρίως αυτά που είναι απαραίτητα στην καθημερινότητα.

Οι **Σούρμα** έχουν αναβαθμίσει το έθιμο της ζωγραφικής σώματος σε μια εκπληκτική μορφή τέχνης. Θεωρούν ένα υγιές σώμα ως δώρο που πρέπει να γιορτάζεται χωρίς ντροπή. Οι άνδρες ζωγραφίζουν κάθε εκατοστό του σώματός τους. Αφού πρώτα πλύνουν το σώμα τους στα νερά του ποταμού, ξύνουν κιμωλία από την όχθη του και την ανακατεύουν με νερό για να δημιουργήσουν μια παχύρρευστη πάστα την οποία απλώνουν πάνω τους. Τις πιο όμορφες

από τον φακό της Δέμπτρας Στασινοπούλου

ταξίδι στην καρδιά της Αιθιοπίας

ζωγραφιές, που συνδυάζουν το λευκό (κιμωλία), το μαύρο (κάρβουνο), το κίτρινο, την ώχρα και το κόκκινο (ορυκτά), τις κάνουν στο πρόσωπο και το στήθος τους. Διακοσμούν επίσης το κάτω χέλι τους με λουλούδια. Το χαρακτηριστικό μοτίβο με τις κουκκίδες είναι εμπνευσμένο από την κλιδωτή φραγκόκοτα.

Τα νεαρά κορίτσια ζωγραφίζουν επίσης τα πρόσωπα και τα σώματά τους, τονίζοντας τα σχέδιά τους με κόκκινη ώχρα, φτιαγμένη από κονιορτοποιημένο βράχο που περιέχει σίδηρο.

Οι Σούρμα επίσης υπερηφανεύονται για τον αριθμό των ουλών που φέρουν στα σώματά τους. Οι γυναίκες, για να κάνουν αυτές τις ουλές, χαράζουν το δέρμα τους με ξυράφι και το ανασπώνουν με

ένα αγκάθι, αφήνοντας την πληγή ανοιχτή για να δημιουργήσουν τελικά μια ουλή. Οι άνδρες από την άλλη, σημαδεύουν το σώμα τους αφού σκοτώσουν κάποιον από μια εχθρική φυλή.

Η κύρια αιτία των συγκρούσεων αυτών είναι η εξασφάλιση των απαραίτητων φυσικών πόρων για τη συντήρηση των κοπαδιών, που είναι λιγοστοί. Ως εκ τούτου δεν είναι τυχαίο που το μόνο προϊόν σύγχρονης τεχνολογίας που έχει εισβάλει στη ζωή των φυλών είναι το αυτόματο όπλο, που από τη δεκαετία του '80 αντικατέστησε τα παραδοσιακά δόρατα και τόξα.

Οι διαρκείς συγκρούσεις στο Σουδάν και τη Σομαλία ευνοούν το εμπόριο ρωσικών Καλάσνικοφ και ευρωπαϊ-

κών G-3. Τα όπλα αυτά εισάγονται από το γειτονικό Σουδάν εδώ και 25 χρόνια και πωλούνται βάσει καθορισμένου τιμοκαταλόγου: ένα παλιό μοντέλο κοστίζει οκτώ αελάδες, ενώ, για παράδειγμα, το τελευταίο Καλάσνικοφ στοιχίζει γύρω στις 30-40, όσο περίπου ένα όμορφο κορίτσι.

Η παγκοσμιοποίηση οδηγεί στην εξαφάνιση ενός μεγάλου τμήματος του μοναδικού αυτού κόσμου. Ενός κόσμου με απαράβατους ηθικούς κώδικες και αυστηρά τελετουργικά, όπου τους πολέμους υπαγορεύει αποκλειστικά η ανάγκη για επιβίωση. Αλλά κι ενός κόσμου εγγενή χαρακτηριστικά του οποίου αποτελούν η τιμή και η δικαιοσύνη».

[athens voice.gr](http://athensvoice.gr)

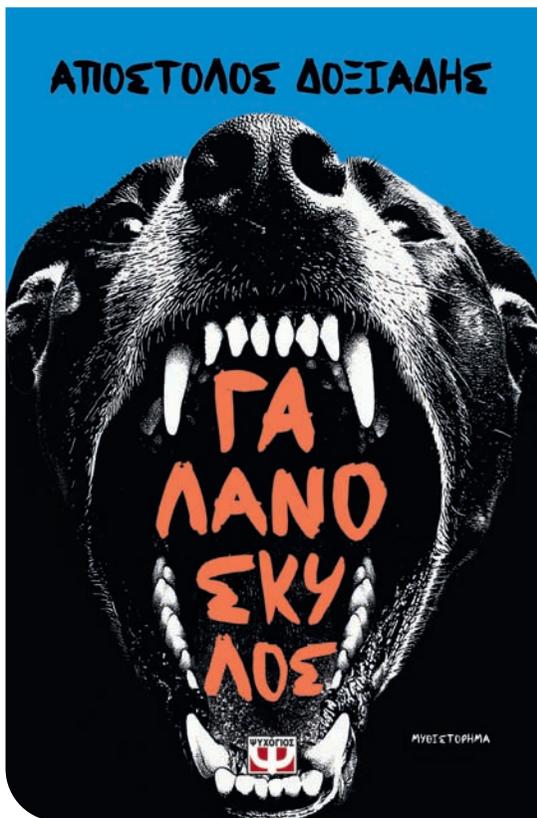
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Σελίδες για το Πάσχα

Η Α.Υ. κάνει βόλτα στα βιβλιοπωλεία

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ελληνική λογοτεχνία

Απόστολος Δοξιάδης
Γαλανόσκυλος
Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Ο συγγραφέας Δώρας Καλούσης, θέλοντας να γράψει το μεγάλο του μυθιστόρημα και παλεύοντας με προκλήσεις, δραπετεύει στον Παρνασσό για να συγκεντρωθεί. Όμως εκεί τον παρασέρνει ένα βιβλίο, τόσο ζωντανό, ώστε ο κόσμος του αρχίζει να εισβάλλει στην πραγματικότητά του. Αθήνα, 1942. Ο Χριστόφορος Μπάμιας, απότακτος δημοκρατικός αξιωματικός, αναλαμβάνει να προστατεύσει τον φιλόλογο Βασίλη Σφενδαμή, όμως τίποτα δεν είναι απλό στην αποστολή του, σε μια πόλη που πεινάει και σε μια εποχή όπου οι Ναζί σχεδιάζουν να γυρίσουν ταινία την «Ορέστεια» του Αισχύλου ως ύμνο στον Φύρερ. Στο πλευρό του ο Μπάμιας έχει τον Γαλάνη, έναν σκύλο που δεν είναι ακριβώς... σκύλος. Η δράση, η σάτιρα και το μυστήριο υφαίνουν ένα δυνατό μυθιστόρημα για τη δύναμη της Ιστορίας και το λεπτό νήμα που χωρίζει τον μύθο από την πραγματικότητα, τη σοφία από την τρέλα, την αφήγηση από τη ζωή.

Έλενα Μαρούτσου
Ο κήπος των φυγάδων
Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

Με αφορμή μια πενήνήμερη σχολική εκδρομή, μια φιλόλογος, ένας μαθηματικός, μια μαθήτρια, μια γυμνάστρια κι ένας ξεναγός εξερευνούν την αρχαία Πομπηία. Τι θα φανερώσει ο χαμένος αυτός κόσμος στον καθένα; Η Κατερίνα, ο Αντρέας, η Νεφέλη, η Σόνια και ο Λεονάρντο θα βρεθούν αντιμέτωποι με τις πιο βαθιές τους επιθυμίες, τα πλέον μυστικά τους τραύματα. Μια πολυφωνική νουβέλα που διαδραματίζεται στο ρήγμα μεταξύ παρόντος και παρελθόντος. Σπαράγματα από θαμμένες ιστορίες θα έρθουν στο φως συνθέτοντας μια τοιοχογραφία, οι λεπτομέρειες της οποίας αποκαλύπτονται λίγο λίγο. Σαν τα νήματα ενός παραμυθιού που κόπηκαν αιφνίδια την ημέρα που το ηφαίστειο εξερράγη. Το σήμερα θα καθρεφτιστεί στο χθες, η ανάμνηση στην αλήθεια και ό,τι θάφτηκε ξαναβγαίνει στην επιφάνεια, διεκδικώντας να κοιταχτεί από την αρχή, κόντρα στη λησμονιά.

Παναγιώτης Αγγελόπουλος
Ιστορία των ρευμάτων
Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

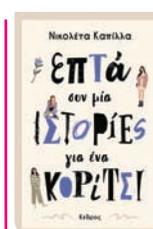
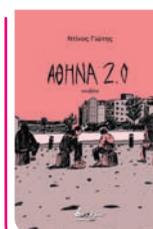
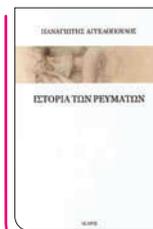
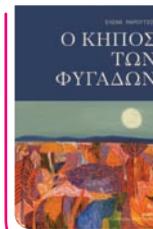
Στο τρίτο βιβλίο του στις εκδόσεις Ίκαρος ο Παναγιώτης Αγγελόπουλος συνεχίζει τη διαδρομή που χάραξε ήδη με τα δύο προηγούμενα βιβλία του, στο όριο μεταξύ ποίησης και πεζογραφίας. Ο συγγραφέας εμβαθύνει στη μνήμη, τη γλώσσα και τη δημιουργική «γέννα», διαμορφώνοντας ένα υβριδικό ύφος ανάμεσα στην ποίηση και την πεζογραφία. Σε συνέχεια της θεματικής και αισθητικής του εξέλιξης, το βιβλίο αποτυπώνει εσωτερικές αγωνίες και βιώματα, με λυρισμό και στοχαστική διάθεση, αναδεικνύοντας τη γλώσσα ως βασικό φορέα εμπειρίας και ταυτότητας.

Ντίνος Γιώτης
Αθήνα 2.0
Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ

Ο Daw, ένας νεαρός που του αρέσει να γράφει ρίμες, έχει έναν στόχο: να βρει λεφτά και να μείνει κάπου μόνος του, μακριά από το τοξικό οικογενειακό του περιβάλλον. Ξεκινά δουλειά σαν ντελιβεράς, αλλά τα πράγματα θα πάρουν μια επικίνδυνη τροπή, όταν θα αποφασίσει να ασχοληθεί με παράνομες δραστηριότητες. Ένα βιβλίο βγαλμένο απευθείας από την εποχή, που μιλά για τη νέα γενιά και τα αδιέξοδά της μέσα σε μια αφιλόξενη μεγαλούπολη, από τον Ντίνο Πιώτη, που, με γλώσσα που πατά σε στίχους σύγχρονων τραγουδιών, ρίχνει φως στον ψυχισμό μιας αποκλεισμένης νεολαίας.

Νικολέτα Καπίλλα
Επτά συν μία ιστορίες για ένα κορίτσι
Εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ

Επτά συν μία ιστορίες έμφυλης βίας για ένα κορίτσι ή για πολλά κορίτσια, επτά συν μία ιστορίες που σαν να συνδέονται με μία αόρατη κόκκινη κλωστή, ενώνουν τις ζωές οκτώ κοριτσιών έτσι όπως οι εξελίξεις στη ζωή της καθεμιάς επηρεάζουν τη ζωή της άλλης. Ένα σπονδυλωτό μυθιστόρημα με

πρωταγωνίστριες τις Νίκη, Βανέσα, Στέλλα, Λένα, Μαρία, Σάντρα, Άννα, Χριστίνα και Ρίτα. Κακοποιτικοί σύντροφοι, καθηγητές που ξεπερνούν τα όρια, δειλοί, αδιάφοροι, χειριστικοί ή καταπιεστικοί γονείς, συμμαθητές και συμμαθήτριες που απειλούν και εκβιάζουν. Και στον αντίποδα, αγόρια που ξέρουν να σέβονται και να υποστηρίζουν τον άλλο, ανεξαρτήτως φύλου, αλλά και κορίτσια δυναμικά, που ανακαλύπτουν τον εαυτό τους και δίνουν το μήνυμα της ενδυνάμωσης και της αλληλοϋποστήριξης.

Αχιλλέας III
Απέξω
Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

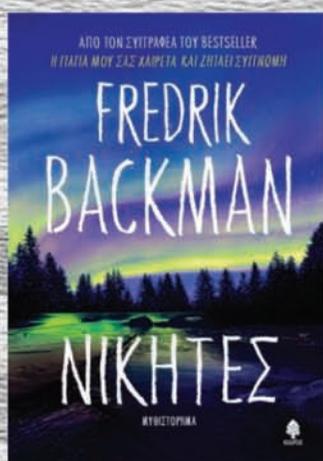
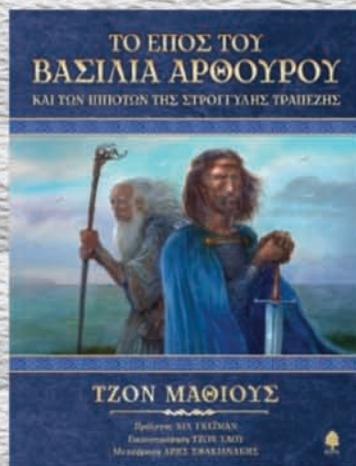
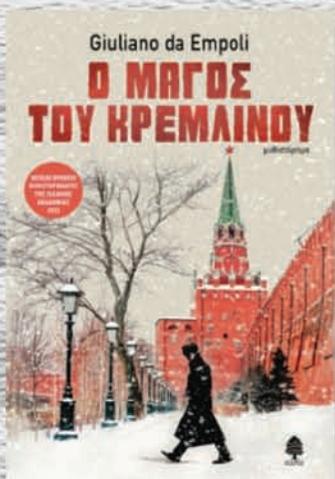
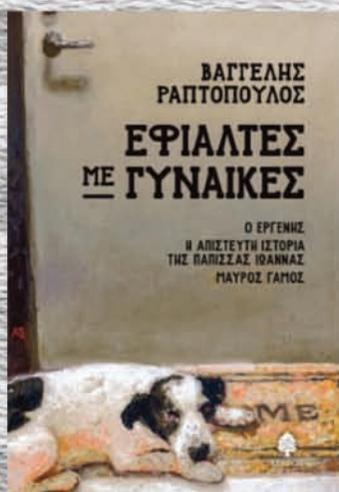
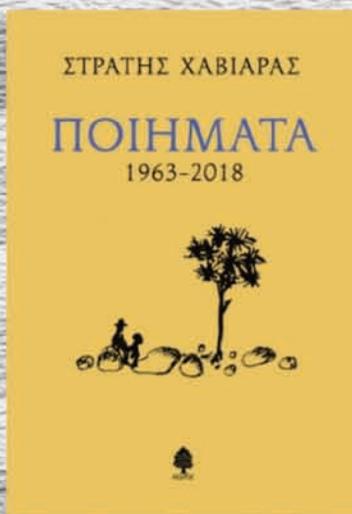
Ο Αχιλλέας III παρουσιάζει ιστορίες ανθρώπων που ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας. Στα είκοσι δύο διηγήματα του βιβλίου που συνοδεύονται από σκίτσα του συγγραφέα, ο αναγνώστης εισέρχεται σε ένα διαφορετικό, γεμάτο ανατροπές λογοτεχνικό σύμπαν, συντονίζει για λίγο το βήμα του με το βήμα ανθρώπων με τους οποίους στην πορεία ανακαλύπτει πως έχει πολύ περισσότερα κοινά απ' ό,τι αρχικά πίστευε, καθρεφτίζεται σε απρόσμενες επιφάνειες και κοιτάζει κατάματα σκληρές αλήθειες. Στη συνέχεια, προχωρώντας στο εσωτερικό ενός κόσμου όπου τα πάντα υπακούν στον κανόνα ότι «Δεν ισχύει κανένας κανόνας», κάποια στιγμή καλείται να αποφασίσει αν, τελικά, όσα έχει παρακολουθήσει να εκτυλίσσονται από σελίδα σε σελίδα είναι πιο παράδοξα από αυτά που καθημερινά τον περιβάλλουν και δεν του προκαλούν πλέον ιδιαίτερη εντύπωση απλώς και μόνο επειδή τα έχει πια συνηθίσει...

Λένα Χ. Δημητριάδου
Κλειώ
Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ

Θεσσαλονίκη, 1985. Η Κλειώ, υπάλληλος σε μια εταιρεία με εξαιρετικές προοπτικές, διορίζεται σε μια απομακρυσμένη επαρχία ως καθηγήτρια Μαθηματικών. Μακριά από τη μεγάλη πόλη, παλεύει να προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες. Μέσα σε μία μόνο διδακτική χρονιά, θα αποκτήσει πρωτόγνωρες εμπειρίες, θα δοκιμάσει τις αντοχές της, θα βιώσει έντονα συναισθήματα, θα ζήσει τον έρωτα. Άξιζε, τελικά, αυτή η ριζική αλλαγή στη ζωή της; Ένα μυθιστόρημα ενηλικίωσης, που φωτίζει με ευαισθησία τη σχέση εκπαιδευτικών και παιδιών, και αναδεικνύει τη δύναμη της αλλαγής, όταν αυτή γεννιέται από την ανάγκη για αλήθεια και αυθεντικότητα.

Θάνος Πιπλής
Σκίτσα: Αλέξης Χατζηαλεξίου
Το χαμένο κινητό και άλλες ιστορίες ατυχίας
Εκδόσεις ΚΑΠΟΝ

Όλοι έχουν το δικαίωμα στην ατυχία. Έτσι, σε αυτή τη συλλογή μικρών ιστοριών παρελαύνουν άτυχοι κάθε είδους. Αγέννητα μωρά και μαθητές, νεαροί και ηλικιωμένοι, ευσεβείς και αθεόφοβοι, γονείς και εργέννες, ασθενείς και υγιείς, αρχαίοι και σύγχρονοι, συμπαθή τετράποδα, ακόμα και σημεία στίξεως διηγούνται ατυχείς στιγμές της ζωής τους σε πρώτο πρόσωπο.

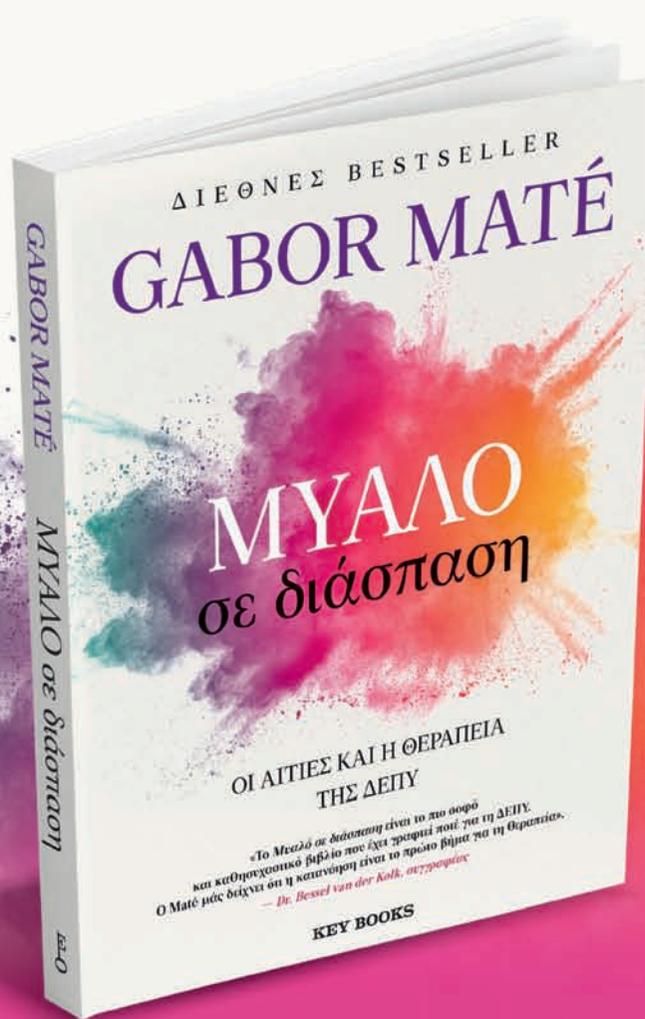

ΔΙΕΘΝΕΣ BESTSELLER

“Εγγραψα αυτό το βιβλίο, αφότου διαγνώστηκα και ο ίδιος με Διάσπαση Προσοχής”

Gabor Maté

“ Το πιο σοφό και καθυσηχαστικό βιβλίο που έχει γραφτεί ποτέ για τη ΔΕΠΥ. ”
— Dr. Bessel van der Kolk, συγγραφέας

KEY BOOKS

Λίζα Μαμακούκα
Της γιαγιάς μου
οι φίλενάδες

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Σε αυτό το σπονδυλωτό ιστορικό μυθιστόρημα παρουσιάζονται δώδεκα πορτρέτα γυναικών, υπαρκτά πρόσωπα που έζησαν την ίδια πάνω κάτω εποχή, συνεπώς οι ζωές τους εμπλέκονται –συνήθως άθελά τους– με τα ιστορικά γεγονότα που σημάδεψαν τον 20ό αιώνα: τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 και τη δύσκολη ζωή των προσφύγων στην Ελλάδα, τη δικτατορία του Μεταξά, τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και τη Γερμανική Κατοχή, τα ζοφερά χρόνια του Εμφυλίου, τη χουντική Επταετία, τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, την πτώση του τείχους του Βερολίνου το 1989... Μέσα από την άλλοτε ευτράπελη κι άλλοτε δραματική εξιστόρησή τους από την αφηγήτρια, ο αναγνώστης παρακολουθεί πώς βίωσαν αυτές οι απλές γυναίκες τις παραπάνω ιστορικές συγκυρίες. Ωστόσο, η μυθοπλασία παρεμβαίνει κι εκείνη συχνά, συμπληρώνοντας την άμεση ή

έμμεση γνώση των γεγονότων και προσδίδοντας διακριτικότητα στην παρουσίαση προσώπων και καταστάσεων.

Ρένα Λούνα
Αγαπητή
Μαρμαρινή Πλάκα

Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

Μια φοιτήτρια συνδέεται ερωτικά με τον παντρεμένο καθηγητή δημιουργικής γραφής, Σιμόν Ζιράντ. Στο πρόσωπό του βρίσκει έναν άνθρωπο που δεν θα την πρόδιδο ποτέ. Έμπιστο, σιωπηλό, ακέραιο· ίδιο με μαρμαρινή πλάκα. Οι επιστολές που του γράφει αποτυπώνουν τη ζωή της στο Παρίσι, την ιδιότυπη σχέση τους και τη σταδιακή της κατάρρευση, που θα την οδηγήσει στο ψυχιατρείο. Δέκα χρόνια μετά, παντρεμένη πλέον, ζει στο νησί όπου μεγάλωσε, δουλεύοντας στο οικογενειακό εστιατόριο. Όταν ο Τόνι, παλιός της φίλος και γκαλερίστας, ζητά να συμπεριλάβει αυτές τις επιστολές σε μια έκθεση με τίτλο «Σύγχρονες καλλιτεχνικές που τρελάθηκαν», το παρελθόν ξυπνά με τρόπο ανεξέλεγκτο. Ένα μυθιστόρημα που καταγράφει τη

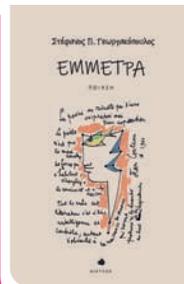

βασανιστική αποσυρμαρμολόγηση ενός χαρισματικού ψυχισμού, ενώ ιχνηλατεί τη σχεδόν οδυνηρή ανθρώπινη ανάγκη για σύνδεση και αποδοχή.

Κορίνα Γκούμα
Παράλληλες ζωές

Εκδόσεις ΔΙΑΥΛΟΣ

Έψαχνε καιρό για ένα καταφύγιο δικό της, να τη ξερεί μονάχα εκείνη και να περνάει εκεί τις λίγες ελεύθερες ώρες της με τη θάλασσα, τις σκέψεις και τα βιβλία της. Αυτές οι ελεύθερες ώρες με τον εαυτό της είναι πολυτέλεια, γι' αυτό και όταν Εκείνος βρίσκεται στα νερά της, Εκείνη αποφασίζει να μετρήσει πολύ καλά τις αποφάσεις της. Να μη χάσει τον πολύτιμο χρόνο, τον χρόνο που περνάει τόσο δύσκολα και που τη γερνάει μέρα τη μέρα, με πείσμα και κόπο. Εκείνος τώρα: Εκείνος τρέχει έναν απλό καθημερινό μαραθώνιο, ενώ Εκείνη κάθε μέρα ανεβαίνει στο δικό της βουνό και έτσι οι ζωές τους μοιάζουν εξ ορισμού παράλληλες. Τι θα συμβεί όμως αν συναντηθούν; Το πότε θα το αποφασίσει ο Έρωτας που βρέχει αυτήν την παραλία.

Στέφανος Π. Γεωργακόπουλος
Εμμετρα

Εκδόσεις ΔΙΑΥΛΟΣ

Όπως έχει πει ο Jean Cocteau, «Η ποίηση δεν είναι αποτέλεσμα έμπνευσης, αλλά εκπνοής. Ο ποιητής δεν είναι παρά το εκτελεστικό όργανο των δυνάμεων που κατοικούν μέσα του, δυνάμεων ξένων στη συνείδηση και τη λογική. Όλα τα υπόλοιπα είναι φιλολογία, δηλαδή ευφυΐα και έλεγχος, που εμποδίζουν τη γέννηση έργων που οφείλουν να παράγουν ομορφιά αντί να την αναπαράγουν». Ο Στέφανος Γεωργακόπουλος, Μηχανολόγος Ηλεκτρολόγος του ΕΜΠ και ομότιμο μέλος του ΤΕΕ, από το 1975 και μετά ενδιαφέρθηκε για τη φιλοσοφία των φυσικών επιστημών και την άρρηκτη σχέση τους με την κοινωνική συμπεριφορά και τον άνθρωπο. Η ποίηση, όπως δηλώνει ο ίδιος, τον ενδιαφέρει ως έκφραση και ως ουσία, τόσο που πολλές φορές τα γραπτά του αναδίδουν το ανακουφιστικό της άρωμα. Έχει εκδώσει, συνολικά, πέντε ποιητικές συλλογές.

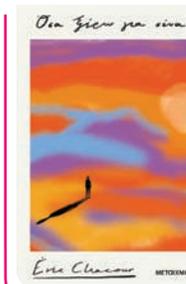
Ξένη
λογοτεχνία

Sanaka Hiiragi
Το μαγικό φωτογραφείο του κυρίου Χιρασάκα

Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

Ένα μυθιστόρημα για το φωτογραφικό στούντιο ενός ιδιόρρυθμου κυρίου, όπου οι άνθρωποι πηγαιίνουν αφού έχουν πεθάνει, για να ξαναζήσουν μια πολύτιμη ανάμνηση προτού περάσουν για πάντα στην «άλλη» μεριά. Από τις τρυφερές σελίδες του παρελαύνουν τρεις διαφορετικοί ήρωες που επιστρέφουν σε μια κομβική στιγμή της ζωής τους, πριν τη γαλήνη που επιφέρει η συμφιλίωση με το τέλος: η ηλικιωμένη Χατσούε, συνταξιούχος νηπιαγωγός, ο καβγατζής μα συμπονετικός Ουανιγκούτσι, μέλος της ιαπωνικής μαφίας, και η Μισσούρου, ένα νεαρό κορίτσι που χάθηκε τραγικά στα χέρια κακοποιτικών γονέων. Οι ιστορίες και οι αναμνήσεις τους μαγεύουν, διασκεδάζουν, προβληματίζουν και πάνω απ' όλα συγκινούν. Ένα τρυφερό και θεραπευτικό βιβλίο για την αγάπη, την απώλεια, την ευθραυστότητα της ύπαρξης και την αληθινή αξία της ζωής.

Éric Chacour
Όσα ξέρω για σένα

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Μια τυχαία συνάντηση όμως θα κλονίσει τον γάμο του, την καριέρα του, ακόμα και τις βεβαιότητές του, και θα τον αναγκάσει να φύγει. Ιστορία μιας απουσίας και μιας πιθανής συμφιλίωσης, το «Όσα ξέρω για σένα» σκιαγραφεί το τρυφερό πορτρέτο μιας οικογένειας και μιας κοινωνίας που μεταμορφώνεται δραστικά. Το πρώτο μυθιστόρημα του Éric Chacour αποκαλύπτει έναν συγγραφέα με εκλεπτυσμένη γλώσσα, ευαισθησία και βαθιά κατανόηση της ανθρώπινης φύσης.

Scarlett Wilkova
Όταν δεις τη θάλασσα

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

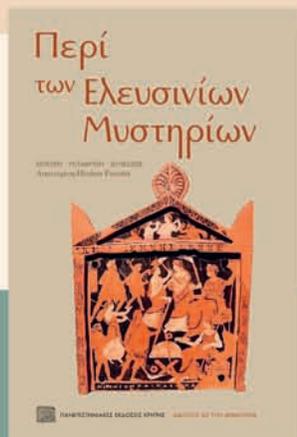
Μια μυθιστόρημα μας γυρίζει στο 1948, τότε που η Τσεχοσλοβακία δέχτηκε χιλιάδες πρόσφυγες που εγκατέλειψαν τη διασπασμένη από τον Εμφύλιο Ελλάδα. Στο πρώτο κύμα των προσφύγων φτάνει και η δεκάχρονη Σωτηρία. Δεν γνωρίζει τεχνικά, δεν έχει νέα από τους γονείς της, δεν ξέρει τι θα απογίνει. Τα χρόνια περνούν και στον φρόντο της δικής της μοίρας εκτυλίσσεται μια οικογενειακή ιστορία γεμάτη μυστικά και νοσταλγία για την πατρίδα. Θα αντικρίσει ποτέ η Σωτηρία το ελληνικό πέλαγος και, αν τελικά ταξιδέψει πίσω στην πατρίδα της, θα ανακαλύψει περισσότερο απ' όσα περίμενε; Πώς είναι όταν ένα παιδί βρίσκεται ολομόναχο σε μια ξένη γη και δεν καταλαβαίνει τι του συνέβη; Αυτό βίωσαν το 1948 χιλιάδες Ελληνόπουλα, στα οποία η Τσεχοσλοβακία προσέφερε άσυλο, και πάνω στο νήμα των δικών τους ιστοριών ξεδιπλώνεται αυτό το ταξίδι στο παρελθόν που ενώνει βαθιά δύο χώρες.

www.cup.gr

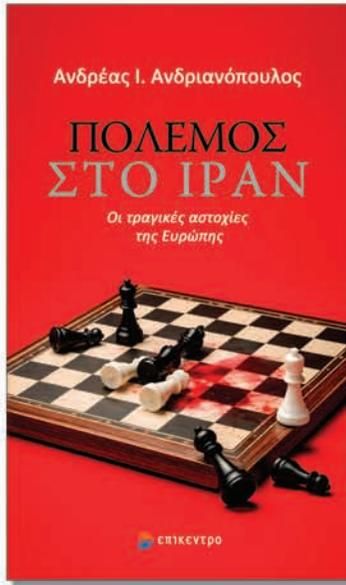
- ✉ info@cup.gr
- 📘 CreteUniversityPress
- 📷 @cup_gr
- 📺 @CreteUniPress

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

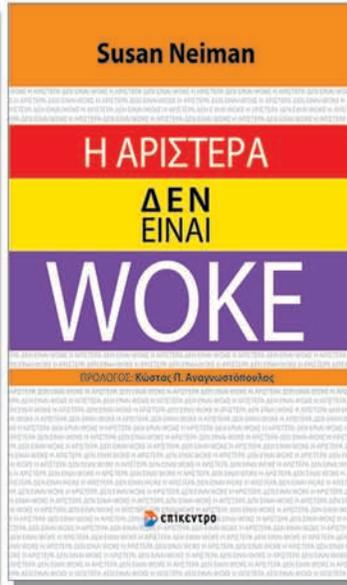

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

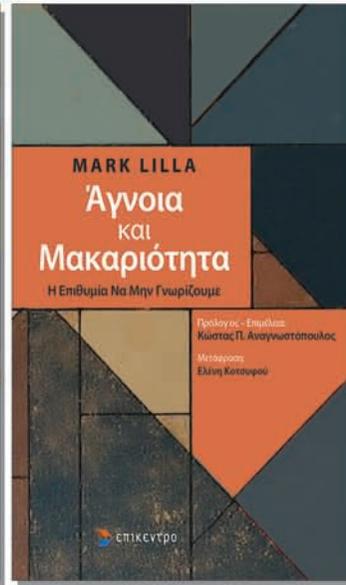
Πόλεμος στο Ιράν
Οι τραγικές αστοχίες της Ευρώπης

Η επίθεση στο Ιράν ήρθε σχετικά αναπάντεχα. Αυτός ο πόλεμος όμως δεν είναι σαν τους άλλους. Η ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων στον πλανήτη σίγουρα θα επηρεασθεί από τις συγκρούσεις στην περιοχή του Περσικού Κόλπου. Όπως και οι αντιλήψεις μας για το Ισλάμ και τη Δύση.

Η Αριστερά Δεν Είναι Woke

Η Neiman, μία από τις κορυφαίες φιλοσοφικές φωνές στον κόσμο, θεώρησε απόλυτη προτεραιότητα να αντιπαρεθεί στη διαδεδομένη woke ιδεολογία και καλεί την Αριστερά να επιστρέψει στα ιδανικά που έχτισαν τα καλύτερα πράγματα του σύγχρονου κόσμου.

Άγνοια και Μακαριότητα
Η Επιθυμία Να Μην Γνωρίζουμε

Ο Mark Lilla επιστρέφει με ένα συναρπαστικό διανοητικό οδοιπορικό της επιθυμίας του ανθρώπου να μη γνωρίζει, αποκαλύπτοντας τα παράδοξα του να κρύβουμε την αλήθεια από τον εαυτό μας. Ένα βιβλίο για την πολιτική παθητικότητα, την ιστορική αμηνσία και το μέλλον της δημοκρατίας.

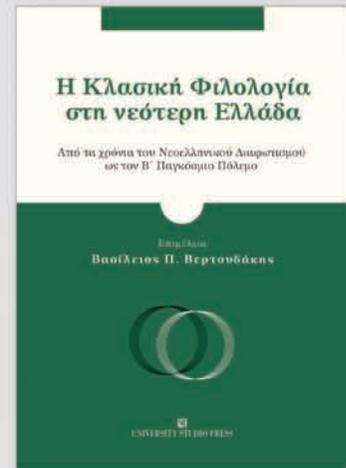
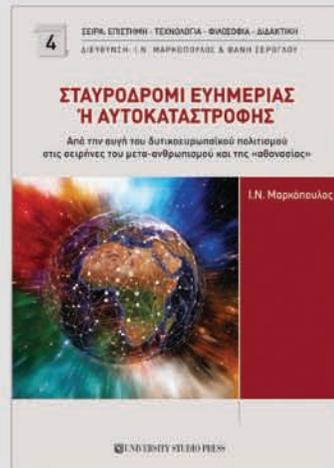
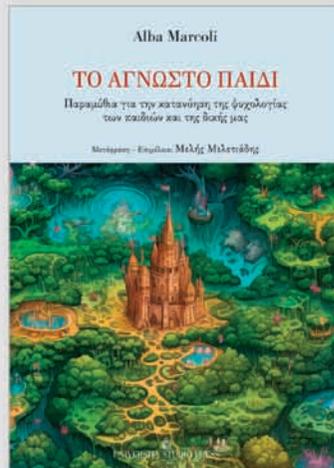
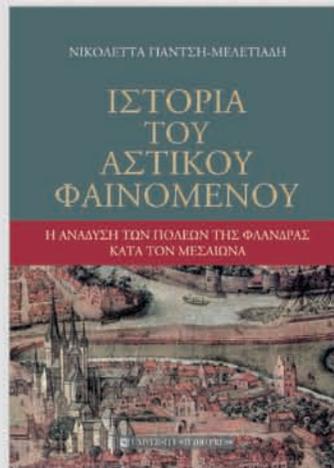
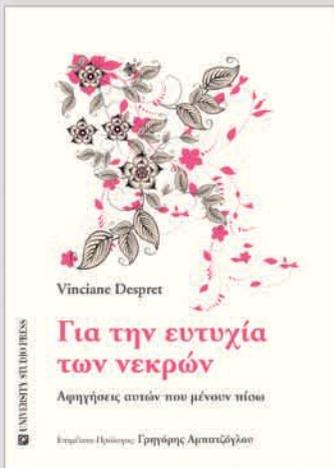
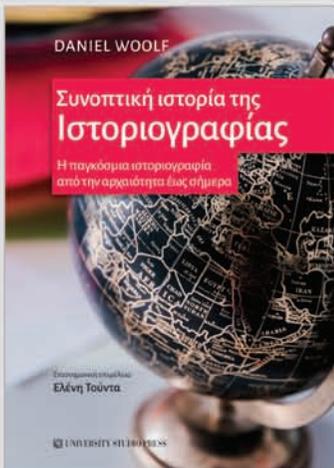
Ο Ψυχρός Πόλεμος
Παγκόσμιος και ελληνικός

Ο Ψυχρός Πόλεμος τερματίστηκε αναπάντεχα, το 1989-90. Αντίθετα με τους φόβους των πολλών, αυτό δεν συνέβη με πάταγο αλλά με ψιθύρο. Τα πώς και τα γιατί στην εξέλιξη του Ψυχρού Πολέμου, σε παγκόσμιο και ελληνικό επίπεδο, επιχειρεί να συμπυκνώσει το βιβλίο αυτό.

Οι Λεύκες στο Καρά Ορμάν

Από τη Σαλονίκη των τριών θρησκειών μέχρι τις σκιάς του Άουσιβιτς, *Οι Λεύκες στο Καρά Ορμάν* εξετάζουν μια ιστορία απώλειας και επιστροφής. Εκεί όπου οι άνθρωποι πέφτουν σαν τις λεύκες – και όσο πέφτουν, τόσο το ποτάμι θα κυλά στον ίσκιό τους και η ζωή θα τραβάει πάντα μπροστά.

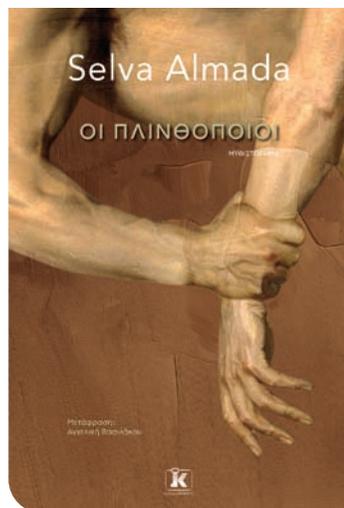

Selva Almada

Οι πλινθοποιοί

Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Γιοι φτωχών και εγκαταλελειμμένων ανδρών, ο Μαρσιάνο Μιράντο και ο Παχαρίτο Ταμάι υιοθετούν το πατρικό μίσος ως δικό τους. Εκτελούν την ίδια χορογραφία και επαναλαμβάνουν τα ίδια λόγια. Η συνουσία, η μάχη, η πικρία. Ωστόσο, ακόμα και μέσα σε αυτές τις φαινομενικά άκαμπτες πολιτισμικές δομές, η αγάπη και η επιθυμία παίρνουν τις δικές τους μορφές. Η Σέλβα Αλμάδα σ' αυτό το μυθιστόρημα θέτει υπό αμφισβήτηση τις αρχαϊκές δομές, αποφεύγει την επιείκεια, αλλά δεν καταδικάζει τους δυο άντρες. Απεναντίας, αφουγκράζεται τους διαλόγους τους, ξεδιπλώνει το τοπίο της ακτογραμμής όπου κατοικούν και αναπνέουν, και ανασυνθέτει τις ιστορίες τους. Ταυτόχρονα, τους δίνει την ελευθερία να τις αγνοήσουν, αφού, όπως υπονοεί η συγγραφέας, από τη γέννηση μέχρι τον θάνατο δεν υπάρχει μόνο ένας δρόμος.

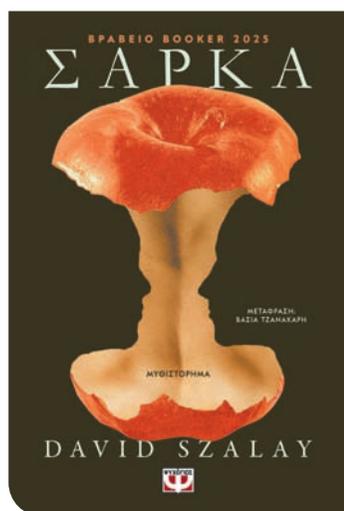

Χαβιέρ Θέρκας

Ανεξαρτησία

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Πώς να πολεμήσεις τις σκιές που ελέγχουν και χειρίζονται την εξουσία; Πώς να εκδικηθείς αυτούς που σου έχουν κάνει το μεγαλύτερο κακό; Μια πολύ λεπτή εγκληματική υπόθεση εξελίσσεται στη Βαρκελόνη, καθώς κάποιος εκβιάζει τον δήμαρχο της πόλης με ένα βίντεο σεξουαλικού περιεχομένου. Την έρευνα καλείται να αναλάβει ο αστυνομικός Μελτσόρ, άνθρωπος με υψηλό αίσθημα δικαιοσύνης και αταλάντευτη ηθική. Βασανισμένος από τύψεις που δεν μπόρεσε να βρει τους δολοφόνους της μητέρας του, ο Μελτσόρ καλείται να εξιχνιάσει έναν εκβιασμό που δεν είναι σαφές εάν στοχεύει αποκλειστικά στο οικονομικό όφελος ή στην πολιτική αποσταθεροποίηση. Ένα σοκαριστικό πορτρέτο της πολιτικοοικονομικής ελίτ της Βαρκελόνης, του τυραννικού κόσμου των κατόχων του χρήματος.

David Szalay

Σάρκα

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Ο Ίστβαν μεγαλώνει στην Ουγγαρία, ντροπαλός και απομονωμένος, έχοντας αποξενωθεί από τους συνομηλικούς του. Βρίσκει παρηγοριά στο πρόσωπο της γειτόνισσάς του, μιας παντρεμένης γυναίκας κοντά στην ηλικία της μητέρας του. Αυτές οι συναντήσεις όμως εξελίσσονται σε μια μυστική σχέση που ο ίδιος δυσκολεύεται να κατανοήσει. Μια σειρά τραγικών γεγονότων θα τον στιγματίσει για πάντα, οδηγώντας τον σε μια ζωή καθορισμένη από την καλοσύνη —ή την ιδιοτέλεια— των αγνώστων. Σημαδεμένος από τραύματα που δεν έχουν επουλωθεί και από ρόλους που δεν επέλεξε, θα βρεθεί από τη φτώχεια στην παρέα της πλούσιας ελίτ του Λονδίνου. Οι αντικρουόμενες παρορμήσεις του για αγάπη, οικειότητα, κύρος και χρήμα του χαρίζουν αδιανόητα πλούτη, μέχρι που απειλούν να τον καταστρέψουν ολοκληρωτικά.

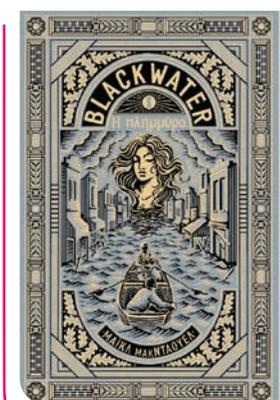

Caroline Wahl

22 Διαδρομές

Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Κατακαλόκαιρο σε μια άχρωμη μικρή πόλη. Πέρα από τις σπουδές μαθηματικών και παράλληλα τη δουλειά στο ταμείο ενός σουπερ μάρκετ, η καθημερινή κολύμβηση τα βράδια στο ανοικτό κολυμβητήριο είναι μία από τις ελάχιστες φωτεινές στιγμές στη ζωή της Τίλντα. Εκεί μπορεί να ξεφύγει λιγάκι από την καθημερινότητά της, όπου έχει να φροντίσει τη μικρή της αδερφή Ίντα και την αλκοολική μητέρα τους. Αλλά μια μέρα, τα πράγματα αλλάζουν. Στην Τίλντα προσφέρεται η προοπτική ενός διδακτορικού στο Βερολίνο, και τότε αρχίζει να διαγράφεται ένα μέλλον που υπόσχεται ελευθερία. Κι ύστερα εμφανίζεται ο Βίκτορ κι όλα μοιάζουν πιο όμορφα. Όμως ακριβώς τη στιγμή που η Τίλντα σχεδόν πιστεύει ότι τα πράγματα στη ζωή της μπορεί να φτιάξουν, τα πάντα απορρυθμίζονται.

Μίκιελ ΜακΝτάουελ

Η πλημμύρα

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Πάσχα 1919, Περδίδο, Αλαμπάμα. Τα σκοτεινά και απειλητικά νερά του τοπικού ποταμού κατακλύζουν τη μικρή πόλη. Η οικογένεια Κάσκυ, πλούσιοι γαιοκτήμονες, μετράνε τις πληγές της θεομηνίας. Με επικεφαλής την πανίσχυρη μητριάρχη Μαίρη-Λοβ και τον αφοσιωμένο της γιο Όσκαρ, η οικογένεια πρέπει να ξανασταθεί στα πόδια της. Αυτό που δεν έχουν προβλέψει όμως είναι η ξαφνική εμφάνιση της Έλινορ Ντάμμερτ, μιας μυστηριώδους σαγηνευτικής νεαρής γυναίκας με σκοτεινό παρελθόν.

Αστυνομική λογοτεχνία

Κία Φιλιππίδου

Σκοτεινός Σαρωνικός

Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ

Η Ηώ, νεαρή αρχιτεκτόνισσα, παραμονές Πάσχα του 2022 μετακομίζει στη Σαρωνίδα. Η παλιά της συμφοιτήτρια και καλύτερή της φίλη, η Ζώγια, έχει εξαφανιστεί ανεξήγητα. Με τη βοήθεια του Λεωνίδα, ενός ερευνητή δημοσιογράφου, της αστυνομίας, αλλά και φίλων —ή και όχι τόσο— προσπαθεί να τη βρει. Στην έρευνα εμπλέκονται πολλά πρόσωπα και όλοι κάτι έχουν να αποκαλύψουν ή να κρύψουν: ενοχές, συμπλέγματα, απωθημένα αισθήματα, φόβους, ίσως και ένα πτώμα. Η αναζήτηση θα διαρκέσει δύο χρόνια, και όταν τελειώσει, ο Σαρωνικός θα έχει σκοτεινιάσει και τίποτα πια δεν θα είναι το ίδιο για κανέναν τους.

Tana French

Ο Κυνηγός

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ο Καλ Χούπερ πήρε σύνταξη από την αστυνομία του Σικάγου και μετακόμισε στην επαρχία της Ιρλανδίας αναζητώντας ηρεμία. Τη βρήκε μαζί με τη Λένα και την Τρέι Ρέντι, μια έφηβη. Τότε όμως ο επί χρόνια απών πατέρας της Τρέι επανεμφανίζεται, φέρνοντας μαζί του έναν Άγγλο εκατομμυριούχο και ένα λεπτομερές σχέδιο για να βρουν χρυσό στην περιοχή. Ξαφνικά όλα όσα είχαν χτίσει οι τρεις τους κινδυνεύουν. Ο Καλ και η Λένα είναι έτοιμοι να κάνουν ό,τι χρειαστεί για να προστατεύσουν την Τρέι, αλλά η Τρέι δεν θέλει προστασία. Θέλει εκδίκηση. Ένταση και σασπένς σε ένα βιβλίο που εξερευνά όσα είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε για τους αγαπημένους μας, μέχρι πού μπορούμε να φτάσουμε για να πάρουμε εκδίκηση, και όσα πρέπει να θυσιάσουμε όταν αυτά τα δύο έρχονται σε σύγκρουση.

Stephen King

Μην Κάνεις Πίσω

Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Η αστυνομία λαμβάνει μια επιστολή από κάποιον που απειλεί να σκοτώσει «13 αθώους και 1 ένοχο» ως εξιλέωση για τον άδικο θάνατο ενός αθώου. Η ντετέκτιβ Ίβι Τζέινς δεν ξέρει τι να υποθέσει. Καθώς ξετυλίγεται η έρευνα, η Ίβι συνειδητοποιεί ότι ο αποστολέας του γράμματος σοβαρολογεί, και ζητάει βοήθεια από τη φίλη της Χόλι Γκίμπνι. Στο μεταξύ, η Κέιτ ΜακΚέι, μια αμφιλεγόμενη, δυναμική ακτιβίστρια για τα δικαιώματα των γυναικών, ξεκινά μια περιοδεία με ομιλίες σε όλη τη χώρα. Ένας σφοδρός πόλεμος του μνήματος που προωθεί η Κέιτ την έχει βάλει στο στόχαστρο και προκαλεί επεισόδια στις δημόσιες εμφανίσεις της. Καθώς ο δίκτυς γίνεται ολοένα και πιο επικίνδυνος, η Χόλι προσλαμβάνεται ως σωματοφύλακας της Κέιτ. Μια ανατριχιαστική και θεαματική ιστορία που μόνο ο Στίβεν Κινγκ θα μπορούσε να φέρει σε πέρας.

Βρες το δικό σου
BIBΛΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

Αυτό το βιβλίο είναι για εσένα α.ν...

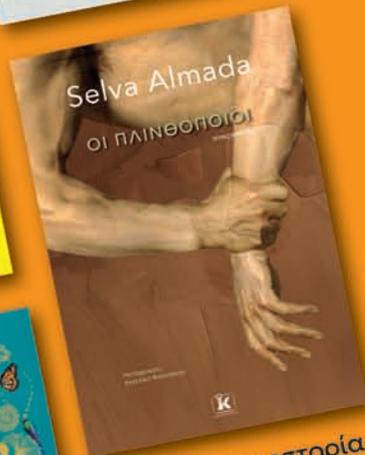
...ξέρεις
τι σημαίνει
να κυνηγάς
τα όνειρά σου

...πιστεύεις
πως ο τρόμος
δεν γνωρίζει
εποχή

...ψάχνεις
απαντήσεις
σε μεγάλα
ερωτήματα

...θες μια ιστορία
που θα θυμάσαι
για καιρό

...σε συναρπάζει
το ζωικό
βασιλείο

Τα Νέα μας Βιβλία σε Περιμένουν

Πού επιστρέφουμε όταν όλα έχουν τελειώσει; Το χρονικό ενός σύγχρονου χωρισμού από τον βραβευμένο Φώτη Μανίκα.

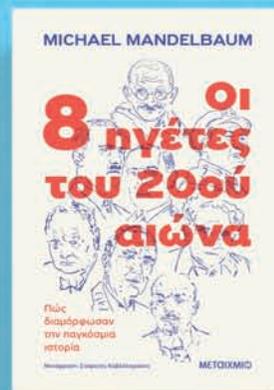
Το φύλο, η επιθυμία και η ελληνική επαρχία στο στόχαστρο της εκρηκτικής Λένας Κιτσοπούλου.

Η περιπλοκότητα της ανθρώπινης σύνδεσης μέσα από τα μάτια του Γιώργου Συμπάρδη.

Ένα πολυβραβευμένο μυθιστόρημα για την αγάπη, την τάξη, την ταυτότητα και το ιστορικό τραύμα.

Ο ταραχώδης 20ός αιώνας μέσα από τα πορτρέτα των 8 πιο επιδραστικών ηγετών του.

Μια οξυδερκής ανάλυση της γεωπολιτικής και πολιτισμικής γοητείας του Λιβάνου.

Σε όλα τα βιβλιοπωλεία
και στο www.klidarithmos.gr

metaixmio.gr

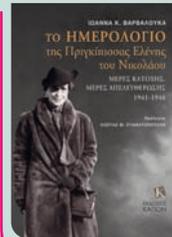
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Τα βιβλία της ζωής μας

Ιωάννα Κ. Βαρβαλούκα
Το ημερολόγιο της Πριγκίπισσας Ελένης του Νικολάου - Μέρες Κατοχής, Μέρες Απελευθέρωσης (1941-1946)
 Εκδόσεις ΚΑΠΟΝ

Από τον πρόλογο του βιβλίου: «Η μεταφράστρια και επιμελήτρια Ιωάννα Βαρβαλούκα εξέλιξε σε ανάνηψμα συναρπαστικό και άκρως διδακτικό ένα κείμενο σχετικών περιορισμένου ενδιαφέροντος, καθώς το ανοίγει στον ευρύτερο κόσμο κατά τρόπο που ο αναγνώστης να παρακολουθεί την πορεία του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, αλλά και τα γεγονότα που διαδραματίζονται στην Ελλάδα. Δίνει, ταυτόχρονα, κατά το δυνατό εξονυχιστικές βιογραφικές πληροφορίες για το

σύνολο περίπου των προσώπων που παραλείδουν στις σελίδες του Ημερολογίου. Ένα είναι το βέβαιο: ότι κείμενο και σχόλια μαζί ανασταίνουν μια εποχή, αποδίδουν μια ατμόσφαιρα και συνθέτουν ένα απόλυτα πρωτότυπο έργο».

Ιστορία, Δοκίμιο, Επιστήμη

Ιάκωβος Γκανούλης
Για μια αρμονική συμβίωση με τη φύση - Ο Καθηγητής των υδάτων, στα χρόνια της κρίσης χρέους
 Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Μπορούμε να εξασφαλίσουμε επάρκεια νερού όταν λόγω κλιματικής αλλαγής απειλείται με λειψυδρία η Αττική, στερεύει ο Μόρνος και ο κυκλώνας Ντάνιελ έχει σαρώσει τη Θεσσαλία με καταστρεπτικές πλημμύρες; Στο επίκαιρο αυτό ερώτημα ο συγγραφέας είναι κατηγορηματικός: το πιο προχωρημένο μοντέλο διαχείρισης υδάτων που διαθέτουμε σήμερα αδυνατεί να δώσει λύσεις χωρίς αλλαγή της κοινωνικής μας συμπεριφοράς απέναντι στους φυσικούς πόρους. Με μια ιστορική αναδρομή, το βιβλίο επισημάνει τη 2η Βιομηχανική Επανάσταση ως ορόσημο της ανθρωποκεντρικής σχέσης του ανθρώπου με το περιβάλλον, καθώς ο συγγραφέας αναλύει με εφαρμοσμένα παραδείγματα τα βήματα ενός μοντέλου κοινωνικής συμπεριφοράς, που συνθέτει τη γνώση με τους νόμους της φύσης και τη βιώσιμη με την ενάρετη διακυβέρνηση των υδάτων.

Ιωάννης Ν. Μαρκόπουλος
Σταυροδρόμι ευημερίας ή αυτοκαταστροφής - Από την αυγή του δυτικοευρωπαϊκού πολιτισμού στις σειρήνες του μετα-ανθρωπισμού και της «αθανασίας»
 Εκδόσεις UNIVERSITY STUDIO PRESS

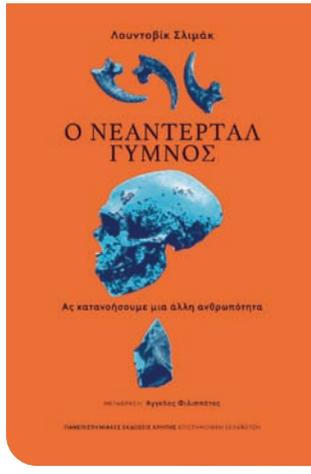
Ο συγγραφέας επιχειρεί να διερευνήσει τη σύγχρονη, πλανητική δυστοπική κατάσταση. Πρόθεσή του είναι να αναδείξει κάποιους παθογόνους παράγοντες, που, αν συνεχίσουν να υφίστανται, θα μας οδηγήσουν στην τελική μας αυτοκαταστροφή. Εστιάζοντας στον ευρωπαϊκό πολιτισμό αλλά και γενικότερα στο δυτικοευρωπαϊκό πολιτισμό, όπως αυτός ιστορικά επέδρασε και συνεχίζει ασθενέστερα πλέον να επηρεάζει διεθνώς, το βιβλίο φωτίζει κάποιες από τις πάμπολλες γενεσιουργές αιτίες της σύγχρονης πλανητικής μας δυστοπίας, προτείνοντας ως λύση τη συμπόρευση γνώσης και ηθικής. Γιατί πεποίθηση του συγγραφέα είναι πως για κάθε καταστροφή δεν ευθύνονται η επιστήμη και η τεχνολογία, αυτές καθαυτές, αλλά η έκλειψη των ανθρωπίνων ηθικών και διανοητικών αρετών.

Daniel Woolf
Συνοπτική ιστορία της ιστοριογραφίας - Η παγκόσμια ιστοριογραφία από την αρχαιότητα έως σήμερα
 Εκδόσεις UNIVERSITY STUDIO PRESS

Ο Woolf παραδίδει μια σύντομη ιστορία της ιστοριογραφίας με παγκόσμια οπτική και μεγάλο χρονικό εύρος. Καλύπτοντας μια μεγάλη χρονική διαδρομή και περιλαμβάνοντας εξελίξεις στην Ευρώπη, την Ασία, την Αφρική και την Αμερική, το έργο εξετάζει επίσης σύγχρονα θέματα και επιστημονικές συζητήσεις, όπως η «Μεγάλη Ιστορία», η «Βαθιά Ιστορία» και ο αντίκτυπος της ψηφιακής εποχής. Το βιβλίο ασχολείται με πολλές και διαφορετικές ιστοριογραφικές παραδόσεις, που διέγραψαν παράλληλες τροχιές για μεγάλα διαστήματα και ενίοτε (ειδικά από τον 16ο αιώνα και μετά) διασταυρώνονταν και τέμνονταν. Ο συγγραφέας επιχειρεί να αποτυπώσει αυτές τις σύνθετες διαδικασίες και να προσφέρει έναν περιεκτικό οδηγό για την εξέλιξη της ιστοριογραφίας, αναδεικνύοντας την τέχνη των ιστορικών ως διαχρονικό και παγκόσμιο εγχείρημα.

Π. Γ. Βατικιώτης
Ιστορία της Νεότερης Αιγύπτου - Από τον Μοχάμεντ Άλι ώς τον Μουμπάρακ
 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Η εύχρηστη εισαγωγή στην εξέλιξη της Αιγύπτου από το 1800 έως τη δεκαετία του 1990 προσφέρει μια ουσιαστική επισκόπηση των κοινωνικών, πολιτικών, οικονομικών και πολιτισμικών επιτευγμάτων της χώρας, ενώ η αφήγηση παρακολουθεί τρεις θεματικούς άξονες: Ο πρώτος είναι η συνέχεια της αιγυπτιακής κοινωνίας από την αρχαιότητα ίσαμε τις μέρες μας, η οποία οφείλεται στην αλληλεπίδραση μεταξύ φυσικού και ανθρωπίνου περιβάλλοντος. Ο δεύτερος αφορά τις διαδικασίες μέσα από τις οποίες αυτή η συνέχεια διαμόρφωσε τις συλλογικές και ατομικές πεποιθήσεις του αιγυπτιακού λαού. Ο τρίτος αναφέρεται στη συνάντηση, τον 19ο και τον 20ό αιώνα, της Αιγύπτου με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό.

Λουντοβίκ Σλιμάκ
Ο Νεάντερταλ γυμνός - Ας κατανοήσουμε μια άλλη ανθρωπότητα
 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τι γνωρίζουμε για τα εξαδέλφια μας, τους Νεάντερταλ; Σε ένα συχνά παθιασμένο κείμενο που αφορά την ιχνυλάτνησή της άλλης ανθρωπότητας, ο Σλιμάκ μάς παρασύρει σε αρχαιολογική έρευνα από τις ακανείς παγωμένες εκτάσεις του αρκτικού κύκλου μέχρι τις δυσπρόσιτες σπηλιές της μεσογειακής Γαλλίας και τα μεσοπαγετωνικά δάση της Ευρώπης. Μια ερευνητική περιπέτεια που κράτησε τριάντα χρόνια, και που ακόμα συνεχίζεται, με τον συγγραφέα να φιλοτεχνεί το πορτρέτο του ανθρώπου του Νεάντερταλ. Από τις σελίδες του βιβλίου αναδύεται σταδιακά ένα άλλο ανθρώπινο πλάσμα, με τη δική του ιστορία, τις δικές του συνήθειες και τελετουργίες, αλλά και τη δική του ιδιαίτερη ευφυΐα, την τόσο διαφορετική από τη δική μας.

Θανάσης Γάλλος
Η Ιστορία της Τρομοκρατίας - Το Έτος V της Γαλλικής Επανάστασης (1793-1794)
 Εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ

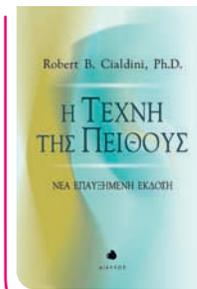
Τι ήταν η Τρομοκρατία; Επρόκειτο για μια ένδοξη περίοδο ή για μια περίοδο αιματηρών συγκρούσεων και σκληρών ένοπλων επιθέσεων; Μήπως ήταν και τα δύο; Ποιος ήταν ο Ροβεσπιέρος; Ποιοι ήταν οι υπόλοιποι, αρκετά αδικημένοι, πρωταγωνιστές; Καθ' όλη τη διάρκεια του 19ου αιώνα η συγκεκριμένη

χρονική περίοδος και οι ηγέτες της δαιμονοποιήθηκαν από την αστική φιλελεύθερη, φιλομοναρχική και αντιεπανάστατική ιστοριογραφία. Έπρεπε να φτάσουμε στον Μεσοπόλεμο για να αναδειχθούν ο ρόλος και τα επιτεύγματα των προσώπων που πρωταγωνίστησαν, καθώς και ο πολυσύνθετος χαρακτήρας της εποχής και των ηγετικών φυσιογνωμιών της Επανάστασης στην πιο κρίσιμη φάση της. Το βιβλίο βασίζεται σε διεξοδική μελέτη των ιστορικών πηγών και άλλων τεκμηρίων της Τρομοκρατίας, σε συστηματική και λεπτομερή καταγραφή όλων συνέβησαν και μέσα από τις σελίδες του προβάλλεται η ουσία των γεγονότων, κυρίως χάρη στις ρεαλιστικές αφηγήσεις και στα βιώματα των πρωταγωνιστών.

Γιάννης Χ. Παπαϊωάννου
Κλασικές Επιτύμβιες Στήλες II
 Εκδόσεις ΔΙΑΥΛΟΣ

Το εικαστικό υλικό που παρουσιάζεται στην υπ' όψιν ανθολόγηση 40 επιτυμβίων μνημείων της κλασικής εποχής αποτελεί ένα εξαιρετικό παράδειγμα ακαδημαϊκής εξωστρέφειας και δημιουργικότητας, καθώς προέρχεται από εργασίες φοιτητών και φοιτητριών του Τμήματος Συντήρησης Αρχαιοτήτων & Έργων Τέχνης του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, που εκπονήθηκαν υπό την επίβλεψη της αναπληρώτριας καθηγήτριας Ελένης Ι. Κανετάκη. Τα εισαγωγικά γενικά στοιχεία περί επιτυμβίων και ο τεκμηριωμένος σχολιασμός καθενός από τα παρουσιαζόμενα μνημεία, οφείλονται στον δρ. Γιάννη Χ. Παπαϊωάννου.

Robert B. Cialdini, Ph.D.
Η Τέχνη της Πειθούς - Νέα επαυξημένη έκδοση
 Εκδόσεις ΔΙΑΥΛΟΣ

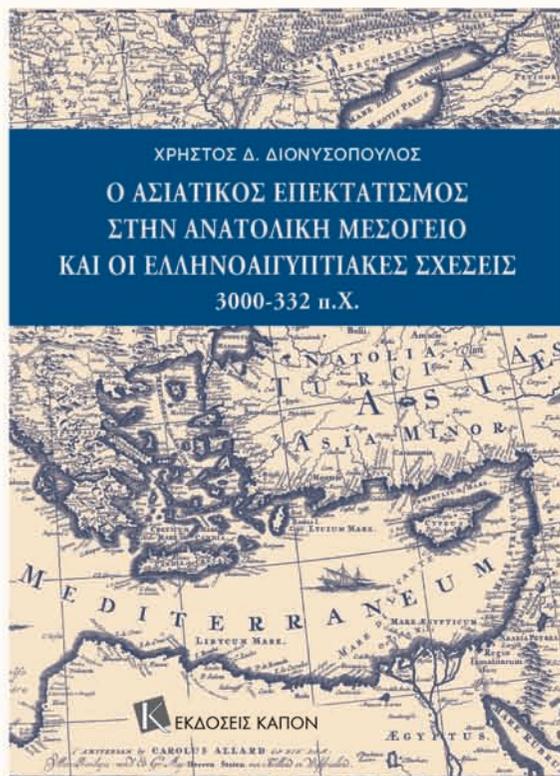
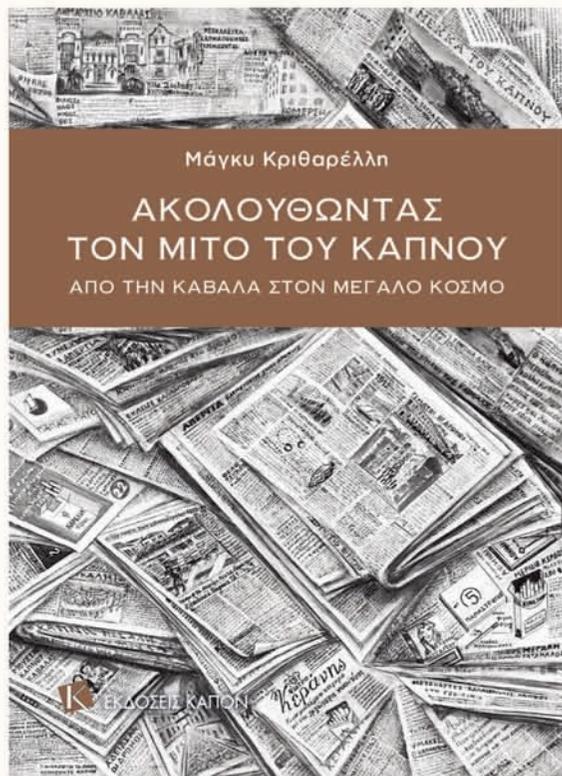
Το βιβλίο ανοίγει ένα παράθυρο κατανόησης των τρόπων με τους οποίους λαμβάνουμε αποφάσεις, αλλά και του τρόπου με τον οποίο το κοινωνικό περιβάλλον μάς επηρεάζει. Χρησιμοποιώντας αληθινές ιστορίες, ο συγγραφέας παρουσιάζει τις βασικές αρχές της πειθούς, παρέχοντάς μας τα κατάλληλα εργαλεία για να κατανοήσουμε τη διαφήμιση, το μάρκετινγκ, τις πωλήσεις, αλλά και τις διαπροσωπικές σχέσεις, τις εργασιακές σχέσεις και τις σχέσεις στην κοινωνική ζωή. Στη δε νέα εποχή της ψηφιακής επικοινωνίας, των κοινωνικών δικτύων και της τεχνητής νοημοσύνης, οι αρχές της πειθούς λειτουργούν πιο αποτελεσματικά από ποτέ, καθώς η ψηφιακή επικοινωνία ενσωματώνει πιο αποτελεσματικά τις αρχές της πειθούς.

Διονύσης Χαριτόπουλος
50 χρόνια γραπτός (1976-2026)
 Εκδόσεις ΤΟΠΟΣ

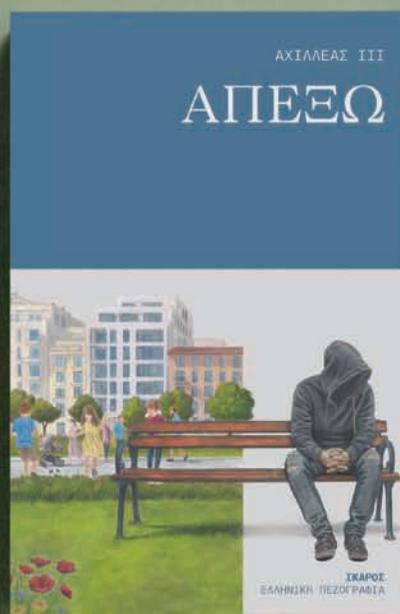
Από το πρώτο του βιβλίο το 1976, ο Διονύσης Χαριτόπουλος είχε εξασφαλίσει τον έπαινο των κριτικών, του πνευματικού κόσμου και των αναγνωστών, αλλά και την αδυναμία τους να τον κατηγοριοποιήσουν. Είναι μια κατηγορία μόνος του. Μια γνήσια αντικομφορμιστική ψυχή που η γραφή της σε κάθε βιβλίο του αποπνέει την απαρύλλη γοητεία του αυθεντικού και σχεδόν πάντα βαθιά βιωματικού. Την ίδια γοητεία ασκεί και ο επιγραμματικός προφορικός του λόγος. Οι Εκδόσεις Τόπος, τιμώντας τη 50 Χρόνια προσφορά του στη Νεοελληνική Γραμμάτια, συγκέντρωσαν ορισμένες από τις λίγες σχετικά συνεντεύξεις του που δίνουν τη δυνατότητα στον αναγνώστη να ανακαλύψει τον άνθρωπο, τη ζωή και τη σκέψη του μέσα από άφθονα βιογραφικά στοιχεία και τα δικά του λόγια.

Ακολουθώντας τον μίτο της Ιστορίας από την Αρχαιότητα έως σήμερα

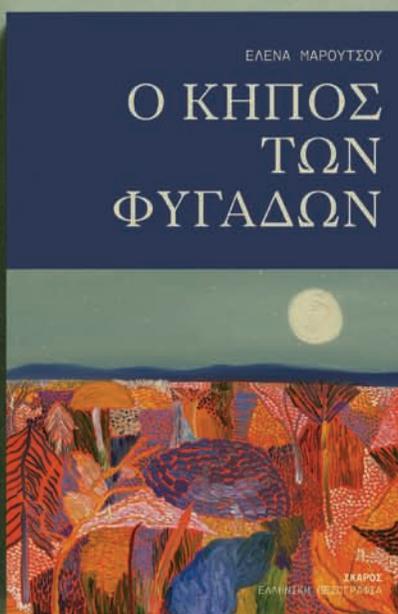
www.karoneditions.gr & στο βιβλιοπωλείο της Ραχήλ
Πλουτάρχου 22, Τ 2109210983 info@karoneditions.gr

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ

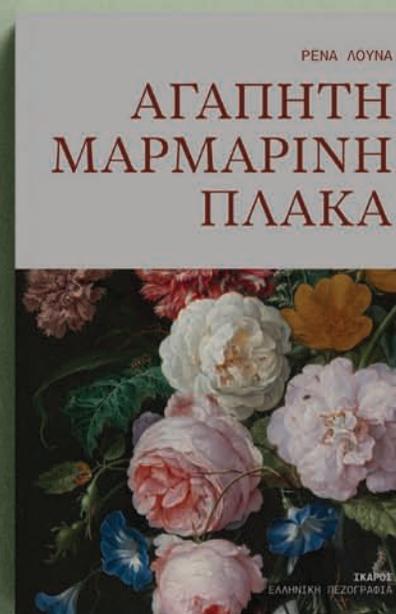
Αχιλλέας ΙΙΙ
ΑΠΕΞΩ

Μια τρυφερή μα και αιχμηρή συλλογή με λογοτεχνικούς πρωταγωνιστές, τα συνήθως βουβά πρόσωπα μιας αδιάφορης κοινωνίας.

Έλενα Μαρούτσου
Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΦΥΓΑΔΩΝ

Μια γοητευτική λογοτεχνική ανασκαφή ενός μυθικού κόσμου γεμάτου χαμένα μυστικά, θαμμένα συναισθήματα και ανείπωτες ιστορίες.

Ρένα Λούνα
ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ ΠΛΑΚΑ

Ένα αριστοτεχνικό μυθιστόρημα που καταγράφει τη βασανιστική αποσυναρμολόγηση ενός χαρισματικού ψυχισμού ενώ ιχνηλατεί την ανθρώπινη ανάγκη για σύνδεση και αποδοχή.

www.ikarosbooks.gr

Vinciane Despret
Για την ευτυχία των νεκρών -
Αφηγήσεις αυτών που μένουν πίσω

Εκδόσεις UNIVERSITY STUDIO PRESS

Η απώλεια ενός κοντινού προσώπου μάς φέρνει αντιμέτωπους με τη σύγχρονη κοινωνική προτροπή «ολοκλήρωσε το πένθος σου». Η Despret αφίνεται χωρίς προκατάληψη στο άκουσμα ιστοριών ανθρώπων που έχουν χάσει τους δικούς τους, επιτρέποντας τη δημιουργία ενός ελεύθερου χώρου στις συζητήσεις τους. «Έχω μια φίλη που φοράει τα παπούτσια της γιαγιάς της, έτσι ώστε η τελευταία να συνεχίσει να τριγυρίζει στον κόσμο. Μία άλλη φίλη ξεκίνησε να σκαρφαλώνει σε ένα από τα ψηλότερα βουνά παρ'ότι με τις στάχτες του πατέρα της για να μοιραστεί μαζί του τις πιο όμορφες ανατολές. Ένας κοντινός μου άνθρωπος, την παραμονή των γενεθλίων της γυναίκας του που έχει πεθάνει, της ετοιμάζει το αγαπημένο της φαγητό κ.λπ.». Η συγγραφέας μάς δείχνει πώς να ξεφύγουμε από το δίλημμα μεταξύ του «αυτό ανήκει στη φαντασία» και του «είναι απλούστατα αληθινό και πραγματικό».

Πέτρος Αθ. Πρωτόγερος
Τεχνητή Νοημοσύνη και Ψηφιακό
Μάρκετινγκ για μικρές επιχειρήσεις -
Ο Πρακτικός Οδηγός για Ανάπτυξη
και Προώθηση στην Εποχή της
Τεχνητής Νοημοσύνης

Εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Σε μια εποχή ψηφιακής μετάβασης, οι μικρές επιχειρήσεις και οι ελεύθεροι επαγγελματίες συχνά μένουν πίσω, είτε λόγω κόστους είτε λόγω έλλειψης γνώσης. Το βιβλίο είναι ένας πρακτικός οδηγός που φτιάχτηκε ακριβώς για όσους θέλουν να αναπτυχθούν, να ξεχωρίσουν και να αξιοποιήσουν εργαλεία τεχνητής νοημοσύνης, χωρίς τεχνικές φλυαρίες και πολύπλοκες θεωρίες. Μάθετε πώς να χρησιμοποιείτε εύκολα και αποτελεσματικά, ακόμα και με μικρό budget, εργαλεία όπως το ChatGPT, το Canva, το Google Ads, το

Meta Advantage και πολλά ακόμη, για να ενισχύσετε την παρουσία σας στο διαδίκτυο και να αυξήσετε τις πωλήσεις σας. Θα βρείτε οδηγίες βήμα βήμα, πραγματικά case studies, λίστες ελέγχου και πρακτικές συμβουλές βασισμένες σε πραγματικά δεδομένα.

Alba Marcoli
Το άγνωστο παιδί - Παραμύθια
για την κατανόηση της ψυχολογίας
των παιδιών και της δικής μας

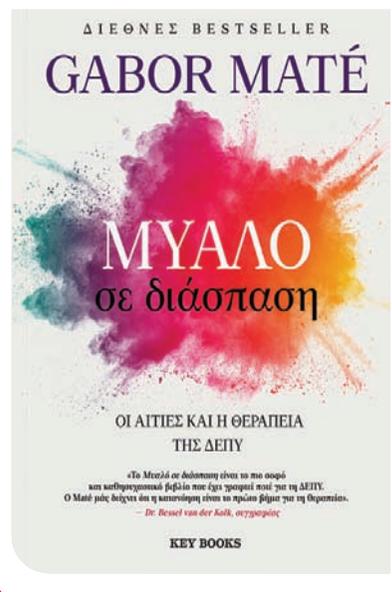
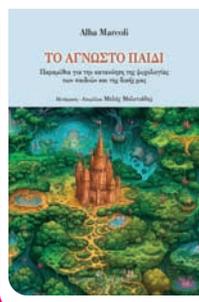
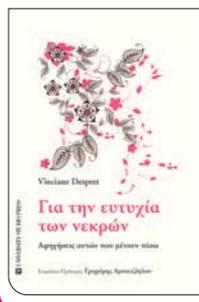
Εκδόσεις UNIVERSITY STUDIO PRESS

Μέσα από την ερμηνεία πραγματικών παιδικών ιστοριών, το βιβλίο μάς βοηθά να κατανοήσουμε πώς κάθε συμπεριφορά, από ψυχολογική άποψη, δομείται κατά τρόπο τελείως ασυνείδητο στον εσωτερικό μας κόσμο, ήδη από τα πρώτα χρόνια της ύπαρξής μας. Η εγκατάλειψη της παιδικής ηλικίας, η νοσταλγία, η προδοσία, ο φόβος, όλα ζητήματα εξίσου σημαντικά για τη γέννηση της παιδικής έντασης, αγωνίας αλλά και σύγχυσης, είναι κάποια από τα θέματα που αναλύονται. Γίνεται σαφές πως η κατανόηση των συγκινήσεων που κάποτε βίωσε ο ενήλικας ως παιδί, μετατρέπεται σε ένα ισχυρό «κλειδί» και είναι αυτό που θα του επιτρέψει τελικά να εμβαθύνει στον εσωτερικό κόσμο του παιδιού. Η συγγραφέας επικεντρώνεται στα προβλήματα του παιδιού όχι αυτόνομα αλλά πάντα σε συνάρτηση με το άμεσο περιβάλλον του, τόσο το οικογενειακό όσο και το σχολικό, και ανοίγει θεραπευτικές, επανορθωτικές παρεμβάσεις.

DR. Gabor Maté MD
Μυαλό σε διάσπαση - Οι αιτίες
και η θεραπεία της ΔΕΠΥ

Εκδόσεις KEY BOOKS

Η ΔΕΠΥ θεωρείται συχνά μια καθαρά γενετική ασθένεια, όμως ο Gabor Maté διαφωνεί, ξεκαθαρίζοντας πως η ΔΕΠΥ συνδέεται στενά με το περιβάλλον μέσα στο οποίο μεγαλώνουμε. Αντλώντας από δεκαετίες κλινικής εμπειρίας - και από τη δική του προσωπική ιστορία του ανθρώπου που έχει διαγνωστεί με ΔΕΠΥ και του γονέα τριών παιδιών με την ίδια διάγνωση - ο Maté εξηγεί γιατί τα εγκεφαλικά κυκλώματα που ρυθμίζουν την προσοχή και τα συναισθήματα μπορεί να μην αναπτυχθούν πλήρως στην πρώιμη παιδική ηλικία και πώς το στρες και το περιβάλλον επηρεάζουν βαθιά τη λειτουργία του εγκεφάλου. Ακόμα: πώς οι ενήλικες μπορούν να κατανοήσουν τις συμπεριφορές και τα συναισθήματά τους, γιατί η αλλαγή είναι δυνατή σε κάθε ηλικία και πώς μπορούμε να ενισχύσουμε αυτή τη διαδικασία σε παιδιά και ενήλικες.

Δρ Βαλεντίνα Κόρδη
Ο ηγέτης δεν φοβάται τον καθρέφτη -
10 πρακτικές στρατηγικές
για ομάδες υψηλής απόδοσης

Εκδόσεις KEY BOOKS

Η αναγνωρισμένη οργανωσιακή σύμβουλος Δρ Βαλεντίνα Κόρδη εξηγεί πώς η νοοτροπία ενός ηγέτη διαμορφώνει την ψυχολογία, τη συμπεριφορά και τελικά την απόδοση ολόκληρου του οργανισμού. Συνδυάζοντας ευρήματα από τη νευροεπιστήμη, τη γνωσιακή ψυχολογία και την πολυετή εμπειρία της σε οργανισμούς υψηλής απόδοσης, αποκαλύπτει πώς το «φαινόμενο του καθρέφτη» επηρεάζει βαθιά τη δυναμική κάθε ομάδας. Μέσα από 10 πρακτικές και επιστημονικά τεκμηριωμένες στρατηγικές, θα μάθετε πώς να καλλιεργείτε αυτογνωσία και συναισθηματική νοημοσύνη, πώς να δημιουργείτε κλίμα νοημοσύνης και ψυχολογικής ασφάλειας, να ενισχύετε την ανθεκτικότητα και τη συνεργασία, και να διαμορφώνετε ομάδες που αποδίδουν σταθερά σε υψηλό επίπεδο. Ένα βιβλίο πρόσκληση για βαθύτερη ενδοσκοπήση και ουσιαστική αλλαγή, γιατί οι οργανισμοί αλλάζουν πραγματικά μόνο όταν αλλάζει πρώτα η νοοτροπία εκείνων που τους καθοδηγούν.

Ένα από τα πιο αγαπημένα βιβλία για το Zen που γράφτηκαν ποτέ. Ο Shunryu Suzuki παρουσιάζει την ουσία της πρακτικής του Zen με απλότητα, καθαρότητα και βαθιά σοφία. Μιλά για τη στάση του σώματος στον διαλογισμό, την αναπνοή, την καθημερινή άσκηση της προσοχής και τη βαθύτερη κατανόηση του εαυτού. Πάνω απ' όλα, μας υπενθυμίζει μια θεμελιώδη αλήθεια: για να μάθουμε πραγματικά οτιδήποτε, χρειάζεται να καλλιεργούμε τον «νου του αρχαρίου». Από την πρώτη έκδοσή του πριν από πενήντα χρόνια, το βιβλίο αυτό έχει γίνει ένα από τα σημαντικότερα και πιο διαχρονικά έργα για το Zen και τον διαλογισμό.

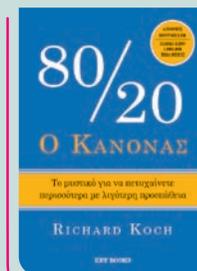
Shunryu Suzuki
Zen νους, ο νους
του αρχαρίου -
Ένας σύντομος οδηγός
στον διαλογισμό
και την πρακτική
του ζεν

Εκδόσεις KEYBOOKS

Richard Koch
Ο Κανόνας 80/20 -
Το μυστικό για
να πετυχαίνετε
περισσότερα
με λιγότερη
προσπάθεια

Εκδόσεις KEY BOOKS

Ο Κανόνας 80/20 αποκαλύπτει μια απλή αλλά ανατρεπτική αλήθεια: το μεγαλύτερο μέρος των αποτελεσμάτων μας προέρχεται από ένα μικρό μέρος των προσπαθειών μας. Στις επιχειρήσεις, το 20% των πελατών δημιουργεί το 80% των εσόδων. Και στην καθημερινότητά μας, ένα μικρό ποσοστό ενεργειών παράγει τη μεγαλύτερη αξία. Το πρόβλημα είναι ότι οι περισσότεροι από εμάς αφιερώνουμε τον χρόνο και την ενέργειά μας στο λάθος 80%.

Επομένως σε αυτό το βιβλίο θα μάθετε πώς να εντοπίζετε τις δραστηριότητες που παράγουν τα σημαντικότερα αποτελέσματα, πώς να αγνοείτε ό,τι σπαταλά τον χρόνο σας χωρίς να του προσδίδει αξία, πώς να πετυχαίνετε περισσότερα με λιγότερο χρόνο, κόπο και πόρους και πώς να εφαρμόζετε τον Κανόνα 80/20 σε οργανισμούς, αγορές, επενδύσεις και προσωπικές επιλογές.

Ελληνική ποίηση

Από τις εκδόσεις Βακχικών

**ΒΑΚΧΙΚΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ**
 Πατησίων 14
 (Στοά Φέξη)
 2103637867
 info@vaxhikon.gr
 ekdoseis.vaxhikon.gr

Η ομορφιά του κόσμου
 Συλλογικό **Ανθολόγηση: Άννα Ρω**
 Η αντίστροφη μέτρηση για τη βιωσιμότητα της Γης έχει ξεκινήσει. Η φύση καταγράφει καθημερινά στον γραφικό της ιστό τη φθορά, τη στέρηση των αγαθών, το απροσμέτρητο άχθος των πληγών της. Μια φωνή οικουμενική διοχετεύεται στον χωροχρόνο και προτάσσει: «Η ομορφιά θα σώσει τον κόσμο». Περισσότεροι από πενήντα ποιητές ενώνουν τη φωνή τους για να αντιπάρουν στο σύμπαν καταγγελίες και εκκλήσεις, σχηματίζοντας ένα αρχέγονο μάγμα μνήμης, που εκρήγνυται ενάντια στην επερχόμενη λήθη. Μοναδικό μήνυμα πέραν κάθε δυστοπίας: Οι αλγόριθμοι του μέλλοντος οφείλουν να φέρουν εντός τους Φως και Ποίηση.

Millennials – Χρονικό βιωμάτων μιας γενιάς σε κρίση

Πηελόπη Αλεξίου
 Γεννήθηκα millennial. /Ερευνες δείχνουν πως στο μεταίχμιο/μιας εποχής, που βρέθηκα τυχαία, /λίγο προτού προκύψει η επόμενη γενιά των gen z, /η ταξινόμηση που μου ταιριάζει/ είναι εκείνη των zillennials. Επειδή πρόλαβα τις βιντεοκασέτες/ αλλά ήμουν πολύ παιδί για να κατανοήσω/την 11η Σεπτεμβρη/επειδή πρόλαβα τη ζωή δίχως κινητά/αλλά ήμουν πολύ παιδί για να κατανοήσω το πέρασμα/απ' τη δραχμή στο ευρώ/επειδή πρόλαβα το παιχνίδι στην αυλή και/τα σκισμένα γόνατα/αλλά ήμουν πολύ παιδί για να κατανοήσω την εποχή/της μεταπολίτευσης...

Στα Υστερόγραφα

Μάρα Ανδρέου
 Κι έτρεξε ένα και μόνο δάκρυ από το

βλέφαρό σου./Κι εγώ έπεσα με όλη μου την ορμή με τα χείλη μου/πάνω στα μάτια σου να το προλάβω και να το μεταλάβω./Κι ήταν ο χρόνος τέτοιος που δεν πρόλαβα./Κι έσκασε κατακόρυφα πάνω στο στήθος μου σαν σφαίρα./Και μετά δεν υπήρχε μετά./Γιατί πέθανα.

Τονική μετάθεση

Βασίλης Καψής
 Ο ζωγράφος κινείται με βεβαιότητα./Βαδίζει πάνω στις λεπτές γραμμές/που ορίζουν τα τοπία του./Αφήνει τα ρούχα του κατάμακα και/βουτάει γυμνός μες στο χρώμα./Δεν τον φοβίζει τίποτα./Ούτε η παθητικότητα του μπλε/ούτε η ένταση του κόκκινου/ούτε καν το μαύρο./Μικρά πουλιά τρυπούν το χαρτί/κουβαλώντας λίγο κίτρινο με το ράμφος τους/ίσα ίσα για να ζωγραφίσει/τον ήλιο με την παλάμη του.

Έσω Τοπία 4

Μαρίνα Δημήτρουλα
Ηλιάννα Λυκούδη
Κατερίνα Μπιρικιάκη
Μαίρη Χάφα
 Τούτος ο κόσμος γέρασε και δεν αλλάζει/άγρια η όψη του στο φως και με τρομάζει/βαθιά κρυμμένη μέσα του μια αγάπη ψεύτρα/υφαίνει τ' άδικο κρυφά, έξω από τα μέτρα Αγαπημένο μου πουλί/τώρα που αλλάξαν οι καιροί/σου στέλνω με τα κύματα/όλα σου τα φταιξίματα Μην κοιτάς που τελειώνει το έργο/είναι νύχτα κι ο χρόνος σωμαίνει./Σαν σκιά στο παράθυρο φεύγω./μα η καρδιά είναι εδώ κι επιμένει Κάποτε ζούσαμε στον ίδιο ουρανό/με ίδιες λέξεις και ονόματα/ώρα φρω ένα πουκάμισο αδειανό/ίδιο με τα δικά σου χρώματα.

Πρώτη ύλη

Γιώργης Χαριτάτος
 Ξεχάστηκε και η στάθμευση./χάθηκαν κι οι σταθμοί./Μόνο οι δορυφορικές/των πολυκατοικιών/εξισώνουν την αντανάκλαση/από το σεληνιακό κύκλωμα./Οι λέξεις είναι ρόδες/το ποίημα μια πληγή/κι εσύ, οδηγός Νεοέλληνας/που με έκανε χαλκομανία/και, τελικά, επικράτησε/η εποχή του θερισμού./τόσο που πια με θέρισε.

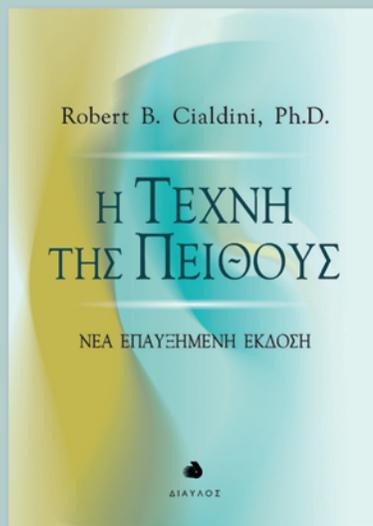
Το κλουβί της μέλισσας

Γιώργης Νταής
 Αυτό το βράδυ, δεν υπάρχει ταλέντο/να διχάσει τη μοίρα μας./Δεν υπάρχει αγάπη./να ματαιώσει τα πλάνα μας./Οι ευχές των μικρών έπιασαν./οι φοβίες των δειλών χάθηκαν./κι εμείς, ακόμα χορεύουμε./ευτυχώς στη σκιά των γελοίων.

Σατωρέ

Ραφαέλα Σταματάκη
 φθνή τσιγάρα με καφέ με δυο ζευγάρια χέρια για παρέα/παράνομες αλκοολικές σκέψεις/σε εποχή ποσοαπαγόρευσης/ασπρόμαυρες φωτογραφίες να γεμίζουν τους τοίχους με έρωτα/νύχτες λουσμένες με τα φώτα της σιωπής/κορμιά κόμποι ναυτικοί/σπίτι δίχως χρώματα στους τοίχους/τα χρώματα είναι για αυτούς που δεν έχουν δικά τους/λέξεις καταργούνται και γεννιούνται άλλες/γιατί οι υπάρχουσες δεν αρκούν/πολλαπλασιασμός ανθρώπων αισθήσεων/διαίρεση καθημερινός τρόπος ζωής/εποχή του διαφωτισμού σαράντα χρόνια μετά/κάποια θα έλεγαν ότι η ζωή τους είναι κινηματογραφική/δεν είναι όμως/γιατί δεν θα τη ζήσουν ποτέ./Φαντασία

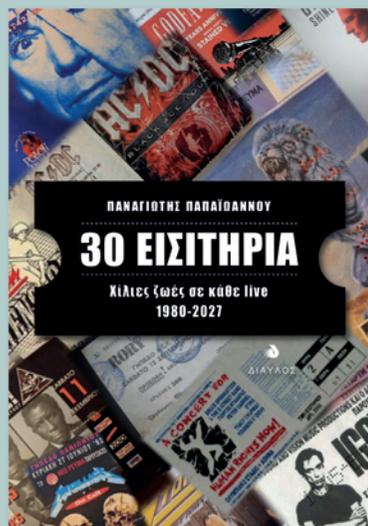
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ από τις ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΥΛΟΣ

Από τον «γκουρού» της πειθούς, Robert B. Cialdini η σύγχρονη έκδοση του κλασικού Best Seller των Εκδόσεων Δίαυλος. Ο Δρ. Cialdini είναι ομότιμος καθηγητής Ψυχολογίας και Μάρκετινγκ στο Regent's State University της Αριζόνα και συγγραφέας 3 μπεστ σέλερ των New York Times. Το πρωτότυπο βιβλίο έχει πουλήσει περισσότερα από 5.000.000 αντίτυπα και έχει μεταφραστεί σε 44 γλώσσες.

Έντεκα διηγήματα. Κανένα happy end. Πολύ γέλιο (γιατί αλλιώς θα κλαίγαμε). Για τους ανθρώπους που τολμούν να κοιτάξουν την άβυσσο που δημιουργήσαμε – χωρίς γυαλιά ηλίου. «Οι υπόλοιποι ας περιμένουν μέχρι να γίνει η γειτονιά τους η επόμενη ιστορία, είτε η καρύδα».

Τα «30 Εισιτήρια» είναι μια συλλογή μουσικών διηγημάτων με ήρωες που έζησαν με όλο τους το είναι, τριάντα από τις πιο σημαντικές συναυλίες που έγιναν στην Ελλάδα τον τελευταίο μισόν αιώνα.

Ο αστροφυσικός Στράτος Θεοδοσίου με αφορμή τα 50 χρόνια από την έκδοση του βιβλίου «The Tao of Physics», παρουσιάζει τη ζωή και τις ιδέες 20 μυστών, κορυφαίων Φυσικών από τον 17ο αιώνα έως σήμερα.

www.diaulosbooks.gr • Μαυρομυχάλη 72-74, Αθήνα • τηλ. 2103631169

Αγαπημένο παιδικό βιβλίο

Ναι, τα παιδιά μας διαβάζουν ακόμα βιβλία, όπως διαβάζουν και τα εγγόνια μας – και όχι επειδή τους τα χώνουμε με το ζόρι, κάθε άλλο.

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Διάβαζα παιδικά βιβλία και στα τρία παιδιά μου, κι ας έχουν γεννηθεί σε διαφορετικές φουρνιές: στα 90s ο μεγάλος, στα 00s τα μικρότερα. Ο μεγάλος ήταν απερίγραπτα τυχερός εκτός από βιβλιόφιλος – η *Modern Times*, που έβγαζε σε επανεκδόσεις τα Κλασσικά Εικονογραφημένα (με ημίσκληρο, γυαλιστερό εξώφυλλο, πολύ περιποιημένα), έβγαζε επίσης κόμικς για παιδιά, εικονογραφημένα παιδικά βιβλία, σχεδόν ό,τι μπορεί να ποθήσει ένα παιδί 4-10 χρονών στον τομέα «βιβλίο»... και μας τα έστελνε όλα. Μας χάριζε δηλαδή παιδικά βιβλία! Η χαρά μας ήταν απερίγραπτη, κυρίως η δική μου, που διάβαζα ΟΛΑ τα κόμικς πριν τα περιλάβει ο γιος, αλλά και του ίδιου του γιου, που έμαθε να διαβάζει παιδικά βιβλία ξεκοκαλίζοντας τα Κλασσικά Εικονογραφημένα. Όταν μετακομίσαμε, στην αρχή της εφηβείας του, χάρισαμε σε άλλα παιδιά τα περισσότερα παιδικά βιβλία, κρατώντας

μια μέρα: ήδη μετά το τέλος των 00s είχαμε ξεσκονίσει τη ζωή και το έργο του Νικόλα και τα διαβάζαμε για δεύτερη ή τρίτη φορά – εγώ μάλιστα για εκατοστή φορά, γιατί εκτός που μου άρεσαν πάντα, με γυρνούσαν πίσω στη δική μου, πολύ διαβαστερή παιδική ηλικία... κάτι που συνέβη και με τον «Μάγκα» της Πηνελόπης Δέλτα (αλλά δυστυχώς όχι με τον «Τρελαντώνη», που έπεσε λίγο βαρύτερο στα μικρότερα παιδιά μου).

Στα 10s άρχισα να συνεργάζομαι με εκδοτικό οίκο που έβγαζε φουλ παιδικά βιβλία (εκδόσεις Παπαδόπουλος) και ανακαλύψαμε τον Λύκο Ζαχαρία, τον Τομ το Λαγουδάκι κι ένα σωρό ακόμα ήρωες, όπως και τους Μύθους του Αισώπου εικονογραφημένους σε μικρά βιβλιαράκια, την Ελληνική Μυθολογία και τα κλασικά παραμύθια, που κάπου είχαν χαθεί από τα 90s (γιατί τα είχαμε όλα μια φορά, όπως λέει και το τραγούδι). Διάβαζα στα παιδάκια μου κάθε βράδυ ένα παιδικό βιβλίο μέχρι να νυστάξουν, κι ενώ στα επόμενα χρόνια, από το 2019 κι ύστερα, τα κατάπιε η δίνη του κινητού τηλεφώνου όπως όλα τα προ-έφηβα και έφηβα παιδιά του κόσμου... έκαναν καλή αρχή: έμαθαν να παρακολουθούν μια αφήγηση, μια ιστορία με εικόνες αρχικά, με λιγότερες εικόνες στη συνέχεια, χωρίς καθόλου εικόνες από μια ηλικία και μετά.

Πιστεύω πάντα στο παιδικό βιβλίο – είναι το καλύτερο δώρο για ένα παιδί, το πιο βοηθητικό για τη φαντασία, τη διανοητική ανάπτυξη, τη σκέψη, τη συγκέντρωση, την έκφραση και την επικοινωνία. Εξακολουθεί να είναι σχετικά οικονομικό – μπορείς να βρεις ωραία παιδικά βιβλία με 5-10 ευρώ, και μίνι βιβλιαράκια με 3-4 ευρώ – και κρατάει το παιδί απασχολημένο με δημιουργικότερο τρόπο απ' ό,τι ένα κινητό (τηλέφωνο). Το πιο απλό, χωρίς-τζιριτζιριτζουλες παιδικό βιβλίο, το πιο στάνταρ, ένα παραμύθι του Άντερσεν π.χ., ένας ήρωας-ζωάκι, ή ο (μαγικός, ακόμα) «Αστεριξ», για τους λίγο πιο μεγάλους, ανοίγει στο μυαλό του παιδιού έναν άλλο κόσμο, αυτόν της ιστορίας, της φαντασίας, του ταξιδιού, της διεξόδου, της ψυχικής ανάτασης, του χιούμορ, και τελικά του βιβλίου.

Σίγουρα βάζω πολλά πράγματα μαζί στο ίδιο βαρέλι, ο Άντερσεν δεν έχει σχέση με τον «Αστεριξ», ούτε με τον Ιούλιο Βερν, την Πηνελόπη Δέλτα, τους σύγχρονους συγγραφείς παραμυθιών – άλλο το εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο, άλλο το κόμικς για παιδιά κι άλλο το βιβλίο για παιδιά από 12 ετών+ χωρίς εικόνες. Η μεγαλύτερη εκδοτική επιτυχία των τελευταίων 30 χρόνων ήταν ο «Χάρι Πότερ», ένα παιδικό βιβλίο με ελάχιστες ή καθόλου εικόνες. Ο Χάρι εξακολουθεί να διαβάζεται από τα τωρινά παιδιά, αυτά τα οποία με δυσκολία ξεκολλάνε από τις οθόνες, ή διαβάζεται ΣΕ οθόνες (τάμπλετ).

Άρχισε να σκίζει σε μια περίοδο που δημοσιεύονταν δυο-τρεις προβλέψεις για το παιδικό βιβλίο, και τις έκανε σκόνη τις προβλέψεις. Οποιοδήποτε είδος βιβλίου διαβάζεται από παιδιά είναι παιδικό βιβλίο – η ηλικιακή γκάμα του αναγνωστικού κοινού ξεκινάει από τα 2-3 χρόνια και φτάνει μέχρι την ενηλικίωση.

Δεν έχω χωρίσει κατηγορίες παιδικών βιβλίων, απλώς αναφέρω εντυπώσεις από τα βιβλία όπως τα αγάπησαν τα παιδιά μου και τα παιδιά συγγενών και φίλων μου. Ως μικρά, τρελαινότουσαν με τα ζωηρά χρώματα και τα γλυκούτσικα μουτράκια των εικονογραφήσεων, ως λίγο μεγαλύτερα, απολάμβαναν την ιστορία... και, παρόλο που η εποχή έχει αλλάξει, ελπίζω ότι κάτι τους έμεινε απ' όλες αυτές τις αμέτρητες ώρες διαβάσματος παιδικών βιβλίων κάθε είδους. Ακόμα κι αν δεν έμεινε τίποτε, τα βιβλία ήταν υπέροχα, τα θυμάμαι πάντα με αγάπη, κι όταν χρειάζεται να πάρω κάτι για παιδάκια, συνήθως εγγονάκια φίλων, εξακολουθώ να αγοράζω χάρτινα παιδικά βιβλία αντί για πλαστικά παιχνίδια. **Δ**

Κυριάκος Αθανασιάδης
Η πιο όμορφη λέξη του κόσμου
εκδ. Ελληνοεκδοτική

Η πιο όμορφη λέξη

Ένα ωραίο βιβλίο για μεγαλύτερα, και για ακόμα μεγαλύτερα παιδιά

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Το μυθιστόρημα «*Η πιο όμορφη λέξη του κόσμου*» απευθύνεται σε παιδιά από 10-12 χρονών και πάνω, αλλά διαβάζεται άνετα όσων χρονών και να είσαι – θα το διάβαζα στα παιδιά μου, αν ήταν ακόμα μικρά, 7-10 χρονών.

Ας πούμε: έχει εικόνες (τριφερέρι εικονογράφηση από τη Μαρία Μανουρά), έχει περιπέτεια, έχει έναν ήρωα με τον οποίον μπορεί να ταυτιστεί το παιδί (ή και ο μεγάλος λέμε) και πατάει πάνω στην Ιστορία με τρόπο σχεδόν ανάλαφρο, ας είναι βαριά και δραματική η Ιστορία. Στην περίπτωση μας, η ιστορία του Μεσολογγίου, της πρώτης ελληνικής εφημερίδας («Ελληνικά χρονικά») και της σκληρής περιόδου που έζησε η πόλη τα τελευταία χρόνια της πολιορκίας της από τους Τούρκους.

Δεν αποκαλύπτω το φινάλε, ούτε καν την ιστορία την ίδια, που εκτυλίσσεται με μπαγκκράουντ τη μεγάλη, πραγματικά δραματική ελληνική Ιστορία. Ο Κυριάκος Αθανασιάδης, με πολλά χιλιόμετρα στη δημοσιογραφία, σίγουρα έφαγε κάμποσα χρόνια διαβάζοντας για το Μεσολόγγι του 1821-26, μέχρι που έφτασε να το ξέρει σαν το σπίτι του. Συμβαίνει αυτό με τα ιστορικά μυθιστορήματα, βουτάς σε μια εποχή κι είναι σαν να τη ζεις... Ο Κυριάκος, με την παράδοση της Πηνελόπης Δέλτα και τα «*Μυστικά του Βάλτου*» ή τον «*Καιρό του Βουλγαροκτόνου*» πίσω του, με ζωηρή μνήμη της παιδικής (του) ηλικίας, άρα με παιχνιδιάρικο, πλην όμως πιστό στην Ιστορία ύφος, ξετυλίγει ένα μυθιστόρημα που θέλεις να το φτάσεις ως το τέλος, ακόμα κι όταν είσαι μεγάλος άνθρωπος κι όσο να 'ναι, το ξέρεις το τέλος. Ακόμα βρίσκω πολύ γοητευτική την προσωπικότητα του Λόρδου Βύρωνα, αλλά και του Τζον Τζέικομπ Μέγιερ, του Ελβετού δημοσιογράφου και τάχαμου γιατρού, ο οποίος δεν είχε τελειώσει Ιατρική, κι ας έστειλε ολόκληρο νοσοκομείο στο πολιορκημένο Μεσολόγγι, στο σπίτι της γυναίκας του, Αλτάνης Ιγγλέζου. Ο Μέγιερ σκοτώθηκε πριν κλείσει καν τα 30, μαζί με τις δύο μικρές κόρες και τη γυναίκα του στην ηρωική Έξοδο... αλλά αυτό είναι μια άλλη, επίσης τραγική, ιστορία, όσο τραγική είναι και η Ιστορία με κεφαλαίο Ι.

Ο Αθανασιάδης γράφει ευχάριστα, σχεδόν ανάλαφρα – και το γράφω διστακτικά το «ανάλαφρα» για να μη νομίσει κανείς ότι αντιμετωπίζει με ελαφράδα την Έξοδο του Μεσολογγίου ή το βιβλίο το ίδιο, καμία σχέση. «*Η πιο όμορφη λέξη του κόσμου*» είναι ένα πραγματικά ωραίο, χορταστικό και συγκινητικό μυθιστόρημα. **Δ**

* Η μεσολογγίτικη, επαναστατική, δημοκρατική εφημερίδα «*Ελληνικά Χρονικά*» κυκλοφόρησε από το 1824 ως το 1826 – την τελευταία χρονιά έβγαλε μόλις 15 φύλλα, γιατί καταστράφηκε από τουρκικά βλήματα πριν από την Έξοδο. Συνολικά έβγαλε 266 φύλλα, κυκλοφορούσε δύο φορές την εβδομάδα, Τετάρτη και Σάββατο, και χάρη στο δίκτυο των φιλελλήνων, έφτανε και διαβαζόταν σε όλη την Ευρώπη.

μόνον «τα απαραίτητα», δηλαδή καμιά πεννηνταριά, που δεν ήθελε να τα αποχωριστεί. Μαζί τους ήταν ολόκληρος ο κατάλογος με τα «*Αστεριξ*» και τα «*Λούκι Λουκ*», που τα είχε επανεκδώσει ωραιότατα ο Πάνος Κουτρουλάρης στη Μαμούθ Κόμιξ.

Εδώ κάποιος μπορεί να διαμαρτυρηθεί ότι αυτά δεν είναι βιβλία-βιβλία, παρά εικονογραφημένα, εντελώς κόμικς ή μισο-κόμικς... και θα πέφτει έξω όποιος ξινίζει τα μούτρα του: στον καιρό μου, πρώτα διάβασα την «*Τζέν Έυρ*» σε Κλασσικό Εικονογραφημένο και μετά σε βιβλίο, όπως και τον «*Μόμπι Ντικ*», τον «*Ολιβερ Τουίστ*», τα «*Ανεμοδαρμένα ύψη*» και δεκάδες άλλα μεγάλα έργα της κλασικής λογοτεχνίας. Το εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο και το κόμικς είναι η εισαγωγή, ο τρόπος να αγαπήσει ένα παιδί την αφήγηση, την ιστορία, το μυθιστόρημα και, τελικά, το βιβλίο.

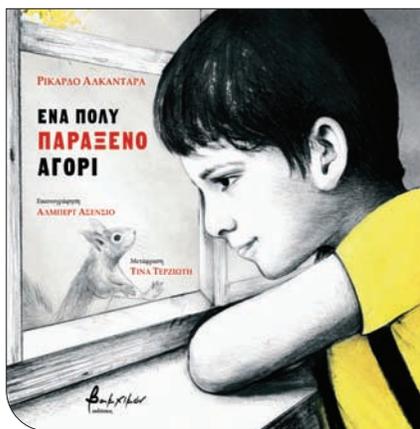
Ακόμα και ο «*Λούκι Λουκ*» ή ο «*Αστεριξ*», ήταν η πρώτη επαφή με τον Ρενέ Γκοσινί κι ο τρόπος να προχωρήσουμε στον «*Μικρό Νικόλα*», τον αγαπημένο ήρωα του Γκοσινί και όλων των παιδιών (ναι, μέχρι και των σύγχρονων). Τη σειρά του «*Μικρού Νικόλα*» την είχαμε ολόκληρη από τον μικρότερο αδερφό μας, τη χάσαμε ή τη χάρισαμε σε μετακόμιση, την αγόρασα για τον πρώτο μου γιο, και μετά την ξαναγόρασα για την επόμενη φουρνιά παιδιών μου, σαν να μην πέρασε

Καταζίνα Ρατζίβιλ
 Εικονογράφηση:
Γιούανα Τσαπλέφσκα
Η ιστορία των γυναικών

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Η ιστορία που γνωρίζουμε είναι η ιστορία των αντρών. Τι έκαναν όμως οι γυναίκες σε κάθε εποχή; Με άλλα λόγια, πώς διαφέρει η ιστορία των γυναικών από την ιστορία των ανδρών; Το βιβλίο αποτελεί μια αναδρομή στην ανθρώπινη ιστορία, από την προϊστορία έως τον 21ο αιώνα, από την οπτική γωνία μιας γυναίκας, και πληροφορεί τον αναγνώστη για το πώς περνούσαν οι γυναίκες τις μέρες τους σε διαφορετικές εποχές, τι τους επιτρεπόταν και τι όχι, πότε και πώς απέκτησαν πρόσβαση στην εκπαίδευση, πώς άρχισαν να επιλέγουν σταδιοδρομία και πολλά άλλα.

Ρικάρδο Αλκάνταρα
Ένα πολύ παράξενο αγόρι

Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ

Οι συμμαθητές του δεν έπαιζαν μαζί του. Τον έκαναν πέρα και έλεγαν πως ήταν ένα πολύ παράξενο αγόρι. Σκαρφίζονταν τα πάντα για να τον προκαλέσουν, αλλά ο Πολ δεν θύμωνε ποτέ. «Ο πατέρας μου είναι μάγος», τους έλεγε. Μέχρι που μια μέρα αποφάσισαν να τον ακολουθήσουν, διατεθειμένοι να ανακαλύψουν το μυστικό του παράξενου αγοριού...

Έφη Αγγελή
 Εικονογράφηση
Κώστας Θεοχάρης
Μυστήριο στο Τατόι

Εκδόσεις ΚΑΠΟΝ

Ένα παλάτι στο δάσος, ένα πολεμικό καταφύγιο κρυμμένο στα βάτα, μια «στοικειωμένη» σκάλα δίπλα στο λιβάδι. Αυτά και άλλα πολλά θα ανακαλύψουν τέσσερα παιδιά και ένας σκύλος, που έτυχε να παίξουν εκεί δίπλα, στο Τατόι, μόλις λίγα χιλιόμετρα από το κέντρο της Αθήνας, στο πρώην βασιλικό κτήμα. Ένα μυστηριώδες σημείωμα ήταν αρκετό: «Ψάχνουμε θησαυρό!» φώναξαν ενθουσιασμένα. Και η περιπέτεια ξεκινά: Περιπλανήσεις στη φύση, απρόοπτα, παράξενες συναντήσεις... Κτίρια με άγνωστες ιστορίες, ποδηλατάδες στα ίχνη βασιλιδών... Και κάπου εκεί κρυμμένος ένας θησαυρός. Αλλά πού; Ένα βιβλίο αγωνίας και μυστηρίου για παιδιά και εφήβους, μια γνωριμία με το πρώην βασιλικό κτήμα Τατόι-ου και την ιστορία του.

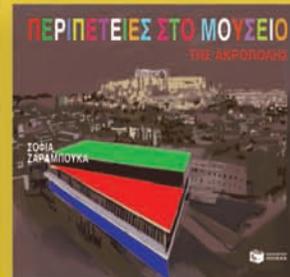
Μπέκι Κόλβιν
 Εικονογράφηση
Μπέκι Κόλβιν
Το μεγάλο πράσινο νησί

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Κάτι παράξενο συμβαίνει στο μεγάλο πράσινο νησί, και η Άλι είναι αποφασισμένη να διαλευκάνει το μυστήριο... Κάνε βουτιά σε μια απίθανη περιπέτεια, σ' έναν κόσμο όπου η μαγεία κρύβεται παντού. Αρκεί να έχεις τα μάτια σου ανοικτά. Η Μπέκι Κόλβιν σπούδασε εικονογράφηση στο University of West England του Μπρίστολ και το 2023 κέρδισε το βραβείο εικονογράφησης Macmillan. Της αρέσει να διηγείται ιστορίες, δίνοντας έμφραση τόσο στις ήρεμες όσο και στις ξεχωριστές στιγμές της ζωής. Το «Μεγάλο πράσινο νησί» είναι το πρώτο της εικονογραφημένο βιβλίο.

Ο Αρχαιούλης των Εκδόσεων Πατάκη παρουσιάζει:

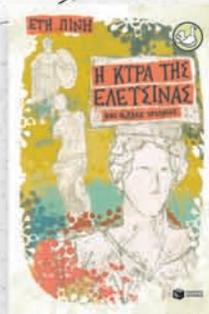

ΣΟΦΙΑ ΖΑΡΑΜΠΟΥΚΑ

Σειρά «Μυθολογία»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΝ!

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Εύη Πίνη

Σειρά «Οι αρχαίοι μου φίλοι»
 Κατερίνα Σέρβη, εικ.: Λέλα Στρούτση

ΚΩΜΙΚΟΝ!

Σειρά «Τα μυστικά ...»
 Σάκης Σερέφας,
 εικ.: Πέτρος Χριστούλιας

ΑΠΑΙΧΤΟΝ ΕΣΤΙ!

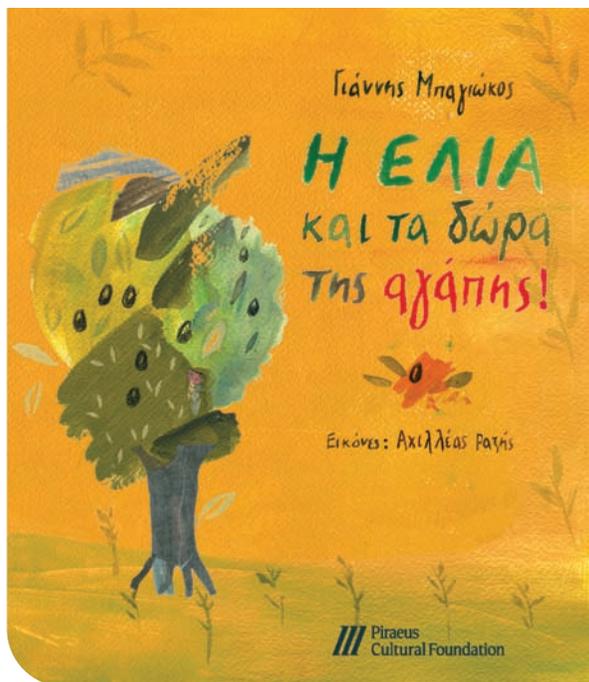

Ηλίας Γεωργούλας
 Φίλιππος Μανδηλαράς
 Τόμек Γιοβάνης

Είμαστε με τα παιδιά!

Γιάννης Μπαγιώκος
Εικονογράφηση: Αχιλλέας Ραζής
Ηελιά και τα δώρα της αγάπης

Εκδόσεις ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ηελιά ήθελε να κρατά τους καρπούς της για τον εαυτό της. Σύντομα όμως, νιώθει μόνη και λυπημένη. Όταν έρχεται σε επαφή με τον άνθρωπο, ανακαλύπτει πως, με το να προσφέρει σκιά, φύλλα και κλαδάκια, τους καρπούς της και το λάδι της, όχι μόνο αποκτά συντροφιά, αλλά περιβάλλεται κι από την αγάπη των ανθρώπων, οι οποίοι πλέον τη φροντίζουν και την έχουν στην καρδιά τους. Μια ιστορία γεμάτη ζεστασιά, για μικρούς και μεγάλους, που μας θυμίζει πως το πιο όμορφο δώρο είναι να μοιράζεσαι την αγάπη. Ο Μπαγιώκος δημιουργεί έναν τρυφερό και παραμυθένιο κόσμο, όπου ηελιά, η φύση και οι άνθρωποι αλληλεπιδρούν με αγάπη και σεβασμό, ενώ ο ζωγράφος-εικονογράφος Αχιλλέας Ραζής ζωντανεύει με τις εικόνες του αυτόν τον κόσμο, προσδίδοντας ευαισθησία, ζεστασιά και τρυφερότητα στις σελίδες του βιβλίου.

Κατερίνα Σωτηροπούλου
Μαζί, σαν ένα

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ

Μια τρυφερή ιστορία για τους δεσμούς της οικογένειας με τρεις χαρακτήρες που, ενώ λειτουργούν μαζί, σαν ένα, αναγκάζονται να μάθουν να λειτουργούν και αυτόνομα. Η αρχική ιδέα προέκυψε κυριολεκτικά από τρία κομμάτια χαρτί,

εξηγεί η Κατερίνα Σωτηροπούλου: «Τα έκοψα σε ακανόνιστα σχήματα και ζωγράφισα επάνω τους μάτια και στόμα δημιουργώντας έτσι μια χάρτινη οικογένεια. Η μαμά Πέτρα, ο μπαμπάς Βράχος και το μικρό Βοτσαλάκι στέκονται στο δάσος μαζί, σαν ένα. Οι τρεις τους λειτουργούν σαν κομμάτια παζλ που αλληλοσυμπληρώνονται. Όταν κάποιο κομμάτι λείπει, τότε οι ισορροπίες αλλάζουν. Αυτό όμως δεν τους εμποδίζει να απολαμβάνουν ακόμα περισσότερο τις στιγμές που μοιράζονται μαζί, καθώς ο καθένας κουβαλά τα δικά του χαρακτηριστικά και βοηθά με τον δικό του τρόπο το σύνολο».

Rachel Igotofsky
Η ιστορία του υπολογιστή - Οι άνθρωποι, οι εφευρέσεις και η τεχνολογία που άλλαξαν τον κόσμο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Οι υπολογιστές βρίσκονται παντού. Ποιοι όμως τους δημιούργησαν και γιατί; Πόσο βαθιά επηρέασαν και επηρεάζουν τις σχέσεις μας με τους άλλους ανθρώπους και με το περιβάλλον. Γεμάτο διαφωτιστικές και διασκεδαστικές πληροφορίες, συναρπαστικά ιστορικά στοιχεία και θέματα για συζήτηση, αυτό το γοητευτικό και πλούσιο εικονογραφημένο βιβλίο μάς ταξιδεύει από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας, αναδεικνύοντας σπουδαίες επινοήσεις, από τα πρώτα γνωστά συστήματα αρίθμησης έως τους σύνθετους αλγόριθμους της τεχνητής νοημοσύνης. Παρουσιάζονται επίσης σημαντικές προσωπικότητες – από τον Άλαν Τιούρινγκ και τη Μάργκαρετ Χάμιλτον έως τον Μπιλ Γκέιτς και τον Στιβ Τζομπς – και φωτίζονται οι στόχοι, τα κίνητρα και ο αντίκτυπος των εφευρεσεών τους.

Alejandro Zambra
Παιδική λογοτεχνία

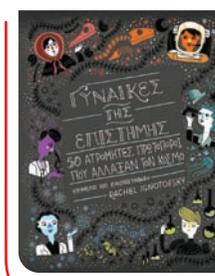
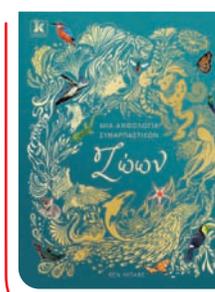
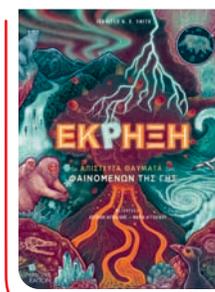
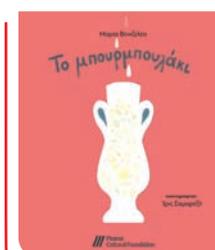
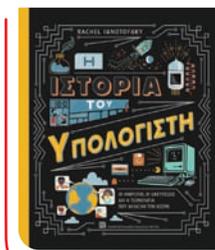
Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ

«Όταν αποκτάς παιδί, ξαναγίνεσαι παιδί». Η παιδική λογοτεχνία δεν απευθύνεται σε παιδιά. Αποτελεί ένα συγγραφικό παιχνίδισμα γεμάτο σοφία, τρυφερότητα και λάμψη που ταλαντεύεται ιλιγγιώδως μεταξύ παιδικότητας και ενηλικιότητας, διηγήματος και δοκιμίου, γραφής και βιώματος. Ένα μοναδικό, αταξινόμητο βιβλίο που, μεταξύ άλλων, περιγράφει την προσπάθεια ενός άντρα υπό την επήρεια παραισθησιογόνωνμανιταριών να ξαναμάθει την εξαιρετικά δύσκολη τέχνη να μπουσουλάει. Παράλληλα πραγματεύεται αλιευτικά πάθη, γονεϊκά αυτογκόλ και μια κατάσταση που ονομάζεται «ποδοσφαιρική μελαγχολία». Στην πρόζα του Σάμπρα συνυπάρχουν με θαυμαστή αρμονία ένα ημερολόγιο πατρότητας, μια πατρική «επιστολή στον γιο» και –όπως σε κάθε του βιβλίο– αριστοτεχνικά καθαρόαιμη μυθοπλασία. Ένα ανορθόδοξο εγχειρίδιο για νέους γονείς!

Μαρία Βενιζελέα
Εικονογράφηση: Ίρις Σαμαρτζή
Το μπουρμπουλάκι

Εκδόσεις ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Το παραμύθι συνδέεται με τη θεματική του Μουσείου Μαστίχας Χίου, το οποίο ανήκει στο Δίκτυο Μουσείων του Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς. Η μικρή Μαρκέλλα μάς ταξιδεύει στα γραφικά σοκάκια ενός χιώτικου χωριού, ανακαλύπτει τη φροντίδα των σχίνων, το κέντημα των δέντρων και τις παραδοσιακές βεγγέρες, όπου η μαστίχα καθαρίζεται με τραγούδια και αφηγήσεις, δημιουργώντας δεσμούς φιλίας και κοινότητας. Η γνωριμία της Μαρκέλλας με τη Μαργαρίτα, κόρη του Γενοιάτη Κυβερνήτη, φέρνει στο προσκήνιο τη δύναμη της φιλίας που ξεπερνά σύνορα και γενιές. Όταν έρχεται η στιγμή του αποχωρισμού, ανακαλύπτουν πως οι αληθινές φιλίες μένουν για πάντα ζωντανές, με το μπουρμπουλάκι, το μικρό πήλινο σκεύος που παραδοσιακά χρησιμοποιούνταν για την προσφορά της μαστίχας, να γίνεται σύμβολο μνήμης, φιλίας, πολιτισμού.

Jennifer N.R. Smith
Εκρηξη - Τα απίστευτα θαύματα των φαινομένων της γης

Εκδόσεις ΚΑΠΟΝ

Η Σμιθ μάς οδηγεί σε ένα μαγευτικό ταξίδι στα πιο συναρπαστικά φυσικά φαινόμενα του πλανήτη. Η Γη μπορεί να φαίνεται συμπαγής και στάσιμη, αλλά βαθιά κάτω απ' την επιφάνειά της συνεχώς αλλάζει. Η αχαλίνωτη δύναμή της είναι αυτή που δημιουργεί σουρεαλιστικά φυσικά φαινόμενα και δραματικά τοπία, καθώς και συνταρακτικές φυσικές καταστροφές. Οι νεαροί αναγνώστες θα ανακαλύψουν την εκπληκτική δύναμη των φαιστίλων, μια σπηλιά γεμάτη γιγάντιους κρυστάλλους, μια θερμολητή γεμάτη πιθήκους του χιονιού, δεινόσαυρους κρυμμένους ανάμεσα σε στρώσεις πέτρας και ένα εκπληκτικό οικοσύστημα που περιλαμβάνει καυτά νερά σε υδροθερμικές πηγές και απίστευτα οπτικά φαινόμενα, όπως το Βόρειο Σέλας, τους πυλώνες φωτός και το παρήλιο.

Κώστας Στοφόρος
Η χαμένη στήλη των Ετρούσκων - Περιπέτεια στη Λήμνο

Εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ

Καλοκαίρι, και η παρέα είναι χωρισμένη, αφού άλλοι προτίμησαν τη Λήμνο κι άλλοι τη Σαμοθράκη. Δεν είναι όμως αυτή η μόνη ανατροπή. Όσοι διάλεξαν τη Λήμνο θα βρεθούν αντιμέτωποι με μια παγίδα περίτεχνα στημένη, που σχετίζεται με την περίφημη Στήλη των Καμινίων, ένα αρχαιολογικό εύρημα που σώθηκε κάτω από πραγματικά μυθιστορηματικές συνθήκες. Οι φίλοι θα ζήσουν όμορφες αλλά και επικίνδυνες στιγμές, ενώ καβγάδες, ζήλιες, νέες και παλιές αγάπες θα έρθουν στο φως. Στο τέλος τίποτα δεν θα είναι ίδιο. Άραγε αυτή θα είναι η τελευταία περιπέτεια της παρέας που ανακάλυψε την Κούπα του Πτολεμαίου και τον Κώδικα της Λέρου;

Ben Hoare
Μια ανθολογία συναρπαστικών ζώων

Εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Με την εικονογράφηση των Angela Rizza και Daniel Long, οι μικροί φίλοι θα ανακαλύψουν απίθανα στοιχεία και συναρπαστικές πληροφορίες για τα αγαπημένα τους ζώα – πληροφορίες που θα τους ξαφνιάσουν. Με περισσότερα από 100 πλάσματα, από τους ιπποπόταμους και τους σκαντζόχοιρους μέχρι τα λιοντάρια και τους λεμούριους, σε αυτή την υπέροχη συλλογή ζωντανεύει ο κόσμος των ζώων. Ταξινομημένα από τα μεγαλύτερα στα μικρότερα, τα πλάσματα της άγριας φύσης παρουσιάζονται με εντυπωσιακή λεπτομέρεια, εκπληκτικές φωτογραφίες και θαυμάσιες εικονογραφήσεις.

Rachel Igotofsky
Γυναίκες της επιστήμης - 50 ατρόμητες πρωτοπόροι που άλλαξαν τον κόσμο

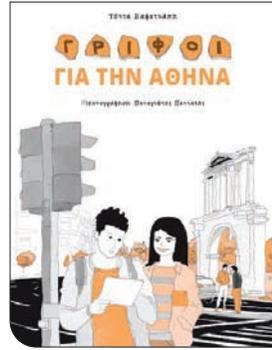
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ένα βιβλίο γνώσεων με υπέροχη εικονογράφηση, που παρουσιάζει τα πορτρέτα πενήντα σημαντικών γυναικών, οι οποίες προσέφεραν πολλά στους τομείς των Φυσικών Επιστημών, της Τεχνολογίας, της Μηχανικής και των Μαθηματικών (STEM), από την αρχαιότητα μέχρι τη σημερινή εποχή. Στις γυναίκες-πρωτοπόρους που παρουσιάζονται στις σελίδες του βιβλίου περιλαμβάνονται γνωστές προσωπικότητες της επιστήμης, καθώς και λιγότερο γνωστές μορφές. Τα θαυμαστά επιτεύγματά τους αποτελούν μια πολύτιμη πηγή έμπνευσης για τις επόμενες γενιές γυναικών μηχανικών, βιολόγων, μαθηματικών, γιατρών, αστροναυτών και φυσικών.

Τόνια Καφετζάκη

Εικονογράφηση: Παναγιώτης Πανταζής
Γρίφοι για την Αθήνα

Εκδόσεις ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Η έκδοση, χρησιμοποιώντας το εύρημα των γρίφων, επιχειρεί να αποκαλύψει στο εφηβικό – και όχι μόνο – κοινό τα διαδοχικά επίπεδα της αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής και αρχαιολογικής εξέλιξης της Αθήνας, λειτουργώντας παράλληλα ως Οδηγός του ιστορικού κέντρου της.

Αλέξης Κυριτσόπουλος

Το καλό του καλού

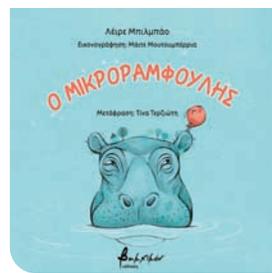
Εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ
–Οδός Ισαύρων, των Βυζαντινών Αυτοκρατόρων, Οδός Βαλτετσίου, η μάχη στο Βαλτέτσι το 1821, οδός Σκουφά, της Φιλικής Εταιρείας.
– Μα πώς σου 'ρθε και τα 'μαθες όλα αυτά;
Το «Καλό του καλού» είναι μια αληθινή ιστορία σε μια καθημερινή κούρσα!

Λίρε Μπιλιμπάο

Ο Μικροραμφούλης

Εκδόσεις ΒΑΚΧΙΚΟΝ
Ο Μικροραμφούλης είναι ένα πουλάκι που ζει πάνω σε έναν ιπποπόταμο! Είναι περήφανος για τον φίλο του και προσπαθεί να του μοιάσει. Οι άλλοι ιπποπόταμοι γελούν μαζί του. Τα υπόλοιπα πουλιά τον φοβούνται. Νιώθει πως δεν ανήκει πουθενά. Μια μέρα ακούει ένα υπέροχο κελάδημα κι αποφασίζει να το ακολουθήσει. Μια ιστορία για τη διαφορετικότητα και την ανάγκη αποδοχής.

Τασούλα Τσιλιμένη

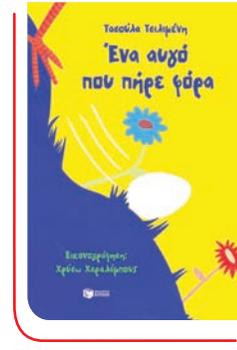
Εικονογράφηση
Χρυσώ
Χαραλάμπους
Ένα αυγό που πήρε φόρα

Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ
Στο δάσος, όλα τα ζώα ζωγραφίζουν τα αυγά τους για να πάρουν μέρος σε έναν διαγωνισμό για το πιο ομορφοστολισμένο αυγό. Ο σκίουρος, ο ασβός, ο λύκος, η αλεπού και η αρκούδα βάζουν τα δυνατά τους. Και η κότα; Τι θα γίνει όταν το αυγό της ξεφεύγει από τα χέρια της και αρχίζει να κυλάει στην κατηφόρα; Ποιος απ' όλους θα το προλάβει πριν γκρεμιστεί και σπάσει; Ποιος θα είναι ο νικητής; Τελικά νικούν η φίλια, η αλληλεγγύη, η αγάπη – μαζί με τα χρώματα και τα σχήματα της εικονογράφησης της βραβευμένης Χρυσώ Χαραλάμπους. Τα παιδιά ευφάνταστα, πολύχρωμα αυγά των ζώων και με τη βοήθεια του εκπαιδευτικού προγράμματος (μπορείτε να το βρείτε στην ιστοσελίδα των εκδόσεων) που το συνοδεύει θα μυηθούν στα μυστικά της ζωγραφικής, θα κατασκευάσουν, θα παίξουν και θα δημιουργήσουν τα δικά τους έργα.

Αναίς Ζαφειροπούλου

Εικονογράφηση
Βασίλης
Κουτσογιάννης
Οι δασκάλες είναι πλάσματα που κατοικούν στα σχολεία

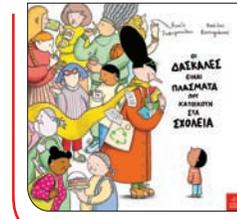
Εκδόσεις ΙΚΑΡΟΣ
Μια μέρα ένας μικρός μαθητής, ο Κωνσταντίνος, συναντά τη δασκάλα του σε ένα μαγαζί με παιχνίδια. Όμως, όλοι ξέρουν ότι οι δασκάλες είναι πλάσματα που κατοικούν στα σχολεία, ποτίζουν τα λουλούδια, προσέχουν τα παιχνίδια και δεν βγαίνουν ποτέ μα ποτέ έξω! Άλλωστε είναι όλες φτιαγμένες από γράμματα, χρώματα και γέλια παιδικά. Πάνω στα μαλλιά τους φυτρώνουν τέμπρες, αυτοκόλλητα και χρυσόσκονες, και επιπλέον είναι όλες εκατό χρονών! Η έκπληξη του Κωνσταντίνου είναι τόσο μεγάλη όταν βλέπει τη δασκάλα του στο μαγαζί, που στέκεται εκεί ακίνητος και την κοιτάζει. Πώς βγήκε έξω από το σχολείο; Πώς έφτασε ως εδώ; Πώς θα γυρίσει πίσω; Μπορεί ο Κωνσταντίνος να κρατήσει ένα τόσο τεράστιο μυστικό από τους συμμαθητές του;

Χρήστος Μπουλώτης

Εικονογράφηση
Φωτεινή Στεφανίδη
Ο τελευταίος Κένταυρος του Πηλίου - Μια παραμυθένια ιστορία με αφορμή την Πλινθοκεραμοποιία Ν. & Σ. Τσαλαπάτα στον Βόλο

Εκδόσεις ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Η παραμυθένια ιστορία του Χρήστου Μπουλώτη πατά με μαεστρία σε αγαπημένους μύθους της ελληνικής μυθολογίας, καθώς και σε ιστορικά γεγονότα και πρόσωπα της νεότερης ελληνικής ιστορίας: όλα συνδεδεμένα με το Πήλιο, τον Βόλο, τη Μαγνησία. Πρωταγωνιστεί ένα μικρό αγόρι που, με τη διεισδυτική του ματιά, βλέπει πέρα από την πραγματικότητα... «Βλέπει» λοιπόν, ή μάλλον διαισθάνεται, πως ο τελευταίος Κένταυρος περιδιαβαίνει ακόμη στον τόπο. Το αγόρι αναζητά τον Κένταυρο, ακολουθεί σημάδια της παρουσίας του και τελικά τον εντοπίζει... στο εργοστάσιο πλινθοκεραμοποιίας Τσαλαπάτα του Βόλου. Η πίστη του ηρωτικού Κένταυρου θα είναι η αρχή μιας δυνατής φιλίας.

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ

Sanaka Hiiragi
**ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΙΡΑΣΑΚΑ**

Ένα αβάσταχτα τρυφερό και θεραπευτικό βιβλίο για την αγάπη, την απώλεια, και την αληθινή αξία της ζωής.

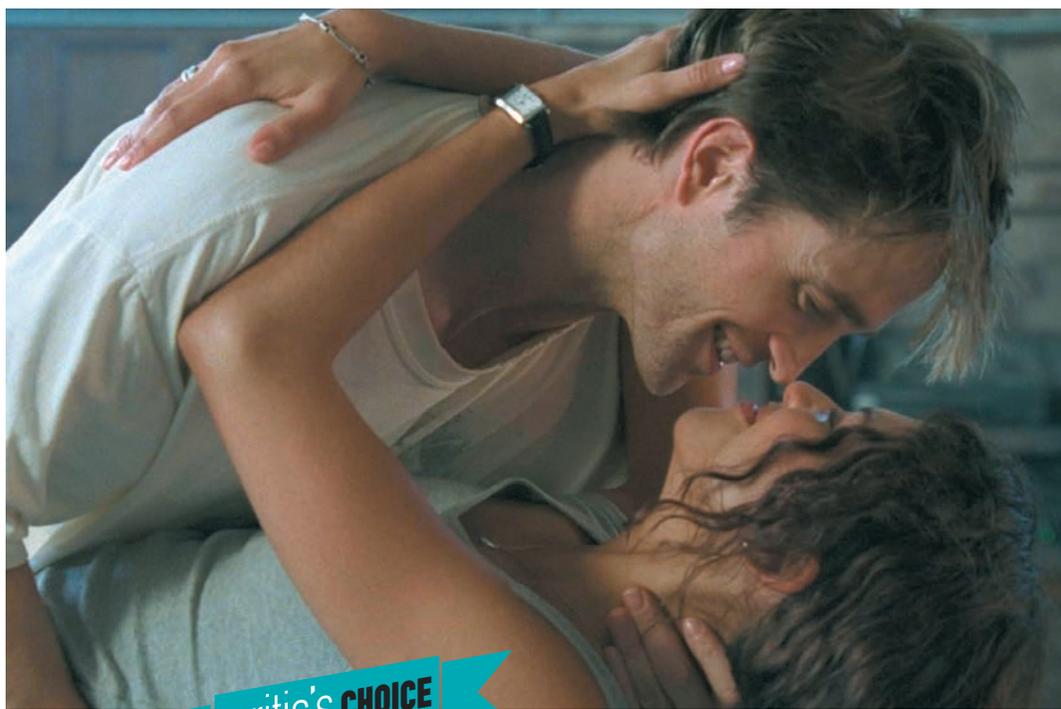
Alejandro Zambra
ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ένα ανορθόδοξο εγχειρίδιο για νέους γονείς και παράλληλα ένα λαμπρό νέο κεφάλαιο στο συναρπαστικό έργο ενός από τους σημαντικότερους σύγχρονους συγγραφείς.

Andrea Bajani
Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ένα βιβλίο για την ενηλικίωση και την τυραννία της μνήμης, που ανατέμνει τον ολοκληρωτισμό της οικογένειας, όσο κανένα άλλο.

critic's CHOICE

The Drama ***1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κρίστοφερ Μπόργκλι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ζεντάγια, Ρόμπερτ Πάτινσον, Αλάνα Χάιμ, Ζόι Γουίντερς

JUST THE FACTS

The Drama ***1/2

Σκηνές από έναν μελλοντικό γάμο

Ζωή σαν σινεμά ***

Η μαγική ζωή του Μαρσέλ Πανιόλ

Primavera **1/2

Στη Βενετία του Βιβάλντι

Ανάμεσα στις καλαμιές ***

Άλυτο αγροτικό μυστήριο

Undertone **

Η εκπομπή του τρόμου

Gorgona —

Γοργόνες χωρίς μάγες

Το μυστικό του δάσους —

Καταπατητές και λαθρέμποροι

Super Mario Galaxy: Η Ταϊνία —

Σούπερ ρεκόρ στα ταμεία

Ο ερωτευμένοι Τσάρλι και Έμα απολαμβάνουν τις τελευταίες προετοιμασίες πριν από τον γάμο τους. Ειδικά για το γαμήλιο πάρτι έχουν σχεδιάσει μια αξέχαστη βραδιά. Λίγες μέρες πριν από την τελετή, οι μελλοντικοί τεσάρουν με τους κουμπάρους τους τα φαγητά και τα ποτά που θα συμπεριλάβουν στο μενού, αλλά κάποια στιγμή το παρακάνουν με τις δοκιμές. Σε χαλαρή διάθεση —καθώς είναι και λίγο μεθυσμένοι— αποφασίζουν να παίξουν ένα φαινομενικά ανέμελο και αθώο παιχνιδάκι που έχει να κάνει με την εξομολόγηση του χειρότερου πράγματος που έχουν κάνει στη ζωή τους. Η εξομολόγηση της Έμα θα κόψει μαχαίρι τα πολλά γέλια...

Το νορβηγικό σινεμά τα τελευταία χρόνια κλέβει την παράσταση όχι μόνο από τους σαφώς πιο φημισμένους γείτονές του (Σουηδία, Δανία) αλλά και από τις πιο καταξιωμένες δραματουργικές σχολές της κεντροδυτικής Ευρώπης. Έπειτα από τον οσκαρικού εκτοπίσματος Γιαοκίμ Τριερ, ο συμπατριώτης του Κρίστοφερ Μπόργκλι αναδεικνύεται σε άξιο συνοδοιπόρο. Στην ξεχωριστή κινηματογραφική διαδρομή των δύο Νορβηγών οι βασικές δυνάμεις του έρωτα και του δράματος θέτουν ζορικά ερωτήματα γύρω από την ανθρώπινη φύση. Ο τρόπος με τον οποίο τα διαχειρίζεται ο σκηνοθέτης του «*Dream senario*» αποτελεί το βασικό καύσιμο τούτης της ανατρεπτικής —και ακραία διασκεδαστικής κατά διαστήματα— ταινίας, που μοιάζει με την ιδεώδη καλλιτεχνική δραμεντί που θα έφτιαχναν ο Ίνγκμαρ Μπέργκμαν και ο Γούντι Άλεν αν κάποια στιγμή αποφάσιζαν να συνεργαστούν. Τα όσα ενώνουν αλλά κυρίως χωρίζουν ένα ζευγάρι μπαίνουν στην εύστοχη αφηγηματική φαρέτρα του Μπόργκλι, ο οποίος ταινία με την ταινία γίνεται όλο και καλύτερος. Στη νέα του δουλειά, ο κομφορμισμός που οδηγεί το ζευγάρι στη συμμόρφωση με τις παραδοσιακές αξίες αποδομείται αρκουτώνως απολαυστικά. Ο κοινωνικοπολιτικός χαρακτήρας του τολμηρού σεναρίου αφορά μεν τις μοντέρνες διαπροσωπικές σχέσεις, αλλά στην ουσία μελετά την τοξικότητα της πολιτικής ορθότητας. Το μεγάλο όπλο του ευφυούς φιλμ είναι το... ονειρικό σενάριο κι όχι οι δύο πρωταγωνιστές-σταρ. Το «*Drama*» απογειώνεται λόγω της αντισυμβατικής ειλικρίνειάς του. Η τοξικότητα στη σύγχρονη εποχή είναι κυρίως θέμα... πολιτικής ορθότητας και αυτολογοκρισίας, μας λέει ο τρομερός Νορβηγός. Ο φόβος μην τυχόν και πούμε κάτι λάθος οδηγεί στην υποχώρηση του αυθορμητισμού και την απώλεια της ειλικρίνειας. Τρομακτικό μεν, αλλά αληθινό πέρα ως πέρα.

ΕΠΙΣΗΜΕ

▶▶▶ Το «*Undertone*» (**) του Ίαν Τουάσον είναι μια ταινία γύρω από τα ανεξήγητα φαινόμενα που συνοδεύουν την ιστορία μιας παραγωγού podcast με θέμα μακάβριες ιστορίες τρόμου. ▶▶▶ Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της Εύης Καλογοηπούλου, η «*Gorgona*» (-), αφορά μια ιστορία φεμινιστικής εκδίκησης τοποθετημένη σε ένα δυστοπικό σύμπαν τοξικής αρρενωπότητας. Πρωταγωνιστούν οι Μελισσάνθη Μάχουτ, Ορόρα Μαριόν, Χρήστος Λούλης και Κώστας Νικολί. ▶▶▶ Το «*Μυστικό του δάσους*» (-) των Μάκη Τσούφη και Στέλιου Ορφανίδη είναι ένα αστυνομικό θρίλερ γύρω από την προσπάθεια ενός πρώην αστυνομικού να βρει τι κρύβεται πίσω από την υπόθεση μιας μυστηριώδους εξαφάνισης. ▶▶▶ Τέλος, το animation «*Super Mario Galaxy: Η Ταϊνία*» (The *Super Mario Galaxy Movie*) (-) των Άαρον Χόρβατ και Μάικλ Τζέλενικ παρουσιάζει τη νέα περιπέτεια του ήρωα των παιδιών.

Ζωή σαν σινεμά (MARCEL ET MONSIEUR PAGNOL) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΕΝΑΡΙΟ: Σιλβέν Σομέ ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ: Λοράν Λαφίτ, Αναΐς Πετί, Βενσάν Φερναντέλ, Βερονίκ Φιλιπονά

Η ιστορία του Μαρσέλ Πανιόλ από τη στιγμή που στα 60 του συμφωνεί να γράψει τα κυριότερα γεγονότα της ζωής του για το περιοδικού Elle το 1955.

Όπως και στα προηγούμενα έργα του, ο υποψήφιος για 4 Όσκαρ Σομέ επιστρατεύει μια ακαταμάχητη μελαγχολία για να τονίσει το ρετρό στοιχείο μιας ξεχωριστής βιογραφίας. Το παλιομοδίτικο αλλά και ολοζώντανο σχέδιο κουμπώνει άψογα με την ιστορία του Πανιόλ, που αποτελείται από αμέτρητα επεισόδια μοναδικής χαρμολύπης αλλά και απaráμιλλης κινηματογραφικής μαγείας, καθώς ο καταξιωμένος θεατρικός συγγραφέας και σκηνοθέτης το 1934 ίδρυσε τη δική του εταιρεία κινηματογραφικής παραγωγής, φτιάχνοντας εντυπωσιακά φιλμ. Ένα συναρπαστικό και τρυφερό φιλμ για έναν πρωτοπόρο της τέχνης αλλά και ανήσυχο εφευρέτη, που έζησε μια μυθιστορηματική ζωή.

Primavera **1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νταμιάνο Μικελέτο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τέκλα Ινσόλια, Μικέλε Ριοντίνιο, Αντρέα Πενάκι, Φαμπρίτσια Σάκι, Βαλεντίνα Μπέλε

Βενετία 1718. Στο μεγαλύτερο ορφανοτροφείο της πόλης εκπαιδεύονται ταλαντούχα στη μουσική ορφανά κορίτσια. Η 20χρονη Σεσίλια είναι μια από τις καλύτερες βιολιστρίες της ορχήστρας. Το ταλέντο της δεν περνά απαρατήρητο από τον νέο ιερέα και δάσκαλο του βιολιού, τον Αντόνιο Βιβάλντι.

Μια ματιά πάνω στο πώς η αληθινή τέχνη μπορεί να απελευθερώσει, με έμφαση στο κομμάτι της γυναικείας χειραφέτησης, από τον σκηνοθέτη όπερας Νταμιάνο Μικελέτο, που πραγματοποιεί ένα αξιοπρεπές κινηματογραφικό ντεμπούτο. Η αληθινή πρωταγωνίστρια του έργου είναι η νεαρή Σεσίλια, μια κοπέλα με ανοιχτό μυαλό, που συνειδητοποιεί ότι η μοίρα της είναι προκαθορισμένη —να κάνει έναν πλούσιο γάμο— και αποφασίζει να αντισταθεί, καθώς κινδυνεύει να αποχωριστεί το μόνο πράγμα που αγαπά: τη μουσική. Προσεγγμένη παραγωγή, αφήγηση λειτουργική και με αποστάσεις από τον άγονο ακαδημαϊσμό αλλά και ένας υπόγειος ερωτισμός που συμπλέει αρμονικά με τις συνθέσεις του Βιβάλντι, ο χαρακτήρας του οποίου στέκει κάπως αμήχανος —αν όχι μετέωρος— στην ιστορία.

Ανάμεσα στις καλαμιές (RIETLAND) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σβεν Μπρέσερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Γκέριτ Κνόμπε, Λόις Ρέιντερς, Άννα Λόεφεν, Πάνικ Ζοέτ

Ο Γόχαν, που φροντίζει την έφηβη εγγονή του, ανακαλύπτει στις καλαμιές του κτήματός του το πτώμα μιας κοπέλας κι αρχίζει να ερευνά την υπόθεση, ανακαλύπτοντας πράγματα που τον ξαφνιάζουν.

Η μονότονη αγροτική ζωή, η αντιπαλότητα μεταξύ των καλλιεργητών καλαμιών, ο αινιγματικός Γόχαν —τον οποίο υποδύεται ένας πραγματικός αγρότης— και κυρίως η αλήθεια που κρύβεται πίσω από το σεξουαλικό έγκλημα είναι στοιχεία που συνθέτουν το παζλ μιας ιστορίας γύρω από το πρόσωπο του Κακού. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Μπρέσερ είναι κυρίως μια άσκηση ύφους χτισμένη σε μια αδιόρατη απειλή πυκνού συμβολισμού: αν και ο σκηνοθέτης το παρακάνει κάπως με την πρόθεσή του να κρύψει καλά τα μυστικά της αστυνομικής υπόθεσης, το αγωνιώδες σκιστόρισμα της «αόρατης» καθημερινότητας του ήρωα του τελικά ίσως και να κρύβει περισσότερα απ' όσα υπονοεί.

«ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΠΟΤΕ ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ» (ΖΩΗ ΣΑΝ ΣΙΝΕΜΑ)

Η άνοδος της επιστημονικής φαντασίας

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΒΒΕΤΑ

Αυτό που κάνει τη χρονιά όμως ενδιαφέρουσα είναι ότι το «Project Hail Mary» δεν έρχεται μόνο του. Τον Ιούνιο, ο **Στίβεν Σπίλμπεργκ** επιστρέφει στο είδος για πρώτη φορά από τον «Πόλεμο των Κόσμων», πάνω από δύο δεκαετίες αργότερα, με το «Disclosure Day». Η υπόθεση –ένας πληροφοριοδότης που αναγκάζει τον κόσμο να αντιμετωπίσει την ύπαρξη εξωγήινης ζωής– ακούγεται σαν να γράφτηκε για σήμερα, σε μια εποχή που συζητήσεις για UFO και κυβερνητική διαφάνεια έχουν φύγει από τα φόρουμ συνωμοσιολόγων, φτάνοντας ως και στο αμερικανικό Κογκρέσο. Ο Σπίλμπεργκ ξέρει καλά πώς να χρησιμοποιεί τους εξωγήινους ως καθρέφτη της εποχής του – το έκανε με τις «Στενές επαφές τρίτου τύπου», με το «E.T.», με τον «Πόλεμο των Κόσμων». Το «Disclosure Day» φαίνεται να βαδίζει στα ίδια χνάρια, με μια πιο σύγχρονη ματιά.

Στο τέλος της χρονιάς, ο **Ντενί Βιλνέβ** κλείνει την τριλογία του «Dune» με το Part Three, φέρνοντας τον Paul Atreides του **Τιμοτέ Σαλαμέ** ως αυτοκράτορα του γνωστού σύμπαντος σε μια ιστορία που πραγματεύεται τη διαφθορά του ήρωα και τον μηχανισμό του θρησκευτικού μύθου, δηλαδή το πιο σκοτεινό και ενδιαφέρον κεφάλαιο της σειράς.

Τρεις μεγάλες, φιλόδοξες ταινίες επιστημονικής φαντασίας σε μια χρονιά, καμία από αυτές sequel σε superhero universe. Αυτό από μόνο του είναι κάτι. Και φέρνει στο τραπέζι το πιο ενδιαφέρον ερώτημα μετά τα Όσκαρ. Πέρυσι, το «Sinners» του **Ράιαν Κούγκλερ**, ένα genre-defying horror film, έλαβε 16 υποψηφιότητες για Όσκαρ, τις περισσότερες στην ιστορία της τελετής. Ήταν ένα αποτέλεσμα που θα φαινόταν αδιανόητο μια δεκαετία πριν και απέδειξε ότι η Ακαδημία αρχίζει να αντιμετωπίζει τον κινηματογράφο και τα διάφορα παρεξηγημένα του είδη του με άλλο μάτι. Το ερώτημα τώρα είναι αν η επιστημονική φαντασία μπορεί να κάνει το ίδιο, καθώς το ιστορικό της είναι βεβαρυμένο. Το «Interstellar», ας πούμε, μια ταινία που συχνά βρίσκεται στη συζήτηση του κοινού για την καλύτερη ταινία που έγινε ποτέ, κέρδισε ένα μόνο Όσκαρ, αυτό των Οπτικών Εφέ. Το «Dune: Part Two» αποκλείστηκε από τις μεγάλες κατηγορίες, με τον Βιλνέβ να μην παίρνει καν υποψηφιότητα Σκννοθεσίας για δεύτερη συνεχόμενη φορά, κάτι που ο **Τζέιμς Κάμερον** σχολίασε λέγοντας ότι «η επιστημονική φαντασία σχεδόν ποτέ δεν αναγνωρίζεται όπως της αξίζει». Και ο Τζέιμς έχει απόλυτο δίκιο, καθώς μερικές από τις πιο σημαντικές ταινίες της τελευταίας δεκαετίας (και όχι μόνο) ανήκουν σε αυτό ακριβώς το είδος. Μην ξεχνάμε πως κι η «Οδύσσεια του Διαστήματος», μια ταινία που βρίσκεται ιστορικά στις τοπ θέσεις των κριτικών, επίσης έφυγε μόνο με το Όσκαρ των Οπτικών Εφέ, αν και τουλάχιστον ο Κιούμπρικ ήταν προτεινόμενος για το Όσκαρ Σκννοθεσίας (κάτι είναι κι αυτό).

Αν το «Project Hail Mary» είναι η απόδειξη ότι η επιστημονική φαντασία μπορεί να κερδίσει το κοινό χωρίς τη βοήθεια κανενός franchise και τα «Disclosure Day» και «Dune: Part Three» επιβεβαιώσουν ότι η χρονιά δεν ήταν τυχαία, τότε το 2026 μπορεί να μείνει ως η χρονιά που το είδος σταμάτησε να περιμένει την αναγνώριση που του αξίζει, αλλά τη διεκδίκησε με το έτσι θέλω. Το κοινό ούτως ή άλλως πάντα του την έδινε απλόχερα. Τώρα όμως ίσως ήρθε η μεγάλη ώρα που θα τη δώσει και η υπόλοιπη βιομηχανία. **A**

Υπάρχουν χρονιές που αισθάνεσαι ότι κάτι σαν να αλλάζει στον κινηματογράφο, και το 2026 φαίνεται να είναι μια τέτοια χρονιά. Ο πρωταγωνιστής αυτής της αλλαγής; Ένα είδος που επί δεκαετίες γιορτάζεται εμπορικά και υποτιμάται κριτικά με την ίδια ευκολία: η επιστημονική φαντασία.

Το Σαββατοκύριακο της 20ής Μαρτίου 2026, το «Project Hail Mary» άνοιξε με 141 εκατομμύρια δολάρια παγκοσμίως και στο δεύτερο Σαββατοκύριακο κυκλοφορίας του κατάφερε να αντέξει καλύτερα από το «Oppenheimer» και το «Dune: Part Two» μαζί! Κι όλα αυτά χωρίς να αποτελεί μέρος κάποιου ήδη υπάρχοντος franchise, χωρίς κάποιο κοινό σινεματικό σύμπαν, αλλά μόνο του: μια νέα IP (Intellectual Property) που τόλμησε: Ένας δάσκαλος φυσικής μόνος στο διάστημα, ένα εξωγήινο πλάσμα φτιαγμένο από πέτρα και μια ιστορία που πολλοί θεωρούσαν σχεδόν αδύνατο να μεταφερθεί στη μεγάλη οθόνη. Και τελικά όχι μόνο πέτυχε, αλλά το έκανε διθυραμβικά. Γιατί η ταινία κάνει κάτι που το σύγχρονο blockbuster έχει σχεδόν ξεχάσει να κάνει: εμπιστεύτηκε το κοινό. Συγκεκριμένα, το εμπιστεύτηκε να παρακολουθήσει έναν και μόνο άνθρωπο να λύνει το ένα επιστημονικό πρόβλημα μετά το άλλο επί δυομισιόωρες. Και αυτό χωρίς το δίκτυ ασφαλείας ενός γνωστού brand ή μιας υπάρχουσας φανατικής βάσης θεατών.

Οι **Φιλ Λορντ** και **Κρίστοφερ Μίλερ**, σκννοθέτες που έχτισαν τη φήμη τους στην αναιδή κωμωδία και το animation, έφτιαξαν την πιο ώριμη και συναισθηματικά απαιτητική ταινία της καριέρας τους, χωρίς να χάσουν τη ζεστασιά που χαρακτηρίζει πάντα τη δουλειά τους. Ο **Ράιαν Γκόσλινγκ**, ηθοποιός που η καριέρα του έχει επανειλημμένα πλησιάσει το superstardom, χωρίς όμως απαραίτητα να το κατακτήσει, βρήκε επιτέλους τον ρόλο που συνθέτει όλα όσα κάνει καλά: το κωμικό timing, τη δραματική του ικανότητα, το χάρισμα να κάνει το κοινό να νοιαστεί για έναν άντρα που μιλά για ώρες με μια εξωγήινη πέτρα.

Η AthensVoice στο TikTok

ATHENS VOICE

Τι θα δούμε αυτή την εβδομάδα;

Ο Γιάννης Δαββέτας προτείνει τις καλύτερες σειρές και ταινίες που αξίζει να δούμε τώρα. Στη νέα στήλη της ATHENS VOICE.

Johnny@themovies
(Γιάννης Δαββέτας)

Τρώς με 10€;

Στην πιο πρακτική και student friendly στήλη, μαγειρεύουμε με λιγότερο από 10€!

@iwannaa_11 & @mixaela_11

Αστρολογία VS Ψυχολογία

Η πιο κοιλ αστρολόγος της Gen Z, Αγγελική Μανουσάκη, και ο δημοφιλής TikToker Αλέξης Μαρκάζος συζητούν για όλα τα καυτά θέματα

Αγγελική Μανουσάκη & Αλέξης Μαρκάζος (Sarkazos)

Flow Era

Η @theodora_spireli δίνει motivational & mindfulness tips και λέει αλήθειες για όσα μας απασχολούν καθημερινά, στη στήλη της #FlowEra

Θεοδώρα Σπυρέλη

TikTok News

Θέλεις μια διαφορετική ματιά στην επικαιρότητα; Εδώ θα δεις όλα όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα και στον κόσμο. Viral, trending και σοβαρά θέματα που σε αφορούν.

Αλεξάνδρα Μπρουτζάκη

Κακές Αποφάσεις

Πάρνεις συνεχώς κακές αποφάσεις; Μοιράσου τις με δημοφιλείς creators που θα σου πουν την άποψή τους μαζί με άλλες δικές τους ξεκαρδιστικές ιστορίες.

@kakesapofaseis

5+1 βιβλία για τις διακοπές που πλησιάζουν

Το 2026 μπήκε με μερικούς πολύ ενδιαφέροντες τίτλους στα ράφια των βιβλιοπωλείων. Αυτή την εβδομάδα ξεχωρίζουμε μερικούς από αυτούς!

Μαρία Αγκούντεθ

Σπίτια καθάρων

Μετ. Ασπασία Καμπύλη

εκδ. Carnivora

Αν και το αγαπημένο μου βιβλίο των εκδόσεων Carnivora είναι το αρκετό σκοτεινότερο «Άγριο Βιβλίο» του Χουάν Βιγιόρο, βυθίζομαι στο ολοκαίνουργιο «Σπίτια καθάρων» της Μαρίας Αγκούντεθ. Άκου τώρα: «Κάθε Τρίτη από τότε που έμεινε έγκυος, η Σολ, μια νεαρή γυναίκα εμμονική με την καθαριότητα, δέχεται στο διαμέρισμά της με κάποια αμχανία την Ντιάνα και την Έμιλι, για να τη βοηθούν στις δουλειές του σπιτιού». Κι ενώ η καθαριότητα δεν είναι ακριβώς από τις προτεραιότητές μου, η Αγκούντεθ, με το χιούμορ και τη ρέουσα αφήγηση αυτού εδώ του βιβλίου, με κερδίζει σελίδα με τη σελίδα όλο και πιο πολύ...

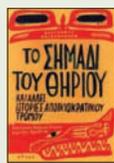
Συλλογικός Τόμος: Η κτηνημένη και άλλες ιστορίες με φαντάσματα

Ανθολόγηση-Εισαγωγή-

Επίμετρο: Γιώργος Θάνος

εκδ. Ροές

Μετά τον «Αλιωτο κι άλλες ιστορίες με βρυκόλακες», ο Γιώργος Θάνος επιστρέφει με μία ακόμα εξαιρετική ανθολογία. Πρόκειται για δεκατρείς ιστορίες φαντασμάτων, δεκατρείς αφηγήσεις που αναφέρονται στο διαχρονικό ζήτημα της επιστροφής από το επέκεινα, με πρωταγωνιστές πνεύματα που περιπλανιούνται στον κόσμο των ζωντανών - πότε δεμένα από κατάρρες, πότε αναζητώντας εκδίκηση και πότε κινούμενα από τον έρωτα και την αγάπη. Μεταξύ άλλων, Καβάφης, Παπαδιαμάντης, Βουτυράς, Λαπαθιώτης, Τανάγρας, Καρκαβίτσας, αλλά και οι λιγότερο γνωστοί αλλά πολύ ενδιαφέροντες Ανδρέας Αβούρης και Νικόλαος Επισκοπόπουλος αναδεικνύουν τη διαχρονική σχέση της ελληνικής λογοτεχνίας με το φανταστικό και το αλλόκοτο. Εξαιρετική η Εισαγωγή και το Επίμετρο του Γιώργου Θάνου, ο οποίος είναι ένας από τους ειδικούς της σκοτεινής λογοτεχνίας.

Συλλογικός Τόμος: Το σημάδι του θηρίου

Ανθολόγηση-Μετάφραση-

Επίμετρο: Δημήτρης

Λογοθέτης

εκδ. Μάγμα

Εξαιρετική δουλειά και από τον άλλο μετρο της σκοτεινής πλευράς, τον Δημήτρη Λογοθέτη. Μετά την εξαιρετική δουλειά που έχει κάνει με τα διηγήματα του Άλτζερνον Μπλάκγουντ στο «Τζον Σάιλνς: Αρχαίες μαγείες και άλλες απόκρυφες υποθέσεις» (εκδ. Στοχαστής), εδώ επιλέγει σκοτεινά κείμενα που αφορούν την αποικιοκρατία. Οι ήρωες των αφηγήσεων παγιδούνται αένα σε έναν ιστό από κατάρρες, εκδικήσεις και σκοτεινές μοίρες. Βασανίζονται από υπερφυσικές δοξασίες που τους στοιχειώνουν σαν φαντάσματα. Έτσι, η λογοτεχνία του φανταστικού μετατρέπεται σε πεδίο μνήμης, ενοχής και δικαιοσύνης, όπου

σπουδαιίοι συγγραφείς, μεταξύ των οποίων ο Ράντγιαρντ Κίπλινγκ, ο Χ. Τζ. Γουέλς και ο Ρόμπερτ Χάουαρντ, εντάσσουν τη γοητεία του υπερφυσικού στην ιστορική εμπειρία της αποικιοκρατίας.

Wendy Brown

Στα ερείπια του νεοφιλελευθερισμού -

Η άνοδος της αντιδημοκρατικής πολιτικής

στη Δύση

μετ. Βαγγέλης Πούλιος

εκδ. San Casciano

Να ένας εξαιρετικός τρόπος να κατανοήσει κανείς μερικούς από τους λόγους για τους οποίους μετά από νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις, συχνά τα τελευταία χρόνια, η εξουσία πηγαίνει σε μια σκληρή και αντιδημοκρατική δεξιά. Μία από τις βασικές θέσεις της Γουέντι Μπράουν είναι ότι η νεοφιλελεύθερη διακυβέρνηση δίνει βάση αποκλειστικά στον οικονομικό παράγοντα παραβλέποντας τον πολιτικό, ένα λάθος που έκαναν και τα καθεστώτα της ανατολικής Ευρώπης. Η τεχνοκρατική διακυβέρνηση -εκείνη που ελέω αριστείας θεωρεί ότι γνωρίζει τα πάτα- παραγκωνίζει τους δημοκρατικούς θεσμούς καθώς η «υπέρτατη γνώση» δεν είναι απαραίτητο να ελέγχεται από αυτούς. Έτσι, με δεδομένη την αποτυχία της -όποιας- αριστεράς, δεξιά λαϊκίστικα και αντιδημοκρατικά μορφώματα ανεβαίνουν συχνά στην εξουσία. Το έχουμε δει να συμβαίνει σε αρκετές περιπτώσεις και μάλιστα σε χώρες που παίζουν τεράστιο ρόλο στα διεθνή πράγματα, και με ολέθρια αποτελέσματα.

Daniele Del Giudice

Τα διηγήματα

μετ. Αλέξανδρος Λαβράνος

εκδ. Κείμενα

Οι ιστορίες του Ντελ Τζούντιτσε δεν είναι παρά απόπειρες να φέρει στην επιφάνεια αυτό που ρέει κάτω από τον γήινο φλοιό της εποχής μας: το ανείπωτο, το αδήρητο, το ανομολόγητο, το πιο παράξενο ανάμεσα σε όλα τα πράγματα, το πιο ανεξήγητο, εκείνο που φωτίζει όλα τα υπόλοιπα χωρίς να μπορεί ποτέ να ιδωθεί. Υπάρχουν διηγήματα σ' αυτό εδώ το βιβλίο που μου έφεραν στο μυαλό τους τρόπους του Τόμας Λιγκότι. Λιγότερο σκοτάδι μα ανάλογη ατμόσφαιρα. Από τα καλύτερα διηγήματα που έχουν πέσει στα χέρια μου εδώ και πολύ καιρό...

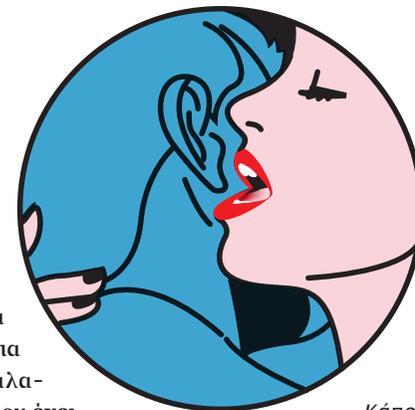
Liz Moore

Ο θεός του δάσους

μετ. Μαρία Φακίνου

εκδ. Ίκαρος

Ο Στίβεν Κινγκ έχει πει για το συγκεκριμένο βιβλίο ότι «στην αρχή δυσκολεύεσαι να το αφήσεις από τα χέρια σου. Μετά τη σελίδα 200 είναι απλώς αδύνατο». Επιβεβαιώνω: Άνοιξα την πρώτη σελίδα για να δω πώς είναι η αφήγηση και «ξύπνησα» στη σελίδα 36. Ένα καταγιστικό, πολυεπίπεδο θρίλερ για την οικογενειακή ενοχή, το βάρος της κληρονομιάς, την αγωνία της ενηλικίωσης αλλά και τις δεύτερες ευκαιρίες. Δεν το έχω διαβάσει ακόμα, αλλά είναι το πρώτο στη σειρά βιβλίο για τις διακοπές που έρχονται...

1 Πριν από δύο μήνες έγινα single

έπειτα από πέντε χρόνια και, όπως καταλαβαίνεις, η ζωή μου έχει αλλάξει κάπως. Χωρίσαμε, γιατί ήταν το καλύτερο και για τους δύο και είπα κι εγώ να μπω ξανά στη διαδικασία να δω τι γίνεται εκεί έξω... Μου είχε λείψει αυτή η φάση, το ομολογώ, ωστόσο γρήγορα ήρθε η απογοήτευση από τα apps. Νιώθω ότι όλη αυτή η κατάσταση δεν έχει κανένα νόημα, τουλάχιστον για μένα, που δεν ενδιαφέρομαι μόνο για το σεξ, αλλά το λέω και ως ένας άνθρωπος που σिकाίνεται τη μοναξιά. Η ερώτησή μου είναι: να κάνω υπομονή με τα dating apps ή να τα σβήσω όλα κι όπως έρθουν τα πράγματα;

Το ερώτημα δεν είναι αν τα apps έχουν νόημα, αλλά αν έχουν νόημα για σένα τώρα. Γιατί εσύ δεν ψάχνεις απλώς ένα match, ψάχνεις σύνδεση, κι αυτό δεν χωράει εύκολα σε ένα swipe left or right. Αφήσου λίγο στη single ζωή, εστίασε στα θετικά και μη βιάζεσαι. Θα σου πρότεινα να τα κρατήσεις, αλλά να μην επενδύεις εκεί όλη σου την ελπίδα. Βγες έξω, ζήσε, γέλασε, φλέρταρε στο απρόβλεπτο! Και μην ξεχνάς καλύτερη παρέα για τώρα να είσαι εσύ!

2 Μανεκέν Τζένη, πώς είσαι; Είμαι σε μια φάση της ζωής μου που δεν ξέρω τι να κάνω με τα επαγγελματικά μου. Από τη μια, είμαι σε μια δουλειά που τη βαριέμαι

απίστευτα, την κάνω εντελώς μηχανικά, δεν μου προσφέρει τίποτα εκτός από το οικονομικό κομμάτι, που είναι καλό, και γι' αυτό δεν έχω φύγει τόσο καιρό. Από την άλλη, θα ήθελα να κάνω κάτι πιο δημιουργικό, που να με εξελίξει επαγγελματικά αλλά και ως προσωπικότητα. Έχω φτάσει σε τέλμα. Σκέφτομαι μετά, πού να πάω τώρα να βρισκόμαι

νέα δουλειά και πάλι συνεντεύξεις και πάει λέγοντας. Τι μου προτείνεις;

Κάπου ανάμεσα στον μισθό που «είναι καλός» και στην ψυχή που ψιθυρίζει «θέλω κάτι άλλο», θα σου έλεγα να μην αγνοήσεις την ανάγκη σου. Το comfort zone μπορεί να είναι ύπουλο πράγμα. Σου λέει «μείνε λίγο ακόμα» και ξαφνικά το «λίγο» γίνεται χρόνια. Αλλά, να σου πω κάτι; Δεν χρειάζεται να τα γκρεμίσεις όλα. Δεν είναι όλα ή τίποτα. Μπορείς να ξεκινήσεις με μικρά βήματα. Να ψάξεις, να στείλεις ένα βιογραφικό, να κάνεις μια συζήτηση, να δεις τι υπάρχει εκεί έξω, όχι γιατί πρέπει να φύγεις, αλλά γιατί αξίζει να γνωρίζεις τις επιλογές σου.

3 Δεν ξέρω τι συμβαίνει μ' εμένα. Δεν έχω σχέση εδώ και κάποια χρόνια, αλλά το θέμα είναι ότι δεν ξέρω αν όντως θέλω. Ακούω φίλους μου και άτομα με τα οποία έρχομαι σε επαφή συχνά να μου λένε «το αγόρι μου», «η κοπέλα μου», «η σχέση μου» κ.λπ., και λίγο με πιάνει

μια ζήλια κι ένα παράπονο που είμαι μόνη μου εδώ και έξι χρόνια. Παρ' όλα αυτά, βαριέμαι εύκολα, είναι έτσι ο χαρακτήρας μου, δεν μπορώ να τον αλλάξω. Πάει κάτι λάθος μ' εμένα ή είναι οκέι; Όλες αυτές οι κοινωνικές επαφές και οι γύρω μου με τις σχέσεις τους είναι σαν να μου λένε ότι κάτι δεν έχω κάνει σωστά...

Δεν χρειάζεται και ούτε πρέπει να κάνεις μια σχέση χωρίς λόγο, απλά για να την κάνεις και να ταιριάζεις με το timeline των άλλων. Δεν έχεις μείνει πίσω. Δεν έχεις κάνει κάτι λάθος. Το να μην είσαι σε σχέση δεν είναι αποτυχία. Είναι απλώς μια κατάσταση. Όπως και το να είσαι. Αν μια σχέση έρθει και σε ενθουσιάσει, καλώς να έρθει! Αν όχι, μην τη δημιουργήσεις από ανάγκη ή σύγκριση, γιατί κάτι που ξεκινάει από «μήπως πρέπει;» σπάνια καταλήγει σε «είμαι ευτυχισμένη».

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: @melitajenny

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Καλή εβδομάδα, Κριέ! Πρόσεχε πολύ καλά τι κάνεις γενικώς! Από τη μία, θέλεις να διεκδικήσεις τις επιθυμίες σου. Από την άλλη, πιέζεσαι από τις οικογενειακές υποχρεώσεις ή και από κάποιους δικούς σου ανθρώπους που έχουν πολλές απαιτήσεις από σένα. Προσπάθησε να κάνεις ένα καλό balance ανάμεσα στα expectations των άλλων και σ' αυτά που μπορείς (ή και θέλεις) να προσφέρεις. Το να αντιδράσεις παρορμητικά δεν είναι λύση πάντως! Στα γκομενικά, αν είσαι ελεύθερο πουλί, μην παρασύρεσαι από το πάθος αυτής της νέας γνωριμίας. Δεν έμαθες από τα παλιά; Αν δεν είσαι ελεύθερος, μην αφήνεις το αμόρε να σε ελέγχει ή να σε πρήζει με τις σκηνές ζηλοτυπίας του! Όμως μην είσαι ούτε εσύ έτσι!

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Καλή εβδομάδα, Ταύρε! Η Αφροδίτη σε προικίζει με πόληκη γοητεία. Βέβαια, έχεις κι εσύ μεγάλη ανάγκη να σε φροντίσει, άρα δεν αποκλείεται να πας ένα γυμναστήριο, ένα κομμωτήριο ή να κάνεις κάποια αλλαγή πάνω σου που θέλεις εδώ και καιρό. Ωστόσο δεν πρέπει να αμελείς τα θέματα που σχετίζονται με την καθημερινότητα, γιατί θα τα βρεις μπροστά σου. Από την άλλη, μη βιαστείς να τα κάνεις όλα ταυτόχρονα, γιατί το σώμα σου είναι στο τσακ να κρασάρει, έτσι; Στα αισθηματικά, αν είσαι ελεύθερος, ίσως προκύψει μια άκρως μαγνητική γνωριμία. Αν εξελιχθεί σε κάτι το εμμονικό, τα πραγματάκια σου και σ' άλλη παραλία! Αν δεν είσαι ελεύθερος, μη γίνεσαι κτητικός επειδή είσαι ανασφαλής. Φτιάξ' το!

Αίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Καλή εβδομάδα, Δίδυμε! Που θα είναι, διότι καίγεσαι να ασχοληθείς με τα κοινωνικά δρώμενα ή να γίνεις λίγο πιο δημιουργικός. Βέβαια, ίσως υπάρξουν θέματα μέσα στην παρέα ή με κάποιο πρότζεκτ που έχεις αναλάβει να διεκπεραιώσεις. Άρα εστίασε κι εκεί. Μην υπόσχου πράγματα που δεν μπορείς να τηρήσεις και μην ξεδεύεις αλόγιστα επειδή ξαφνικά νιώθεις υπερβολικά αισιόδοξος! Κράτα και κάνα μικρό καλάθι στα οικονομικά. Στα προσωπικά, αν είσαι αδέσμευτος, δεν αποκλείεται να προκύψει μια νέα γνωριμία εντελώς από το πουθενά. Μη δοθείς (ψυχικά κυρίως) άμεσα, γιατί μπορεί και να το φας το κεφάλι σου. Αν είσαι δεσμευμένος, μη γίνεσαι υπερβολικός και μη ζηλεύεις τόσο. Φτάνει κάπου.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Καλή εβδομάδα, Καρκίνε! Κάπου πας να χάσεις τις ισορροπίες σου ανάμεσα στο σπίτι και στα επαγγελματικά. Παράλληλα, και η οικογένεια έρχεται λίγο κόντρα μ' αυτά. Η αλήθεια είναι βέβαια πως κάποιος να πρέπει να σε προστατέψει κι από εσένα τον ίδιο και τη γνωστή τάση υπερβολής σου! Μήπως παραείσαι φιλόδοξος ή αντιδράς υπερβολικά γιατί είσαι κουρασμένος; Μην τα παίρνεις όλα προσωπικά. Στα του έρωτα, αν είσαι αδέσμευτος, το πάθος προκύπτει εντελώς από το πουθενά, αλλά συνοδεύεται κι από ένταση. Μπορείς να την παλέψεις; Ίσως με το να βάλεις όρια... Αν δεν είσαι αδέσμευτος και νιώθεις παραμελημένος από το αμόρε, απλά πες του το!

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Καλή εβδομάδα, Λιοντάρι! Ξεκινάει ένα διάστημα που ευνοεί την ανταλλαγή απόψεων. Βέβαια εγώ θα σου πω να είσαι και πολύ προσεκτικός στον τρόπο με τον οποίο θα το κάνεις αυτό, έτσι; Ποτέ δεν ξέρεις! Ίσως, ας πούμε, προκαλέσεις άθελά σου παρεξηγήσεις λόγω του ότι είσαι υπερβολικά σίγουρος ή απρόσεκτος στον τρόπο σου. Μήπως πρέπει περισσότερο ν' ακούς και λιγότερο να μιλάς; Λέω τώρα εγώ! Ίσως να γίνουν και αποκαλύψεις - για το καλό σου! Στα ερωτικά, αν είσαι μόνος, ίσως γνωρίσεις κάποιο άτομο με κύρος ή εξουσία. Άσε τα παιχνίδια λοιπόν! Αν δεν είσαι μόνος, μην αφήνεις το αμόρε να σε πιέζει. Όρια λέγονται, ξέρεις, και είναι πολύτιμα!

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Παρθενάκι! Εστίασε στην ασφάλειά σου - υλική και συναισθηματική. Η στις αξίες και τα οικονομικά σου. Το κακό είναι πως σε πιάνει η ανάγκη να ξεδέψεις απλά για να αποδείξεις ότι μπορείς. Άσε τα ανοίγματα, ειδικά αν είναι πάνω από τις δυνατότητές σου. Από την άλλη, πρέπει να μάθεις να κάνεις καλύτερη διαχείριση μιν, να αγνοείς τους φίλους που υπόσχονται γρήγορα κέρδη δε. Στα ερωτικά, αν είσαι single, ενδέχεται να προκύψει γνωριμία μέσα από τα social. Άρα μείνε προσγειωμένος, γιατί μπορεί να πρόκειται και για catfish... Αν δεν είσαι single, μην τσακωθείς με το αμόρε επειδή έχετε διαφορετική κοσμοθεωρία. Τώρα το καταλάβατε;

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Καλή εβδομάδα, Ζυγέ! Υπάρχει μια πανσέληνος, οπότε πρόσεχε το λίγο αυτό. Ενώ εσύ θέλεις να βάλεις την πνάρτη σου σε προτεραιότητα, έρχονται οι επαγγελματικές υποχρεώσεις και σε πιέζουν. Εγώ θα πω πως με το να προσπαθήσεις να τους ευχαριστήσεις όλους δεν θα καταφέρεις κάτι. Ίσα ίσα, που θα κουραστείς ακραία. Αν θέλεις, μπορείς να ενδώσεις στα θέλω σου χωρίς τύψεις, αρκεί να μη γίνεις επιθετικός με τους γύρω σου. Στα του έρωτα τώρα, αν είσαι μπακουρομπάκουρο, μην «πέσεις» για το γκομενάκι εκείνο που σου πουλάει παιχνίδια εξουσίας, γιατί θα έχετε σύντομη ημερομηνία λήξης. Αν, πάλι, δεν είσαι μπακουρομπάκουρο, μη γίνεσαι εμμονικός, ζηλιάρης ή και κτητικός. Καλά θα πάει κι αυτό...

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Καλή εβδομάδα, Σκορπιέ! Αυτό το επταήμερο πρέπει να βάλεις τον απαυτό σου κάτω και να κάνεις ενδοσκόπηση! Να ξέρεις πάντως πως θα υπάρξει ένα κάποιο φως στο παρασκήνιο της ζωής σου, που ίσως αποκαλύψει όλα όσα (προσπαθείς να) κρατάς κρυφά. Άρα πρόσεχε! Νιώθεις χαωμένος κι επιλέγεις να μείνεις μόνος να σκεφτείς. Α, καλά! Απ' όλες τις επιλογές, διάλεξε την πιο λάθος! Άκου το ένστικτό σου μιν, περιορίσε τα σενάρια επιστημονικής φαντασίας που κάνει το μυαλό σου δε. Πάμε στα ερωτικά. Αν είσαι μπακούρι, μην επενδύεις σε γνωριμίες με ένταση, γιατί θα κουραστείς και θα σπκωθείς να φύγεις. Αν δεν είσαι μπακούρι, μη θες να έχεις τον έλεγχο, γιατί θα γίνει μ@λακία.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Τοξότη, καλή εβδομάδα! Άφησε την κοινωνική σου ζωή να εκτοξευτεί στα ύψη αυτό το επταήμερο! Άλλωστε η πανσέληνος φωτίζει φιλίες και στόχους. Ωστόσο εδώ υπάρχει η παγίδα του υπέρμετρου ενθουσιασμού που σου βγαίνει ώρες ώρες, ο οποίος μπορεί να σε ωθήσει στο να ξεδέψεις πολλά χρήματα απλά και μόνο για να εντυπωσιάσεις, ή και να το ρίξεις σε ξέφρενη διασκέδαση! Μην παρασυρθείς, αγάπη, δεν αξίζει. Μην έχεις υψηλές προσδοκίες μιν, μη δίνεις υποσχέσεις που δεν μπορείς να κρατήσεις δε. Θα εκτεθείς. Στα θέματα καρδιάς, αν είσαι μόνος, μη βιαστείς να βγάλεις συμπεράσματα για τον πρώτο τυχόντα που γνωρίζεις. Αν δεν είσαι μόνος, μη ζηλεύεις τα πάντα!

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Καλή εβδομάδα, Αιγόκερε! Αυτό το επταήμερο οι ισορροπίες ανάμεσα στη δουλειά και στην οικογένεια είναι ολίγον τι ζόρικες. Δεν αποκλείεται να δημιουργηθούν ξαφνικές εντάσεις ή και υπερβολικά σκηνικά. Παράλληλα, ίσως κάποιοι συνάδελφοι ή και το έτερον ήμισυ να είναι αρκετά απαιτητικοί. Το να γίνεις εγωιστής και πεισματάρης δεν είναι λύση, γιατί θα σας δημιουργήσει χάσμα (ίσως και αγεφύρωτο). Ενώ το να δώσεις χώρο στον διάλογο να επικρατήσει δεν είναι πολύ καλύτερο; Στα γκομενικά τώρα, αν είσαι χωρίς σχέση, δεν ψήνεσαι για ξεπέτες, καθώς θέλεις το κάτι πιο σταθερό. Και καλά κάνεις! Αν, πάλι, είσαι ήδη με μόνιμη σχέση, μη συζητάς για το χρήμα. Με το αμόρε βρήκες;

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Καλή εβδομάδα, Υδροχόε! Τι θα έλεγε να φέρεις στο προσκήνιο τις επικοινωνίες σου αυτό το διάστημα; Εκφράσε τις ιδέες και τις απόψεις σου λοιπόν, απλώς όχι με υπέρμετρο πάθος και ένταση, γιατί θα πετύχεις τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που προσδοκάς, σωστά; Βέβαια, αν κάποιος σε αμφισβητεί, μπορείς να σε υπερασπιστείς. Μην κάνεις πολλά και ταυτόχρονα, γιατί δεν θα βγουν ούτε τα μισά. Εστίασε μόνο στα σημαντικά και μην αφήνεις τον ενθουσιασμό της στιγμής να σε χαώνει. Στα αισθηματικά σου, αν είσαι ελεύθερος κι ωραίος, μη έντονη γνωριμία προβλέπεται. Μπορείς να τη διαχειριστείς; Αν είσαι δεσμευμένος, δούλεψε τις ανασφάλειές σου, αλλιώς μείνε μόνος!

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Καλή εβδομάδα, Ψαράκι! Ένα κάποιο φως στα οικονομικά και στις αξίες σου υπάρχει. Καλό αυτό! Άρα ασχολήσου παραπάνω με αυτούς τους τομείς, καθώς πρέπει να προάγεις την ασφάλειά σου, υλική και συναισθηματική. Από την άλλη, το ότι νιώθεις αισιόδοξος δεν σημαίνει πως ενδείκνυται το να ξεδεύεις αλόγιστα, έτσι; Να θυμάσαι πως τα συναισθηματικά κενά δεν καλύπτονται ούτε με όλα τα λεφτά του κόσμου (και καλά τώρα). Ψιλοκατάλαβες όμως τι εννοώ! Στα προσωπικά σου τώρα, αν δεν έχεις μόνιμο ταίρι, ίσως και να γνωρίσεις κάποιο καινούργιο γκομενάκι μέσα από τον φιλικό κύκλο σου. Άκου το ένστικτό σου, θα πω εγώ. Αν έχεις ήδη μόνιμο ταίρι, μη γίνεσαι τόσο χειριστικός. Έλεος πια!

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

* Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωρασκόπο σου

ΜΕΓΑΛΟΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Πάσχα όπως το θες

Εδώ όλοι... μα όλοι μπορούν να κάνουν το Πάσχα που φαντάζονται

ΕΝΑΣ ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΣ κερδίζει ένα
100% ηλεκτρικό MINI Countryman

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ κληρώνονται στη στιγμή 2 ΤΥΧΕΡΟΙ
για δωροεπιταγές My market αξίας 100€

Πάρε μέρος στον διαγωνισμό

1

Απόκτησε τον δωροκωδικό σου με αγορές από 10€ και άνω.

Θα τον βρεις στο απόκομμα κάτω από την απόδειξη. Κάθε 10€ αντιστοιχούν σε 1 πόντο. Αναζήτησε τα προϊόντα που χαρίζουν διπλάσιους πόντους και αύξησε τις πιθανότητές σου στη μεγάλη κλήρωση!

2

Καταχώρησε τον δωροκωδικό με έναν από τους 2 τρόπους:

- Μπαίνοντας στην ιστοσελίδα mymarket.gr/diagonismoι
- Στέλνοντας SMS στο 54301 (χρέωση 0,25€, HUBSMS LTD, τηλ. 2106027900 από σταθερό ή κινητό και 80111181920 από σταθερό με χρέωση παρόχου)

3

Μάθε στη στιγμή αν είσαι ένας από τους 2 τυχερούς που κερδίζουν καθημερινά δωροεπιταγές My market αξίας 100€.

Οι νικητές λαμβάνουν ενημερωτικό SMS στο κινητό τους και ανακοινώνονται στην ιστοσελίδα mymarket.gr/diagonismoι.

4

Συνέχισε να καταχωρείς νέους δωροκωδικούς και αύξησε τις πιθανότητές σου στη μεγάλη κλήρωση για ένα 100% ηλεκτρικό MINI Countryman!

Ο νικητής θα ειδοποιηθεί τηλεφωνικά και θα αναρτηθεί στην ιστοσελίδα mymarket.gr/diagonismoι.

Έγκυρες συμμετοχές στην ενέργεια από 01/04/2026 έως και 14/04/2026.

Αναλυτικοί όροι του διαγωνισμού στο mymarket.gr/diagonismoι.

Γραμμή επικοινωνίας: 210 6027 900 από σταθερό ή κινητό και 801 11 181820 από σταθερό με χρέωση παρόχου.

ATHENS voice

**Εδώ όλοι... μα όλοι μπορούν να κάνουν
το Πάσχα που φαντάζονται**

Γύρνα σελίδα και ανακάλυψε πού!